

การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally
ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

นางสาวพรารวี ประทุมชาติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	
วันรับ.....	5 ก.ค. 2562
วันลงทะเบียน.....	
เลขทะเบียน.....	ว. 261710
เลขเรียกหนังสือ.....	371.48 พ172ก 2561

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2561

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

ผู้วิจัย : นางสาวพรารวี ประทุมชาติ

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐรัชชัย จันทูม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตีเมืองชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมย์ไธสง)

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนศักดิ์ ศิริโสม)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุวัต ชัยเกียรติธรรม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร ทองสอดแสง)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
ผู้วิจัย : นางสาวพราราวรี ประทุมชาติ
ปริญญา : ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุวัต ชัยเกียรติธรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร ทองสอดแสง
ปีการศึกษา : 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา (3) เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา (4) เพื่อประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มเป้าหมาย เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) เป็นการออกแบบการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-out) เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ผ่านการอบรมในระยะเวลาที่ 3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน 2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า (1) จากความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.23$) (2) ด้านการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.35$) (3) ด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า

หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ 92/95.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ (4) จากการเปรียบเทียบความรู้ด้านเพศวิถีศึกษา ก่อนและหลังการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) ด้านความพึงพอใจในการใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า ครูผู้เข้าอบรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.85$, S.D. = 0.35) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้าอบรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.92$, S.D. = 0.24)

คำสำคัญ : การฝึกอบรมแบบ Walk Rally, ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : Development of Walk Rally Training Model for Sex Education Teachers.

Author : Miss Prawrawee Prathumchat

Degree : Doctor of Philosophy (Research and Curriculum Development)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr.Anuwat Chaikiattidham
Associate professor Dr.Kanokporn Tongsodsang

Year : 2018

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to study opinions on development of Walk Rally training model (WR) of sex education teachers, (2) to develop WR training model for sex education teachers, (3) to study how to implement WR training model for sex education teachers, and (4) to evaluate and monitor implementation of WR of sex education teachers.

The research was divided into 4 stages. Stage 1, Research, was analyzing of background information of opinions on development of WR training model of sex education teachers. The target group of this stage was 234 teachers from schools in Roi-Et municipality area. Stage 2, Development, was designing of development of WR training model for sex education teachers. Purposive Sampling was used in this stage to select 25 targets for a try-out training. Stage 3, Implement, is employing the WR training model in sex education teaching. The target group was 16 sex education teachers - selected by Purposive Sampling - from schools in Roi-Et municipality area, Roi-Et Province. Stage 4, Evaluation, was evaluating and monitoring the implementation of WR training model of the sex education teachers. The targets were divided into 2 groups : 1) 3 sex education teachers - selected by Purposive Sampling - from schools in Ro-Et municipality area who had participated in Stage 3, and 2) 40 students - selected by Purposive Sampling - in mattayomseuksa 1 to 3 from schools in Roi-Et municipality area. Statistics used in analyzing the collected data were frequency, percentage, means, standard deviation, and t-test. The results of this research were the following. 1) The opinions on development of WR training

of sex education teachers were found at high levels ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.23), 2) The development of WR training for sex education teachers was found at the highest level ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.35). 3) In terms of efficiency of WR training programs for sex education teachers, it was found that the programs' efficiency level was 92/95.42 which was higher than the determined standard—80/80, 4) From a comparison of knowledge before and after training, it was found that the after-training scores were higher than before-training scores with a significant statistic level at 0.05, 5) In terms of satisfaction of the implementation of the WR training model in sex education teaching, it was found that the target teachers' satisfaction were at highest levels ($\bar{x} = 4.85$, S.D. = 0.35)

Keywords : Walk Rally Training Model, Sex education teachers

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุวัต ชัยเกียรติธรรม ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ทองสอดแสง กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ เมยไธสง ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พูนศักดิ์ ศิริโสม กรรมการสอบ

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์เพ็ญ ภูโสภา อาจารย์นิเทศา จันตะคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หาญปกรณ์ หลอดเงิน อาจารย์ ดร. จริญญาศักดิ์ เบญจมาตย์ อาจารย์ ดร. ภัทรภร เจริญบุตร ศึกษานิเทศก์เพิ่มพูน ร่มศรี และพยาบาลวิชาชีพอุไรพรรณ ทิดจันทิก ที่ให้เกียรติ เป็นผู้เชี่ยวชาญและให้คำชี้แนะในการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยทำให้การดำเนินการวิจัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

กราบขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูผู้สอน และนักเรียน ในโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด และครูผู้สอนในโรงเรียนในเขตจังหวัดร้อยเอ็ดทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ มาเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินไป ด้วยดี

กราบขอบพระคุณคุณแม่หนูพร คุณพ่อประนอม ประทุมชาติ ผู้ที่ให้กำเนิดและเปิดโอกาสให้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาต่อจนประสบความสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการทำงานจนมาถึงจุดหมาย คุณค่าและ ประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาคุณอาจารย์สาขา วิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกท่าน ที่ได้ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัย งานวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของประเทศและผู้สนใจต่อไป

นางสาวพรารวี ประทุมชาติ

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 ขอบเขตการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา	9
2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	36
2.3 การวิจัยปฏิบัติการด้วยวงจร PAOR	52
2.4 การฝึกอบรม	56
2.5 การประเมินหลักสูตร	62
2.6 ความพึงพอใจ	65
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	78
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	79
ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ข้อมูลพื้นฐานการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการ พัฒนารูปแบบการฝึกอบรม ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา.....	88
ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมของครู ผู้สอนเพศวิถีศึกษา	91
ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นการใช้รูปแบบการฝึกอบรมของครู ผู้สอนเพศวิถีศึกษา	97
ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้รูปแบบการฝึกอบรม ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา.....	100

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	107
ระยะที่ 1 การวิจัย (Research).....	107
ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development)	111
ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement)	128
ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation).....	138
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	145
สรุปผลอภิปรายผล	146
อภิปรายผลการวิจัย	150
ข้อเสนอแนะ	155
บรรณานุกรม	157
ภาคผนวก	167
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	169
ภาคผนวก ข โปรแกรมกำหนดการฝึกอบรม.....	221
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	231
ภาคผนวก ง ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ.....	249
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย.....	253
ประวัติผู้วิจัย	283

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรบแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา.....	80
3.2	การประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	92
4.1	ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา.....	107
4.2	ค่าร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา.....	110
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินใบเนื้อหา.....	112
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินใบเนื้อหา.....	113
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรบ.....	115
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินหลักสูตร.....	116
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรบ.....	118
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินติดตามผลการฝึกอบรบ.....	119
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม.....	120
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินผลการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม.....	121
4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินผล Walk Rally.....	123
4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินผล Walk Rally.....	124
4.13	ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของแบบประเมินความพึงพอใจ.....	126
4.14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม.....	127
4.15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินติดตามผลการฝึกอบรบ.....	128
4.16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม.....	129
4.17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินผลการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม.....	130
4.18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินผล Walk Rally.....	132
4.19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินผล Walk Rally.....	133
4.25	ค่าเฉลี่ยของการประเมินความพึงพอใจ.....	134

ตารางที่	หน้า
4.21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจ ของผู้เข้าอบรม	135
4.22 ผลการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอน เพศวิถึศึกษา.....	136
4.23 ผลการเปรียบเทียบความรู้ระหว่างฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถึศึกษา	137
4.24 ผลการเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถึศึกษา	137
4.25 ผลการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม	138
4.26 ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน	140
4.27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียน	141
4.28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินทักษะชีวิต และความคิดสร้างสรรค์.....	142

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	Kemmis and McTaggart.1988.....	55
2.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	78
3.1	ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรม.....	89
3.2	ขั้นตอนการออกแบบพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรม	96
3.3	ขั้นตอนในการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรม	99
3.4	ขั้นตอนในการติดตามประเมินผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม	102

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการรายงานเมื่อสิ้นปี 2554 ของโครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) มีการคาดประมาณผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลก 34.2 ล้านคน โดยเพิ่มขึ้นจาก 10 ปีที่ผ่านมาประมาณ 5 ล้านคน และมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ทั้งสิ้น 2.5 ล้านคน ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก มีผู้ติดเชื้อเอชไอวีประมาณ 4.5-5.5 ล้านคน ซึ่งลดลงจากเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ร้อยละ 20 ประเทศไทยยังคงเป็นหนึ่งในประเทศที่ประสบปัญหาจากการแพร่ระบาดของเอดส์ และสำหรับประเทศไทยจากการคาดประมาณตัวเลขผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ในปี พ.ศ. 2555 มียอดสะสมประมาณ 1,157,589 คน ในจำนวนนี้ยังมีชีวิต 464,414 คน และคาดว่าจะมีผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์รายใหม่ 9,473 คน จำแนกตามกลุ่มผู้ติดเชื้อรายใหม่ เป็นกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย พนักงานบริการชายและหญิง ผู้ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดรวมร้อยละ 62 พบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 30-34 ปี ร้อยละ 25.04 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 25-29 ปี ร้อยละ 22.03 พบว่า อัตราป่วยในกลุ่มวัยรุ่นที่อายุ 15-19 ปี เพศหญิงมีอัตราป่วยเอดส์สูงกว่าเพศชายเป็นสัดส่วน เท่ากับ 2 : 1 จากผลการสำรวจ Sentinel Surveillance (สำนักงานโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2560, ออนไลน์) พบว่า หญิงตั้งครรภ์พบว่า ความชุกอยู่ที่ร้อยละ 0.6 มีแนวโน้มลดลง ปี พ.ศ. 2554 กลุ่มผู้บริจาคโลหิตพบว่า ความชุกอยู่ที่ร้อยละ 0.5 แนวโน้มคงที่ ผู้ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดพบความชุกอยู่ที่ร้อยละ 21.9 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปี พ.ศ. 2553 หญิงบริการในสถานบริการ (Venue Based) พบความชุกอยู่ที่ร้อยละ 1.8 แนวโน้มคงที่ ชายมีเพศสัมพันธ์กับชาย พบความชุกอยู่ที่ร้อยละ 20 แนวโน้มเพิ่มขึ้น พนักงานบริการชาย พบความชุกอยู่ที่ร้อยละ 17.7 แนวโน้มเพิ่มขึ้น จากข้อมูลสำนักระบาดวิทยา พบว่า เยาวชนมีแนวโน้มอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องใน 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2550-2554) โดยเฉพาะโรคหนองใน ทำให้มีโอกาสติดเชื้อเอชไอวีมากขึ้นกว่าคนปกติ 3-9 เท่า ซึ่งเป็นผลมาจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย โดยพบว่า อัตราการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมายังต่ำอยู่เพียงร้อยละ 46.9 เท่านั้น ผลกระทบประการสำคัญที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นนอกจากติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ คือ การตั้งครรภ์ ซึ่งจากสถิติในปี 2554 พบว่าวัยรุ่นหญิงของไทยอายุ 10-19 ปี คลอดบุตรจำนวน 131,400 คน ส่วนหนึ่งเกิดมาจากมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการร่วมเพศ คิดว่าการร่วมเพศครั้งเดียวแล้วจะไม่ตั้งครรภ์ การใช้ถุงยางอนามัยจะขัดขวางความรู้สึกทางเพศ โดยร้อยละ 80 เป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ทำให้วัยรุ่นตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์

หรือทำแท้ง ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ปลอดภัย เสี่ยงอันตรายและอาจเสียชีวิตได้ และยังพบอีกว่า มีวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้นด้วย (สำนักงานโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2560)

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่ประชาชนคาดหวังให้มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความรู้ด้านเพศวิถีศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาทางสังคม ปัญหาคุณแม่วัยใส ท้องในวัยเรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญา อารมณ์และร่างกายของมนุษย์เพื่อให้มนุษย์มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยรู้จักความเสี่ยง โอกาสเกิดความเสี่ยง ตลอดจนวิธีป้องกัน ดูแลรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงตามวัย โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาสำหรับนักเรียน นักศึกษา ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ และอยากรู้อยากลอง ได้เข้าใจถึงธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ มีสติ และรู้เท่าทันพัฒนาการของตนเองในทุกด้าน เปรียบเสมือนการสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันตนเองเมื่อเติบโตซึ่งสามารถสรุปความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาเพศวิถีศึกษา เดิมเน้นการศึกษาด้านสุขศึกษาของไทย มุ่งเน้นด้านลักษณะอัตลักษณ์ทางเพศ หรือการศึกษาจากลักษณะมิติการกระทำเพียงอย่างเดียวโดยจัดให้มีการศึกษารายวิชาเพศศึกษา (Sex Education) ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ขอบเขตและเนื้อหาวิชา ซึ่งครอบคลุมถึงการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจและรู้เท่าทันการเจริญเติบโต และการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสติปัญญา ตลอดจนธรรมชาติของเพศ สุขอนามัย ทศนคติ ความสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข คำว่า “เพศ (Sex)” จึงยังไม่ครอบคลุมสอดคล้องกับจำกัดความกับเนื้อหาวิชา นักวิชาการ จึงได้กำหนดค่านิยามตามความหมายที่แปลจากภาษาอังกฤษ Sexuality ว่า “เพศวิถี” ซึ่งมีคำจำกัดความที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชามากกว่า และเป็นที่ยอมรับในการเรียนการสอนสากล และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องการจัดศึกษาให้กับเยาวชน เพื่อป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะปัญหาทางเพศกับวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยอยากรู้อยากลองและพร้อมก้าวเข้าสู่อนาคตของชาติในวันข้างหน้าจึงต้องสร้างความเข้มแข็ง และตระหนักถึงธรรมชาติปัญหา และแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง (รุจิรา บุญรักษา, 2556, น.8-11)

กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่มีสถานศึกษาในสังกัดร่วมกับองค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาควิชาการ และภาคประชาสังคมดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนเพศศึกษา (Sexuality Education) จริยธรรมและศีลธรรมและจัดให้มีระบบรองรับการแก้ปัญหา นักเรียน นักศึกษาที่ตั้งครรภ์ในระหว่างการศึกษา ลักขณา สรวิวัฒน์ (2557, น. 193-206) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นให้ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากมีรูปแบบการสอนให้เลือกอย่างหลากหลายตาม

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่างๆ สำหรับเนื้อหาและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำแนกเป็น 8 เรื่อง ได้แก่ ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือและการประยุกต์ใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอน การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในเรื่องที่ได้ศึกษาให้ได้มากที่สุดโดยอาศัยการแลกเปลี่ยนความรู้และการช่วยเหลือกันและกันระหว่างกลุ่มผู้เรียนรูปแบบแต่ละรูปแบบจะมีความแตกต่างกันอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ วิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นสำคัญ สำหรับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือจำแนกออกเป็นหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ทั้งจำนวนผู้เรียนระยะเวลาที่ใช้ ประเภทของกิจกรรมลักษณะของกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม และเป้าหมายของกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งเทคนิค Think-Pair-Share เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ๆ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะของคู่ ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งกลุ่มผู้เรียนทุกระดับ ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่จัดว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้รับการยอมรับมากอีกรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Dales (2007, p. 437) ที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือในการ ศึกษาผลของเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความก้าวหน้า ของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยรัฐ Bukidnon ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบเพื่อนคู่คิดมีผลสัมฤทธิ์มากกว่ากลุ่มไม่ได้รับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบเพื่อนคู่คิดจากผลการศึกษาให้ข้อเสนอแนะได้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดถือเป็นเทคนิคการสอนคณิตศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาสภาพปัญหาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้สนใจที่จะนำทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด โดยการจัดกิจกรรม Walk Rally มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพื่อให้สถานศึกษาได้เรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเพศวิถีศึกษาและทักษะชีวิตที่มีคุณภาพ และมีระบบการดูแลช่วยเหลือที่เหมาะสม หากผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในการปรับตัวในช่วงวัยของตนเอง การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การเผชิญกับปัญหา การคิดแก้ปัญหา การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สร้างค่านิยม ความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในสถานศึกษาและเพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนด้านเพศวิถีศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

1.2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

1.2.3 เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

1.2.4 เพื่อประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1.3.1 ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยอ้างอิงเนื้อหาการเรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ศึกษาข้อมูลจากการจัดการเรียนการสอน จากคู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาขององค์การแพธ (PATH) รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ความต้องการของผู้เข้าอบรม โดยเน้นให้ผู้เข้าอบรมเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) และกิจกรรม Walk Rally

1.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1.3.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

1.3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ ทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์

1.3.3 ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มเป้าหมาย เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) เป็นการออกแบบการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-Out) เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน โดยใช้เกณฑ์เลือกจากครูผู้สอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส ในเขตอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัด

ร้อยเอ็ด โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน โดยใช้เกณฑ์การเลือกจากครูผู้สอนในกลุ่มสาระ
 สุขศึกษาและพลศึกษาทุกคน ที่สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
 จังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการเลือกรูปแบบการฝึกอบรม
 WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง
 ร้อยเอ็ด ที่ผ่านการอบรมในระยะที่ 3 และต้องเป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เป็นการเลือกแบบ
 เจาะจง จำนวน 3 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง
 ร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จากจำนวน 40 คน โดยใช้
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสัดส่วน เก่ง 3 : ปานกลาง 4 : อ่อน 3

1.3.4 ด้านเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน มิถุนายน ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2561

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

“รูปแบบการฝึกอบรม” หมายถึง ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 โดยแบ่งหน่วยการเรียนรู้ออกเป็น 5 หน่วย โดยศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลาง
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และการศึกษาข้อมูลจากการจัดการเรียนการสอน คู่มือการจัด
 กระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาขององค์การแพธ (PATH) พ.ศ. 2551 (คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้
 เพศศึกษา. นนทบุรี : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.) เพื่อนำมาสร้างหน่วยการเรียนรู้ใหม่ จำนวน 5
 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์

หน่วยที่ 2 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

โดยใช้อบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ในโรงเรียน
 สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งประกอบด้วย การจัดกิจกรรมจัดกิจกรรมเพื่อ
 เสริมสร้างทักษะในการจัดการเรียนการสอนที่ตรงกับความจำเป็นจริงของปัญหาเพื่อพัฒนาความรู้ ความ
 เข้าใจ ไปใช้แก้ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีศึกษาให้กับครูผู้สอนวิชาสุข

ศึกษาเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนให้บรรลุความสำเร็จตามหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน

“เพศวิถีศึกษา” หมายถึง การเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศและความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบททางวัฒนธรรม โดยการให้ความรู้ที่ถูกต้อง ชัดเจน ข้อมูลที่ปราศจากการตัดสินคุณค่าบนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์เพศวิถีศึกษาเป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นหาคุณค่าและทัศนคติของตนเองเพื่อให้มีทักษะชีวิตในการตัดสินใจสื่อสาร และลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีได้อย่างสร้างสรรค์

“รูปแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Walk Rally)” หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งไม่มีใครสอนประสบการณ์นั้นให้ได้ แต่ประสบการณ์ตรงต้องเกิดจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลองหรือการลองผิดลองถูก ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมจะสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่ปรากฏในกรณีต่างๆ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้เรียนรู้ในแต่ละฐานการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็นฐานต่างๆ ตามหน่วยการเรียนรู้ และแบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมเป็นกลุ่ม โดยใช้เทคนิคการการเล่นเกมส์หลายพฤติกรรม และมีการสอดแทรกเนื้อหา สาระให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม

“เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)” หมายถึง กิจกรรมที่ให้นักเรียนแต่ละคนใช้ความคิดของตัวเองหรือแก้โจทย์ปัญหาอย่างเจียบๆ จากนั้นจึงจับคู่และแบ่งปันความคิดหรือคำตอบของตนกับคนที่อยู่ใกล้ๆ แต่ละคู่ควรเตรียมตัวนำเสนอความคิดหรือคำตอบของตัวเองของตนให้กับเพื่อนทั้งชั้นเรียนหรือให้แต่ละทีมเรียนรู้จากเพื่อนร่วมทีม

“ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา” หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการเพื่อตัดสินคุณค่า หรือคุณภาพของการรูปแบบการฝึกอบรมว่าสามารถนำไปใช้ฝึกอบรมให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ได้รับการฝึกอบรมที่มีสมรรถนะตามที่กำหนด ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมตามสูตร E1/E2 โดยกำหนด 80/80
 - 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน
 - 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังบทเรียน
2. ประสิทธิภาพด้านปฏิบัติการสอน หมายถึง ผลการสอนที่ได้จากการสอนภาคทฤษฎีและการสอนภาคปฏิบัติของวิทยากร ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

“ความพึงพอใจ” หมายถึง การยอมรับในรูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาและโดยแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจจากครูผู้เข้าอบรม และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้ารับการอบรม ซึ่งผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตได้อย่างสร้างสรรค์

“คู่มือวิทยากร” หมายถึง เอกสารที่สร้างเพื่อใช้ในการฝึกอบรม โดยนำเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ที่นำมาจัดทำเป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการฝึกอบรม สำหรับวิทยากรที่จะนำไปใช้ในการฝึกอบรม ให้กับผู้เข้าอบรม

“ครูผู้สอน” หมายถึง ครูที่สอนวิชาสุขศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

“วิทยากร” หมายถึง ผู้ให้ความรู้ และคำแนะนำในการการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาโดยยึดคู่มือวิทยากรที่กำหนดไว้ และผ่านการฝึกอบรมการใช้คู่มือวิทยากร ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น

“ผู้ช่วยวิทยากร” หมายถึง ผู้ที่คอยช่วยเหลือดูแลเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกแก่วิทยากรในการให้ความรู้ คำแนะนำ ในการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา และผ่านการฝึกอบรมการใช้คู่มือวิทยากร

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.5.1 ได้รูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาเพื่อใช้ฝึกอบรมครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5.2 ครูผู้สอนสามารถนำความรู้ด้านเพศวิถีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5.3 เป็นแนวทางให้กับสถานศึกษาในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

1.5.4 นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาจากหลักสูตรการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา
2. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. การวิจัยปฏิบัติการด้วยวงจร PAOR
4. การฝึกอบรม
5. การประเมินผล
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา

2.1.1 เพศวิถีศึกษา

การเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศและความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและบริบททางวัฒนธรรม โดยการให้ความรู้ที่ถูกต้อง ชัดเจน ข้อมูลที่ปราศจากการตัดสินคุณค่า บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์เพศวิถีศึกษา เป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นหาคุณค่าและทัศนคติของตนเองเพื่อให้มีทักษะในการตัดสินใจสื่อสาร และลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีได้

เพศวิถีศึกษา (Sexuality Education) ในความหมายของกระทรวงศึกษาธิการ หมายถึง “กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศที่ ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระ และการดูแลสุขภาพอนามัย ทัศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ เป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ อารมณ์ และทักษะที่จำเป็น สำหรับบุคคล ที่ช่วยให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างเป็นสุขและปลอดภัย สามารถพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่าง มีความรับผิดชอบและสมดุล” (ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน, 2557, น.3)

2.1.2 จุดมุ่งหมายของการสอนเพศวิถีศึกษา

เพศวิถีศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย และสังคมมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์มีพัฒนาการที่สมบูรณ์พร้อม และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยรู้จักความเสี่ยง และโอกาสที่อาจจะเกิดความเสี่ยง ตลอดจนวิธีการป้องกัน ดูแล รักษาสุขภาพ

ร่างกาย ให้แข็งแรงตามวัยโดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาสำหรับนักเรียน นักศึกษา ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ และอยากรู้อยากลอง ได้เข้าใจถึงธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ มีสติ และรู้เท่าทันในพัฒนาการของตนเองทุกด้าน เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันตนเองเมื่อเติบโต ดังนั้น จึงควรที่จะเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศให้ถูกต้อง

เป้าหมายหลักของเพศวิถีศึกษา คือ การที่เด็กและเยาวชน ได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ ทักษะและค่านิยม ในการเลือกบนพื้นฐานของความรับผิดชอบในประเด็นความ สัมพันธ์ทางเพศและความสัมพันธ์ทางสังคมของตนเองในโลกที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อเอชไอวี หลักสูตรเพศวิถีศึกษามักจะมีเป้าหมายที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ได้แก่

1. เพิ่มความรู้และความเข้าใจ
2. อธิบายและสร้างความชัดเจนในความรู้สึก ค่านิยม และทัศนคติ
3. พัฒนาหรือสร้างความเข้มแข็งด้านทักษะต่างๆ
4. ส่งเสริม และคงไว้ซึ่งพฤติกรรมลดความเสี่ยง

เพศวิถีศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในความรับผิดชอบของหน่วยงาน ด้านการศึกษา และสาธารณสุข โดยเฉพาะในบริบทที่การขาด ความรู้และการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ผิดอาจเป็นภัย ต่อชีวิตได้ หมายความว่า ครูที่สอนในห้องเรียนจะต้องร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชนในการปกป้อง และรับผิดชอบต่อสุขภาพของเยาวชน อีกทั้งหน่วยงานด้านการศึกษาและสาธารณสุข ต้องมีความเป็นผู้นำทางสังคม และการเมืองในการสนับสนุนผู้ปกครองโดยร่วมมือกับความท้าทายของการให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องมีในชีวิตส่วนตัว ชีวิตทางสังคม และชีวิตทางเพศของตนเอง เมื่อกล่าวถึงเพศวิถีศึกษานั้น ผู้ออกแบบหลักสูตร นักวิจัย และ นักวิชาชีพอาจให้ความสำคัญต่อวัตถุประสงค์แต่ละข้อและจุดมุ่งหมายในภาพรวมแตกต่างกัน โดยนักการศึกษา มักมองเพศวิถีศึกษาว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มความรู้ว่าเป็นทั้งความจำเป็นและก้าวแรก ที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ปลอดภัย เช่น ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ และการป้องกันเอชไอวี เป็นต้น ในขณะที่นักวิชาชีทางด้านสาธารณสุขมักจะเน้นไปที่การลดพฤติกรรมเสี่ยง นอกจากนี้ ในเชิงการแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิทยาศาสตร์ และองค์กรระหว่างประเทศได้ตระหนัก และให้ความสำคัญกับเพศวิถีศึกษา โดยเฉพาะบทบาทการศึกษาในสถาบันการศึกษาด้วยเห็น ว่าชีวิต และสุขภาพของเด็กและเยาวชนนั้นถูกคุกคามในบริบทต่าง ๆ เช่น การทารุณล่วงละเมิด ความเสี่ยงต่อสุขภาพที่เกิดจากการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจตั้งแต่อายุน้อย การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งรวมถึงเอชไอวี หรือการถูกตีตราและเลือกปฏิบัติเพราะรสนิยมทางเพศ (Sexual Orientation) ของตนด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาเรื่องเพศวิถี โดยตั้งอยู่บนหลักการที่ว่าเด็กและเยาวชนมีความจำเป็นอันจำเพาะเจาะจงที่จะต้องได้รับความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับ เพศวิถีศึกษาที่สามารถส่งเสริมเด็กและเยาวชนมีโอกาสที่ดีขึ้นในชีวิตได้

เพศวิถีศึกษาเป็นความรับผิดชอบของทั้งโรงเรียน ซึ่งในที่นี้ ไม่ใช่เฉพาะการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ยังหมายรวมถึงกฎและระเบียบต่างๆ ของโรงเรียน หลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนอีกด้วย ในภาพรวมเพศวิถีศึกษา เป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรการเรียนการสอนที่ดีและยังเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาเอ็ดส์ในระดับประเทศ (แนวทางเชิงวิชาการสากลของเพศวิถีศึกษา, 2552, น.3)

2.1.3 เนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา ในระดับช่วงชั้นที่ 2-4 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6)

2.1.3.1 ครอบครัวของฉัน เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต ซึ่งสามารถจัดคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ 2 ด้าน ดังนี้

1) ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เรื่อง ชีวิตและครอบครัว โดยจัดให้มีการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

2) ด้านคุณภาพผู้เรียน

2.1) จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.1) เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และรู้จักดูแลรักษาที่สำคัญของระบบนั้น ๆ

2.1.2) เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม

2.1.3) เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่น และ เป็นสุข

2.1.4) ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม

2.1.5) ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และการเกิดโรค อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติดและการล่วงละเมิดทางเพศ

2.1.6) จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

2.1.7) มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ

2.2) จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2.1) เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่าง ๆ

2.2.2) เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

2.2.3) เลือกกินอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามวัย

2.2.4) มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรมที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม

2.2.5) ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และการเกิดโรค อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

2.3) จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.3.1) สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2.3.2) แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

2.3.3) วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยงสร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.1.3.2 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น (2557) กล่าวว่า พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นที่สำคัญ คือ การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยหนุ่มสาวซึ่งแสดงออกโดยการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าสู่วัยนี้พร้อมกัน การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอารมณ์ความรู้สึกในแต่ละช่วงวัยเป็นธรรมชาติของพัฒนาการของมนุษย์ วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนทั้งด้านร่างกายและอารมณ์เพราะ เป็นวัยที่กำลังก้าวผ่านจากเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่และมีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเพศ ศึกษาด้านการเปลี่ยนแปลงของระบบสืบพันธุ์หญิงและชาย และปฏิบัติยาตอบสนองทางร่างกาย

และความรู้สึกเมื่อมีการสัมผัสอวัยวะบางจุด พัฒนาการของวัยรุ่นจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กย่างอายุประมาณ 12-13 ปี เพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปี จึงจะเข้าสู่ผู้ใหญ่ โดยจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในพัฒนาการด้านต่างๆ ดังนี้

1) พัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไปและการเปลี่ยนแปลงทางเพศ เนื่องจากวัยรุ่น มีการสร้าง และ หลั่งฮอร์โมนเพศ (Sex Hormones) และฮอร์โมนของการเจริญเติบโต (Growth Hormone) อย่างมาก และรวดเร็ว

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (Physical Changes) ร่างกายจะเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แขนขาจะยาวขึ้นก่อนจะเห็นการเปลี่ยนแปลงอื่นประมาณ 2 ปี เพศหญิงจะไขมันมากกว่าชายที่มีกล้ามเนื้อมากกว่าทำให้เพศชายแข็งแรงกว่า การเปลี่ยนแปลงทางเพศ (Sexual Changes) สิ่งที่เห็นได้ชัดเจน คือ วัยรุ่นชายจะเป็นหนุ่มขึ้น นมขึ้นพาน (หัวนมโตขึ้นเล็กน้อย กดเจ็บ) เสียงแตก หนวดเคราขึ้นและเริ่มมีฝันเปียก (Nocturnal Ejaculation-การหลั่ง น้ำอสุจิในขณะหลับ และฝันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ) การเกิดฝันเปียกครั้งแรกเป็นสัญญาณของการเข้าสู่วัยรุ่นของเพศชาย ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเป็นสาวขึ้น คือ เต้านมมีขนาดโตขึ้น ไขมันที่เพิ่มขึ้นจะทำให้รูปร่างมีทรวดทรง สะโพกผายออก และเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก (Menarche) การมีประจำเดือนครั้งแรก เป็นสัญญาณบอกการเข้าสู่วัยรุ่นในหญิง ทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ ซึ่งจะมีขนาดโตขึ้นและเปลี่ยนเป็นแบบผู้ใหญ่ มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศมี กลิ่นตัว มีสิวจีน

2) พัฒนาการทางจิตใจ (Psychological Development) สติปัญญา (Intellectual Development) วัยนี้สติปัญญาจะพัฒนาสูงขึ้น จนมีความคิดเป็นแบบรูปธรรม (Jean Piaget ใช้คำอธิบายว่า Formal Operation ซึ่งมีความหมายถึงความสามารถเรียนรู้ เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้งขึ้นแบบ Abstract Thinking) มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้นตามลำดับจนเมื่อพ้นวัยรุ่นแล้ว จะมีความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นนี้ ยังอาจขาดความยั้งคิด มีความหุนหันพลันแล่น ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ

ด้านความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self-Awareness) วัยนี้จะเริ่มมีความสามารถในการรับรู้ตนเองด้านต่างๆ ดังนี้

2.1) เอกลักษณ์ (Identity) วัยรุ่นจะเริ่มแสดงออกถึงสิ่งตนเองชอบ สิ่งที่ตนเองถนัดซึ่งจะแสดงถึงความเป็นตัวตนของเขาที่โดดเด่น ได้แก่ วิชาที่เขาชอบเรียน กีฬาที่ชอบเล่น งานอดิเรก การใช้เวลาว่างให้เกิดความเพลิดเพลิน กลุ่มเพื่อนที่ชอบและสนิทสนมด้วย โดยเขาจะเลือกคบคนที่มีส่วนคล้ายคลึงกันหรือเข้ากันได้ และจะเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อนนี้เอง ทั้งแนวคิด ค่านิยม ระบบจริยธรรม การแสดงออกและการแก้ปัญหาในชีวิต จนสิ่ง

เหล่านี้กลายเป็นเอกลักษณ์ของตนและกลายเป็นบุคลิกภาพนั่นเองสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ตนเองยังมีอีกหลายด้าน ได้แก่

2.1.1) เอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identity and Sexual Orientation) แพ้ชั้นดารา นักร้อง การแต่งกาย ทางความเชื่อในศาสนา อาชีพ คติประจำใจ เป้าหมายในการดำเนินชีวิต

2.1.2) ภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-Image) คือ การมองภาพของตนเอง ในด้านต่างๆ ได้แก่ หน้าตา รูปร่าง ความสวยความหล่อ ความพิการ ข้อดีข้อด้อยทางร่างกายของตนเอง วัยรุ่นจะสนใจ หรือ ให้ความสำคัญกับรูปร่าง ผิวพรรณมากกว่าวัยอื่นๆ ถ้าตัวมีข้อดีดีกว่าคนอื่นก็จะเกิดความอับอาย

2.2) การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น (Acceptance) วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนอย่างมากการได้รับการยอมรับจะช่วยให้เกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เห็นคุณค่าของตนเอง มั่นใจตนเอง วัยรุ่นจึงมักอยากเด่นอยากดัง อยากให้มีคนรู้จักมากๆ

2.3) ความภาคภูมิใจตนเอง (Self-Esteem) เกิดจากการที่ตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและคนอื่นๆ ได้รู้สึกว่าคุณค่า เป็นคนดีและมีประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ ทำอะไรได้สำเร็จ

2.4) ความเป็นตัวของตัวเอง (Independent) วัยรุ่นจะรักอิสระ เสรีภาพ ไม่ค่อยชอบอยู่ในกฎเกณฑ์กติกาใดๆ ชอบคิดเอง ทำเอง พึ่งตัวเอง เชื่อความคิดตนเอง มีปฏิกิริยาตอบโต้ผู้ใหญ่ที่บีบบังคับสูง ความอยากรู้อยากเห็นอยากลองจะมีสูงสุดในวัยรุ่น ทำให้อาจเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่ายถ้าวัยรุ่นขาดการยั้งคิดที่ดี การได้ทำอะไรด้วยตนเอง และทำได้สำเร็จจะช่วยให้วัยรุ่นมีความมั่นใจในตนเอง (Self-Confidence)

2.5) การควบคุมตนเอง (Self-Control) วัยรุ่นจะเรียนรู้ที่จะควบคุมความคิด การรู้จักยั้งคิดการคิดให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถใช้ความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

2.6) อารมณ์ (Mood) อารมณ์จะปั่นป่วน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิดง่าย เครียดง่าย โกรธง่าย อาจเกิดอารมณ์ซึมเศร้าโดยไม่มีสาเหตุได้ง่าย อารมณ์ที่ไม่ดีเหล่านี้ อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเกร่ ก้าวร้าว มีผลต่อการเรียนและการดำเนินชีวิต ในวัยรุ่นตอนต้น การควบคุมอารมณ์ยังไม่ค่อยดีนัก บางครั้งยังทำอะไรตามอารมณ์ตัวเองอยู่บ้าง แต่จะค่อยๆ ดีขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น อารมณ์เพศวัยรุ่นจะมีมาก ทำให้มีความสนใจเรื่องทางเพศ หรือมีพฤติกรรมทางเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติในวัยรุ่น แต่พฤติกรรมบางอย่างอาจ เป็นปัญหา เช่น เบี่ยงเบนทางเพศ กามวิปริต หรือการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

2.7) จริยธรรม (Moral Development) วัยนี้จะมีความคิดเชิงอุดมคติสูง (Idealism) เพราะเขาจะแยกแยะความผิดชอบชั่วดีได้แล้วมีระบบโนธรรมของตนเองต้องการให้เกิดความถูกต้อง ความชอบธรรมในสังคม ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ต้องการเป็นคนดี เป็นที่ชื่นชอบของคนอื่นและจะรู้สึกอึดอัดคับข้องใจกับความไม่ถูกต้องในสังคม หรือในบ้าน แม้แต่พ่อแม่ของตนเองเขาก็เริ่มรู้สึกว่าไม่ได้ดีสมบูรณ์แบบเหมือนเมื่อก่อน อีกต่อไปแล้ว บางครั้งเขาจะแสดงออกวิพากษ์วิจารณ์พ่อแม่หรือ ครูอาจารย์ตรงๆ อย่างรุนแรง การต่อต้าน ประท้วงจึงเกิดได้บ่อยในวัยนี้เมื่อวัยรุ่นเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการเอาเปรียบ เบียดเบียน ความไม่เสมอภาคกันในวัยรุ่นตอนต้นการควบคุมตนเองอาจยังไม่ดีนัก แต่เมื่อพ้นวัยรุ่นนี้ไป การควบคุมตนเองจะดีขึ้น จนเป็นระบบจริยธรรมที่สมบูรณ์เหมือนผู้ใหญ่

3) พัฒนาการทางสังคม (Social Development) วัยนี้จะเริ่มห่างจากทางบ้านไม่ค่อยสนิทสนมคลุกคลีกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิมแต่จะสนใจเพื่อนมากกว่าจะใช้เวลากับเพื่อนนานๆ มีกิจกรรมนอกบ้านมาก ไม่อยากไปไหนกับทางบ้าน เริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม สนใจสังคมสิ่งแวดล้อม ปรับตัวเองให้เข้ากับกฎเกณฑ์กติกาของกลุ่ม ของสังคมได้ดีขึ้น มีความสามารถในการทักษะสังคม การสื่อสารเจรจา การแก้ปัญหา การประนีประนอม การยืดหยุ่นโอนอ่อนผ่อนตามกัน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น พัฒนาการทางสังคมที่ดีจะเป็นพื้นฐานมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และบุคลิกภาพที่ดี การเรียนรู้สังคมจะช่วยให้ตนเองหาแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง เลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตน และมีสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อตนเองในอนาคตต่อไป

เป้าหมายของการพัฒนาวัยรุ่น

1. ร่างกายที่แข็งแรง ปราศจากความบกพร่องทางกาย มีความสมบูรณ์ มีภูมิต้านทานโรคและปราศจากภาวะเสี่ยงต่อปัญหาทางกายต่างๆ

2. เอกลักษณ์แห่งตนเองดี

2.1 บุคลิกภาพดี มีทักษะส่วนตัว และทักษะสังคมดี

2.2 เอกลักษณ์ทางเพศเหมาะสม

2.3 การเรียนและอาชีพ ได้ตามศักยภาพของตน ตามความชอบ

ความถนัดและความเป็นไปได้ทำให้มีความพอใจต่อตนเอง

2.4 การดำเนินชีวิต สอดคล้องกับความชอบความถนัด มีการผ่อนคลาย กีฬา งานอดิเรก มีความสุขได้โดยไม่เบียดเบียนคนอื่น มีการช่วยเหลือคนอื่นและสิ่งแวดล้อม

2.5 มีมโนธรรมดี เป็นคนดี

3. มีการบริหารตนเองได้ดี สามารถบริหารจัดการตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น

4. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อประเทศชาติ และต่อสิ่งแวดล้อมได้ดี

5. มีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่นได้ดี

ปัญหาพฤติกรรมในวัยรุ่น ปัญหาที่พบได้บ่อยในวัยรุ่น มีดังนี้

1. ปัญหาความสัมพันธ์กับพ่อแม่ วัยนี้จะแสดงพฤติกรรมที่แสดงความเป็นตัว ของตัวเองค่อนข้างมาก การพูดจาไม่ค่อยเรียบร้อย อารมณ์แปรปรวนเปลี่ยนแปลงง่าย ความรับผิดชอบขึ้นๆ ลง ๆ เอาแต่ใจตัวเอง ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์หงุดหงิดไม่พอใจได้มากๆ ถ้าใช้วิธีการจัดการไม่ถูกต้อง เช่น ใช้วิธีดุด่าว่ากล่าว ตำหนิ หรือลงโทษรุนแรง จะเกิดปฏิกิริยาต่อต้าน เป็นอารมณ์ต่อกัน ไม่ได้ช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมวัยรุ่น วิธีการจัดการกับปัญหาพฤติกรรมเหล่านี้เริ่มต้นจากการทำความเข้าใจความต้องการของวัยรุ่น มีการตอบสนองโดยประนีประนอมยืดหยุ่น แต่ก็ยังคงมีขอบเขตพอสมควร พยายามจูงใจให้ร่วมมือมากกว่าการบังคับกันตรงๆ หรือรุนแรง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีไว้ก่อน อย่าหงุดหงิดกับพฤติกรรมเล็กๆ น้อยๆ

2. ปัญหาการใช้สารเสพติด (Substance use Disorders) ตามธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความอยากรู้อยากเห็นอยากลองมาก ถ้าขาดการยับยั้งชั่งใจด้วยการที่อยู่ในกลุ่มที่ใช้สาร เสพติด หรือเพื่อนใช้สารเสพติดจะมีการชักชวนให้ใช้ร่วมกัน บางคนไม่กล้าปฏิเสธเพื่อน บางคนใช้เพื่อให้เหมือนเพื่อนๆ เมื่อลองแล้วเกิดความพอใจก็จะติดได้ง่าย

3. ปัญหาทางเพศ (Sexual Problems) พฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexuals) เป็นพฤติกรรมที่จะทำให้เกิดปัญหาตามมาได้มาก คนที่เป็นรักร่วมเพศมักจะเจอปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มากกว่าคนทั่วไปในบางสังคมมีการต่อต้านพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีการรังเกียจ ล้อเลียน ไม่ยอมรับ บางประเทศมีกฎหมายลงโทษการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น วัยรุ่น คือ ช่วงวัยที่มีความสำคัญที่สุดในชีวิตของแต่ละคน อันเนื่องมาจากการปรับตัวที่สมบูรณ์ของพัฒนาการทางด้านร่างกาย เพศภาวะ สติปัญญา และอารมณ์ เป็นช่วงวัยที่มีความใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ ในด้านจิตวิทยา วัยรุ่น คือ ช่วงวัยที่เริ่มตั้งแต่การบรรลุเพศภาวะ เช่น มีอาการฝันเปียกในเด็กผู้ชาย การเริ่มมีประจำเดือนในเด็กผู้หญิงไปจนถึงช่วงการเจริญเติบโตของกลไกทางเพศอย่างสมบูรณ์ โดยทั่วไป วัยนี้จะเริ่มตั้งแต่เมื่อเด็กมีอายุ 12 ปี ไปจนถึงอายุ 18 ปีโดยประมาณ สรุปลแล้ว วัยรุ่น คือวัยที่เริ่มต้นเมื่อบรรลุเพศภาวะไปสิ้นสุดจนถึงวัยที่เริ่มมีพัฒนาการเป็นผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพราะความแตกต่างของการเจริญวัยระหว่างเพศชายและเพศหญิง รวมถึงความแตกต่างของกลไกต่างๆ ในเพศเดียวกันเองอีกด้วย จุดของการเริ่มวัยที่แตกต่างกัน นอกจากนี้พัฒนาการด้านสังคม การคบเพื่อน การลอกเรียนแบบจากสื่อต่างๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้พัฒนาการของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ปกครองควรเฝ้าระวัง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดี และใส่ใจให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.1.3.3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

การรับมือกับพฤติกรรมทางเพศที่เด็กแสดงออกมา อาจเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ปกครอง ในขณะที่สำหรับเด็กเองการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศก็ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เช่นกัน ดังนั้น หากการตอบโต้ของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กเป็นไปในทางลบ เช่น ตักตวง โกรธ หรือ ต่อต้าน ซึ่งแม้จะเป็นความรู้สึกเพียงชั่ววูบจากผู้ปกครอง แต่ก็อาจจะอยู่ในความทรงจำของเด็กไปตลอด จนทำให้เด็กรู้สึกไม่กล้า หรือไม่ยอมเปิดใจพูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครองและเลือกที่จะเก็บความสงสัยไว้กับตัวเองหรือเลือกที่จะปรึกษาเพื่อน รวมถึงรับชมจากสื่อประเภทอื่น ซึ่งเด็กในวัยนี้อาจยังขาดทักษะในการไตร่ตรองและมีความสามารถในการรับข้อมูลที่จำกัด ข้อผิดพลาดจึงอาจเกิดขึ้นได้เสมอ

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น (จตุพร ต้นเห็ดดม, 2555) ได้กล่าวถึง ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งร่างกายจิตใจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเพศ วัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้ามเริ่มมีความรู้สึกทางเพศประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้ อยากลอง มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงและอาจยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนักในเรื่องเพศรวมทั้งสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีปัจจัยและสถานการณ์ที่ยั่วยุชักนำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่ายและอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจที่จะทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมามากมายไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ถูกพักการเรียนฆ่าตัวตาย ทำแท้ง ผิดกฎหมาย ทอดทิ้งเด็ก เป็นต้น วัยรุ่นจึงควรมีการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมรู้จักหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจเพื่อที่จะได้มีชีวิตอย่างสดใสในช่วงวัยรุ่นและเติบโตไปสู่ผู้ใหญ่อย่างมีความสุขการเปลี่ยนแปลงไปของสังคมในปัจจุบันนำมาซึ่งปัจจัยและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ล่อแหลมและอันตรายต่อวัยรุ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมทางเพศเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของวัยรุ่นหากวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมจนเกิดการมีเพศสัมพันธ์อาจทำให้เกิดปัญหาการติดโรคเอดส์และโรคทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ตามมาและในวัยรุ่นหญิงอาจทำให้เกิดการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจดังนั้นนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยรุ่นจึงควรเรียนรู้ถึงการหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจเพื่อที่จะนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นชายที่เป็นปัญหา ได้แก่

1. การอ่านการ์ตูนลามกและสื่อลามก เช่น วีซีดี วีดีโอ เป็นต้น เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะสื่อลามกเหล่านี้มักจะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากความจริงเพื่อจะดึงดูดความสนใจของผู้ดูสื่อลามกอาจทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจไปหลอกลวงหรือข่มขืนผู้อื่นได้หากดูสื่อเหล่านี้เป็นประจำจะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติได้

นอกจากนี้ยังเป็นการใช้เวลาว่างไปอย่างเปล่าประโยชน์เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต จึงควรใช้เวลาไปออกกำลังกายหรือทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากกว่า

2. การทดลองมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยอาจจะเป็นเพื่อนหญิง คู่รักหรือหญิงขายบริการทางเพศจะทำให้เกิดโรคเอดส์ และโรคทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้หากไม่ใช้ถุงยางอนามัยรวมทั้งยังทำให้ฝ่ายหญิงเสียหายและอาจเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ถูกดำเนินกฏหมายหากฝ่ายหญิงแจ้งความว่าถูกล่วงหรือใช้กำลังบังคับให้มีเพศสัมพันธ์หรือฝ่ายหญิงอาจตั้งครรภ์ในขณะที่วัยรุ่นชายยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบเพราะยังเรียนไม่จบ ยังไม่สามารถทำงานหาเงินมาส่งเสียเลี้ยงดูและยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะมีครอบครัวหรือเป็นพ่อของลูก

3. การสำส่อนทางเพศโดยมีการสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายๆ คนจะมีความเสี่ยงสูงต่อการติดโรคเอดส์และโรคทางเพศสัมพันธ์ หากไม่ใช้ถุงยางอนามัยโดยเฉพาะหากมีการดื่มสุราจะทำให้มึนเมาและไม่ใช้ถุงยางอนามัยได้

พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นหญิงที่เป็นปัญหา ได้แก่

1. การแต่งตัวให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัย เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอกกางเกงขาสั้น กางเกงเอวต่ำ เป็นต้น จะเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ง่าย

2. การยอมมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก เพราะคิดว่าความสัมพันธ์จะยาวนานมั่นคงหรือทำให้คนรักไม่ไปมีคนอื่นจริง ๆ แล้วเป็นการแสดงออกที่ผิดเพราะการที่ผู้หญิงยอมมีเพศสัมพันธ์จะทำให้ฝ่ายชายคิดว่าผู้หญิงอาจเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมาแล้วเช่นกันและการทำเช่นนี้ไม่ทำให้ฝ่ายชายมีความรักและความสัมพันธ์ต่อผู้หญิงตลอดไปได้เพราะความรักจะมีองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ได้แก่ความเข้าใจ ความเห็นใจความเอื้ออาทร มีนิสัยใจคอที่เข้ากันได้ เป็นต้น อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเติบโตต่อไปและยังต้องเจอผู้คนอีกมากในวันข้างหน้าหากวันใดที่ต้องเลิกคบกับฝ่ายชายในฐานะคนรักแล้วจะได้ไม่ต้องมานั่งเสียใจในภายหลังนอกจากนี้ยังเป็นการทำให้พ่อแม่และบุคคลที่รักเราต้องเสียใจกับพฤติกรรมของเราและอาจติดโรคเอดส์จากคนรักหรือตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจได้

3. การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นได้ง่ายหากเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วพบว่าผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไปแล้วมักจะยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักคนต่อมาหรือเพื่อเหตุผลอื่นเช่นเพื่อแลกกับเงินที่จะมาซื้อสิ่งของราคาแพงตามที่ตนเองต้องการเพราะคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์แล้วไม่มีอะไรจะเสียอีกแล้วความคิดเช่นนี้ไม่ถูกต้องเพราะคนทุกคนมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในตัวเองการที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในอดีตไม่ได้ทำให้คุณค่าของตัวเราลดลงหากการกระทำของเราในปัจจุบันและอนาคตต่างหากจะเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของตัวเรา นอกจากนี้การมี

เพศสัมพันธ์กับบุคคลหลายคนจะยิ่งเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์หรือโรคเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ตามมาได้

4. การตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ การดำเนินชีวิตโดยปกติของมนุษย์ในปัจจุบันเมื่อเป็นเด็กจะต้องศึกษาเล่าเรียนจากนั้นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วจึงทำงานเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูตนเองเมื่อมีหน้าที่การงานที่มั่นคงแล้วจึงแต่งงาน มีครอบครัวและมีลูกเพื่อสืบทอดและดำรงเผ่าพันธุ์การมีครอบครัว มีลูกจึงเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ แต่ต้องรอให้ถึงวัยอันสมควรก่อน คือหลังจากเรียนหนังสือสำเร็จมีอาชีพการงานทำ มีรายได้เพียงพอที่จะเลี้ยงดูตนเองครอบครัว แล้วจึงสมควรจะแต่งงาน มีครอบครัว ทั้งนี้ เพื่อที่ตนเองครอบครัวและลูกที่เกิดมาจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมีการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติทำให้บุคคลที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งได้แก่นักเรียนนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติโดยหากพึงพอใจในกันและกันหรือเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้โดยไม่ต้องมีพันธะใดๆ หรือทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเหมือนอย่างสังคมตะวันตกส่วนใหญ่ก็ทั้งหลายคนไม่มีการป้องกันโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยทำให้เกิดปัญหาติดโรคทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ที่มีผู้ป่วยจำนวนมากในปัจจุบันและในผู้หญิงอาจจะมีการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ อันจะนำมาซึ่งปัญหาอื่นๆ มากมายและผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นมักจะเกิดกับฝ่ายหญิงเพียง ฝ่ายเดียวเพราะฝ่ายชายมักจะไม่นับผิดชอบต่อผลการกระทำดังกล่าว

จากปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่าปัญหาของวัยรุ่นในสังคมไทยรุนแรง และซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้ง ด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมเมือง ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการเจริญเติบโตมีความเปลี่ยนแปลง ด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ทำให้วัยรุ่นประสบปัญหามากมาย เช่น ปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาความรุนแรง เป็นต้น ทั้งนี้ ปัญหาที่สำคัญของวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากการขาดความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกาย และปัญหาความรุนแรง ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากปัญหาครอบครัว สภาพแวดล้อมใกล้ตัวที่ชักจูงไปในทางไม่ดี และการใช้ความรุนแรงในสังคม ทำให้เกิดความสับสน วุ่นวาย มีผลกระทบต่อตัวของวัยรุ่นเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งปัญหานี้ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ การศึกษาเรียนรู้ และหาแนวทางการในการแก้ปัญหาต่อไป

2.1.3.4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย (วิรุจน์ เมืองมูล, 2555) ได้กล่าวถึงว่า ค่านิยมของวัยรุ่นหลายประการสามารถชักนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น พฤติกรรมนิยมมีแฟนในวัยเรียน พฤติกรรมที่วัยรุ่นเรียกว่า “กิ๊ก” ซึ่งวัยรุ่นยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมเหล่านี้ไม่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าจะมองดูทันสมัย แต่ถ้านำมาปฏิบัติจะนำพาชีวิตไปสู่ทางเสื่อมได้ง่าย

ถ้าไม่รู้จักการปฏิบัติและวางตัวให้เหมาะสมกับวัย ซึ่งวัยรุ่นยังขาดประสบการณ์ที่เพียงพอในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่ ต้องเรียนรู้อีกมาก

ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมและจะช่วยส่งเสริมให้ชีวิตมีคุณค่า ในที่นี้จะนำเสนอค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต เพื่อที่จะได้พิจารณานำไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ค่านิยมรักษานวลสงวนตัว เรื่อง การปฏิบัติตนของเพศหญิงที่เรียกว่า การรักษานวลสงวนตัว เป็นสิ่งที่ถือปฏิบัติสืบต่อกันมาแต่โบราณกาล ซึ่งในปัจจุบันค่านิยมนี้ยังใช้ได้ดีอยู่เพราะช่วยป้องกันภัยทางเพศได้ สังคมไทยยังถือเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญและมีคุณค่า การปฏิบัติตนเพื่อรักษานวลสงวนตัวนั้น ไม่ใช่ขาดความสัมพันธ์ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนชายโดยสิ้นเชิง แต่จะเน้นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่เหมาะสมต่อกัน เช่น วัยรุ่นหญิงไม่ควรเปิดโอกาส ให้เพื่อนชายได้ใกล้ชิดมากเกินไปจนเกินขอบเขตโดยปล่อยให้จับมือถือแขนโอบกอด ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้สังคมจะมองคุณค่าในตัวของผู้หญิงลดลง ดังนั้น ผู้หญิงทุกคนควรไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ เพราะการวางตัวให้เหมาะสมกับวัย จะเป็นที่ยอมรับของสังคมมากกว่า

2. ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัว การให้เกียรติซึ่งกันและกันและการวางตัว ที่เหมาะสมทางเพศ เป็นเรื่องที่วัยรุ่นควรศึกษาเรียนรู้ และนำมาปฏิบัติทั้งต่อเพื่อนเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามเพราะเป็นสิ่งที่ สามารถยึดเหนี่ยวน้ำใจระหว่างเพื่อนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น การให้เกียรติและการวางตัวที่ดีทางเพศนั้น ทั้งวัยรุ่นชายหญิงจะต้องแสดงออกต่อกันด้วยความจริงใจ เช่น วัยรุ่นชายควรใช้คำพูดที่สุภาพ ไม่พูดก้าวร้าว ดูหมิ่นศักดิ์ศรีเพื่อนหญิง ควรแสดงความห่วงใยในสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเพื่อนหญิง ไม่ฉวยโอกาสใกล้ชิดเพื่อนหญิงเพื่อจับมือถือแขน หรือลวนลามให้ได้รับความเสียหาย ต้องวางตัวในฐานะเพื่อนให้เพื่อนหญิงไว้ใจ อุ่นใจ ส่วนวัยรุ่นหญิงควรให้เกียรติเพื่อนชายเช่นกัน เช่น ใช้คำพูดที่สุภาพเรียบร้อย แสดงความมีน้ำใจ ไม่แต่งกายล่อแหลมเพื่อยั่วชวนเพื่อนชาย ด้วยการนุ่งน้อยห่มน้อยขึ้น ปฏิเสธการไปไหนด้วยกันสองต่อสองกับเพื่อนชาย ที่จะเป็นเหตุให้ตนเองไม่ปลอดภัยและสังคมมองไม่ดีได้ เป็นต้น

3. ค่านิยมสร้างคุณค่าความดีงามในจิตใจ ความ ดีงามในจิตใจเป็นสิ่งมีคุณค่าเพราะเป็นสิ่งที่บุคคลทั่วไปในสังคมยอมรับ วัยรุ่นในฐานะที่กำลังเป็นวัยเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในอนาคต จึงควรสร้างโอกาสอันดีในการเรียนรู้ฝึกฝนอบรมตัวเองทางด้านจิตใจ ให้เจริญพัฒนาอย่างมีคุณค่าจนเป็นที่ยอมรับของสังคม

การสร้างคุณค่าในตัวเองทางจิตเจ้านั้นสามารถปฏิบัติได้หลายวิธี เช่น การยึดเหนี่ยวจิตใจด้วยหลักทางศาสนาที่ตนนับถือ ซึ่งทุกศาสนาล้วนสอนให้ทุกคนเป็นคนดี วัยรุ่นจึงควรศึกษาทำความเข้าใจในศาสนาของตนเองว่า การปฏิบัติในเรื่องใดสามารถนำมาปรับใช้ให้เข้ากับสภาพชีวิตของตนเองได้ก็ให้ นำมาปฏิบัติในเรื่องเพศก็เช่นกันเดียวกัน ศาสนาไม่มีข้อห้ามแต่ต้องปฏิบัติให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เพศ และวัยของตนเอง ไม่หมกมุ่นฟุ้งซ่านจนเกินขอบเขตก็จะช่วยสร้างชีวิตที่ดีใน

อนาคตได้ ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องในประเทศไทย มีความเป็นไทย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวโดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องเพศ ซึ่งมีมุมมองได้ 2 ทาง ดังนี้

1. ค่านิยมทางเพศในเรื่องที่ไม่ถูกต้องสำหรับคนไทย ได้แก่

1.1 การไม่เผยแพร่ความจริงในเรื่องเพศหรือการไม่ให้ความรู้เรื่องเพศ แก่บุตรหลาน โดยคิดว่าเป็นเรื่องหยาบคาย หรือน่าอาย

1.2 การไม่สนับสนุน หรือส่งเสริมให้บุคคลในสังคมพูดคุยกันในเรื่องเพศอย่างเปิดเผย

1.3 การยกย่องให้เพศชายเป็นใหญ่กว่าเพศหญิง

1.4 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสโดยถือว่าเพศชายไม่ผิด

ค่านิยมเหล่านี้ทำให้บุคคลในสังคมมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องรวมทั้งมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เช่น การเอาเปรียบเพศตรงกันข้ามเมื่อมีโอกาส ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ การดูถูกเพศตรงกันข้าม อันเป็นผลต่อความรักความผูกพัน ความสงบสุข ในครอบครัวและสังคมโดยรวม

1. ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย

1.1 หญิงไทยมักจะรักษานวลสงวนตัว ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

1.2 ชายไทยไม่ควรสำส่อนทางเพศเพราะอาจเกิดผลเสียโดยการติดโรค

1.3 ชายไทยมีความรับผิดชอบต่อเพศหญิง ไม่หลอกลวง ไม่ข่มเหงน้ำใจ

1.4 ชายไทยรับผิดชอบต่อครอบครัว

วัยรุ่นในปัจจุบันควรมีเจตคติที่ดี ว่าทั้งสองเพศมีความสำคัญเท่าเทียมกัน การสร้างสรรค์สังคมจึงจะเกิดขึ้น ค่านิยมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดี และยังใช้ได้ในสังคมปัจจุบันวัยรุ่นจึงควรรักษาค่านิยมที่ดีไว้ เพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น ครอบครัวแตกแยก โรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครุภรณ์อกสมรส การค้าประเวณี การสำส่อนทางเพศ เป็นต้น หลักในการเลือกคู่ครองสภาพปัจจุบันชาย และหญิงมักตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเอง โดยไม่ขอคำปรึกษาจากพ่อแม่ และญาติพี่น้อง หรือผู้ใหญ่จึงทำให้ชีวิตมีทั้งประสบผลสำเร็จ และล้มเหลวได้หลักในการเลือกคู่ครองโดยทั่วไป (วิรุจน์ เมืองมูล, 2555) สรุปได้ ดังนี้

1. มีความรักเป็นพื้นฐาน เพราะความรักเป็นการแสดงความรู้สึกถึงความผูกพัน ความห่วงหา ความห่วงใย จึงมีความรักใคร่ในคู่ครองที่เราเลือกและควรเลือกคู่ครองที่รักเรา

2. มีสภาวะด้านต่างๆ เหมาะสม เช่น

2.1) อายุ ควรอยู่ในเกณฑ์ที่บรรลุนิติภาวะ แล้วชายควรมีอายุ 25-30 ปี ฝ่ายหญิงควรมีอายุ 20-25 ปี มีความพร้อมทางร่างกาย

2.2) สุขภาพร่างกาย การแต่งงานนั้นนอกจากมีความพร้อมทางร่างกายที่จะให้กำเนิดลูกได้ แล้วควรจะต้องคำนึงถึงสุขภาพด้วย เช่น โรคประจำตัว โรคทางพันธุกรรม เพราะ

สิ่งเหล่านี้ จะมีผลกระทบต่อชีวิตสมรสได้ ดังนั้น จึงมีควรตรวจสอบสุขภาพและถ้าพบว่ามีโรคภัยไข้เจ็บ ต้องรักษาให้หายเสียก่อน

2.3) วุฒิภาวะทางอารมณ์ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับผู้ครองเรือน เพราะวุฒิภาวะทางอารมณ์จะเป็นผู้สุขุมรอบคอบ มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถปรับตัวได้ดี

2.4) ระดับสติปัญญา คู่สมรสควรมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน เพราะหากสติปัญญาแตกต่างกันมากจะคุยกันไม่รู้เรื่อง

2.5) คู่สมรสควรมีบุคลิกภาพและรสนิยมใกล้เคียงกัน

2.6) ศาสนาแต่ละศาสนาจะมีศาสนพิธีแตกต่างกัน ถ้าคู่สมรสต่างศาสนา ควรมีการพูดคุยตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในพิธีกรรมของศาสนาแต่ละฝ่ายเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในครอบครัว

2.7) วัฒนธรรม เป็นวิธีการดำเนินชีวิตสืบทอดกันมา วัฒนธรรมที่คล้ายกัน ย่อมปรับตัวเข้ากันได้ง่าย

2.8) ฐานะทางเศรษฐกิจ ต้องใกล้เคียงกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายในครอบครัว

กล่าวได้ว่า ค่านิยมของวัยรุ่นมีหลายประการที่สามารถชักนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น พฤติกรรมนิยมมีแฟนในวัยเรียน พฤติกรรมที่วัยรุ่นเรียกว่า “กิ๊ก” ซึ่งวัยรุ่นยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมเหล่านี้ไม่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าจะมองดูทันสมัย แต่ถ้านำมาปฏิบัติจะนำพาชีวิตไปสู่ทางเสื่อมได้ง่าย ถ้าไม่รู้จักการปฏิบัติและวางตัวให้เหมาะสมกับวัย ซึ่งวัยรุ่นยังขาดประสบการณ์ที่เพียงพอในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่ ด้วยเหตุนี้ทำให้วัยรุ่นจำเป็นต้องเรียนรู้อีกมาก ในเรื่องค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม การส่งเสริมชีวิตให้มีคุณค่า จะช่วยให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต เพื่อที่จะได้พิจารณานำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตต่อไป

2.1.3.5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ปัญหาการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ทั้งในลักษณะของการกระทำรุนแรงและไม่รุนแรงอันเป็นพฤติกรรมที่สร้างความกระทบกระเทือนต่อบุคคลและครอบครัวที่ถูกกระทำ ทั้งทางร่างกาย และ จิตใจ และสังคมเป็นอย่างมาก ดังนั้น การได้เรียนรู้ถึงพฤติกรรมสาเหตุวิธีป้องกัน ตลอดจนทักษะการปฏิเสธเพื่อป้องกันพฤติกรรมและหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ จะทำให้สามารถรอดพ้นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้

1) ความหมายและลักษณะของพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ

1.1) ความหมายของพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศหมายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นในเรื่องเพศลักษณะต่างๆ

เช่น ด้วยคำพูด ด้วยสายตา การใช้ท่าทีที่สื่อเจตนาล่วงเกินทางเพศ การกระทำน่ายจาร ตลอดจนการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน และ การกระทำที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย โดยที่ผู้ถูกกระทำไม่ยินยอมพร้อมใจอันส่งผลกระทบต่อร่างกายจิตใจอารมณ์สังคมรวมถึงสวัสดิภาพและการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของผู้ถูกกระทำถือเป็นเรื่องที่มีผิดกฎหมาย ศีลธรรมและความสงบสุขของสังคมเป็นอย่างมาก

1.2) ลักษณะของพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศ พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศเป็นรูปแบบการกระทำอนาจารต่อบุคคลอื่นทั้งหญิงและชายโดยการเรียกร้องความพึงพอใจทั้งทางกายและวาจาหรือเข้าแทรกแซงสภาพแวดล้อมอันดีในการดำเนินชีวิตของบุคคลอื่นอย่างไร้เหตุผลมีทั้งการกระทำที่รุนแรงและไม่รุนแรงซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1.2.1) ล่วงละเมิดทางเพศด้วยวาจาหมายถึงการกระทำอนาจารต่อบุคคลอื่นด้วยคำพูดเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเองในเรื่องเพศซึ่งถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่รุนแรง เช่น

1.2.1.1) การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของผู้คนที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร

1.2.1.2) การตามจับตามตื้อพูดจาเกี่ยวพาราสีต่างๆ ที่รู้ว่าอีกฝ่ายไม่ชอบ

1.2.1.3) การเล่าเรื่องตลกลามก เรื่องสองแง่สองง่ามในเรื่องเพศ

1.2.1.4) การใช้คำพูดแทะโลม หยาบคายเรื่องเพศ

1.2.1.5) การใช้คำพูดเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

1.2.1.6) การใช้โทรศัพท์พูดคุยเรื่องเพศลามกเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของตน

2) ล่วงละเมิดทางเพศด้วยการกระทำที่ไม่ถูกเนื้อต้องตัว หมายถึง การกระทำอนาจารต่อบุคคลอื่นด้วยการกระทำต่างๆ อาจจะใช้สายตา การอวดโชว์ ตลอดจนการสื่อสารต่างๆ เพื่อตอบสนองในความพึงพอใจของตนเองในเรื่องเพศ เช่น

2.1) การจ้องมองของสงวนเช่น หน้าอก อวัยวะเพศของผู้อื่น เป็นต้น

2.2) การแอบดูที่เรียกว่า “ ถ้ามอง ” การแอบติดกล้องวงจรปิด และการแอบถ่ายภาพนิ่งหรือถ่ายคลิปห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องนอน ห้องแต่งตัว

2.3) การอวดโชว์อวัยวะเพศ

2.4) การอวดโชว์ภาพโป๊ หรือภาพที่สื่อไปในทางเพศ

2.5) การเผยแพร่สื่อลามก

2.6) การแพร่ภาพถ่ายคลิปปวีดีโอลามกอนาจารทางอินเทอร์เน็ต

3) ล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นการกระทำอย่างชัดแจ้ง หมายถึง การกระทำอนาจารด้วยการกระทำอย่างชัดเจนโดยการถูกเนื้อต้องตัวร่างกายของบุคคลอื่นที่ไม่ยินยอมพร้อมใจเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเองในเรื่องเพศซึ่งถือเป็นการกระทำที่รุนแรง เช่น

3.1) การแตะเนื้อต้องตัวที่ไม่พึงประสงค์เช่นการนั่งการยืนการเดินทางที่ใกล้ชิดเกินไปการเสียดสีร่างกายการแตะเนื้อต้องตัวจับต้องเสื้อผ้าร่างกาย เป็นต้น

3.2) การกระทำอนาจาร เช่น กอด จูบ ลูบ คลำ เป็นต้น ซึ่งเป็นการแสดงความใคร่ทางเพศ

3.3) การขอมิเพศสัมพันธ์ การถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์การข่มขืน

4) สาเหตุของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศที่มักพบ บ่อยๆ ตามที่เป็นข่าวมักเป็นเรื่องของการใช้อำนาจในเรื่องเพศ เช่น ผู้ชายกระทำกับผู้หญิงผู้ใหญ่กระทำกับเด็กหัวหน้ากระทำกับลูกน้อง เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

4.1) สถานภาพและความสัมพันธ์ของบุคคลเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของการถูกล่วงละเมิดทางเพศแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ

4.1.1) คนคุ้นเคย คือ บุคคลที่มีความสัมพันธ์รู้จักใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยไว้วางใจกันเป็นอย่างดี ซึ่งความใกล้ชิดนี้อาจเป็นบ่อเกิดที่ทำให้บุคคลเกิดการอยากถูกเนื้อต้องตัวหรือมักใช้คำพูดทำที่ไม่เหมาะสม นับเป็นช่องทางในการล่วงละเมิดทางเพศได้ง่ายขึ้น

4.1.2) คนแปลกหน้า คือ บุคคลที่ไม่คุ้นเคยหรือรู้จักกันมาก่อน เช่น นักเลงอันธพาลวัยรุ่นติดสารเสพติดบุคคลที่มีบุคลิกภาพผิดปกติป่วยเป็นโรคจิตโรคประสาท ทางเพศ เป็นต้น โดยบุคคลดังกล่าวส่วนใหญ่มักจะหาข้ออ้างคิดและมีอารมณ์ทางเพศสูง หรือบางรายอาจมีความเก๋กตทางเพศซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศออกมาในช่วงเวลาที่มีโอกาสได้

4.2) สถานที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมบ้าน หรือที่อยู่อาศัยมีสภาพไม่เหมาะสมเช่น แหล่งเสื่อมโทรมชุมชนแออัด หรือระยะทางระหว่างบ้านกับชุมชนโรงเรียนสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว ห่างไกลปลอดภัยจากผู้คน หรืออาจอยู่ใกล้สถานเริงรมย์ต่างๆ เช่น โรงภาพยนตร์ สถานบริการทางเพศ แหล่งมั่วสุ่มอบายมุขต่างๆ เป็นต้น นับว่ามีความเสี่ยงต่อการเดินทางไปและกลับซึ่งอาจเป็นสาเหตุของการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้

4.3) สภาพการทำงาน มักพบเห็นตามข่าวว่า ส่วนใหญ่จะมีปัญหาเกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

4.3.1) การทำงานในสถานที่ทำงาน โรงงาน หรือรับใช้ในบ้านอาจถูกกระทำโดยนายจ้าง สมาชิกครอบครัวนายจ้างหรือผู้ร่วมงาน ซึ่งไม่สามารถป้องกันตนเอง

4.3.2) การถูกหลอกลวงมาจากต่างจังหวัดให้มาทำงานทำ ซึ่งต้องเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยที่ทำงาน โดยที่ไม่รู้จักใคร และไม่รู้ว่าจะไปไหน เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นจึงไม่กล้าหนี

4.3.3) จำเป็นต้องทนต่อการถูกรังแกที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศหรือการทำร้ายร่างกายทั้งทางด้านจิตใจหลากหลายรูปแบบ

4.4.4) การถูกรังแกจากสื่อต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ลามก เว็บไซต์ที่เน้นเรื่องเพศต่างๆ คลิปวิดีโอโป๊ เกมลามก CD DVD ลามกอนาจาร

4.4.5) การไม่รักษานวลสงวนตัว โดยการแต่งกายที่ล่อแหลม ไม่มิดชิด เช่น สวมเสื้อคอลึก กางเกงหรือกระโปรงที่สั้นหรือบางเกินไป การแสดงท่าทีกิริยา บุคลิกที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ระมัดระวังที่ทำให้สื่อถึงการยั่วเย้า การก้มจนเห็นของสงวน

4.4.6) ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และสติปัญญา หรือผู้เยาว์ โดยบุคคลที่ถูกกระทำในประเภทนี้มักจะมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติ หรือมีร่างกายไม่สมประกอบไม่สามารถช่วยตนเองได้ หรือเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุน้อยไม่รู้เท่าทันโลก ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ถูกล่อลวงด้วยวิธีการต่างๆ และเกิดการล่วงละเมิดทางเพศได้ง่าย

4.4) ไม่ควรเดินบนถนนตรอกซอกซอยที่มีมืดและเปลี่ยว บริเวณที่ดินหรือตึกกร้าง โดยเฉพาะเวลากลางคืน ควรหลีกเลี่ยงการจอดรถประจำทางที่ป้ายเพียงลำพัง

4.5) หลีกเลี่ยงการสวมหูฟัง วิทยุ เครื่องเสียง ขณะเดินทาง หรือขณะที่จอดรถประจำทาง หรือยืนข้างถนน แล้วถ้าหากมีคนมาถามทางโดยมีท่าทางพิรุณ ควรระมัดระวังตนเองโดยการเดินหนีห่างออกไป

4.6) หลีกเลี่ยงการใช้ลิฟท์ตามลำพัง หรือใช้ลิฟท์ร่วมกับคนแปลกหน้าที่มีพิรุณ และไม่แน่ใจว่าไว้วางใจ

4.7) ควรวางแผนการเดินทางไว้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนได้ทำต้องเผชิญกับปัญหาสถานการณ์เสี่ยงต่างๆ

4.8) ควรหาเครื่องมือป้องกันตนเองติดตัวไปขณะเดินทาง เช่น สเปรย์พริกไทยหรือเครื่องช็อตไฟฟ้า เป็นต้น

5) การเตรียมพร้อมเมื่ออยู่ที่บ้าน ถือว่าเป็นสถานการณ์ที่ปลอดภัยที่สุด แต่ในขณะที่เดียวกันก็อาจมีอันตรายแฝงอยู่ โดยเฉพาะในเรื่องของการล่วงละเมิดทางเพศที่เราไม่สามารถคาดคิดว่าใครจะมาถึงตัวเมื่อไหร่ หากเรามีการเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา ก็จะ สามารถป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ ดังนี้

5.1) ควรตรวจสอบ ประตู หน้าต่าง โดยล็อกให้เรียบร้อยก่อนเข้านอน

5.2) ควรเปิดไฟ บริเวณบ้านในช่วงเวลาค่ำ

5.3) ไม่เปิดประตูรับคนแปลกหน้าเข้ามาในบ้านไม่ว่าจะด้วยกรณีใดก็ตาม หากสงสัยหรือผิดสังเกตให้รีบแจ้งผู้ปกครองหรือโทรแจ้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที เพื่อความปลอดภัยของตัวเอง

5.4) ควรเปิดวิทยุ หรือโทรทัศน์ในบ้านเพื่อให้คนภายนอกเข้าใจว่ามีคนอยู่หลายคนและไม่ควรบอกให้ใครรับรู้ด้วยว่าอยู่บ้านเพียงลำพัง

5.5) การติดตั้งเครื่องตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ เพราะ ในกรณีที่คนร้ายทราบหมายเลขโทรศัพท์และโทรเข้ามา ซึ่งหากไม่มีผู้รับสายเครื่องตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติก็จะทำงาน ทำให้คนร้ายทราบได้ว่าไม่มีคนอยู่ในบ้าน นับเป็นการเปิดโอกาสให้คนร้ายสามารถเข้ามาในบ้านได้อย่างง่ายดาย

5.6) ควรระมัดระวังตนเองในการอยู่บ้านเพียงลำพังกับบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าไว้วางใจ แม้จะเป็นบุคคลที่เป็นเครือญาติก็ตาม

5.7) ควรบันทึกหมายเลขโทรศัพท์ของสถานีตำรวจ เพื่อน และ บุคคลที่เราวางใจที่อยู่ใกล้เคียงกับตัวของตนเอง สิ่งสำคัญที่สุดที่จะสามารถช่วยในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ดีที่สุดบ้านไว้ในโทรศัพท์เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการขอความช่วยเหลือ

5.8) การเลี้ยงสุนัข เพราะสุนัขจะสามารถช่วยส่งสัญญาณเตือนให้ทราบได้ว่ามีบุคคลแปลกหน้าเข้ามา ทำให้เราสามารถเตรียมพร้อมในการระมัดระวังตนเองได้ทันที

6) การเตรียมตัวของตนเองให้ปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้นั้น มีดังนี้

6.1) ควรแต่งกายให้เรียบร้อย รัดกุม เหมาะสมกับวัย และรู้จักกาลเทศะ โดยไม่สวมใส่เสื้อผ้าที่บางเกินไป กางเกงหรือกระโปรงสั้นเกินไป ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เป็นการยั่วยุทางอารมณ์ของเพศตรงข้าม ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ตนเองได้

6.2) หลีกเลี่ยงการไปพบหรือการรับสิ่งของจากคนแปลกหน้า หรือคนที่เพิ่งรู้จักกัน

6.3) หลีกเลี่ยงการกลับบ้านในเวลาตีคืนค่ำมืดเพียงลำพัง ควรจะให้พ่อแม่ ญาติพี่น้อง มาคอยรับที่ป้ายรถประจำทางสถานีขนส่ง หรือตามสถานที่นัดหมาย ซึ่งหากจำเป็นจะต้องกลับบ้านดึกๆ ก็ควรมีเพื่อนกลับมาด้วย

6.4) ควรบอกเล่าเหตุการณ์ที่ผิดปกติ เช่น มีคนติดตามหรือมีท่าทีลานลามพุดจาเกี่ยวกับพาราสิชณะกลับบ้าน ให้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจให้ทราบ

6.5) หลีกเลี่ยงสถานบันเทิงหรือสถานการณต่างๆ ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศเช่นการอยู่ในที่ลับตากับเพศตรงข้าม การมั่วสุมคู่อื่นที่ไม่เหมาะสม เช่น คลับวิดีโอ เกม ภาพลามก เป็นต้น เพราะนอกจากจะผิดกฎหมายแล้วยังก็ให้เกิดอันตรายต่อตนเองได้ง่าย

6.6) สำหรับสุขภาพสตรีควรปฏิบัติต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะ เป็นเพื่อนชาย ญาติ คนรู้จัก หรือใครก็ตาม ควรรู้จักรักษานวลสงวนตัว ไม่ปล่อยให้ถูกกลั่นแกล้งหรือ เปิดโอกาสให้ใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามมากเกินไปจนขาดการระมัดระวังตนเอง

6.7) ระวังทักษะการป้องกันตัวเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศต่างๆ อย่างง่ายๆ เช่น ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการป้องกันตัวเอง เป็นต้น

6.8) เมื่ออยู่ในสถานการณ์ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ต้องสามารถรู้จัก ควบคุมอารมณ์ฝึกฝนตนเองให้มีสติ สามารถเผชิญต่อปัญหาและหาทางแก้ไขอย่างรอบคอบ เกร็ดน่ารู้ รู้ทันภัยก่อนโดนแอบถ่าย

7) แนวคิดการพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดทักษะเป็นสมรรถนะสำคัญ ที่ผู้เรียนทุกคนพึงได้รับการพัฒนา ทั้งด้านความรู้ ความรู้สึนึกคิด ให้รู้จักสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล รู้จักจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ สภาพแวดล้อม รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น ป้องกันตัวเองในภาวะคับขันและจัดการกับชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัฒนธรรม และสังคม ดังนั้น เพื่อให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการเสริมสร้างทักษะชีวิตให้แก่นักเรียนที่สอดคล้องกับ หลักสูตรและองค์ประกอบทักษะชีวิตที่องค์การอนามัยโลกกำหนด มีดังนี้

7.1) องค์ประกอบของทักษะชีวิต สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ประกอบทักษะชีวิตที่สำคัญที่จะสร้างและพัฒนาเป็นภูมิคุ้มกันชีวิตให้แก่ เด็กและเยาวชนในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

7.1.1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การ ตระหนักรู้ และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การรู้จักความถนัดความสามารถ จุดเด่น จุดด้อย ของตนเอง เข้าใจความแตกต่าง ของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจ ในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิต และมีความรับผิดชอบ

7.1.2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การแยกแยะข้อมูลข่าวสาร ปัญหา และสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์ และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ ถูกต้องรับรู้ปัญหา สาเหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาใน สถานการณ์ต่าง ๆ อย่าง สร้างสรรค์

7.1.3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การจัดการกับ อารมณ์ และความเครียด หมายถึง ความเข้าใจ และรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของ

ความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์ และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเลี้ยงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ไปในทางที่ดี

7.1.4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากาย เพื่อสื่อสารความรู้สึก นึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้การสื่อสารที่สร้าง สัมพันธภาพที่ดีสร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

7.2) การสร้างทักษะชีวิต ทักษะชีวิตเป็นความสามารถที่เกิดในตัวผู้เรียนได้ด้วยวิธีการสำคัญ 2 วิธี คือ

7.2.1) เกิดเองตามธรรมชาติ เป็นการเรียนรู้ที่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการมีแบบอย่างที่ดี แต่การเรียนรู้ตามธรรมชาติจะไม่มีทิศทางและเวลาที่แน่นอน บางครั้งกว่าจะเรียนรู้ก็อาจสายเกินไป

7.2.2) การสร้างและพัฒนาโดยกระบวนการเรียนการสอน เป็นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มผ่านกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ ได้ลงมือปฏิบัติ ได้ร่วมคิดอภิปรายแสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ได้สะท้อนความรู้สึคนึกคิดมุมมองเชื่อมโยงวิถีชีวิตของตนเองเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และปรับให้กับชีวิต

7.3) กิจกรรมการสร้างและพัฒนาทักษะชีวิต กิจกรรมที่จะสร้างและพัฒนาทักษะชีวิตต้องเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ซึ่งลักษณะของกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการสร้างและพัฒนาทักษะชีวิตผู้เรียน มีดังนี้

7.3.1) กิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมค้นพบความรู้หรือสร้างความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิตในด้านการคิดวิเคราะห์การคิดตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้โอกาสผู้เรียน แสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ข่าวสาร เหตุการณ์สถานการณ์ หรือ ประสบการณ์ของผู้เรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้สืบค้นหรือศึกษาค้นคว้าคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสื่อต่างๆ และแหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้สะท้อนตนเองเชื่อมโยงกับชีวิตและ การดำเนินชีวิตในอนาคต

7.3.2) กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ลงมือกระทำกิจกรรมลักษณะต่างๆ ได้ประยุกต์ใช้ความรู้ เช่น กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมค่าย กิจกรรมวันสำคัญ กิจกรรมชมรม/ชุมนุม กิจกรรมโครงงาน/โครงการ กิจกรรมอาสา เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะชีวิต ดังนี้

7.3.2.1) ได้เสริมสร้างสัมพันธภาพและใช้ทักษะการสื่อสารได้ฝึกการจัดการอารมณ์และความเครียดของตนเอง

7.3.2.2) ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เข้าใจผู้อื่น นำไปสู่การยอมรับความคิดเห็น ผู้อื่น รู้จักไตร่ตรอง ทำความเข้าใจและตรวจสอบตนเองทำให้เข้าใจตนเองและ เห็นใจผู้อื่น

7.3.2.3) ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ได้แสดงออกด้านความคิด การพูด และการทำงานมีความสำเร็จ ทำให้ได้รับคำชม เกิดความภูมิใจและเห็นคุณค่าตนเอง นำไปสู่ความรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเองและสังคม การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะชีวิตเป็นภูมิคุ้มกันชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชนในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงและเตรียมพร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเสริมสร้างทักษะชีวิตให้มากที่สุด ทั้งใน 8 สาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อันได้แก่กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมนักเรียน (กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมชมรม/ชุมชน) กิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์และกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณลักษณะตามนโยบายของสถานศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาและเสริมสร้างทักษะชีวิตได้ทุกองค์ประกอบของทักษะชีวิต

7.4) การประเมินทักษะชีวิต เป็นการประเมินพฤติกรรมผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้มีพัฒนาการที่ดีตรงตามความต้องการของท้องถิ่น และสังคม โดยการประเมินความสามารถหรือแนวทางในการเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ของผู้เรียนด้วยวิธีสังเกต การแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนดให้และวิเคราะห์การ เปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ การรู้คิด และภูมิคุ้มกันทางปัญญาจากการสะท้อนความคิด การเชื่อมโยงความคิดและการแสดงพฤติกรรม ต่อเนื่องหลังการเรียนรู้ ฯลฯ ซึ่งผู้ประเมินอาจเป็นครู เพื่อน ผู้ปกครองหรือผู้เรียน เป็นผู้ประเมินตนเอง

จากการป้องกันและการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่า การปฏิเสธ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสัมพันธภาพ และการสื่อสารด้วยความสามารถในการ ใช้คำพูดหรือท่าทาง โดยทุกคนมีสิทธิที่จะปฏิเสธในสิ่งที่ตนไม่ยอมทำหรือเสี่ยงต่อความปลอดภัยได้ ซึ่งการปฏิเสธที่ได้ผล คือ เราจะต้องมีความตั้งใจที่จะแสดง ความรู้สึกให้อีกฝ่ายหนึ่งรับรู้อย่างชัดเจน ทั้งคำพูดและการกระทำ ตั้งสติ และตั้งใจที่จะปฏิเสธอย่างจริงจังทั้งท่าทาง คำพูด และน้ำเสียง เพื่อแสดงความตั้งใจอย่างชัดเจนที่จะขอปฏิเสธกับอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ให้ความหวังและไม่เปิดโอกาสให้ฝ่ายชายมีข้ออ้าง จนทำให้ฝ่ายหญิงงุนงงและใจอ่อน ควรเลือกใช้ความรู้สึก ที่ดีต่อกันมาเป็นเหตุผล ประกอบ เพราะการใช้เหตุผลที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกเพียงอย่างเดียวมักถูกโต้แย้งได้ รวมถึงควร แต่งกายให้เหมาะสมไม่ล่อแหลมเพื่อเป็นเหตุจูงใจให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และไม่นำตัวเองไป อยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นต้น

จากปัญหาในปัจจุบัน การถูกล่วงละเมิดทางเพศจะพบมากเกือบทุกเพศ ทุกวัยทั้งที่เป็นลักษณะที่รุนแรงและไม่รุนแรง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบุคคลและครอบครัว ที่ทำร้ายจิตใจ ร่างกายและสังคมเป็นอย่างมาก ดังนั้นเราทุกคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมเมือง หรือชนบท ต้องช่วยกันสอดส่องดูแล และแนะนำบุคคลใกล้ตัวไม่ให้มีพฤติกรรมเช่นนี้ และฝึกตัวเองให้หลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์ที่อาจเกิดเหตุในการถูกล่วงละเมิดทางเพศ การกระทำเช่นนี้ จะทำให้รอดพ้นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศทุกรูปแบบได้

2.1.4 แนวทางการดำเนินงานเพศวิถีศึกษา

UNFPA, (2014, pp. 9-16) ได้ศึกษาแนวทางในการดำเนินงานเพศวิถีศึกษา ดังนี้

1. สิทธิในการเรียนรู้เพศวิถีศึกษา นโยบายบายกรอบกฎหมายสิทธิในการเรียนรู้เพศวิถีศึกษาถูกกำหนดไว้ในสิทธิมนุษยชนสากล รวมทั้งสิทธิในการศึกษาและสิทธิในสุขภาพ ตามที่กำหนดขึ้นเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศจำนวนมาก เช่น อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of Child,) กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

2. องค์ประกอบสำคัญ 9 ประการของเพศวิถีศึกษา มีข้อตกลงระหว่างประเทศและหลักการของเพศวิถีศึกษาตามที่กล่าวมาแล้วพร้อมด้วยผลการวิจัยมีมากขึ้นเรื่อยๆ นำไปสู่การออกแบบหลักสูตรเพศวิถีศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งภายในและนอกโรงเรียน ซึ่งเป็นหลักการที่ใช้ได้กับการดำเนินงานแนวตั้ง หรือเชิงเดียวนั้น คือ การนำหลักสูตรเพศวิถีศึกษาทั้งหลักสูตรไปใช้โดยผู้สอนเพียงคนเดียวหรือสอนให้แก่ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตายตัว และยังใช้ได้กับการดำเนินงานที่ใช้กลวิธีแบบวนรอบหรือข้ามสาขาที่ครูผู้สอนวิชาต่างๆ มาร่วมกันรับผิดชอบการสอนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และหัวข้อที่แตกต่างกันตลอดหลักสูตรควรอยู่บนหลักการของหลักฐานเชิงประจักษ์ และครอบคลุมองค์ประกอบต่อไปนี้

2.1 พื้นฐานหลักสากลในเรื่อง สิทธิมนุษยชนหลักสูตรเพศวิถีศึกษา ถือเป็นเครื่องมือสำหรับส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ และสิทธิมนุษยชนรวมถึงสิทธิในสุขภาพและการจัดการเลือกปฏิบัติ แม้แต่ผู้เรียนที่อายุน้อยก็สามารถเข้าใจถึงแนวคิดของความเป็นธรรม การเคารพผู้อื่น การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน และโอกาสในการมีส่วนร่วมการปกป้องสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของตนเอง ความเป็นอิสระจากการตีตรา และการใช้ความรุนแรงการบรรลุความเข้าใจแนวคิดเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชนและยังเป็นการสร้างรากฐานให้กับวิถีปฏิบัติด้านบวกต่อความเป็นอยู่และความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล

2.2 จุดเน้นเรื่องเพศภาวะ ข้อตกลงระหว่างประเทศกำหนดว่าเพศวิถีศึกษาต้องส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ ขณะเดียวกันงานวิจัยเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาก็ยืนยันว่านี่เป็นกุญแจ

สำคัญของเพศวิถีศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การดำเนินงานต่างๆ ควรมุ่งเน้นเรื่องเพศภาวะด้วย หลากหลายวิธีเพศภาวะอาจเป็นหัวข้อแยกเฉพาะในหลักสูตรเพศวิถีศึกษาก็ได้ โดยมีหัวข้อย่อยที่สำคัญ ได้แก่

2.2.1 การให้คำนิยามเพศภาวะและบรรทัดฐานของเพศชาย/เพศหญิง

2.2.2 วิธีการที่เด็กชายและเด็กหญิงถูกขัดเกลาทางสังคมเรื่องบทบาททางเพศ และการเปลี่ยนแปลงของบรรทัดฐานทางเพศภาวะ

2.2.3 ผลกระทบของบรรทัดฐานทางเพศภาวะต่อชีวิตของเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตในครอบครัว ความสัมพันธ์กับคู่ ตลอดจนชีวิตการศึกษา

2.2.4 เนื้อหาเกี่ยวกับเพศภาวะจากสื่อและศาสนา

2.2.5 ลักษณะและผลกระทบของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศในสังคม เช่น การเข้าถึงการจ้างงานในที่สาธารณะและการปฏิบัติต่อกันภายใต้กฎหมาย

2.3 ข้อมูลที่แม่นยำถูกต้องทางหลักวิทยาศาสตร์ หากเยาวชนต้องสามารถ ป้องกันตนเองจากผลลัพธ์เชิงลบด้านสุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ และมีวิถีชีวิตทางเพศที่ดีต่อสุขภาพของตนเอง มีความปลอดภัยและตนเองพึงพอใจเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วนั้น เยาวชนจำเป็นต้องมีข้อมูลรอบด้านและถูกต้อง การดำเนินงานเพศวิถีศึกษาที่ไม่ให้ข้อมูลรอบด้านและถูกต้องแม่นยำนั้น ไม่ตอบสนองต่อสิทธิของเยาวชนในการได้รับข้อมูล จึงไม่จัดว่าเป็น เพศวิถีศึกษา หัวข้อต่างๆ ที่เยาวชนต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและรอบด้านมีดังนี้

2.3.1 สิทธิมนุษยชนและคำนิยาม

2.3.2 บรรทัดฐานทางเพศภาวะ

2.3.3 เพศวิถีและพฤติกรรมทางเพศรวมถึงประเด็นความยินยอมและการตัดสินใจ การบีบบังคับทางเพศ และความหลากหลายทางเพศ

2.3.4 ร่างกาย รวมถึงการเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์และการสืบพันธุ์ของมนุษย์

2.3.5 ความสัมพันธ์กับครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ตลอดจนความสัมพันธ์กับคู่ และความสัมพันธ์ระยะยาว

2.3.6 การสื่อสารและทักษะการตัดสินใจ รวมถึงการปฏิเสธการถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์การเจรจาต่อรอง การใช้ถุงยางอนามัย/วิธีคุมกำเนิดสำหรับชายและหญิงอย่างถูกต้อง การขอคำแนะนำและการสนับสนุนจากพ่อแม่ตลอดจนการรู้จักระมัดระวังการใช้สาร เสพติดและความเสี่ยงทางเพศ

2.3.7 สุขภาวะทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/เอชไอวีและเอดส์ การตั้งครรภ์ที่ไม่ตั้งใจ ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิด ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพและความช่วยเหลืออื่นๆ

3. สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเอื้อต่อสุขภาวะที่ดี สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเอื้อต่อสุขภาวะที่ดี คือ สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย การรังแก ปลอดภัยการเลือกปฏิบัติปลอดภัยการคุกคามและการใช้ความรุนแรง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรมีอยู่ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นวิชาใดอยู่แล้วแต่สำหรับเพศวิถีศึกษาเรื่องเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ความปลอดภัยเป็นประเด็นสำคัญทั้งในบริบทภายในและนอกโรงเรียน ซึ่งครอบคลุมขณะที่นักเรียน/ผู้เข้าร่วมโครงการเดินทางไปโรงเรียนหรืออยู่ในพื้นที่จัดการเรียนรู้ หรือเดินทางกลับบ้าน สมาชิกชุมชน การเรียนรู้ทุกคนรวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่จะต้องปลอดภัยโรงเรียนและกลุ่มชุมชนที่ให้บริการ เด็กและเยาวชนต้องมีนโยบายเข้มงวดในการห้ามไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติ การรังแก และการคุกคาม หรือกิจกรรมทางเพศเกิดขึ้นระหว่างครูหรือเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ใหญ่กับนักเรียน และควรกำหนดนโยบายที่ปกป้องและรักษาความลับของผู้เรียนและการรายงานกรณีที่มีการละเมิด การรักษาความลับเพื่อให้ นโยบายเหล่านี้ดำเนินการได้ผลจำเป็นจะต้องสนับสนุนและจัดฝึกอบรมแก่ครูผู้สอนและเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสมเช่นกัน

4. การเชื่อมโยงกับแหล่งบริการด้านสุขภาวะเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และโครงการริเริ่มอื่นๆ ที่แก้ปัญหาเพศภาวะ ความเสมอภาค การเสริมพลัง การเข้าถึงการศึกษาและสิทธิทางเศรษฐกิจและสังคมแก่เยาวชนการเชื่อมโยงการดำเนินงานเพศวิถีศึกษาเข้ากับโครงการริเริ่มอื่นๆ ที่ส่งเสริมกัน ช่วยสร้างผลลัพธ์เชิงบวกมากขึ้น ทั้งยังช่วยแก้ปัญหาปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ผลักดันไปสู่ความเปราะบาง เช่น

4.1 การส่งเสริมให้เยาวชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาวะทางเพศที่เป็นมิตร

4.2 การส่งเสริมให้เยาวชนรู้จักกฎหมาย โครงการ และบริการที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของตนเอง

4.3 การรวมเอาข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนบรรทัดฐานทางสังคมที่เป็นอันตรายเข้าไปในหลักสูตร (เช่น การเคลื่อนไหวเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม) ตลอดจนการให้ทางเลือกที่ปลอดภัยแก่ผู้เรียนในการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งเพื่อกาเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก

4.4 การทำงานร่วมกับการดำเนินงานผลักดันกฎหมาย นโยบาย โครงการ และกลไกการบังคับใช้ที่จะช่วยให้เด็กผู้หญิงได้เรียนต่อในโรงเรียน (เช่น โครงการให้เงินช่วยเหลืออย่างมีเงื่อนไข) และเพื่อป้องกันการคุกคามทางเพศการใช้ความรุนแรงต่อคู่ การรังแกคนรักเพศเดียวกันตลอดจนการเลือกปฏิบัติในสถานที่ทำงานและในที่สาธารณะ

4.5 การทำให้การเชื่อมโยงเหล่านี้เป็นผลสำเร็จผ่านกลไกผู้ตรวจการแผ่นดินที่เยาวชนสามารถเข้าถึงเพื่อขอรับความช่วยเหลือได้

4.6 การเชื่อมโยงไปยังโครงการริเริ่มของ UNFPA เพื่อวัยรุ่นหญิง

5. จัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมเพื่อนำข้อมูลไปใช้ได้ในระดับบุคคล และเพื่อทักษะที่เข้มแข็งในการสื่อสาร การตัดสินใจ และการคิดเชิงวิพากษ์ การที่เยาวชนจะรับเอาพฤติกรรมที่ปลอดภัยอันเป็นผลจากการเรียนไปปฏิบัตินั้น เยาวชนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้และต้องได้รับการส่งเสริมให้สามารถนำข้อมูลไปใช้กับตนเองโดยประยุกต์ใช้กับวิถีชีวิต ด้านอารมณ์ ความสัมพันธ์ และการตัดสินใจได้ ดังนั้น เพศวิถีศึกษาไม่ว่าจะสอนในหรือนอกโรงเรียน ควรใช้วิธีการที่หลากหลายและใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ทักษะสำคัญที่สุดที่ต้องสอนในเพศวิถีศึกษานั้น ได้แก่ การสื่อสารการเจรจาต่อรอง และการตัดสินใจ นอกจากนี้ เนื่องจากพฤติกรรมทางเพศได้รับอิทธิพลอย่างมากจากบรรทัดฐานทางเพศภาวะและเพราะการทบทวนบรรทัดฐานเรื่องนี้จำเป็นต้องมีการสะท้อน และการวิเคราะห์ส่วนบุคคล หลักสูตรจึงต้องส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดเชิงวิพากษ์

6. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เยาวชน มีส่วนร่วมในการผลักดันนโยบายและในฐานะพลเมืองวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ในการดึงดูดเยาวชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพศวิถีศึกษา มีหลายวิธีหนึ่งนั้น คือให้เยาวชนมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ในการออกแบบโครงการ เพื่อให้มั่นใจว่าโครงการริเริ่มต่างๆจะสอดคล้องกับความต้องการและแก้ปัญหาของผู้เรียนได้จริงแม้หลายแห่งให้วัยรุ่นทำหน้าที่เป็นเพื่อนผู้ให้ความรู้ (peer educators) สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันแต่ก็ถูกมองข้ามคือการรวมเอาหัวข้อทักษะพื้นฐานสำหรับ การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองและการผลักดันนโยบายเข้าไว้ในหลักสูตรด้วยจึงเป็นการดียิ่ง หากหลักสูตรเพศวิถีศึกษาจะได้บูรณาการบทเรียนเหล่านี้ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง ความเท่าเทียมทางเพศ การลดความรุนแรง การคุ้มครองทางกฎหมาย สิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีและความหลากหลาย

7. มีความสอดคล้องทางด้านวัฒนธรรมในการแก้ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน และความไม่เท่าเทียมทางเพศสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมทางเพศเป็นคุณค่าสากล เกี่ยวข้องโดยตรงกับบริบทที่หลากหลาย แต่ยังพบเห็นถึงการไม่ให้คุณค่าเหล่านี้ ในสังคมเป็นส่วนใหญ่ เช่น อำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันในความสัมพันธ์เชิงคู่และในสังคม ความรุนแรงที่มาจากเพศภาวะ การกระทำสองมาตรฐานในเรื่องเพศวิถี การคุกคามต่อเยาวชนรักเพศเดียวกัน การขัดเกลาทางสังคมที่แตกต่างกันของเด็กหญิง เมื่อเทียบกับเด็กชาย อาทิ แรงกดดันต่อเด็กชายให้เป็นผู้นำและต่อเด็กผู้หญิงให้เป็นผู้ยอมจำนนและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ซึ่งรวมถึงการค้าทางเพศ

8. ทำงานเชิงรุกกับทั้งภาคส่วนทางการและไม่เป็นทางการและครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ สิ่งสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานเพศวิถีศึกษา คือ ต้องครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ และทุกพื้นที่ที่มีเยาวชนอยู่เพราะทัศนคติเกี่ยวกับเพศภาวะและเพศวิถี ก่อตัวขึ้นตั้งแต่ช่วงวัยประถมศึกษา และมักมีมากยิ่งขึ้นในวัยรุ่นหรือวัยเริ่มเข้าสู่ภาวะเจริญพันธุ์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับพัฒนาการ เยาวชนที่เป็นผู้หญิงจำนวนมากไม่สามารถเข้าเรียนต่อ

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ จึงกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่สุดต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนและได้รับผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ด้านสุขภาวะทางเพศ

สรุปได้ว่า แนวทางการดำเนินงานด้านเพศวิถีเป็นแนวทางที่ต้องศึกษาในเรื่องของสุขภาพทางเพศ รู้และเข้าใจในเรื่องความปรารถนาและจินตนาการ รวมไปถึงเพศภาวะ (gender) และความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ควบคุมการแสดงออกทางเพศและทางเพศภาวะ จากที่กล่าวมานั้นไม่ได้แปลว่าร่างกายนั้นไม่สำคัญ แต่ต้องการที่จะนำเสนอให้เห็นว่า “เพศวิถี” เป็นเรื่องที่มีมากกว่าเพียงเรื่องเพศ (sex) ควรศึกษาแนวทางการการป้องกันความรุนแรง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในด้านลบในเรื่องเพศ และหาแนวทางในการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคตที่อาจเกิดจากปัญหาในเรื่องของเพศ และรู้เท่าทันเกี่ยวกับเพศวิถี ทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

2.1.5 หลักปฏิบัติที่ดีสำหรับสถานศึกษา

UNESCO (2012, น. 27-28) ได้ศึกษาแนวทางเชิงวิชาการสากลของเพศวิถีศึกษาโดยการใช้ข้อมูลเชิงหลักฐานสำหรับโรงเรียน ครู และผู้ให้ความรู้ด้านสุขภาพได้สรุปหลักปฏิบัติที่ดีสำหรับสถานศึกษาไว้ดังนี้

1. ดำเนินการแผนการสอนที่มีเวลาอย่างน้อย 12 คาบเรียน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพศวิถีของเยาวชนจำเป็นต้องให้ครอบคลุมหัวข้อที่หลากหลาย โดยในการลดความเสี่ยงของเยาวชนจากการมีเพศสัมพันธ์ จะต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยลดความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ซึ่งวิธีการทั้งสองแบบนี้ต้องใช้เวลา จึงทำให้แผนการสอนที่ดำเนินการในโรงเรียนมีผลในทางบวกต่อพฤติกรรมในระยะยาวเกือบ ทุกแผนใช้เวลา 12 คาบเรียนหรือมากกว่านั้น และบางแผนใช้เวลาถึง 30 คาบเรียน หรือ มากกว่านั้นก็มิ โดยที่แต่ละคาบเรียนใช้เวลาประมาณ 50 นาที

2. ให้มีคาบเรียนที่ต่อเนื่องกันในระยะเวลาหลายๆ ปี เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด แผนการสอนจะต้องครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ในระยะเวลาหลายๆ ปี โดยตระหนักถึงความเหมาะสมกับวัยอยู่เสมอ และเมื่อมีการให้สาร (Messages) ที่ชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมแก่เยาวชนยังต้องมีการเน้นย้ำสารเหล่านั้นหลายๆ ครั้ง ซึ่งแผนการสอนส่วนใหญ่ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในระยะยาวโดยที่ผลดังกล่าวยังสามารถวัด พบได้เมื่อติดตามผลหลังจากการดำเนินงาน 2 ปี ขึ้นไป ล้วนอาศัยการมีคาบเรียนตามลำดับ ภายในระยะเวลา 2 หรือ 3 ปี หรือไม่ก็เป็นแผนงานที่จัดคาบเรียนส่วนใหญ่ไว้ในปีแรกและตามมาด้วยคาบเรียนเป็นครั้งๆ ไปเพื่อทบทวนเนื้อหาหลังจากผ่านไปหลายๆ เดือนหรือแม้แต่หลายปีแล้ว ซึ่งเป็นวิธีที่ทำให้สามารถจัดคาบเรียนได้จำนวนเพิ่มมากขึ้น และยังให้โอกาสในการทบทวนประเด็นต่างๆ ที่สำคัญภายในระยะเวลาหลายๆ ปี โดยแผนงานเหล่านี้บางแผนงานยังได้ดำเนินกิจกรรมในทั่วโรงเรียน หรือทั่วชุมชนในช่วงเวลาหลายๆ ปีถัดไป ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถรับ

สารจากหลักสูตรภายในห้องเรียนเป็นระยะเวลา 2- 3 ปี และหลังจากนั้นทบทวนเนื้อหาที่เรียนมา ผ่านกิจกรรมเสริมที่จัดในโรงเรียนหรือชุมชนในช่วงเวลาหลายๆ ปีถัดไป

3. เลือกผู้ให้ความรู้ที่มีความสามารถและแรงจูงใจที่จะดำเนินงานตามหลักสูตร คุณภาพของผู้ให้ความรู้นั้นมีผลกระทบต่อประสิทธิผลของหลักสูตรผู้ให้ความรู้ตามหลักสูตร จึงควรได้รับการคัดเลือกผ่านกระบวนการที่โปร่งใสที่ระบุอย่างชัดเจนว่าคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องและที่ต้องการคืออะไร ซึ่งประกอบด้วยความสนใจในการสอนตามหลักสูตรความสะดวกใจในการพูดคุย เรื่องเพศวิถี ความสามารถในการสื่อสารกับนักเรียน และทักษะในการใช้วิธีการเรียนการสอนที่เน้น การมีส่วนร่วม หากผู้ให้ความรู้ขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด ควรจัดการฝึกอบรมให้ และส่วนใหญ่ ผู้ชายที่มีแนวโน้มที่จะได้รับการคัดเลือก ก็หาวิธีในการ เพิ่มสัดส่วนของผู้หญิง หรือหากขาดผู้ให้ ความรู้ที่เป็นผู้ชาย ก็ควรหาวิธีเพิ่มสัดส่วนของผู้ชายด้วย เช่น กันผู้ให้ความรู้ว่าจะเป็นครูในชั้นเรียน ทั่วๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูสอนสุขศึกษาหรือครูสอนทักษะชีวิตหรืออาจจะเป็นครูที่ได้รับการ อบรมมาโดยเฉพาะเพื่อที่จะสอนเพศวิถีศึกษาเท่านั้น และย้ายไปสอนจากชั้นเรียนหนึ่งไปอีกชั้นเรียน หนึ่งโดยครอบคลุมทุกระดับชั้นเรียนในโรงเรียนที่จะมีการสอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งข้อดีของครูในชั้นเรียน ทั่วๆ ไป คือ เป็นผู้ที่เป็นบุคลากรของโรงเรียนอยู่แล้ว อีกทั้งอาจจะเป็คนที่รู้จักและเป็นที่ไว้วางใจใน ชุมชน จึงได้เปรียบใน เรื่องของสัมพันธภาพกับผู้เรียนที่มีอยู่ก่อนแล้ว และสามารถบูรณาการเนื้อหา ด้านเพศวิถีศึกษาเข้าไปในรายวิชาต่างๆ ได้ ส่วนจุดเด่นของการใช้ผู้ให้ความรู้ที่เชี่ยวชาญในด้านเพศ วิถีศึกษา คือ ผู้ให้ความรู้เหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อให้ครอบคลุมถึงเรื่องนี้ที่มีความ ละเอียดอ่อนและเพื่อดำเนินกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ผู้ให้ความรู้เหล่านี้สามารถติดตามข้อมูล ข่าวสารล่าสุดได้ตลอด และสามารถเชื่อมโยงกับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ใช้ชุมชนเป็นฐานได้

4. ให้การฝึกอบรมที่มีคุณภาพแก่ผู้ให้ความรู้ การให้การฝึกอบรมเฉพาะด้านสำหรับ ครูมีความสำคัญ เพราะการให้ความรู้ด้านเพศวิถีศึกษานั้นมักจะต้องเกี่ยวข้องกับแนวคิดใหม่ๆ และ วิธีการเรียนรู้ใหม่ๆ ซึ่งการฝึกอบรมนี้ควรมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ควรมีการสอนและฝึก ปฏิบัติวิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ทักษะบน พื้นฐานของหลักสูตรที่จะนำไปดำเนินการ และควรให้โอกาสในการซ้อมบทเรียนหลักๆ ในหลักสูตร ซึ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นวิธีการเพิ่มความมั่นใจและความสามารถของผู้ให้ความรู้ ทั้งนี้ การฝึกอบรม ควรช่วยผู้ให้ความรู้แยกแยะระหว่างค่านิยมส่วนบุคคลของตนเอง กับความต้องการด้านสุขภาพของ ผู้เรียน และควรสนับสนุนผู้ให้ความรู้สอนหลักสูตรให้ครบถ้วนแทนที่จะเลือกสอนเพียงบางส่วน และ ยังควรรับมือกับความท้าทายซึ่งจะเกิดขึ้นในบางชุมชน ตัวอย่างเช่น ชั้นเรียนมีขนาดใหญ่มาก และ โรงเรียนให้ความสำคัญกับการสอนวิชาที่มีการสอบมากกว่า ทั้งนี้ การฝึกอบรมควรใช้เวลามาก พอที่จะครอบคลุมเนื้อหาความรู้และทักษะที่สำคัญต่างๆ และเพื่อให้เวลากับครูในการปรับให้การ อบรมสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละคน พร้อมทั้งมีเวลาสำหรับการถามคำถาม ซึ่งถ้าเป็นไปได้

และมีความเหมาะสม การอบรมยังควรช่วยครูที่มาอบรมในการหาคำตอบต่อข้อกังวลที่ตัวเองมีเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศและสถานะด้านเชื้อเอชไอวีของตนด้วย และสุดท้ายคือ การฝึกอบรมควรจัดโดยผู้อบรมที่มีประสบการณ์และความรู้ และในตอนจบของการฝึกอบรม ควรมีการขอความคิดเห็นจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการฝึกอบรมด้วย

5. ให้มีการบริหารจัดการ การติดตาม และการควบคุมคุณภาพอยู่เสมอ เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนจำนวนมากยังเป็นสิ่งใหม่อยู่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จึงควรให้การสนับสนุนคำแนะนำและการดูแลแก่ครูที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งหัวหน้างานหรือผู้บริหารควรติดตามการดำเนินงานเพื่อให้แน่ใจว่าหลักสูตรมีการดำเนินการตามที่ได้วางแผนไว้ ครบทั้งหลักสูตร (ไม่ใช่เฉพาะแต่ในด้านชีววิทยาซึ่งมักจะเป็นส่วนหนึ่งของการสอบ) และให้แน่ใจว่าครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาจะสามารถเข้าถึงการสนับสนุนในการรับมือกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ท้าทายเมื่อสถานการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาการทำงานของพวกเขา โดยที่หัวหน้างานหรือผู้บริหารควรติดตามพัฒนาการใหม่ๆ ในด้านเพศวิถีศึกษา เพื่อให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงแผนงานตามความเหมาะสมเมื่อมีความจำเป็น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า เพศวิถีศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นเร่งด่วนที่สถานศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษาอย่างเข้มงวด และจัดให้มีกระบวนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศ (Sexuality) ที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระและการดูแลสุขภาพอนามัย ทัศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ รวมถึงกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ อารมณ์ และทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคลที่จะช่วยให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบ และสมดุล

2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning) ดังนี้

ลักษณะ สรีวิวัฒน์ (2557) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Theory) ไว้ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นให้ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากมีรูปแบบการสอนให้เลือกอย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่างๆ สำหรับเนื้อหาและ

องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำแนกเป็น 7 เรื่อง ได้แก่ ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการประยุกต์ใช้หลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีนักการศึกษาต่างประเทศหลายท่านที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ คือ การจัดการสอนที่ประสบความสำเร็จในกลุ่มเล็กๆ กันนักเรียนรู้ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน กิจกรรมการเรียนรู้จะส่งเสริมให้เข้าใจประโยชน์จากเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้ สมาชิกทุกคนในทีมไม่เพียงแต่รับผิดชอบการเรียนของตนเองเท่านั้นแต่จะต้องช่วยเหลือสมาชิกในทีมด้วย

2. หลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกันเพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกันซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

2.1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน

2.2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face to Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ

2.3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน

2.4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน

2.5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสำเร็จทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกันนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นและยังสามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วยรวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้อีกมากมาย

3) องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบร่วมมือเกิดขึ้นได้ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

3.1) การพึ่งพาและช่วยเหลือกัน (Positive Interdependence)

3.2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Promotion Interaction)

3.3) ความรับผิดชอบของแต่ละคนที่สามารถตรวจสอบได้ (Individual Accountability)

3.4) การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-group Skills)

3.5) การใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Processing)

3.5.1) การพึ่งพาอาศัยกันในทางที่ดี (Positive Interdependent) การพึ่งพากันในทางที่ดีจะเกิดขึ้นเมื่อผลประโยชน์แต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของบุคคลอื่น ๆ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนคนหนึ่งได้รับผลสำเร็จ ผู้เรียนคนอื่นก็จะได้รับผลประโยชน์ไปด้วย ซึ่งจะต้องมีการจัดโครงสร้างภาระงาน กำหนดโครงสร้างวิชาการและโครงสร้างทางผลลัพธ์ดังนี้

3.5.1.1) การพึ่งพาอาศัยโดยใช้โครงสร้างทางผลลัพธ์ อาจกำหนดให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน โดยมอบหมายภาระงานให้เพียง 1 ชิ้น เขียนบรรยายภาพส่ง 1 ชิ้น หรืออาจกำหนดให้รางวัลกลุ่มโดยนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมาแปลเป็นคะแนนของกลุ่มก็ได้

3.5.1.2) การพึ่งพาอาศัยโดยใช้โครงสร้างทางวิชาการ สมาชิกแต่ละคนจะได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน เช่น อธิบายหรือผู้ตรวจสอบซึ่งทุกคนจะรับผิดชอบในหน้าที่ของตนและปฏิบัติตามบทบาทนั้น ครูจะใช้วัสดุอุปกรณ์หรือใบงานให้เสร็จทุกคนก่อนจะเริ่มทำงานต่อไป

3.5.2) การสร้างทีมงาน (Team Formation) การจัดกลุ่มหรือทีมงานสามารถทำได้โดยครูกำหนดให้หรือนักเรียนจัดกลุ่มกันเอง หัวหน้ากลุ่มด้วยจากการคัดเลือกของสมาชิกและมีการผลัดเปลี่ยนตำแหน่งกัน แต่อย่างไรก็ตามการจัดกลุ่มอย่างเป็นทางการมีความเหมาะสมกว่าซึ่งสามารถทำได้ 4 วิธี ดังนี้

3.5.2.1) การจัดกลุ่มตามความแตกต่างด้านทางเพศ เชื้อชาติ ภาษา และระดับความสามารถ

3.5.2.2) การจัดกลุ่มแบบกลุ่มโดยใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์บางอย่าง เช่น กระดาษสี ผู้เรียนที่ได้สัญลักษณ์สีเดียวกันจะได้อยู่กลุ่มเดียวกัน

3.5.2.3) การจัดกลุ่มตามความแตกต่างและระดับความสามารถทางภาษา

3.5.2.4) การจัดกลุ่มตามความสนใจ ความชอบ และลักษณะนิสัย

3.5.3) ความรับผิดชอบ (Accountability) ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือ และเป็นลักษณะเด่นของการเรียนแบบนี้ ผู้เรียนจะได้รับมอบหมายความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล มีการให้คะแนนในส่วนรวมที่ตนเองร่วม

ทำงานของกลุ่ม ซึ่งสามารถตรวจสอบความรับผิดชอบได้ด้วยการทดสอบเรื่องทักษะทางสังคม และ
โครงสร้างการเรียนรู้และวิธีจัดโครงสร้าง

3.5.4) ทักษะกระบวนการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเพื่อให้การปฏิบัติงาน
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและกลุ่มย่อย

3.5.5) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และ
ปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกใน
กลุ่ม และผลงานของกลุ่ม เป็นต้น

4) ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ กำหนดลักษณะสำคัญการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือไว้ 6 ประการ ดังนี้

- 4.1) เป้าหมายของกลุ่ม (Group Goals)
- 4.2) การรับผิดชอบเป็นรายบุคคล (Individual Accountability)
- 4.3) โอกาสในความสำเร็จเท่าเทียมกัน (Equal Opportunities for Success)
- 4.4) การแข่งขันเป็นทีม (Team Competition)
- 4.5) งานพิเศษ (Task Specialization)
- 4.6) ดัดแปลงความต้องการของแต่ละบุคคลให้เหมาะสม (Adaptation to Individual)

5) เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบร่วมมือมีเทคนิคมากมายหลาย
รูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการที่ต่างกันตามวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็น
รูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกันคือหลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์ที่
เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ศึกษามากที่สุด โดยอาศัย
การร่วมมือกัน การช่วยเหลือกัน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในกลุ่มและผู้เรียนใน
ระหว่างกลุ่มด้วยกันความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ
และวิธีการเสริมแรงและจะให้รางวัลเป็นประการสำคัญ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือดังต่อไปนี้

- 5.1) เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw)
- 5.2) เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT: Team Games Tournament)
- 5.3) เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD : Student Teams Achievement Division)
- 5.4) เทคนิคกลุ่มสืบค้น (GI: Group Investigation)
- 5.5) เทคนิคคู่คิด (Think Pair Share)
- 5.6) เทคนิคเพื่อนคู่คิด 4 สหาย (Think Pair Square)

- 5.7) เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs Check)
- 5.8) เทคนิคการสัมภาษณ์ 3 ขั้นตอน (Three-Step Interview)
- 5.9) เทคนิคคร่อมกันคิด (Numbered Heads Together)
- 5.10) เทคนิคเล่าเรื่องรอบวง (Round Robin)
- 6) ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีดังนี้
 - 6.1) ขั้นเตรียม
 - 6.2) ขั้นสอน
 - 6.3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม
 - 6.4) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ
 - 6.5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

7) การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอน ครูสามารถนำหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปจัดการเรียนการสอนของตนได้ โดยการพยายามจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบ 5 ประการดังกล่าวข้างต้น และใช้เทคนิค วิธีการต่าง ๆ ในการช่วยให้องค์ประกอบทั้ง 5 สัมฤทธิ์ผล โดยทั่วไป การวางแผนบทเรียนและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือมีประเด็นที่สำคัญดังนี้

- 7.1) ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน
 - 7.1.1) กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนทั้งทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่างๆ
 - 7.1.2) กำหนดขนาดของกลุ่ม ควรมีขนาดเล็กประมาณ 3-6 คน กลุ่มขนาด 4 คนจะเป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด
 - 7.1.3) กำหนดองค์ประกอบของกลุ่มหมายถึงการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มซึ่งอาจทำโดยการสุ่ม หรือการเลือกให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปกลุ่มจะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกที่คละกันในด้านต่าง ๆ เช่น เพศ ความสามารถ ความถนัด เป็นต้น
 - 7.1.4) หนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทั่วถึง ครูควรมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานให้ทุกคน และบทบาทหน้าที่นั้น ๆ จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของงานอันเป็นจุดมุ่งหมายของกลุ่ม ครูควรจัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกให้อยู่ในลักษณะที่จะต้องพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน บทบาทหน้าที่ในการทำงานเพื่อการเรียนรู้มีจำนวนมาก เช่น บทบาทผู้นำกลุ่ม ผู้สังเกตการณ์ เลขานุการ ผู้เสนอผลงาน ผู้ตรวจสอบผลงาน เป็นต้น

7.1.5) จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กัน
ครูจำเป็น ต้องคิดออกแบบการจัดห้องเรียนหรือสถานที่ที่จะใช้ในการเรียนรู้ให้เอื้อและสะดวกต่อการ
ทำงานของกลุ่ม

7.1.6) จัดสาระ วัสดุ หรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ วิเคราะห์สาระ/งาน/หรือ
วัสดุที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และจัดแบ่งสาระหรืองานนั้นในลักษณะที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนในการ
ช่วยเหลือกลุ่มและพึ่งพากันในการเรียนรู้

7.2) ด้านการสอน ครูควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนี้

7.2.1) อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม ครูควรอธิบายถึงจุดมุ่งหมาย
ของบทเรียน เหตุผลในการดำเนินการต่าง ๆ รายละเอียดของงานและขั้นตอนในการทำงาน

7.2.2) อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจ
ตรงกันว่าความสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่จะใช้ในการวัด
ความสำเร็จของงานคืออะไร

7.2.3) อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ครู
ควรอธิบายกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะ
ได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้

7.2.4) อธิบายถึงวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม

7.2.5) อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบ
ต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย เช่น การสุ่มเรียกชื่อผู้เสนอผลงานการทดสอบการตรวจสอบ
ผลงาน เป็นต้น

7.2.6) ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง หากครูชี้แจงให้ผู้เรียนได้รู้อย่างชัดเจน
ว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ความคาดหวังที่มีต่อตนและพยายาม
จะแสดงพฤติกรรมนั้น

7.3) ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม

7.3.1) ดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด

7.3.2) สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม ตรวจสอบว่า สมาชิกกลุ่ม
มีความเข้าใจในงาน หรือบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ สังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของ สมาชิก
ให้ข้อมูลป้อนกลับ ให้แรงเสริมและบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของกลุ่ม

7.3.3) เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
ของงานและการทำงาน เมื่อพบว่ากลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ครูสามารถเข้าไปชี้แจง สอนซ้ำ หรือ
ให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ

7.3.4) สรุปการเรียนรู้ ครูควรให้กลุ่มสรุปประเด็นการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีความชัดเจนขึ้น

7.4) ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

7.4.1) ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

7.4.2) วิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ครูควรจัดให้ผู้เรียนมีเวลาในการวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสเรียนรู้ที่จะปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่ม

สยมพร ศรีมุงคุณ (2558) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning) แนวคิดของทฤษฎีนี้ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะแข่งขันกัน ต่างคนต่างเรียนและร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ส่วนการประเมินผลการเรียนรู้ควรมีการประเมินทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ โดยวิธีการที่หลากหลายและควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน และครูควรจัดให้ผู้เรียนมีเวลาในการวิเคราะห์การทำงานกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสที่จะปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่มเดี่ยว

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning) ทำให้ทราบว่าแนวคิดของทฤษฎีนี้ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะแข่งขันกัน ต่างคนต่างเรียนและร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยมีกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติร่วมกัน และมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ส่วนการประเมินผลการเรียนรู้ควรมีการประเมินทั้งทางด้านปริมาณ และคุณภาพโดยวิธีการที่หลากหลาย โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินและครูควรจัดให้ผู้เรียนมีเวลาในการวิเคราะห์การทำงานกลุ่ม

2.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)

2.2.1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันได้เรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็น กลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบกันทั้งในเรื่อง ส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการเรียน แบบเพื่อนคู่คิดจัดได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2560)

Millis & Cottell (1998, pp.73–74 อ้างใน ชลธิชา ทับทวี) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียน การสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think – Pair – Share) ซึ่งกล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดว่า ในการเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนแบบคู่คิดนั้น ครูตั้งคำถามที่ต้องใช้ความเข้าใจมักเป็นคำถามแบบการสอบสวนให้นักเรียนคิดหาคำตอบด้วยตนเอง จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนร่วมชั้นอีกคนหนึ่ง เพื่ออภิปรายการตอบคำถามเมื่อได้ข้อสรุปนักเรียนยกมือเสนอคำตอบต่อเพื่อนในชั้นเรียนและก่อน ที่ครูจะให้นักเรียนคู่ นั้น เสนอคำตอบควรรอเวลาให้นักเรียนคิดคำตอบให้ได้ก่อน และเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสในการทอ้งคำตอบกับเพื่อนก่อนที่จะพูดในชั้นเรียนเพื่อเพิ่มพูนทักษะการสื่อสารทางวาจาและความมั่นใจ

2.2.1.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด

Layman (1981) กล่าวว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ

1. การคิด นักเรียนมีเวลา 30 วินาที หรือมากกว่า เพื่อที่จะคิดให้ได้คำตอบที่เหมาะสม เวลาที่ใช้นี้รวมถึงการเขียนเพื่อจดบันทึกคำตอบ
2. การจับคู่ หลังจากใช้เวลาคิดให้นักเรียนจับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน
3. การแบ่งปัน คำตอบของนักเรียนสามารถนำมาแบ่งปันภายในกลุ่มเดียวกันหรือ ทั้งชั้นเรียนในช่วงการอภิปรายเพื่อติดตามผล เทคนิคนี้ให้โอกาสแก่นักเรียนทุกคนที่จะแสดงออกถึง ตนเอง รวมถึงสะท้อนให้เห็นถึงคำตอบของตนเอง Levin (2008) กล่าวว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค เพื่อนคู่คิดจะมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้
4. การคิด ครูกระตุ้นการคิดของนักเรียนโดยป้อนคำถามหรือสังเกตการณ์นักเรียน ควรใช้เวลาคิดสักครูเพื่อที่จะใช้ความคิดเกี่ยวกับคำถาม

5. การจับคู่ ใช้การจับคู่กันตามที่กำหนดให้ เช่น จับคู่กับเพื่อนที่นั่งใกล้ๆ กันหรือ กับเพื่อนที่นั่งโต๊ะติดกัน นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับคำตอบที่แต่ละคนหามาได้ แล้วเปรียบเทียบ ความรู้ที่ได้มาจากความคิดของแต่ละคนหรือจากบันทึกสั้นๆ ที่แต่ละคนบันทึกมา เพื่อที่จะมาพิจารณาว่า คำตอบของฝ่ายไหนที่คิดว่า เป็นคำตอบที่ดีที่สุด น่าเชื่อถือมากที่สุด และมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์มากที่สุด

6. การแลกเปลี่ยนความรู้ หลังจากให้นักเรียนช่วยกันคิดภายในคู่ของตนเอง ครูจะเรียกนักเรียนแต่ละคู่ให้มาแลกเปลี่ยนความคิดในคู่ของตนกับนักเรียนทั้งห้องเรียน

ขจรศักดิ์ หลักแก้ว (2552) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดจะมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ แบบคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 2-4 คน

ขั้นที่ 2 ครูตั้งประเด็นสั้น ๆ หรือโจทย์คำถาม

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองสัก 1-2 นาที

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อนแลกเปลี่ยนความคิด ผลัดกันเล่าความคิดหรือคำตอบของตนให้เพื่อนฟังจนได้ข้อสรุปที่เห็นพ้องกัน

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งสามารถอธิบายคำตอบให้เพื่อนฟังทั้งชั้นได้หรือครูสุ่มบางคู่มารายงานหน้าชั้นเรียน จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ให้นักเรียนจับคู่กัน 2 คน แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อ ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ โดยในการสร้างรูปแบบการสอนครั้งนี้ โดยจัดการเรียนรู้เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูแนะนำทักษะในการเรียนแบบเพื่อนคู่คิดบอกจุดประสงค์ ของบทเรียน แบ่งบทบาทหน้าที่สมาชิก และบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่หลังจากนั้นครูตั้งประเด็นของปัญหาหรือเสนอสถานการณ์ปัญหาให้นักเรียนแต่ละคนจะต้องคิดหาคำตอบด้วยตนเองเมื่อได้คำตอบของตนเองแล้วหลังจากนั้นให้นักเรียนนำคำตอบมาอภิปรายปรึกษากับคู่ของตนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนทนาซักถามอภิปรายเนื้อหาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุป ครูสุ่มบางคู่ออกมาอภิปรายคำตอบหน้าชั้นเรียนโดยครูตรวจดูผลงาน แต่ละคู่ที่ส่งไปโดยขณะที่ฟังผู้นำเสนอแล้วนักเรียนในห้องสามารถแสดงความคิดเห็นได้หรือเสนอคำตอบของตนเองได้ ซึ่งมีครูคอยให้ความช่วยเหลือและเสนอแนะ อธิบายเพิ่มเติมจนได้ข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 4 ชั้นประเมินผล วัดจากพฤติกรรมของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม ความถูกต้อง ของใบงานหรือผลงาน การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

2.2.1.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด Layman (1981) ได้สรุปประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

1. เป็นเทคนิคที่นำไปใช้ได้เร็ว
2. เป็นเทคนิคที่ไม่ต้องใช้เวลาเตรียมการมาก
3. การโต้ตอบภายในตัวบุคคลกระตุ้นให้นักเรียนเป็นจำนวนมากมีความสนใจอย่าง แท้จริงอยู่ในด้านความรู้
4. ครูสามารถตั้งคำถามได้หลายแบบและหลายระดับ
5. ทำให้รวมความสนใจของนักเรียนทั้งชั้นเรียน และทำให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดง ออกสามารถตอบคำถามได้โดยไม่ต้องลุกขึ้นต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้นเรียน
6. ครูสามารถเข้าใจนักเรียนด้วยการฟังนักเรียนกลุ่มต่างๆ ระหว่างการทำกิจกรรม และจากการรวบรวมคำตอบในตอนท้ายชั่วโมงเรียน
7. ครูสามารถทำกิจกรรมที่ใช้หลักแบบเพื่อนคู่คิดได้หนึ่งครั้งหรือหลายๆ ครั้ง ใน ระยะเวลา 1 คาบเรียน

2.2.2 การจัดการกิจกรรมแบบกลุ่มสัมพันธ์ Walk Rally (WR)

2.2.2.1 ความเป็นมาของกิจกรรม WR

การจัดการกิจกรรม WR กำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในสังคมยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามสถานศึกษา หน่วยงาน หรือองค์กรโดยทั่วไปเพราะกิจกรรม WR จะเกิดความสนุกสนาน สร้างสรรค์ความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ และลดปัญหาความขัดแย้ง รวมทั้งเป็นกิจกรรม เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของกิจกรรม WR ไว้ดังนี้

วิยะดา วรณานันท์ (2552) ได้กล่าวถึง การบริหารงานเป็นทีมด้วยกิจกรรม WR ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้เริ่มพัฒนาขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่น ผู้คิดค้นคือ นายชิเกรุ โคบายาชิ ซึ่งเป็นผู้จัดการบริษัท โซนี่ ได้ประสบปัญหาขาดทุนเป็นอย่างมากถึงขั้นล้มละลาย บริษัทแม่จึงได้ส่งนายชิเกรุ โคบายาชิ เข้าไปบริหารงาน โดยมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการโรงงาน นายชิเกรุ โคบายาชิ ได้ศึกษา หลักการบริหารงานต่างๆ โดยดึงเอาส่วนดีของบริษัทต่างๆ มาประยุกต์ใช้ และพบว่าอุปสรรคในการบริหารงานให้ดีขึ้นก็คือคน จึงคิดหาวิธีในการบริหารคน โดยใช้วิธีการบริหารงานเป็นทีม WR ซึ่งรูปแบบเหมือนการแข่งขัน ต่างกันตรงที่ใช้เท้าแทนรถในการแข่งขัน WR โดยเริ่มจากจุดเริ่มต้นที่กำหนด จากนั้นเดินไปตามทางที่ขรุขระ ภูเขา แล้วจึงกลับสู่จุดเริ่มต้นอีกครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนให้มีจิตสำนึกในการทำงานร่วมกัน รู้จักการจัดการที่ดี ฝึกให้คิดในการทำงานพื้นฐานแห่งความเป็นจริง ด้วยการปฏิบัติและรู้ได้ด้วยตนเอง หลังจากใช้วิธีการแบบนี้มาระยะหนึ่ง ปรากฏว่า

โรงงานเจริญรุ่งเรือง จนทำกำไรได้มากมาย นายซิเกอร์ โคบายาชิ จึงออกจากบริษัทโซนี่ มาตั้งโรงเรียนสอนเรื่อง Team Management ขึ้น และสิ่งที่ขาดไม่ได้ก็คือ WR ซึ่งเป็นหัวใจในการเรียนเรื่อง Team Management เพื่อให้ผู้ที่เข้าเรียนรู้ด้วยได้ค้นพบตนเอง

2.2.2.2 ความหมายของกิจกรรม WR

สถาบันวอล์คแรลลี่ (2552) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมวอล์คแรลลี่ว่าตามความจริงแล้ว วอล์คแรลลี่ เป็นกิจกรรมการแข่งขัน ซึ่งนำความคิดมาจากการแข่งรถในต่างประเทศ แต่ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการแข่งขันวอล์คแรลลี่ แต่จะมองในรูปแบบของการจัดกิจกรรม ซึ่งนำมาใช้ในการศึกษาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมของบุคคลในหน่วยงาน โดยการอิงจากรูปแบบของการแข่งรถ โดยใช้คนแทนรถซึ่งเป็นความหมายที่นำมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรเพื่อจะศึกษาพฤติกรรมของบุคคลและปรับปรุงพฤติกรรมนั้นๆ ให้เหมาะสมและดีขึ้นกิจกรรม วอล์คแรลลี่ (หลักสูตรการสัมมนาและกิจกรรมวอล์คแรลลี่, 2561) ได้ให้ความหมายของ วอล์คแรลลี่ ว่าเป็นกิจกรรมกลุ่มที่กระทำควบคู่ไปกับการประชุมเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาบุคลากรและองค์กร ให้เหมาะสมกับบุคลากร วัฒนธรรมองค์กร และ สภาพเศรษฐกิจสังคม ในภาวะการแข่งขันอย่างสูงในเชิงธุรกิจ ในยุคปัจจุบันโดยเน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอาศัย ทักษะ และศักยภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน หรือการสร้างผลงาน ให้เป็นที่ต้องการและยอมรับของตลาดหรือกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้ดียิ่งๆ ขึ้น ซึ่งสามารถสร้างประโยชน์ต่อองค์กรทำให้พนักงานมี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ลักษณะของกิจกรรมวอล์คแรลลี่ แบ่งกว้างๆ ได้ 2 ลักษณะ คือ แบบกึ่งวิชาการ และแบบสันตนาการ ทั้งสองแบบจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการสื่อสารสองทาง มีมุมมองและวิสัยทัศน์ที่แตกต่างออกไป และ ผสมผสานความ สนุกสนาน ตื่นเต้น ทำทาย ความสามัคคี และสร้างมนุษยสัมพันธ์ด้วยกิจกรรม ทดสอบทักษะ ไหวพริบ และสมรรถภาพทางร่างกายเข้าไว้ด้วยกัน

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2554) ได้กล่าวว่า วอล์คแรลลี่ เป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของมนุษย์ คือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงซึ่งไม่มีใครสอนประสบการณ์นั้นให้ได้แต่ประสบการณ์ตรงต้องเกิดจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลอง หรือการลองผิดลองถูก หรือที่เรียกว่า "Learning by Doing" ผู้ที่เขาเข้ารับการฝึกอบรมจะได้ลงมือทำกิจกรรมและสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่ปรากฏในกรณีต่างๆ โดยแท้จริงแล้วธรรมชาติของมนุษย์แล้วนั้น มีความแตกต่างกันโดยนัยสำคัญ และในบางครั้งความแตกต่างหรือความขัดแย้งก็ย่อมทำให้เกิดอะไรขึ้นใหม่ๆ เช่น เกิดทฤษฎีใหม่ แนวทางปฏิบัติใหม่ และในทางกลับกันอาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งส่งผลทำให้ประสิทธิภาพของการทำงานเป็นที่ลดลง ล้วนก่อให้เกิดปัญหา เช่น คนในองค์กรขาดความสามัคคีกัน ขาดการประสานงานที่ดี ขาดประสิทธิภาพของการสื่อสารในองค์กร ขาดความริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดการเป็นผู้นำที่ดี และผู้ตามที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ที่กล่าวมาแล้ว หากมีการฝึกอบรมในห้องเรียนปกติก็คงไม่ได้ผลเท่าที่ควร เหตุเพราะเขาเหล่านั้นต้องได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดพลังที่มั่งคั่งยิ่งใหญ่มากในการพัฒนางาน และพัฒนาองค์กร

จากความหมายของคำว่า “วอล์คแรลลี่” ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมวอล์คแรลลี่เป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมกระบวนการสร้างความคุ้นเคยเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ ความสามัคคี การทำงานเป็นทีม ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ เรื่องของการใช้พลังงาน และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สนุกสนาน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ร่วมกิจกรรมเกิดความสนใจร่วมกิจกรรมตลอดหลักสูตร ซึ่งกิจกรรมจะเน้นที่ผู้ร่วมกิจกรรมเป็นสำคัญ รัชโลภการดำเนินกิจกรรมวอล์คแรลลี่เป็นการกระตุ้นแง่คิดดีๆ ที่นอกเหนือจากความสนุกสนาน

2.2.2.3 ความสำคัญของกิจกรรม Walk Rally

สถาบันพัฒนาบุคลากร R.I.T. (Rich Inter Training) (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมวอล์คแรลลี่ ว่า เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความรัก ความผูกพันในองค์กร ทำให้เกิดการพัฒนาบุคลากรในองค์กรโดยเฉพาะ การสร้างสายสัมพันธ์เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทำให้มีการปรับเปลี่ยนมุมมองก้าวไปสู่ความสำเร็จ ลดความขัดแย้ง สร้างความสามัคคี ทำให้ก้าวสู่จุดหมายที่วางไว้

สถาบันวอล์คแรลลี่ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรม WR เป็นกิจกรรมที่สำคัญ เนื่องจากการจัดกิจกรรม WR เป็นรูปแบบที่ไม่ใช่การบรรยายเพียงอย่างเดียวมีการนำเอาเอา เกม กิจกรรมต่างๆ มาใช้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมในสถานที่ซึ่งค่อนข้างจะเป็นสถานที่ที่กว้าง และต้องการให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ชื่นชมกับธรรมชาติ การที่นำการฝึกอบรมมาเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

2.2.2.4 วัตถุประสงค์ของกิจกรรม WR

สถาบันวอล์คแรลลี่ (2552) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมวอล์คแรลลี่ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความคิด มีความรู้สึกที่ดีต่อหน่วยงาน
2. เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน
3. เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของพนักงานให้ดียิ่งขึ้นอย่างถูกต้อง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม WR สรุปได้ ดังนี้

1. เพื่อฝึกเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์
2. เพื่อการสร้างทีมงาน การทำงานเป็นทีม
3. เพื่อคิดแก้ปัญหา และตัดสินใจร่วมกัน
4. เพื่อพัฒนาคนให้มีจิตสำนึกในการทำงานร่วมกัน
5. เพื่อการวางแผนจัดลำดับงานและรู้จักการจัดการที่ดี
6. เพื่อพัฒนาความคิดเริ่มสร้างสรรค์
7. เพื่อฝึกความเชื่อมั่น ความกล้าแสดงออก

8. เพื่อฝึกให้มีความคิดในการทำงานพื้นฐานแห่งความเป็นจริงด้วยการปฏิบัติและรู้ได้ด้วยตนเอง

2.2.2.5 ขั้นตอนการทำกิจกรรม WR

สมชาติ กิจยรรยง (2545, น. 40-45) กล่าวถึง ลักษณะและองค์ประกอบของกิจกรรม WR ดังนี้

ขั้นเตรียมกิจกรรม ก่อนลงมือทำกิจกรรมผู้สอนจะต้องเตรียมการล่วงหน้า ดังนี้

1. การแบ่งกลุ่มผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม ให้มีสมาชิกกลุ่มละประมาณ 7-12 คน ตามหลักกระบวนการกลุ่มทั่วไป โดยกำหนดเป็นหมายเลขกลุ่ม สัญลักษณ์กลุ่ม หรือให้ตั้งชื่อกลุ่ม

2. การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้การทำงานกลุ่ม ควรเป็นกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้มีจุดมุ่งหมาย ให้รู้จักหลักและเงื่อนไขของการทำงานกลุ่ม ณ สถานที่หรือฐานการเรียนรู้ โดยมีหลักเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรม ดังนี้

2.1 จำนวนกลุ่ม ถ้ามีผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 4 กลุ่ม ก็จัดกิจกรรม 4 กิจกรรม

2.2 บรรยากาศของการทำกิจกรรมต้องเหมาะสมกับเพศวัยของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนวัยเด็กเล็ก กิจกรรมที่จัดจะต้องไม่เสียงหรือโลดโผนจนเป็นอันตราย

2.3 เวลาและความพร้อมในการเตรียมของผู้สอน วิทยากร หรือผู้นำกิจกรรม เพราะบางกิจกรรมต้องเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ที่ต้องใช้เวลาและความประณีต

2.4 ความคิดรวบยอดเฉพาะที่ต้องการให้มีการมีการเรียนรู้ในการทำกิจกรรมประจำฐาน เช่น ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ความรู้การวางแผนการประสานงาน ความเป็นผู้นำ ความสามัคคี การเสียสละ หรือการแก้ปัญหา เป็นต้น

2.5 ความรู้ความสามารถในการสอน การสรุปความคิดรวบยอดของผู้ช่วยสอน หรือผู้ช่วยวิทยากร เนื่องจากในการทำกิจกรรมตามฐานการเรียนรู้ วิทยากรหรือผู้นำกิจกรรมจำเป็นต้องมีผู้ช่วยวิทยากรประจำฐานต่างๆ เพื่อช่วยกระตุ้นหรือสรุปความคิดรวบยอดการเรียนรู้ขึ้นเบื้องต้น

3. การเตรียมเวลาและผังคุมเวลา เวลาทั้งหมดที่ใช้ในการทำกิจกรรมฐานการเรียนรู้จะสัมพันธ์กับจำนวนกลุ่มผู้ร่วมกิจกรรม และจำนวนกิจกรรมตามฐานการเรียนรู้ เนื่องจากในการทำกิจกรรมจะต้องมีการหมุนเวียนไปตามฐานการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมผู้สอนจะต้องกำหนดให้อยู่ในช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมผู้สอนจะต้องกำหนดให้อยู่ในช่วงเวลาเดียวกันอย่างต่อเนื่อง เช่น ในห้องเรียนมีผู้เรียน 40 คน ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 10 คน

มีเวลาเรียน 50 นาที ผู้สอนจัดเตรียมกิจกรรม 4 ฐานการเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจะต้องคำนวณและจัดทำผังควบคุมเวลา เพื่อประสานกับผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมและช่วยวิทยากรประจำฐานการเรียนรู้ขึ้นทำกิจกรรม เมื่อถึงเวลาทำกิจกรรม ผู้สอนจะต้องดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ผู้สอนตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์และฐานการเรียนรู้
- 3.2 ประชุมผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด แล้วอธิบายแผนผังสถานที่และที่ตั้งฐานการเรียนรู้ทิศทางการหมุนเวียนหรือย้ายไปตามฐานและผังการควบคุมเวลา
- 3.3 ให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลากฐานการเรียนรู้เริ่มแรกของกลุ่ม
- 3.4 ปล่อกกลุ่มไปตามฐานการเรียนรู้เริ่มแรก
- 3.5 เมื่อเวลากลุ่มต่างๆ จะลงมือทำกิจกรรมแต่ละฐานและหมุนเวียน/ย้ายฐานไปตามทิศทางและตามผังควบคุมเวลา

3.6 เมื่อปฏิบัติกิจกรรมจบสิ้นทุกฐานผู้ร่วมกิจกรรมจะเข้าชั้นหรือประชุมร่วมกันโดยผู้สอนหรือผู้ดำเนินการ ดังนี้

3.6.1 ให้แต่ละกลุ่มสรุปผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับจากฐานการเรียนรู้

3.6.2 ผู้สอนหรือวิทยากรสรุปความคิดรวบยอดตามแผนที่ได้เตรียมไว้

วิยะดา วรรณานันท์ (2552) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมวอล์คแรลลี่ ไว้ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนด Campus Leader ซึ่งเปรียบเทียบกับเสมือนผู้จัดการโรงงาน คอยควบคุมวิธีทำวอล์คแรลลี่

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดให้มี Unit Leader และ Team Leader โดย Unit Leader มีหน้าที่รับนโยบายจาก Campus Leader และนโยบาย มาถ่ายทอดให้กับ Team Leader ซึ่งอาจมีถึง 4 ทีมว่าจะให้เขาทำอะไรและคอยควบคุม Team Leader ด้วย

ขั้นตอนที่ 3 หาจุดมุ่งหมายในการทำงานวอล์คแรลลี่ โดยการระดมความคิด ร่วมกันหาปัญหา สาเหตุและการแก้ไข

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อได้จุดมุ่งหมายแล้จึงให้ Walk Rally Staff ไปทำแผนที่รวมโดยมีขั้นตอนในการทำ ดังนี้

1. ผู้ทำแผนที่รวมคือ Walk Rally Staff จะเป็นผู้ไปสำรวจสถานที่ โดยสถานที่จะต้องมีถนนชัดเจน ง่ายต่อการทำแผนที่ มีที่พักและอาหาร

2. จะต้องทำแผนที่คร่าวๆ ก่อนกำหนดเส้นทางในแผนที่ กำหนดจุดลงเวลาซึ่งเรียกว่าจุด Check Point

3. วัดระยะทาง ตำแหน่งวัสดุ ถ่ายภาพวัสดุ และเครื่องหมายที่จำเป็น
4. เขียนแผนที่รวม
5. กำหนดระยะทางและความเร็วของการใช้เวลานั้นในแต่ละช่วง
6. ตรวจสอบซ้ำให้แน่ใจว่าแผนที่ที่สร้างขึ้นถูกต้องและต้องให้ Walk

Rally Staff เดินดูก่อน

7. แก้ไขแผนที่ให้ถูกต้องและทดลองเดินครั้งที่ 2
8. แก้ไขแผนที่เป็นครั้งสุดท้าย

ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์ (2553) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดเกมหรือกิจกรรม กลุ่มสัมพันธ์หรือกิจกรรม WR โดยสรุปมีลำดับ ดังนี้

1. บอกชื่อเกมหรือกิจกรรม
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
3. อธิบายรายละเอียดของกิจกรรม วิธีการเล่น กติกา
4. เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ซักถามข้อสงสัยเพื่อความเข้าใจที่

ตรงกันในเรื่องรายละเอียดและกติกาของกิจกรรม

5. ในการแบ่งกลุ่มกิจกรรมควรแบ่งกลุ่มโดยใช้หลักการง่ายๆ เช่น แบ่งตามวิธีการนับหากต้องการให้มีกลุ่มก็กลุ่มก็นับตามจำนวนที่ต้องการ การแบ่งกลุ่มตามเพศ อายุ หรือตามความสนใจ โดยในการแบ่งกลุ่มควรยึดหลัก ความทั่วถึง เท่าเทียมเป็นธรรม และมีความรวดเร็ว

6. แจกวัสดุ/อุปกรณ์ หากกิจกรรมนั้นต้องใช้อุปกรณ์
7. ให้สัญญาณลงมือทำกิจกรรม
8. ขั้นการทำกิจกรรม ผู้จัดกิจกรรมต้องคอยดูแล ให้ผู้ทำกิจกรรมทำตาม

กฎ กติกา และวิธีการทำกิจกรรม รวมทั้งจับเวลาในการทำกิจกรรม

9. ขั้นสรุปผลกิจกรรม เป็นขั้นตอนหลังจบกิจกรรมนั้นๆ โดยอาจสรุปผลของการจัด เช่น ผลการแพ้ชนะ คะแนนของแต่ละคน แต่ละกลุ่ม หรือเฉลยสิ่งที่ถูกต้อง เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดกิจกรรม WR สรุปได้

ดังนี้

1. ขั้นเตรียมกิจกรรม ได้แก่

1.1 การแบ่งกลุ่มผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมให้มีสมาชิกในกลุ่มละประมาณ 7-12 คน ตามหลักกระบวนการกลุ่มทั่วไป หรืออาจขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

1.2 การเลือกกิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมพัฒนาขั้นเพื่อให้มีจุดมุ่งหมายให้รู้จักหลักและเงื่อนไขของการทำงานกลุ่ม

2. ขั้นตอนการดำเนินงานจัดกิจกรรม มีดังนี้

- 2.1 ผู้จัดกิจกรรมชี้แจงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมอธิบายรายละเอียดของกิจกรรม วิธีการเล่น กฎ กติกา ต่างๆ ให้ผู้ทำกิจกรรมทราบ
- 2.2 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามกฎ กติกา
- 2.3 ผู้จัดกิจกรรมคอยดูแลให้ผู้ทำกิจกรรม ทำตามกฎ กติกาของกิจกรรมประจำวัน

2.4 ผู้จัดกิจกรรมต้องควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม

3. ชั้นประเมินผลกิจกรรม เมื่อปฏิบัติกิจกรรมจบสิ้นทุกฐานร่วมกิจกรรมจะเข้าชั้นหรือประชุมร่วมกันโดยผู้สอน หรือผู้ดำเนินกิจกรรมดำเนินการดังนี้

3.1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มสรุปผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับจากฐานการเรียนรู้

3.2 ผู้จัดกิจกรรมหรือวิทยากรสรุปความคิดรวบยอดตามแผนที่ได้เตรียมไว้

วิยะดา วรรณานันท์ (2552) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการจัดกิจกรรม WR ไว้ดังนี้

1. ทำให้เป็นคนช่างสังเกต ละเอียด รอบคอบ
2. เป็นการเพิ่มความรู้ความสามารถให้กับพนักงาน
3. ทำให้เป็นคนมีเหตุผล รับฟังคำพูดของผู้อื่น
4. ทำให้เป็นคนตรงต่อเวลา และรู้จักรักษาเวลา
5. ให้มองเห็นข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุง
6. ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการไปขอความจริงจากสถานที่จริง
7. เป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ประโยชน์ต่อการทำงาน สรุปได้ดังนี้

1. ทำให้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ทำตามกฎ ระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัดเพราะกฎมีความสำคัญมากเนื่องจาก WR ทำให้เห็นถึงผลเสียของการฝ่าฝืนกฎอย่างชัดเจน
2. รู้จักร่วมกันทำงานเป็นทีม (รู้จักรับผิดชอบร่วมกัน ร่วมกันใช้ความคิด รู้จักรับฟังเหตุผลและความคิดเห็นของกันและกัน รวมทั้งได้รู้จัก การแก้ไขปัญหาาร่วมกันด้วย)
3. รู้จักทำงานตามขั้นตอน
4. งานในโรงงาน Process ทุกแผนก ก่อนทำงานการดู Process แบบดูแผนที่เมื่อทำงานจะได้ไม่ผิดพลาดและละเอียดรอบคอบขึ้น รวมทั้งป้องกันอุบัติเหตุได้ด้วย

5. เป็นการฝึกจัดการและดำเนินงานถ้าการจัดการของ Team leader ไม่รัดกุมจะส่งผลให้ทีมแพ้ได้เปรียบเสมือนกิจการที่มีการจัดการไม่ดีจะส่งผลให้กิจการล้มเหลวได้
6. สามารถนำวิธีการต่างๆในการจัดการบริหารทีมที่ดีของทีมชนะเลิศมาบริหารงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบ
7. ทำให้รู้ระดับการศึกษา ความคิดเห็น ชีตความสามารถและรู้จักอ่อนของลูกทีมแต่ละคู่และนำมาทำการแก้ไขโดยวิธีการสอน

2.3 การวิจัยปฏิบัติการด้วยวงจร PAOR

แก้วเวียง นานาผล (2555) การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) และวงจรการวิจัยปฏิบัติการรูปแบบ PAOR เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นการวิจัยจึงได้รับความสนใจจากสถานศึกษาต่างๆ และแต่ละสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างจริงจัง มีการอบรม มีการประชุมเชิงปฏิบัติการต่างๆ มากมาย ซึ่งผู้เขียนได้ศึกษาและค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแล้วพบว่า การจะพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้ได้ผลนั้นต้องทำการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based) ซึ่งเดิมก็มีการวางแผนมีการปฏิบัติลงมือทำ มีการตรวจสอบ และการปรับปรุงอยู่แล้ว แต่ก็ต้องทำการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบและเพื่อให้สถานศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงขอเสนอ การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้วงจร PAOR ซึ่งมีหลายหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน ได้พยายามใช้วงจรนี้ทำการวิจัยปฏิบัติการในสถานศึกษา แต่ก็ขอเสนอแนวทางที่สามารถดำเนินการวิจัยไปพร้อมๆกับการปฏิบัติงานในสถานศึกษาตามปกติ โดยไม่แปลกแยกจากการทำงานหรือเพิ่มภาระงานให้หนักมากขึ้นแต่อย่างใด ไม่ต้องไปทดลองใช้ หรือไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากที่อื่นแต่อย่างใด

2.3.1 ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ

แก้วเวียง นานาผล (2555) การวิจัยปฏิบัติการด้วยวงจร PAOR หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันปฏิบัติและพัฒนางานอย่างมีระบบเพื่อแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้นเป็นการวิจัยเพื่อนำผลมาใช้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนหรือปัจจุบันทันที ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่บุคคลหลายฝ่ายคาดหวังว่าจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จโดยมีความสำคัญ ดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้การตระหนักถึงเป็นทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น

2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้จากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากพัฒนาตนเองด้วยวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการ วิจัยใน ที่ทำงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กรเนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและการ แก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัยทำให้ กระบวนการ วิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง (Change Agent)

2.3.2 จุดมุ่งหมายและลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการ

แก้วเวียง นานาผล (2555) จุดมุ่งหมายของการวิจัยปฏิบัติการด้วยวงจร PAOR เป็น กระบวนการที่ผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่เห็นว่าดี เหมาะสมตามความรู้ความเข้าใจ ของผู้วิจัยมาดำเนินการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงว่าใช้ได้หรือไม่ประเมินดูความเหมาะสมในความเป็นจริง ควบคุมแนวทางปฏิบัติการแล้วนำผลมาปรับปรุงใหม่จนกว่าจะได้ผลเป็นที่พอใจนำไปใช้เผยแพร่ได้ การวิจัยชนิดนี้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง การดำเนินงานเมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลใหม่เพิ่มขึ้นทำให้รูปแบบการ วิจัยยืดหยุ่นได้การวิจัยปฏิบัติการจึงมีความมุ่งหมายเพื่อ

1. แสวงหาแนวทางและเทคนิควิธีการในการบริหารจัดการตามภารกิจของโรงเรียน
2. แสวงหาเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและ ศักยภาพของนักเรียน
3. ทำให้การเรียนรู้ที่มีหลักการและเหตุผลด้วยตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่ความรู้ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เก่ง ดี และมีความสุข

2.3.3 ลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการ

2.3.3.1 มุ่งแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานในหน้าที่ในชีวิตประจำวันของครูผู้วิจัย ซึ่งจะ พบว่า ในการปฏิบัติงานมักพบปัญหาอุปสรรคต่างๆ คุณควรจะคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาแล้วนำมา ลองปฏิบัติ ศึกษาผลที่เกิดขึ้นว่าสามารถแก้ปัญหานั้นได้หรือไม่แก้ได้มากน้อยเพียงใดถึงระดับที่ ต้องการหรือไม่ มีเงื่อนไขอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง กรณีที่ยังไม่บรรลุตามที่มุ่งหวังไว้จะอย่างไรลอง ปรับปรุงในส่วนที่ไม่ค่อยได้ผลเพิ่มวิธีการเทคนิคต่างๆ แล้วลองนำไปปฏิบัติใหม่ตรวจสอบดูผล ฯลฯ ลักษณะเช่นนี้คือตัวอย่าง ของวิจัยปฏิบัติการ

2.3.3.2 มีการลงมือปฏิบัติหรือกระทำ ปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งอาจสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ตามที่วางแผนไว้ ซึ่งจะยุติการศึกษาเรื่องนี้หรืออาจต้องทำการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจนพบแนวทางที่ดีตามที่มุ่งหวังไว้ก็ได้

2.3.3.3 ผู้วิจัยอาจทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของตนเองด้วยตนเองคนเดียวหรือทำการวิจัยร่วมกับ (Participatory) หลายคนก็ได้ เช่น ร่วมกับครูคนอื่นๆ ผู้ปกครอง นักเรียน เป็นต้น

2.3.3.4 เน้นการวิจัยเฉพาะที่ไม่มุ่งการนำผลการวิจัยมาใช้ในการสรุปอ้างอิง หรือสรุปครอบคลุม กล่าวคือ ผู้วิจัยลงมือการเพื่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการปฏิบัติงานของตนไม่ได้มุ่งนำไปใช้ในที่อื่นๆ

2.3.3.5 ในการดำเนินการวิจัย ครูผู้วิจัยอาจมีการเปลี่ยนแปลงในจุดมุ่งหมายและวิธีการวิจัยเพื่อให้เกิดความเหมาะสมบรรลุเป้าหมายได้ดีขึ้นก็ได้

2.3.4 ขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) วงจร PAOR

การวิจัยปฏิบัติการด้วยวงจร PAOR (2555) ในประเทศออสเตรเลีย Stephen Kemmis และ Robin Mctaggart ได้นำแนวคิดการวิจัยปฏิบัติการ เพื่อปรับปรุง การจัดการศึกษาของออสเตรเลียจนได้รับการยอมรับและเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางซึ่งความคิดของ Kemmis และ Mctaggart นั้น การวิจัยปฏิบัติการ คือการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและการร่วมมือกันเป็นหมู่คณะ ดังนั้นในขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ จึงต้องกำหนดจุดสนใจร่วม (Thematic Concern) ก่อน อันดับแรก เช่น สนใจที่จะพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหรือเนื้อหาที่จะสอน การพัฒนาระบบงานต่างๆ การพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการวิทยาศาสตร์ให้ลึกซึ้ง เป็นต้น เมื่อได้จุดสนใจร่วมกันแล้วก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่สำคัญ 4 ประการ ที่เกี่ยวข้องกันเป็นวงจร คือ

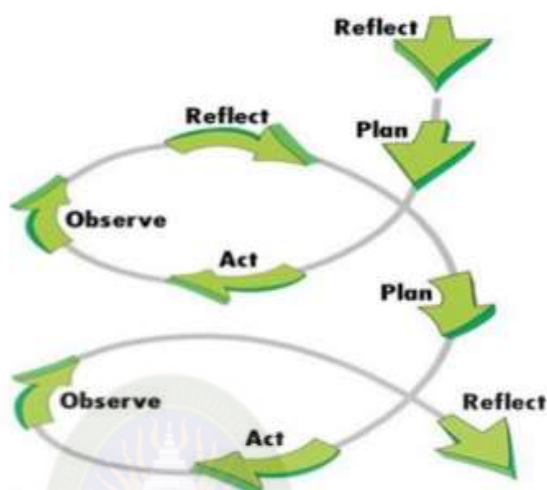
1. การพัฒนาแผนการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงสิ่งที่มีปัญหา ซึ่งเป็นแนวการปฏิบัติงานที่มีโครงสร้างและแนวทาง การวางแผนต้องมีความยืดหยุ่น และต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่อาจส่งผลกระทบต่อแผนที่กำหนดไว้

2. การปฏิบัติตามแผน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้อย่างละเอียด รอบคอบ และมีการควบคุมอย่างสมบูรณ์

3. การสังเกตผลการปฏิบัติ เป็นการบันทึกข้อมูล หลักฐาน หรือร่องรอยต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับผลที่ได้จากการปฏิบัติ โดยอาจใช้วิธีการวัดแบบต่างๆ เข้ามาช่วยซึ่งสารสนเทศจากการสังเกตนี้จะนำไปสู่การสะท้อนและปรับปรุงการปฏิบัติอย่างเข้าใจและถูกทิศทาง

4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ เป็นกระบวนการทบทวนการปฏิบัติจากบันทึกที่ได้จากการสังเกตว่าได้ผลเป็นอย่างไร มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งอย่างไร เพื่อเป็นพื้นฐาน การวางแผนในวงจรต่อไป

จากองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ที่ประกอบด้วยจุดสำคัญ ทั้ง 4 จุด ดังที่กล่าวมา คือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Act) การสังเกต (Observe) และการสะท้อนผล (Reflect) ซึ่งมีการเคลื่อนไหวลักษณะ “เกลียวสว่าน” ไปในทั้ง 4 จุด ไม่อยู่นิ่ง และไม่จบลงด้วยตัวเอง

ภาพที่ 2.1 Kemmis and McTaggart.1988

ปรัชญาแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1988) ในแต่ละวงจรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจ ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) เริ่มต้นด้วยสำรวจปัญหาพร้อมกันระหว่างบุคคลภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องการให้แก้ไขตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหานั้น เกี่ยวกับลักษณะของปัญหาเกี่ยวข้องกับใคร แนวทางแก้ไขอย่างไร และจะต้องปฏิบัติอย่างไร

2. การปฏิบัติ (Act) เป็นการนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในขั้นวางแผนมาดำเนินการ โดยการวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงาน ประกอบไปด้วยเพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผน ฉะนั้นแผนที่กำหนดควรจะมีคามยืดหยุ่นปรับได้

3. การสังเกต (Observe) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง โดยอาศัยเครื่องมือการเก็บข้อมูล เข้าช่วย

4. การสะท้อนผล (Reflect) เป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำงานวิจัย

ดังนั้น หลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการที่ต้องตระหนักรู้เสมอ คือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินการวิจัย นั่นคือการวิจัยชนิดนี้ไม่ควรจะทำตามลำพัง และควรใช้วงจรของกระบวนการวิจัยซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกตและการสะท้อนผลเพื่อนำมาปรับปรุงแผนงาน แล้วดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งวงจรของ 4 ขั้นตอนดังกล่าว จะมีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเวียน (Spiral) กระทำซ้ำตามวงจนกว่าจะได้ผลการปฏิบัติการตามจุดมุ่งหมาย

2.4 การฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ใช้เป็นรูปแบบการฝึกอบรม และเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ฝึกฝน เพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับบุคลากรในหน่วยงานทั้งทางด้านทักษะ วิชาการ สำหรับความหมายของการฝึกอบรมนั้นมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมไว้ ดังนี้

2.4.1 ความหมายของการฝึกอบรม

ชาญ สวัสดิ์สาตี (2550, น.11) กล่าวว่า ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าในบรรดาปัจจัยทางการบริหารทั้งหลายไม่ว่าจะเป็น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ฯลฯ “คน” นับว่าเป็นปัจจัยทางการบริหารที่สำคัญที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรอื่นๆ แล้วจะเห็นได้ว่าทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญและทรงคุณค่ามากกว่าทรัพยากรอื่นๆ ทั้งหมด กล่าว คือ ทรัพยากรอื่นๆ เมื่อใช้ไปแล้วย่อมมีการเสื่อมสลาย สึกหรอหรือหมดไปในที่สุดแต่คนหรือทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้เพิ่มคุณค่าได้และสามารถนำกลับมาใช้ได้อยู่เสมอๆ อีกทั้งจะยังมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะ “คน” จะมีการสะสมความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงาน หรือพัฒนางานให้ดีขึ้นได้ โดย “คน” สามารถบันดลเปลี่ยนแปลงต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับองค์กรหรือหน่วยงานใดๆ ก็ได้ จะทำให้องค์กรหรือหน่วยงานนั้นเจริญก้าวหน้าหรือล้มหลังก็ได้และจะทำให้การดำเนินการต่างๆ ในองค์กรหรือหน่วยงานนั้นประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวก็ได้ ดังนั้น องค์กรหรือหน่วยงานที่มุ่งหวัง

วิจิตร อวระกุล (2540, น.15) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการเพิ่มความรู้ ความ ชำนาญ และความสามารถของบุคคลหรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการพัฒนาบุคคลหรืออาจกล่าวได้ว่า การฝึกอบรมก็คือกระบวนการที่จะส่งเสริมสมรรถภาพบุคคล ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลโดยตรงไปยังผลงานของสถาบัน สังคม ประชาชน

จากคำกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการขององค์กรในอันที่จะพัฒนาบุคคล เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติมีทักษะ ความชำนาญประสบการณ์ที่เหมาะสม หรือทำให้สามารถทำงานได้ดี ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร และมีมาตรฐาน เป็นการดำเนินการต่อเนื่อง เป็นภาระที่ไม่มีสิ้นสุด เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาขององค์กรในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการทำงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายขององค์กร

2.4.2 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้บุคคลสามารถพัฒนาเพิ่มพูนและพัฒนาคุณภาพในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้เหตุผลที่ต้องมีการฝึกอบรมไว้ดังนี้

ชาญ สวัสดิ์สาส์ (2550, น.6) กล่าวว่าไม่มีสถาบันการศึกษาใดที่สามารถสอนและผลิตนักศึกษาให้สามารถเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างๆ ได้ทันทีหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมบุคคลที่เพิ่งเข้าทำงานใหม่ๆ และไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานนั้นมาก่อนเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน แนวทางปฏิบัติและกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของหน่วยงานนั้นเมื่อการฝึกอบรม เป็นวิธีการพัฒนาบุคคลอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้คนมีคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น การฝึกอบรมจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากของทุกหน่วยงาน ในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการแข่งขันสูงมาก โดยสาเหตุที่ต้องมีการฝึกอบรมและประโยชน์ของการฝึกอบรมอาจประมวลได้ ดังนี้

1. การฝึกอบรมช่วยให้บุคคลต่างๆ ในหน่วยงาน สามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนหรือ วิธีการปฏิบัติงานที่เปลี่ยนแปลงใหม่ได้อย่างถูกต้อง
2. การฝึกอบรมช่วยพัฒนาบุคลากร ปรับปรุงความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้น ให้ มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติ รวมถึงแนวคิดหรือวิทยาการใหม่ๆ อันทันสมัย เพื่อให้ก้าวหน้า ต่อความเจริญก้าวหน้า และทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น
3. การฝึกอบรมช่วยให้บุคคลได้เรียนรู้ เพิ่มเติมประสบการณ์ ทำให้บุคคลเหมาะสมกับงานยิ่งขึ้น
4. การฝึกอบรมช่วยเพิ่มผลผลิต หน่วยงานจะได้ผลงานมากขึ้นเพราะผู้ปฏิบัติงานทำงานได้มาตรฐาน
5. การฝึกอบรมช่วยปรับปรุงหรือเพิ่มพูนคุณภาพ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ให้ดีขึ้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน ทำงานได้มาตรฐานที่กำหนดไว้ และตามความต้องการของหน่วยงาน

6. การฝึกอบรมให้บุคคลได้มีโอกาสพัฒนาท่าที และบุคลิกภาพของตนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่

7. การฝึกอบรมเป็นการสนับสนุนการศึกษาตลอดชีพ เพื่อประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเอง จึงเป็นการจูงใจอย่างหนึ่ง

8. การฝึกอบรมช่วยสร้างสัมพันธ์ และความสามัคคีกลมเกลียวกันในการทำงาน ช่วยในการติดต่อประสานงาน และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างผู้เข้ารับการอบรม และผู้ปฏิบัติงานในหน่วยเดียวกัน

9. การฝึกอบรมช่วยลดเวลาในการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติงานต่างๆ ให้น้อยลง

10. การฝึกอบรมช่วยลดการบังคับบัญชาให้น้อยลง ลดเวลาในการตรวจสอบแก้ไขงานให้น้อยลง และช่วยแบ่งภาระการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาได้มากขึ้น เพราะผู้ผ่านการฝึกอบรมจะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

11) การฝึกอบรมช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพการงานของผู้เข้ารับการอบรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมบางหลักสูตรที่กำหนดเงื่อนไขในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

12) การฝึกอบรมลดความสิ้นเปลืองและประหยัดรายจ่ายได้มากเพราะการฝึกอบรมจะจัดขึ้นในช่วงเวลาอันสั้นแต่สามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระรวมทั้งขั้นตอนวิธีการต่างๆ มาก

13) การฝึกอบรมช่วยให้บุคคลต่างๆ ในหน่วยงาน มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

14) การฝึกอบรมช่วยส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานช่วยลด อุบัติเหตุและความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานลงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่างๆ

15) การฝึกอบรมช่วยลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานในหน่วยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน และถือเป็นการประชาสัมพันธ์อย่างหนึ่งด้วย

16) การฝึกอบรมช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์กร รวมถึงต่างๆ ในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามความต้องการของหน่วยงานได้

17) การฝึกอบรมช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในหน่วยงานให้สอดคล้องและ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของหน่วยงานนั้นๆ ด้วย ช่วยสร้างสัมพันธ์ และความสามัคคีกลมเกลียวกันในการทำงาน

2.4.3 ประเภทของการฝึกอบรม

วิจิตร อวากุล (2550, น. 83-87) ได้แบ่งประเภทของการฝึกอบรมไว้หลายประเภท ดังนี้

1. การฝึกอบรมก่อนทำงาน (Pre-Service Training or Pre-Entry Training) กล่าวคือ ในการศึกษาความรู้พื้นฐานในโรงเรียน มหาวิทยาลัยซึ่งได้การศึกษาจัดหลักสูตรให้สนองความต้องการของตลาด เช่น แพทย์ วิศวกร นักบิน นักเคมี เศรษฐกร ฯลฯ การศึกษาประเภทนี้ ไม่ได้สอนให้นักศึกษาจบออกมา เพื่อทำงานหรือบริการประชาชนโดยตรงแต่สอนเน้นหนักไปในเชิงวิชาการ ทฤษฎีหลักการเทคนิค ส่วนการทำงานวิธีปฏิบัติดำเนินงานในโรงงาน สถาบันในชีวิตจริงนั้นเป็นหน้าที่ของหน่วยงานและนักศึกษาต้องไปฝึกปฏิบัติหาประสบการณ์ เอาเองอย่างไรก็ตามการสอบคัดเลือกผู้เข้าทำงานในหน่วยงานมักสอบได้เฉพาะเนื้อหาวิชาการที่เรียนมาจากมหาวิทยาลัยแต่วิธีการทำงานอื่นมักสอบไม่ใคร่ได้ตัวนักเรียนเองก็ไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาในวิทยาลัยหรือ มหาวิทยาลัย ในระยะก่อนการทำงานจึงเป็นการศึกษาในเนื้อหาวิชาการอย่างกว้างๆ ทั่วๆ ไปการอบรมนี้เรียกว่า การอบรมก่อนการทำงาน (Pre-Service Training)

2. การอบรมปฐมนิเทศ (Orientation) กล่าวคือ การอบรมปฐมนิเทศเป็นการอบรมให้แก่บุคคลที่เข้ามาทำงานใหม่ที่ได้รับการบรรจุเข้าทำงานในระยะแรก ยังไม่รู้อะไรเกี่ยวกับหน่วยงาน เป็นการแนะนำให้พนักงานที่บรรจุใหม่ได้ทราบเกี่ยวกับ นโยบาย วัตถุประสงค์ ประวัติ กฎระเบียบ ความเป็นมาของหน่วยงาน ผู้บริหาร โครงสร้าง การทำงาน สภาพการจ้าง เป็นการขจัดข้อสงสัยต่างๆ ความลังเลของผู้ปฏิบัติงานใหม่นอกจากนั้นการปฐมนิเทศยังจะช่วยให้พนักงานใหม่ ได้รู้จักคุ้นกับหน่วยงาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประสานงานและสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันดีขึ้น การปฐมนิเทศจะทำให้พนักงานใหม่รู้เรื่องราวความเป็นไปขององค์การด้วยความรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้น เป็นการหล่อหลอมทัศนคติที่ถูกต้องของหน่วยงาน

3. การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน (Induction Training) กล่าวคือ พนักงานที่เข้ารับการฝึกก่อนเข้าประจำการ (Pre-Service Training) จากโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยจากคณะสาขาวิชาต่างๆ เป็นการได้รับความรู้พื้นฐานเป็นหลัก หรือทฤษฎีที่ใช้กับงานกว้างๆ หลายอย่างเช่น ผู้ที่จบทางวิทยาศาสตร์ (เคมี) ผู้ที่จะใช้วิชาเคมีทำงานในโรงงานน้ำอัดลม กับผู้ที่จบเคมีที่จะไปทำงานกับโรงงานผงซักฟอก หรือผู้ที่จบเคมีทำงานกับโรงงานปุ๋ย จะได้ไม่เสียเวลาศึกษาด้วยตนเอง เกิดการผิดพลาดและไม่ค่อยได้ผล ย่อมต้องรับการอบรมก่อนการเข้าทำงาน ที่แตกต่างกันฉะนั้น พนักงานที่แม้ จะได้ศึกษาทางวิชาการแขนงต่างๆ มาจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยแล้ว ก่อนให้ปฏิบัติงานต้องมีการ อบรมก่อนส่งตัวเข้าทำงาน หรือส่งตัวลงปฏิบัติงานในท้องที่เฉพาะเรื่องเฉพาะแห่งไปเช่นนี้ เรียกว่า การอบรมก่อนเข้าทำงานก่อนดำรงตำแหน่ง เช่น ก่อนไปดำรงตำแหน่งผู้จัดการ ก่อนไปดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อให้พนักงานมีความรู้ในเรื่องของงาน ลักษณะของงาน วิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ เป็นการอบรมพนักงานที่เข้ามาใหม่ หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ไป

ปฏิบัติงานที่หน่วยใหม่ เพื่อให้พนักงานมีความรู้ในเรื่องหรืองานที่จะต้องไปปฏิบัติในขั้นต้น จะได้ไม่ต้องเสียเวลาไปศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งเสียเวลาสิ้นเปลือง และอาจเกิดผลเสียหายแก่งานด้วย

4. การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติการหรือประจำการ (In-Service Training, On-The - Job Training) กล่าวคือ การจัดการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงานในหน้าที่ที่ตนทำให้มากยิ่งขึ้น ในขณะที่บุคคลยังดำรงตำแหน่งอยู่ ไม่ต้องลาออกไปเรียน ไม่ก่อให้เกิดการเสียหายแก่งานของหน่วยงานนั้นในขณะที่รับการฝึกอบรม โดยหน่วยงานหรือทางราชการจัดขึ้นเอง เช่นการอบรมพัฒนาระยะสั้น การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ ที่หน่วยงาน ต่างๆ จัดขึ้นเป็นครั้งคราว เหล่านี้จัดว่าเป็นการฝึกอบรม หรือการพัฒนาบุคคลระหว่างการปฏิบัติการทั้งสิ้น นอกจากนี้การเรียนทางไปรษณีย์ การซื้อตำรามาอ่านศึกษาด้วยตนเอง ได้สนทนากับผู้ทรงคุณวุฒิ ก็จัดว่าเป็นการฝึกอบรมระหว่างประจำการด้วย เป็นการเติมความรู้ เพิ่มความรู้ใหม่ ให้กับผู้ที่กำลังปฏิบัติงาน การฝึกอบรมระหว่างประจำการสามารถทำได้ทุกระดับและทุกวิชาที่มีความ จำเป็นในการฝึกอบรม ซึ่งมีวิธีการฝึกอบรมหลายวิธีที่สามารถใช้ให้เหมาะสมกับระดับประเภทของ วิชาและบุคคลที่เข้าฝึกอบรม

5. การฝึกอบรมเฉพาะเรื่องเฉพาะสาขาวิชา (Specific Training) กล่าว คือ เป็นการอบรมเทคนิค ปลีกย่อย เป็นรายละเอียดเฉพาะเรื่อง เช่นการ อบรมเทคนิค การตรวจการติดเชื้อในรัง ไข่ การตรวจตัวอ่อน การปรับโมดูล ฯลฯ ซึ่งเป็นการอบรมรายละเอียดเฉพาะเรื่องที่ จัดทำเป็นพิเศษ ของหน่วยงาน เพื่อเสริมงานหลักให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

6. การอบรมพิเศษ (Special Training) กล่าวคือ เป็นการอบรมรายการพิเศษที่ นอกเหนือไปจากการอบรมหลักขององค์การทั้ง 5 ข้อ ดังกล่าวข้างต้น เช่น การอบรมอาสาสมัคร บรรเทาสาธารณภัย อบรมลูกเสือชาวบ้าน อบรมอาสาชาติ อบรมหน่วย บรรเทาทุกข์ การอบรมเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม หรือการอบรมให้บริการแก่คน ภายนอกหน่วยงาน เป็นการร่วมมือใน การจัดอบรมระหว่างหน่วยงานในสังคมชุมชน

2.4.4 วิธีและเทคนิคของการฝึกอบรม

วิธีการและเทคนิคในการฝึกอบรมนั้นมีหลากหลาย ซึ่งผู้จัดการฝึกอบรมสามารถออกแบบการ ฝึกอบรมได้ตามรูปแบบที่เหมาะสม ดังนี้

วิจิตร อวกุล (2550, น. 88-93) กล่าวว่า เทคนิคการฝึกอบรม หมายถึง วิธีการสอน การอบรมในรูปแบบต่างที่จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมเรียนรู้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรตามวัตถุประสงค์ของการอบรม โดยการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้จนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรไปตามวัตถุประสงค์ของการอบรม ดังนั้น เทคนิคการสอนแต่ละอย่างย่อมจะเหมาะสมกับบางวิชา กับบางกลุ่ม บางระดับอายุ การศึกษา ช่วงระยะเวลา ฯลฯ ฉะนั้น ผู้สอนจึงต้องเลือกใช้

เพื่อให้เกิดผลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้มิใช่ว่าเคยใช้เคยสอนอย่างไร ได้ผลหรือไม่ได้ผลก็ยังใช้วิธีเดิมหรือไม่ใช้วิธีใหม่ ๆ บ้างเลย เทคนิคการฝึกอบรมจึงมีความสำคัญต่อการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร และยังมีผลไปถึงการจูงใจ ให้เกิดการ เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการฝึกอบรม

ธีระชัย บำรุงศิลป์ (2555) กล่าวว่า เทคนิคการฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการจัดฝึกอบรมเป็นอย่างมากเพราะการอบรม เพื่อเพิ่มพูนสรรณภาพและประสิทธิภาพของบุคคล ในด้านความรู้ความเข้าใจทักษะ และทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอันจะทำให้สามารถนำสิ่งที่ฝึกอบรมให้ไปปรับใช้ได้กับการปฏิบัติงานจริงซึ่งการสร้างภาวะการเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการประยุกต์ และเลือกใช้เทคนิคและวิธีการฝึกอบรมรวมถึงสื่อการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เนื้อหาสาระในการหลักสูตร ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ความรู้และความสามารถของผู้เป็นวิทยากรในการเลือกเทคนิคที่จะถ่ายทอด สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งโสตทัศนูปกรณ์ ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ในแต่ละโครงการฝึกอบรมตลอดจนค่าใช้จ่าย ฯลฯ เป็นต้น ความหมายของเทคนิคการฝึกอบรม วิธีการ หรือเครื่องมือหรือกิจกรรม ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และสื่อความหมายระหว่างผู้ที่ เป็นวิทยากรกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม หรือระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกัน หรือระหว่างบุคคลอื่นใด ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมในกระบวนการฝึกอบรมเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในระดับที่ต้องการ เพื่อนำความรู้ ทักษะ และทัศนคติไปใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของเทคนิคในการฝึกอบรม การบรรยาย (Lecture) การบรรยายเป็นเทคนิคที่ใช้ในการถ่ายทอดความคิดเห็น ความรู้ ตลอดจนข้อมูล ข้อเท็จจริงให้แก่ผู้ฟัง เป็นเทคนิคที่แพร่หลาย และสามารถใช้ประกอบกับเทคนิคอื่น ๆ ได้ แต่มีจุดด้อยตรงที่ลักษณะของการบรรยายจะเป็นระบบสื่อสารทางเดียว ยิ่งถ้ามีเวลาจำกัดโอกาสที่จะให้ผู้ฟังได้มีส่วนร่วมในการซักถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่บรรยายจะไม่มีผู้บรรยายไม่สามารถประเมินได้ว่า เมื่อจบการบรรยายแล้วผู้ฟังมีความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งที่บรรยายมาน้อยเพียงใด ซึ่งอาจจะต้องพิจารณาจากผลกระทบที่เกิดจากการบรรยาย ความสำเร็จของการบรรยายจะขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์ของผู้บรรยาย กล่าวคือ ผู้บรรยายบางคนสามารถบรรยายเรื่องที่ยากต่อการทำความเข้าใจให้ผู้ฟังเกิดความสนใจเกิดความกระจำงเกิดเป็นรูปธรรมนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ถ้าจะพิจารณาอย่างผิวเผินแล้วอาจคิดว่าการบรรยายเป็นสิ่งที่ง่ายสามารถใช้ได้ทุกโอกาส ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วถ้าจะให้ การบรรยายเกิดประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จมีส่วนที่ต้องดำเนินการ 2 ส่วน คือ การเตรียมตัวในการบรรยายกับการบรรยาย

ข้อดี

1. การบรรยายเป็นเทคนิคที่ง่ายต่อการให้ผู้ที่มีประสบการณ์จะใช้เวลาในการเตรียมตัวน้อยลง
2. เนื้อหาสาระที่ผู้เข้ารับการอบรมจะได้รับมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้เวลาในการอบรมด้วยวิธีอื่น
3. สามารถให้การอบรมคนเป็นจำนวนมาก ๆ ในแต่ละครั้ง
4. สะดวกและช่วยลดภาระงานด้านการจัดการของฝ่ายฝึกอบรม
5. สามารถเน้นเนื้อหาสาระได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการอบรม
6. เครื่องมือในการฝึกเทคนิคอื่น ๆ เช่น การฝึกปฏิบัติงานจริงจำเป็นต้องใช้การบรรยายนำก่อน จึงอาจกล่าวได้ว่า การบรรยายเป็นเทคนิคพื้นฐานของเทคนิคพื้นฐานของเทคนิคอื่น ๆ

ข้อจำกัด

1. ประสิทธิภาพของการบรรยายขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์ของวิทยากร
2. การบรรยายเป็นลักษณะการสื่อสารทางเดียว ถ้าไม่เปิดโอกาสให้มีการซักถามจะไม่สามารถประเมินได้ว่า ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่บรรยายเพียงใด
3. การบรรยายไม่อาจใช้กับทุกเรื่องได้ เช่น เรื่องที่ต้องการข้อสรุปเพื่อการนำไปปฏิบัติการ
4. ช่วงความสนใจในการฟังของบุคคลแต่ละวัย แต่ละระดับบุคคลในองค์การมีขีดจำกัด หากใช้เวลาในการบรรยายมากเกินไป จะไม่เกิดผลตามความมุ่งหมายที่กำหนด

สรุป คือ เทคนิคการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับการฝึกอบรมที่มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ความรู้ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การยอมรับของผู้ที่มีส่วนร่วม การเปลี่ยนทัศนคติ ทักษะการแก้ปัญหา แต่ไม่เหมาะสมสำหรับความรู้ที่ได้จากการอบรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในแนวใหม่

2.5 การประเมินหลักสูตร

คำว่า “การประเมิน” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน.2546, น. 664) ได้บัญญัติว่า หมายถึง การประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นจริง การประเมินผล หมายถึง การพิจารณาและวัดค่าของกิจการใด ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Stufflebeam and Shinkfield (1990, p.159) ให้ความหมาย ว่าการประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการของการแสวงหาข้อมูล และการจัดเตรียมสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและแสวงหา ทางเลือกที่เหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร

Fitzpatrick, Sanders, and Worthen (2004, p.5) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า เป็นวิธีการสืบหาข้อมูล และพิจารณา ตัดสินเกี่ยวกับหลักสูตร 3 ประเด็น คือ 1) การกำหนดมาตรฐานเพื่อใช้ตัดสินคุณภาพโดยเทียบกับมาตรฐานที่ กำหนด 2) การรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และ 3) การประยุกต์ใช้มาตรฐานเพื่อตัดสิน คุณค่าคุณภาพ คุณประโยชน์ ประสิทธิภาพ หรือความสำคัญของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อเสนอแนะที่จะทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องตัดสินใจได้ว่าควรดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไปปรับปรุง พัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างไร

2.5.1 ความสำคัญของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมีความสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อการพัฒนาหลักสูตร การตรวจสอบความพร้อมของหลักสูตรและทรัพยากรในการดำเนินการใช้หลักสูตร
2. ช่วยให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรซึ่งจะนำมาใช้ ประกอบการตัดสินใจเพื่อปรับปรุงการบริหารหลักสูตร หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนหรือวิธีการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร จุดเด่น จุดด้อยของหลักสูตรซึ่งจะนำมาใช้ ประกอบการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างไรให้มีความเหมาะสมกับสภาพการ เปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของการศึกษา เศรษฐกิจสังคมและการเมือง
4. ช่วยให้ได้สารสนเทศที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร คุ่มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกหลักสูตร
5. ช่วยให้เกิดการเสริมแรง สร้างพลังใจให้กับผู้บริหารหลักสูตร ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการใช้ หลักสูตรเมื่อทราบสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร จุดเด่น หรือจุดด้อยของหลักสูตรโดยจะมุ่งมั่นปรับปรุง และพัฒนาการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐานสูงขึ้นซึ่งจะเกิดคุณค่าและประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนหรือสถานศึกษา

2.5.2 ประเภทของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกประเภท ดังนี้

1. การจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินขณะกำลังดำเนินการใช้ หลักสูตร โดยมุ่งตรวจสอบ กำกับดูแลการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนของแผนการ บริหารหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจน การศึกษาความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค และข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่างดำเนินการใช้ หลักสูตร เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับปรับปรุงกระบวนการ บริหารและการจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไปด้วยความราบรื่น สอดคล้องกับแผนหรือมาตรฐานการดำเนินการใช้หลักสูตรที่กำหนดไว้

1.2 การประเมินผลสรุปรวม (Summative Evaluation) หรือประเมินผลสัมฤทธิ์ ของหลักสูตร เป็น การประเมินผลสรุปรวมของหลักสูตรหลังจากดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับตัดสินผลสำเร็จของหลักสูตร ผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการ ตัดสินใจว่าควรปรับปรุง พัฒนา เปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร

2. การจำแนกตามหลักที่ยึดในการประเมิน แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การประเมินแบบอิงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร (Goal Based Evaluation) เป็นการ ประเมินที่ตัดสินคุณค่าของหลักสูตรโดยการเปรียบเทียบผลผลิตของหลักสูตร กับผลที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของหลักสูตรว่า บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด

2.2 การประเมินแบบไม่อิงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร (Goal-Free Evaluation) เป็นการประเมินผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร ไม่จำเป็นต้องกำหนด วัตถุประสงค์ของการประเมินให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร กล่าว คือ การตัดสินคุณค่า ของหลักสูตรควรเน้นที่การตีค่าของผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด (Actual Outcomes) ของหลักสูตร ซึ่ง ประกอบด้วยผลทางตรง ผลทางอ้อม หรือผลกระทบ โดยไม่ยึดเฉพาะการประเมินผลที่คาดหวังตาม วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร

3. การจำแนกตามช่วงเวลาของการดำเนินการหลักสูตร แบ่งการประเมินหลักสูตร ออกเป็น 5 ประเภท คือ

3.1 การประเมินก่อนพัฒนาหลักสูตร เป็นการประเมินในขั้นตอนของการวางแผน หลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับกาพัฒนาหลักสูตร โดยศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรที่จะพัฒนา พิจารณาสภาพปัญหาและความจำเป็นในกาพัฒนา

หลักสูตรว่าหลักสูตรที่จะพัฒนานั้นมี ความสอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือไม่อย่างไร ซึ่งอาจใช้ เทคนิคของการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) หรือใช้ เทคนิคของการศึกษา ความเป็นไปได้ (Feasibility Study)

3.2 การประเมินร่างหลักสูตรหรือการวิเคราะห์หลักสูตร (Curriculum Appraisal or Analysis) เป็นการ ตรวจสอบความเหมาะสม ความชัดเจนและความสมบูรณ์ของตัว หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของ หลักสูตร เช่น ปรัชญา วัตถุประสงค์หรือจุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตรการบริหารหลักสูตร การ จัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ปรับปรุงหลักสูตรฉบับ ร่างให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดและพร้อมที่จะนำไปใช้ดำเนินการจัดการศึกษาต่อไป

3.3 การประเมินก่อนการใช้หลักสูตร (Intrinsic Evaluation) เป็นการประเมิน ความพร้อมก่อนนำหลักสูตรไปใช้โดยมุ่งเน้นประเมินความพร้อมและความพอเพียงด้านปัจจัยหรือ ทรัพยากรในการใช้หลักสูตร เช่น ความพร้อมด้านบุคลากรทั้งจำนวนและคุณลักษณะ ความพร้อม ด้านเอกสารหลักสูตร ความพร้อมด้านระบบการ บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยสนับสนุนการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เป็น ต้น

3.4 การประเมินระหว่างการใช้หลักสูตร (Ongoing Evaluation) เป็นการ ประเมินกระบวนการใช้ หลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการ สนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตร เป็นช่วงๆ (Formative Evaluation) ว่าการดำเนินการใช้ หลักสูตรเป็นไปตามแผนดำเนินงานที่ กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรในแต่ละช่วงของการ ดำเนินงาน ประเด็นการประเมิน ที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร การเตรียม ความพร้อมของครูและ บุคลากร การนิเทศ การฝึกอบรมและพัฒนาครูและบุคลากรเพิ่มเติมระหว่างการใช้หลักสูตร การ จัด ปัจจัยและสิ่งสนับสนุนการใช้หลักสูตร ประเด็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ความรู้ ความสามารถของครู การจัดกิจกรรม/พฤติกรรมจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน การ วัดและประเมินผลการเรียน สารสนเทศที่ได้จากการประเมินจะนำมาใช้เพื่อการปรับปรุงการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.5 การประเมินหลังการใช้หลักสูตรครบวงจร (Pay-off Evaluation) เป็นการ ประเมินหลักสูตรทั้งระบบเมื่อการดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการ ตรวจสอบว่า ผลการดำเนินการใช้หลักสูตรได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ไว้มากน้อยเพียงใด ตลอดจนการติดตาม ตรวจสอบผลกระทบหรือผลข้างเคียงว่ามีอะไรเกิดขึ้นตามมา

อีกบ้าง กล่าวโดยสรุป การประเมินหลังการดำเนินการ ใช้หลักสูตรครบวงจร มีจุดเน้นโดยเป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้น (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ของหลักสูตร และเป็นการประเมินผลสรุปรวมของหลักสูตรทั้งหมด (Summative Evaluation) คือการประเมินตั้งแต่การวางแผนหลักสูตร การใช้หลักสูตร และผลผลิตของหลักสูตร

4. การจำแนกตามสิ่งที่ถูกประเมิน โดยใช้รูปแบบการประเมินซิป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็น 4 ประเภท คือ

4.1 การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย สภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาและความต้องการของบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรว่า มีความสอดคล้องเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรหรือไม่ ตลอดจนทรัพยากรและข้อจำกัดต่าง ๆ ในการดำเนินการใช้ หลักสูตร สารสนเทศที่ได้นำใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับนโยบายหรือแผนการศึกษาและบริบทหรือสภาพของสังคม

4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินความพร้อมทั้งในเชิงคุณภาพและ ความพอเพียงของทรัพยากรต่างๆ ก่อนเริ่มใช้หลักสูตรว่า มีทรัพยากรพร้อมที่จะดำเนินการได้หรือไม่ สารสนเทศ ที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการใช้ ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้การดำเนินการใช้หลักสูตรสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4.3 การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร (Process Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร โดยมุ่งประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมสนับสนุนการใช้ หลักสูตร สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงกระบวนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.4 การประเมินผลผลิตหรือผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร (Product Evaluation) เป็นการประเมินหลังจาก การดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว ประกอบด้วย การประเมินผลลัพธ์ (Output Evaluation) โดยพิจารณาจาก ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตเปรียบเทียบกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจ คุณค่าของผลผลิตของหลักสูตรทั้งใน ด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อการตัดสินใจว่า ควรจะดำเนินการใช้หลักสูตร ปรับปรุง พัฒนา เปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือยกเลิกหลักสูตร ในทัศนะของผู้เขียนเห็นว่า อาจกำหนดประเภทของการ ประเมินหลักสูตรที่สำคัญๆ ได้เป็น 4 ประเภท คือ

4.4.1 การประเมินก่อนเริ่มพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งศึกษาความต้องการจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร

4.4.2 การประเมินความพร้อมก่อนการใช้หลักสูตรโดยมุ่งประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือทรัพยากรในการใช้หลักสูตร

4.4.3 การประเมินความก้าวหน้าและศึกษาปัญหา อุปสรรคในระหว่างการใช้หลักสูตร และ

4.4.4 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการใช้หลักสูตร โดยมุ่งตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร

กระบวนการประเมินหลักสูตร ในการประเมินหลักสูตร ผู้ประเมินควรดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมิน ผู้ประเมินศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ ต้องการประเมิน โดยการศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจสอบถามข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้ประเมินมีความเข้าใจในแนวคิด หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เป้าหมายของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ทำให้มีแนวทางในการ ออกแบบและวางแผนการประเมินหลักสูตรได้อย่างชัดเจนมากขึ้นในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมินให้ พยายามตอบคำถามตามประเด็น ต่อไปนี้

1.1 หลักสูตรมีความเป็นมาอย่างไร ทำไมจึงต้องพัฒนาหลักสูตรนี้ มีหลักการและเหตุผลอะไร รวมทั้ง มีปัญหาและความต้องการอะไรจึงทำให้เกิดหลักสูตร แล้วคาดหวังว่าจะได้อะไรจากหลักสูตร

1.2 ลักษณะของหลักสูตรเป็นแบบใด เช่น เป็นหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับใด ประเภทใด เป็นหลักสูตรสถานศึกษา หรือเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชา/กลุ่มสาระวิชา หรือเป็นหลักสูตรการฝึกอบรม เป็นต้น

1.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร คืออะไร มีความชัดเจนสามารถปฏิบัติหรือประเมินได้ หรือไม่

1.4 โครงสร้างของหลักสูตรกำหนดกลุ่มสาระรายวิชา จำนวนหน่วยกิตอย่างไร

1.5 ทรัพยากรที่ใช้ในหลักสูตรมีอะไรบ้าง ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคคล หรือหน่วยงาน ใดบ้าง

1.6 มีการกำหนดรูปแบบ วิธีการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร ผู้บริหาร หรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตรมีใครบ้าง มีบุคลากรและองค์การอื่นเกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือไม่

1.7 ผู้ต้องการใช้ผลการประเมินหลักสูตรมีใครบ้าง มีความต้องการที่จะทราบและใช้ผลการประเมิน อย่างไร

1.8 มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน หรือตัวบ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรหรือไม่ ถ้ามี เกณฑ์ หรือตัวบ่งชี้เหล่านั้น คืออะไร

Kirby, Obasi & Laris (2006) ที่ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของหลักสูตรผู้ให้ความรู้ตามหลักสูตรควร ระบุนคุณลักษณะอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่ต้องการคืออะไร ประกอบด้วยความสนใจในการสอนตามหลักสูตรความสะอาดใจในการพูดคุยเรื่องเพศวิถี ความสามารถในการสื่อสารกับนักเรียน และทักษะในการใช้วิธีการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม หากผู้ให้ความรู้ขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด ควรจัดการฝึกอบรมให้ และส่วนใหญ่ผู้ชายที่มีแนวโน้มที่จะได้รับการคัดเลือก ก็หาวิธีในการ เพิ่มสัดส่วนของผู้หญิง หรือหากขาดผู้ให้ความรู้ที่เป็นผู้ชาย ก็ควรหาวิธีเพิ่มสัดส่วนของผู้ชายด้วยเช่นกัน ผู้ให้ความรู้ อาจจะเป็นครูในชั้นเรียนทุกๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูสอนสุขศึกษา หรือครูสอนทักษะชีวิต หรืออาจจะเป็นครูที่ได้รับการอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อที่จะสอนเพศวิถีศึกษาเท่านั้น และย้ายไปสอนจากชั้นเรียนหนึ่งไปอีกชั้นเรียนหนึ่งโดยครอบคลุมทุกระดับชั้นเรียนในโรงเรียนที่จะมีการสอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งข้อดีของครูในชั้นเรียนทุกๆ ไป คือ เป็นผู้ที่เป็นบุคลากรของโรงเรียนอยู่แล้ว อีกทั้งอาจจะเป็นคนที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับในชุมชน จึงได้เปรียบ ในเรื่องของสัมพันธภาพกับผู้เรียนที่มีอยู่ก่อนแล้ว และสามารถบูรณาการเนื้อหาด้านเพศวิถีศึกษาเข้าไปในรายวิชาต่างๆ ได้ ส่วนจุดเด่นของการใช้ผู้ให้ความรู้ที่เชี่ยวชาญในด้านเพศวิถีศึกษา คือ ผู้ให้ความรู้เหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อให้ครอบคลุมถึงเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนและเพื่อดำเนินกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ผู้ให้ความรู้เหล่านี้สามารถติดตามข้อมูลข่าวสารล่าสุดได้ตลอด และสามารถเชื่อมโยงกับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ใช้ชุมชนเป็นฐานได้ ซึ่งจากการศึกษาต่างๆ ได้พิสูจน์ว่า ผู้ให้ความรู้ทั้งสองประเภทสามารถดำเนินงานตามแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการในการวัดและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์พิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่า หลักสูตรนั้นๆ มีประสิทธิภาพมากแค่ไหน และเมื่อนำไปใช้แล้ว จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดหรือไม่เพียงใด มีอะไรต้องแก้ไข เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีกว่า

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดโดยทางอ้อมจากการคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงจะสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ และได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ หลายคน ดังนี้

ปิยาภรณ์ เสนา (2550, น. 58) ได้กล่าว ไว้ว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกรัก ชอบพอใจ ยินดีและมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อการทำงาน ต่อบุคคล ต่อองค์กรหรือต่อสิ่งอื่น ๆ ส่งผลให้มีการปฏิบัติต่อสิ่งนั้นเป็นไปในทางบวกจนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Ruth and Murali (2001, p.1) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นเงื่อนไขที่ส่งเสริมการพัฒนาจิตใจภายในและทำให้แรงจูงใจในการเรียนรู้ดำเนินต่อไปได้

Wallertein (1971, p. 256) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และอธิบายว่า ความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเหล่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจนั้น

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือสนองความต้องการ ทำให้เกิดความสุข เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานและการเรียนการสอน

2.6.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจ

Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตั้งเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตั้งเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับค่านิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory Motivation) อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นหาวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือ และสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (Self – Actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็หมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชั้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของฟรอยด์ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (S. M. Freud) ตั้งสมมุติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม ฟรอยด์ พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝันพูดคำที่ไม่ตั้งใจพูด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผลและมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก

2.6.3 แนวคิดด้านการวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้อีกกิจกรรมหนึ่ง ที่จำเป็นต้องคิดค้นหาคำตอบให้กับตัวเอง ตลอดจนการใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพ ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์ เหมาะสม

กับวัยของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนถ่ายทอดให้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

จรัส โพธิ์จันทร์ (2533, น.17) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อหน่วยงานซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวก ทางเป็นกลาง หรือทางลบ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ กล่าวคือ หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางบวกการปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพสูงแต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบการปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพต่ำ

เทพพนม และสวิง (2540, น. 9) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงพอใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคน สิ่งที่เขาเผชิญไประหว่างการเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับจะเป็นรากฐานของการพอใจและไม่พอใจได้

Shelly and Maynard (1975) แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของ มนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้มีความสุขความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึก ที่มีระบบย้อนกลับและความรู้สึกนี้ทำให้เกิดความสุข หรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก จะเห็นได้ว่า ความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและความรู้สึกนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกใน ทางบวกอื่นๆ ความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกในทางลบ และความสุขมีความสัมพันธ์กัน อย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แนวคิดด้านการวัดความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการการยกย่องหรือการกระทำที่ทำให้เกิดความพึงพอใจเมื่อประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และความต้องการที่จะทำให้สำเร็จตามที่คาดหวัง

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

บังอร อาจิวชัย (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียน ครูและผู้เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา โดยเน้นการจัดการเรียนรู้จากตัวอย่าง ข่าวสารและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมอย่างแท้จริงมีสื่อการเรียนรู้เป็นรูปภาพ วีดิทัศน์ CD ใบงาน และใบความรู้ข่าวสารจากสิ่งพิมพ์ มีการวัดผลโดยใช้แบบทดสอบและประเมินชิ้นงาน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 83.61/82.13 ผลการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางทาง

สถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว สนุกสนานในการเรียนรู้และนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุปราณี จำปาเฟื่อง (2550) ได้ศึกษาได้ศึกษาวิจัยกึ่งทดลองโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสภาพครอบครัวแตกแยกกับครอบครัวปกติ งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลต่อความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเป็นอย่างดี เพราะสามารถทำให้นักเรียนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เป็นปัญหาทุกด้าน โดยปัญหาใกล้ตัวที่สุด คือ ปัญหาครอบครัวรวมไปถึงปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่สำคัญ คือ ข่าวสารข้อมูลที่เป็นพิษในปัจจุบันทำให้นักเรียนเป็นโรคมุมิคุ้มกันชีวิต บกพร่อง ผลการศึกษาพบว่าด้านความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้สูงขึ้น เนื่องจากผู้สอนจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมตามหลักการสอนทักษะชีวิตของกรมสุขภาพจิต และองค์การอนามัยโลกดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครบทั้ง 4 องค์ประกอบโดยอาศัยประสบการณ์และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุดทำให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนด้านทักษะชีวิตพบว่าเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเหมือนกันและมีปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่แตกต่างกัน เช่น สภาพครอบครัวของนักเรียนที่มาจาก ครอบครัวปกติแต่พ่อแม่ไม่มีเวลาอบรมดูแลเพราะใช้เวลาไปกับการทำมาหากิน ทำให้ความภูมิใจของ นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อีกทั้งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับอิทธิพลจากครูที่ให้ความรักความเอาใจใส่ ดูแลทั้งในและนอกห้องทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

สรศักดิ์ สิงหนเสนี (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา ประกอบหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการรักษาสุขภาพและการป้องกันโรคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา ประกอบหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการรักษาสุขภาพและการป้องกันโรค พบว่า ชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ คือ 82.00/84.75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา ประกอบหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสูงกว่า การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 นักเรียนมีเจตคติที่ดีมาก ต่อชุดการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยระดับเจตคติเท่ากับ 4.51 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูง

กนกพร ทองสอดแสง, ไพโรจน์ สติรยากร, พิสิฐ เมธาภัทร และมนต์ชัย เทียนทอง (2553, น. 99-102) ได้พัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาเพศศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอนนักศึกษาในระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏและสถาบันการพลศึกษา จำนวน 7 คน ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ รูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สร้างขึ้น โดยศึกษาในหัวข้อ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” และรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้การสนทนากลุ่ม และสร้าง แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบและยืนยันถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้มาสร้างเป็นเครื่องมือ และนำไปทำการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ในขั้นวิจัยและนำผลการวิจัยในขั้นตอนการวิจัยมาพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการฝึกอบรม แล้วจึงนำไปวิจัยเชิงทดลองในขั้นตอนการพัฒนาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยศึกษาในหัวข้อ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” โดยใช้การสนทนากลุ่มจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน โดยสรุปได้ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” จำนวน 13 หน่วย และการประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมเพศศึกษา เป็นการติดตามผลหลังจากการฝึกอบรมผ่านไปแล้ว โดย ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 7 คนได้นำรูปแบบการสอนเพศศึกษาที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักศึกษาตามคู่มือและสื่อที่ได้รับหลังจาก การฝึกอบรมผ่านไป โดยใช้รูปแบบการทดลอง Nonrandomized Control Group Pretest Posttest Design ด้วยวิธีการ Think-Pair-Share แบบ Homogeneous จำนวน 64 คน เป็นกลุ่มทดลอง 32 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน พบว่า ความพึงพอใจของการเข้ารับการฝึกอบรมพบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.39 การทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาที่ เรียนแบบเพื่อนคู่คิดกับเรียนแบบปกติ พบว่า มีคะแนนผลการทดสอบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกหน่วยการเรียน ยกเว้นการอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงไม่แตกต่างกัน เจตคติของนักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดกับเรียน แบบปกติพบว่า นักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดมีเจตคติ ค่าเฉลี่ย 3.23 ส่วนนักศึกษาที่เรียนแบบปกติมีเจตคติ ค่าเฉลี่ย 2.99 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดกับเรียนแบบปกติพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป ในสังคมไทย พบว่า เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทยมี 4 เรื่อง คือ 1) เพศสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของผู้ชายไทย 2) เพศวิถีทางเลือกที่เปลี่ยนไปในความหลากหลายทางเพศ 3) การค้าบริการทางเพศที่เปลี่ยนไปและ 4) เพศศึกษาที่เปลี่ยนไป ส่วนเพศวิถีที่ยังคงไม่

เปลี่ยนแปลงเลยในรอบครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา คือ การควบคุมเรื่องเพศของผู้หญิงที่สะท้อนออกมาในวัฒนธรรมทางเพศ โดยเฉพาะเรื่องความรุนแรงทางเพศที่ผู้หญิงยังเสี่ยงที่จะต้องเผชิญกับความรุนแรงทางเพศไม่เปลี่ยนแปลง และผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อมยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทำแท้งที่ปลอดภัยได้

อาภา พูลขวัญ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเสริมสร้างสุขภาพในการป้องกันโรค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเสริมสร้างสุขภาพในการป้องกันโรคมียุทธศาสตร์ภาพเท่ากับ 83.16/89.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการเสริมสร้างสุขภาพในการป้องกันโรคของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดี และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลังเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ภานุพงศ์ ดีแก้ว (2555, น. 137) ได้วิจัยรูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและประเมินผล โดยผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้และด้านเทคนิค ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี

วีรพงศ์ พวงเล็ก (2557, น. 105-122) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และผลการเรียน (GPA.) ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน และวัยรุ่นที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ประเภทของสถาบัน และผลการเรียน (GPA.) ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน อีกทั้งยังพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนสัมพันธภาพ ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น และความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภท มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับทัศนคติ ทางเพศ โดยพบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ผลการเรียน ประเภทของสถาบันการศึกษา และสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายสมการได้ร้อยละ 34.5 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.588 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นริศนันท์ เดชสุระ (2558, น. 203-215) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้านสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิเคราะห์ทักษะการจัดการเรียนรู้เพศรอบด้าน สามารถพัฒนาการตามวัยของมนุษย์บุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ อนามัยเจริญพันธ์ การพัฒนาทักษะการดำรงชีวิต จิตวิทยาทางเพศและพฤติกรรมทาง

เพศ ศาสนากับเพศศึกษา สังคม มารยาทและวัฒนธรรมไทยกับเพศ ศึกษากฎหมายครอบครัวกับเพศ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเพศ และทักษะการจัดการเรียนรู้ คือ ทักษะการนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้ ทักษะการสร้างความสนใจ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้วาจา ท่าทาง เสริมบุคลิกภาพ ทักษะการอธิบาย ทักษะการมอบหมายงาน ทักษะการใช้คำถาม ทักษะการเสริมกำลังใจ ทักษะการใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการประเมินชุดฝึกอบรมทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน นักศึกษาที่เข้าร่วมชุดฝึกอบรม มีผลการประเมินทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และทักษะการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเข้ารับการอบรม การประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด นักศึกษาที่เข้าร่วมชุดฝึกอบรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ศิริวรรณ ทุมเชื้อ และคณะ (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 19.5 (152 คน) เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 40.8 ที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 7.2 อายุต่ำสุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 13 ปี ร้อยละ 2.0 อายุมากที่สุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 18 ปี ร้อยละ 12.5 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 53.3 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์บางครั้ง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.2 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ผลจากการศึกษาทำให้เข้าใจถึงสภาพสภาพการณ์พฤติกรรมทางเพศและความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการให้บริการส่งเสริมสุขภาพทางเพศและเพศวิถีศึกษาของวัยรุ่นต่อไป

ปวีณภัทร นิธิตันติวัฒน์ และขวัญใจ เพทาย ประกายเพชร (2559, น.133-146) การศึกษาวิจัย เรื่อง การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง : แนวทางป้องกันสำหรับวัยรุ่น ผลการศึกษา พบว่า การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้งยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับวัยรุ่นไทย ในปัจจุบันวัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องปกติ อีกทั้งไม่ให้ความสนใจในเรื่องการคุมกำเนิดอย่างจริงจัง ผู้ปกครองไม่มีเวลาสอนเรื่องเพศศึกษาให้กับบุตร จากสภาพสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไป แนวทางการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสังคม ควรมีบทบาทในการกำกับดูแลควบคุมสื่อต่างๆ ไม่ให้มีการเผยแพร่ข้อมูลที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ปิยะนุช เจียมจันทร์ และธานิล ม่วงพูล (2560, น. 1-7) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนคู่คิดโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ประกอบด้วยเนื้อหา 3 บท ได้แก่ ความหมายและความสำคัญของราชาศัพท์ วิธีใช้ราชาศัพท์ และ

หมวดของคาราชาศัพท์ และมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) กระบวนการสอนแบบเพื่อนคู่คิด โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีประสิทธิภาพ 88.44/85.56 สูงกว่าเกณฑ์กำหนด 80/80 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังมีค่าสูงมากกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการสอนแบบเพื่อนคู่คิดโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Shao (2005, p. 130) ได้ทำการศึกษา การปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนและการฝึกอบรมครูของโรงเรียนเกษตรกรรมของจีน เป้าหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ การจัดการ ฝึกอบรม และความต้องการพัฒนาตนเองทางด้านความรู้ทางวิชาการของครูตลอดจนปัจจัยที่ส่งผล กระทบต่อการพัฒนาหลักสูตรใหม่ พบว่า ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนและการทำงานเฉลี่ย 13-14 ปสว่นใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและการสอนของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่ซึ่งเห็นว่าการอบรมจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ทางการเรียน การสอนอย่างไรก็ตาม ครูมีความเห็นว่า การปฏิรูปการเรียนการสอน มีความเป็นไปได้ยาก เนื่องจากครูมีภาระงานสอนมาก ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารน้อยยังมีปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ และ วัสดุอุปกรณ์ในการสอน โดยสรุป ครูมีความต้องการมีความรู้และทักษะในระดับสูงเกี่ยวกับหลักสูตร และการสอนแบบยึดสมรรถนะของผู้เรียนเป็นหลัก

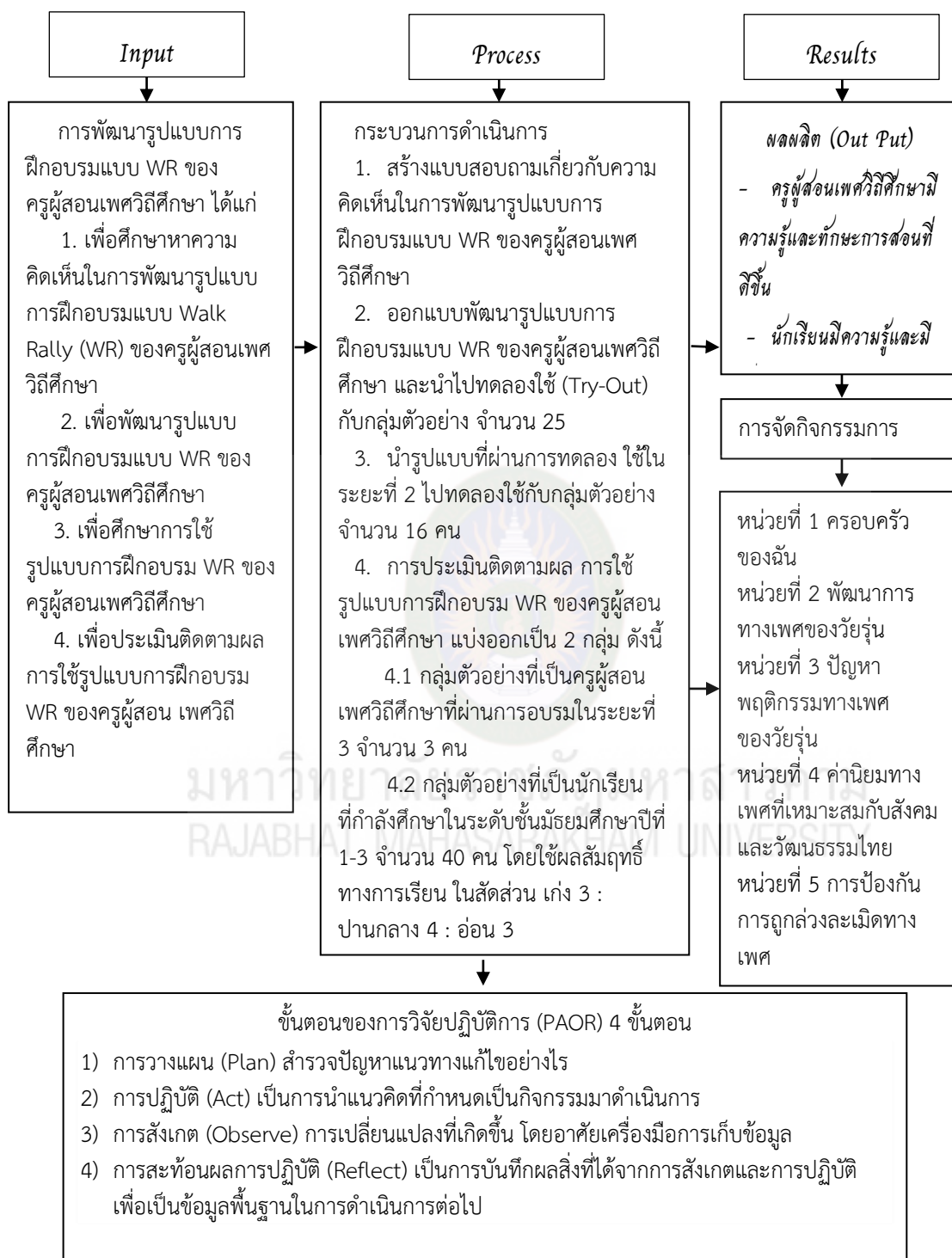
Dale (2007) ได้ศึกษาผลของเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความก้าวหน้า ของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยรัฐ Bukidnon ในภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษา 2548-2549 โดยกลุ่มก่อนการทดสอบและกลุ่มหลังการทดสอบถูกนำมาใช้โดยตรงกับทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนนักเรียน 46 คน กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบเพื่อนคู่คิดและกลุ่มทดลองได้รับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบเพื่อนคู่คิด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางคณิตศาสตร์จำนวน 50 ข้อ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบเพื่อนคู่คิดมีผลสัมฤทธิ์ มากกว่ากลุ่มไม่ได้รับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบ เพื่อนคู่คิดจากผลการศึกษาให้ข้อเสนอแนะได้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดถือเป็นเทคนิคการสอนคณิตศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ

Sofiatun (2009) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงความสามารถในทักษะการฟังของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบรรยาย และการจัดเตรียมวิธีการไว้ให้การสอนพูดโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดรวมถึงการพัฒนาทักษะความสามารถในการพูดของนักเรียน โดยเฉพาะในด้าน การถ่ายถอดบทความภาษาอังกฤษด้วยปากเปล่าได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสังเกตการณ์ เอกสารและการสัมภาษณ์ ผลการศึกษา พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนและพัฒนาการของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ นักเรียนยังมีผลตอบรับที่ดีขึ้นด้วย นักเรียนมีความกระตือรือร้น และมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น และกล้าที่จะสร้างการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการต่อผลสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีในสถานศึกษานั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เยาวชนจำนวนมากได้รับการ เตรียมตัวอย่างเพียงพอสำหรับการเข้าสู่ชีวิตทางเพศทำให้มีความเปราะบางต่อการ ถูกบังคับ การทำร้าย การแสวงหาผลประโยชน์ การตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการติดเชื้อเอชไอวีด้วย เยาวชนหลายคนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ โดยต้อง เผชิญกับสาร (Messages) ที่ขัดแย้งกัน และสับสนเกี่ยวกับเพศวิถีและเพศภาวะ และยังสับสนมากขึ้นไปอีกเพราะความอาย การเงยบเขย และการที่ผู้ใหญ่ (เช่น พ่อแม่และครู) ไม่ยอมรับการพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ที่สำคัญปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลาที่เยาวชนควรได้พูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยมากที่สุด ขณะเดียวกัน เยาวชนทั่วโลกเริ่มมีความพร้อม ที่จะมีเพศสัมพันธ์ในอายุที่ต่ำกว่าเยาวชนสมัยก่อน กอปรกับ การแต่งงานช้าลง ทำให้ช่วงเวลาตั้งแต่วันที่เยาวชนพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์จนถึงการแต่งงานยาวนานขึ้น

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษาผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบบ วิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา กลุ่มเป้าหมาย เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) เป็นการออกแบบการพัฒนาแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-Out) เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน โดยใช้เกณฑ์เลือกจากครูผู้สอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส ในเขตอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล เมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน โดยใช้เกณฑ์การเลือกจากครูผู้สอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาทุกคน ที่สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ผ่านการอบรมในระยะเวลาที่ 3 และต้องเป็นครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จากจำนวน 40 คน โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสัดส่วน เก่ง 3 : ปานกลาง 4 : อ่อน 3

จากการกำหนดรูปแบบวิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ทั้ง 4 ระยะ ข้างต้น สามารถนำมาสรุปเป็นตารางที่ 3.1 ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษาได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.1

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 1	- เอกสารเกี่ยวกับการสอน เพศวิถีศึกษา ตำรา สื่อ สิ่งพิมพ์ และงานวิจัย - อาจารย์ที่ปรึกษา	- เอกสาร ตำรา สื่อ สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ และงานวิจัย	- วิเคราะห์และ สังเคราะห์ เอกสาร	-	- ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ทางเพศ - กิจกรรม Walk Rally - เทคนิคเพื่อนคู่คิด(Think Pair Share) - ข้อมูลด้านเพศวิถีศึกษา - ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ
1.1 ศึกษาเอกสาร					
1.2 รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ	- ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน	- สร้างแบบรูปแบบ การฝึกอบรม การสอนเพศวิถีศึกษา	- ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	+ 1 แน่ใจว่าคำถามตรงกับ เนื้อหา 0 ไม่แน่ใจว่าคำถามตรงกับ เนื้อหา - 1 แน่ใจว่าคำถามไม่ตรงกับ เนื้อหา - ค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ต้องปรับปรุง	

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
1.2 รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ	- ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน	- สร้างแบบรูปแบบ การฝึกอบรม การสอนเพศวิถีศึกษา	- ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	+ 1 แนใจว่าคำถามตรงกับ เนื้อหา 0 ไม่แนใจว่าคำถามตรงกับ เนื้อหา - 1 แนใจว่าคำถามไม่ตรงกับ เนื้อหา - ค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ต้องปรับปรุง	- ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ
1.3 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา	ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาใน โรงเรียนสังกัดเทศบาล เมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน	แบบสอบถาม	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 2.34 - 3.00 เห็นด้วย 1.67 - 2.33 เฉยๆ 1.00 - 1.66 ไม่เห็นด้วย	ระดับความคิดเห็น ที่มีต่อการพัฒนารูปแบบ การฝึกอบรมแบบ (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถี ศึกษา

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 2	- ผู้วิจัย	เก็บข้อมูลจากข้อ	- ดัชนีความสอดคล้อง	ค่าความสอดคล้องระหว่าง	โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม
2.1 ออกแบบพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม เพศวิถีศึกษา	- ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน - อาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัย	1.1 - 1.3	คล้อง (IOC)	0.5 ถึง 1	
2.2 การเขียนเอกสาร หลักสูตรฝึกอบรม	- ผู้วิจัย - ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน - อาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัย	มูลจากข้อ 2.1	-	-	- เอกสารหลักสูตร - คู่มือการใช้หลักสูตร - สื่อการสอน - เอกสารนิเทศ การสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
2.3 การตรวจสอบเอกสารหลักสูตร	- ผู้วิจัย - ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน - อาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัย	- แบบประเมิน ความสอดคล้องของหลักสูตร ฝึกอบรม - แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างหัวข้อเรื่องการอบรมกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	- ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) - ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ต้องปรับปรุง	หลักสูตร ฝึกอบรม - หลักสูตรฝึกอบรม
2.3 (ต่อ)		- แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ	- ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)		
		-แบบทดสอบ	- ความยากง่าย	- p (0.2 – 0.8) r (0.2 ขึ้นไป)	- แบบทดสอบฉบับปรับปรุง
			- อำนาจจำแนก	- 0.2 – 1.00	
			- ค่าความเชื่อมั่น	- ไม่เกิน 1	

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
2.4 ทดลองการฝึกอบรม (Try-Out)	ผู้เข้าอบรมเป็นครูผู้สอน เพศวิถีศึกษา ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง	- ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 4.51-5.00 มากที่สุด	- คุณภาพของวิทยากร
2.4.1 นิเทศการฝึกอบรม	จำนวน 25 คน	- แบบประเมินติดตามผล การอบรม		3.51-4.50 มาก 2.51-3.50 ปานกลาง 1.51-2.50 น้อย 1.00-1.50 น้อยที่สุด	
2.4.2 ความเหมาะสมของเนื้อหาแต่ละหน่วย	- วิทยากร จำนวน 3 คน	- แบบประเมินในเนื้อหา - แบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 4.51-5.00 มากที่สุด 3.51-4.50 มาก 2.51-3.50 ปานกลาง 1.51-2.50 น้อย 1.00-1.50 น้อยที่สุด	- ความเหมาะสม ของหลักสูตร - แต่ละหน่วย
จำนวน 5 หน่วย					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีเก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
2.4.3 ความเหมาะสม ของหลักสูตร ฝึกอบรม	- วิทยากร จำนวน 3 คน	- แบบประเมินความเหมาะสมของ หลักสูตรฝึกอบรม - แบบประเมินติดตามผลการ ฝึกอบรม - แบบประเมินผลความพึงพอใจ	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 4.51-5.00 มากที่สุด 3.51-4.50 มาก 2.51-3.50 ปานกลาง 1.51-2.50 น้อย 1.00-1.50 น้อยที่สุด	- ความเหมาะสมของ หลักสูตร - ความเหมาะสมของ การจัดอบรม
		- แบบประเมินผล WR - แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 17-24 ดี 9-16 พอใช้ 0-8 ควรปรับปรุง	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 3	ผู้เข้ารับการ	-แบบนิเทศการสอน	-ร้อยละ	ผลนิเทศการสอนต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80	คุณภาพของวิทยากร
3.1 การทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของเพศวิถศึกษา	อบรมครูผู้สอน เพศวิถศึกษา จำนวน 16 คน				
3.2 การประเมินผลระหว่างทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของเพศวิถศึกษา	ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นครูผู้สอน เพศวิถศึกษา จำนวน 16 คน	- แบบประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม - แบบประเมินความพึงพอใจ	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 4.51-5.00 มากที่สุด 3.51-4.50 มาก 2.51-3.50 ปานกลาง 1.51-2.50 น้อย 1.00-1.50 น้อยที่สุด	- ความเหมาะสมของหลักสูตร - ความเหมาะสมของการจัดอบรม

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์	ผลที่ได้รับ
		- แบบประเมินผล WR - แบบประเมินผลการ นำเสนอผลงาน	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 17-24 ดี 9-16 พอใช้ 0-8 ควรปรับปรุง	
ระยะที่ 4 การ ประเมินผล รูปแบบการฝึกอบรม แบบ WR ของเพศวิถี ศึกษา	ติดตามผลการใช้ หลักสูตรการฝึกอบรม จำนวน 1 โรงเรียน	- Pretest - Posttest	- t-test	- ผ่านประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตาม เกณฑ์ 80/80	รูปแบบการฝึกอบรม แบบ Walk Rally ที่มีคุณภาพ
4.1 ติดตามประเมินผล ครูผู้สอนเพศวิถี ศึกษา จำนวน 3 คน หลังนำหลักสูตร นำไปใช้จำนวน 1 โรงเรียน		- แบบประเมินทักษะชีวิต และความคิดสร้างสรรค์	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 5 ครั้ง/สัปดาห์ บ่อยครั้ง 1-4 ครั้ง/สัปดาห์ นานๆ ครั้ง ไม่เคย ไม่เคยมีพฤติกรรมเลย	4.1 ติดตามประเมินผล ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา จำนวน 3 คน หลัง หลักสูตรนำไปใช้ จำนวน 1 โรงเรียน
4.2 ติดตามประเมินผล นักเรียน จำนวน 40 คน		- แบบประเมินความพึงพอใจ	\bar{X} , S.D.	ระดับความเหมาะสม 2.34 - 3.00 มาก 1.67 - 2.33 ปานกลาง 1.00 - 1.66 น้อย	4.2 ติดตามประเมินผล นักเรียน จำนวน 40 คน

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ข้อมูลพื้นฐานการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบในการฝึกอบรมโดยใช้ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด Thank Pair Share และเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ WR เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ในขั้นตอนการดำเนินการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินงานในกระบวนการ วิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้วงจร PAOR ที่ประกอบด้วยจุดสำคัญ 4 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นวางแผน (Plan) ประกอบด้วย

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ชั้นปฏิบัติการ (Act) ประกอบด้วย

2.1 ศึกษาตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ดดังนี้

2.1.1 การวิจัยทางการศึกษา

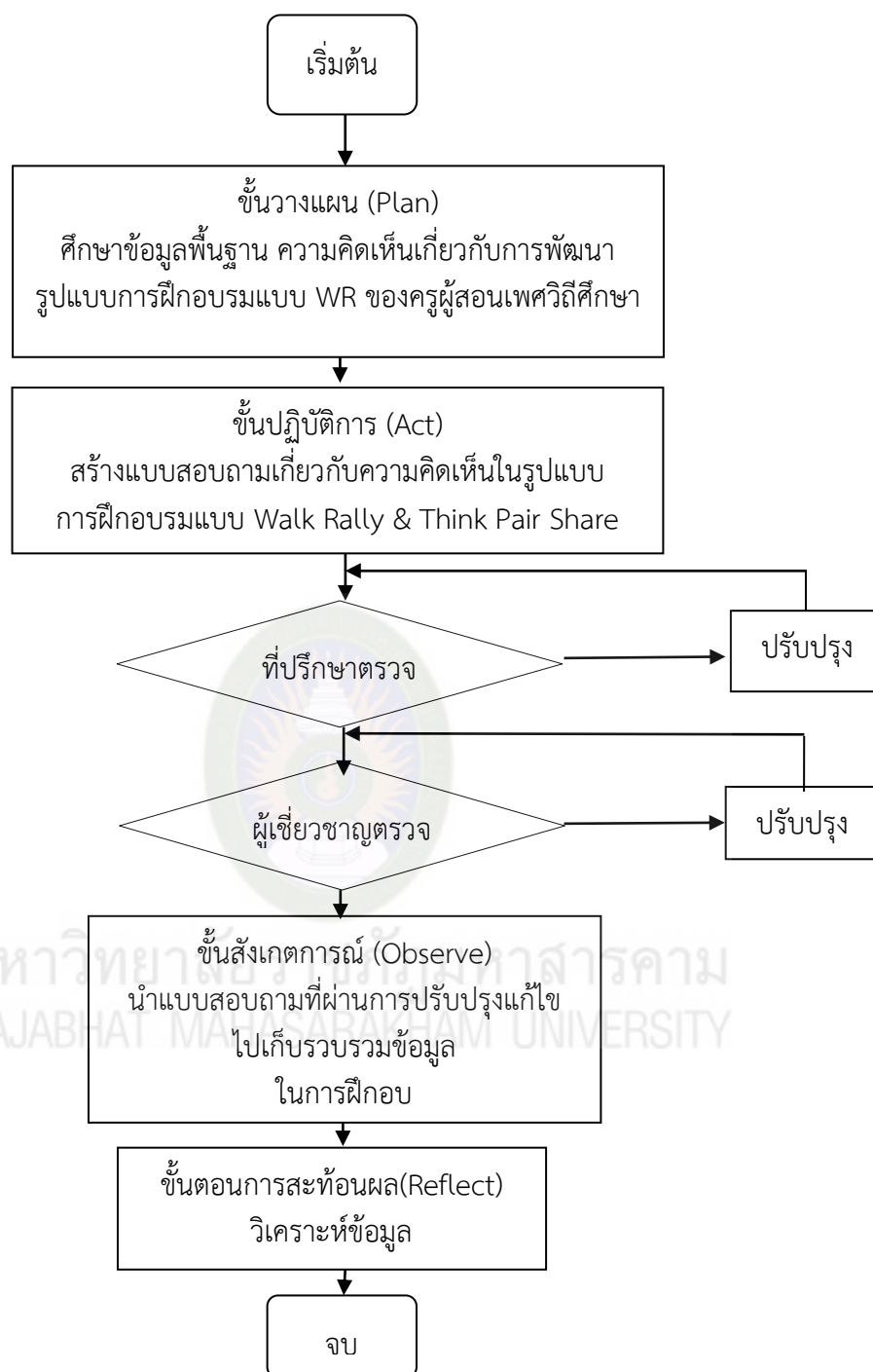
2.1.2 ระเบียบวิธีการวิจัย

2.1.3 การวิจัยทางเพศวิถีศึกษา

2.1.4 พื้นฐานการวิจัย

2.2 สรุปรูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

2.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นในการฝึกอบรมของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ตามภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบการฝึกอบรม

2.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นในการฝึกอบรมของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำชี้แนะและปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในพัฒนารูปแบบในการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ต่อไป

2.5.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน

2.5.2 เนื้อหาหรือตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ รูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

2.5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นในการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ

3. ชั้นสังเกตการณ์ (Observe)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นในการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระเบียบวิธีวิจัย พื้นฐานการวิจัย การวิจัยทางการศึกษา การวิจัยทางเพศวิถีศึกษา และการสร้างแบบสอบถามการสอนโดยนำ QR Code มาใช้สอนเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษามาช่วยในการอบรม ดังนี้

3.2 นำประเด็นที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่าระหว่าง 0.71-1.00 (ดูภาคผนวก ค น. 307) โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2556, น. 178)

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อความนั้นตรงกับเนื้อหา

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นตรงกับเนื้อหา

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับเนื้อหา

4. ขั้นตอนการสะท้อนผล (Reflect)

4.1 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของระหว่างหัวข้อเรื่องการอบรม กับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ดัชนีสอดคล้องของแบบสอบถาม ต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เกณฑ์การตัดสินค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าระหว่าง 0.71-1.00 (ดูภาคผนวก ค น. 301)

4.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน (ดูภาคผนวก ก น. 266-269)

4.3 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศวิถีศึกษา โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

2.34 – 3.00 เห็นด้วย

1.67 – 2.33 เฉยๆ

1.00 – 1.66 ไม่เห็นด้วย

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

ในขั้นตอนการดำเนินการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินงานในกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้วงจร PAOR ที่ประกอบด้วยจุดสำคัญ 4 ขั้น คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติ (Act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect) ในแต่ละวงจรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจ ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan) ประกอบด้วย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนำความคิดเห็นดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในขั้นตอนการดำเนินงาน

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพื่อทดลองใช้หาประสิทธิภาพรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

2. ขั้นตอนการดำเนินงาน

2.1 สร้างรูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาตามรูปแบบความต้องการที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1

2.2 นำรูปแบบการฝึกอบรม แบบประเมินรูปแบบการฝึกอบรม แบบทดสอบประมวลความรู้ด้านเพศวิถี แบบทดสอบระหว่างการฝึกอบรม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ต่อไป

2.3 นำเครื่องมือและรูปแบบการฝึกอบรมที่แก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

2.4 นำรูปแบบการฝึกอบรม แบบทดสอบและแบบประเมินผลการอบรมไปทดลองใช้ (Try-out)

2.5 วิเคราะห์หาคุณภาพของรูปแบบการฝึกอบรมและเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือและรูปแบบการฝึกอบรมที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ และนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.2

การประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของการหาคุณภาพเครื่องมือ

รายการ	ค่า IOC	ภาคผนวก (หน้า)
1. แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม	0.86-1.00	ค (น. 303)
2. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างหัวข้อเรื่องการอบรมกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	0.71-1.00	ค (น. 304)
3. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ	0.71-1.00	ค (น. 305-306)
4. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา	0.71-1.00	ค (น. 307)
5. แบบประเมินความพึงพอใจ	0.86-1.00	ค (น. 308)
6. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม	0.86-1.00	ค (น. 309)
7. แบบประเมินติดตามผลกาฝึกอบรม	0.86-1.00	ค (น. 310)
8. แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	1.00	ค (น. 311)
9. แบบประเมินผล Walk Rally	1.00	ค (น. 311)
10. แบบประเมินใบเนื้อหา	0.71-1.00	ค (น. 312)

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

รายการ	ค่า IOC	ภาคผนวก (หน้า)
11. แบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม	1.00	ค (น. 312)
12. แบบประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์	0.86-1.00	ค (น. 313-314)
13. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน	0.71-1.00	ค (น. 315-316)
14. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน	0.86-1.00	ค (น. 317)

2. ชั้นปฏิบัติการ (Act) ประกอบด้วย

หลังจากได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำรูปแบบฝึกอบรมไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 วางแผนการฝึกอบรม

2.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง นิตหมายกลุ่มตัวอย่าง ปฐมนิเทศ เพื่อทำการทดสอบก่อนการฝึกอบรม ชี้แจงขั้นตอน วิธีการอบรม และนิตหมายการอบรมเชิงปฏิบัติการ

2.3 นิตหมายวางแผนการอบรมกับวิทยากร

2.4 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 เก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์และสรุปผลจากการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนวิชาเพศวิถีศึกษา

2.6 ประชากรที่ใช้ในการทดลองใช้ รูปแบบการฝึกอบรม และแบบทดสอบ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาเพศวิถีศึกษาที่สอนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) จำนวน 25 คน โดยใช้เกณฑ์เลือกจากครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

2.7 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

2.8 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรม

2.9 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.9.1 รูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

2.9.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ ระเบียบวิธีวิจัย พื้นฐานการวิจัย การวิจัยทางการศึกษา การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม โดยนำแนวทางจากการศึกษาในระยะที่ 1 มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม

2.9.3 นำรูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ต่อไป

2.9.4 นำรูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องและหาคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญในการประเมินรูปแบบการฝึกอบรม ด้านความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา การวัดและประเมินผล และด้านสถิติและการวิจัย จำนวน 7 คน ดังนี้

2.9.4.1 อาจารย์ ดร.จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.9.4.2 ผศ.ดร.จันทร์เพ็ญ ภูโสภา อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา การปรึกษาและการแนะแนว-คอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.9.4.3 อาจารย์ดร.นิตยา จันตะคุณ อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.9.4.4 อาจารย์ดร.ภัทรภร เจริญบุตร อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2.9.4.5 ผศ.ดร.หาญปกรณ์ หลอดเงิน รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ

2.9.4.6 นางอุไรพรรณ ทิตจันทิก พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ หัวหน้างานส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟู กลุ่มเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลร้อยเอ็ด

2.9.4.7 ดร.เพิ่มพูน ร่มศรี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

2.9.5 แก้ไขความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกอบรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.9.6 นำรูปแบบการฝึกอบรมไปทดลองใช้ (Try-Out) ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาที่สอนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ที่ไม่ใช่ กลุ่มทดลองจริง จำนวน 25 คน

3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

หลังจากการนำข้อมูลไปทดลองใช้เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้สังเกตการณ์โดยการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 นำรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ต่อไป

3.2 วิเคราะห์ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของเพศศึกษาโดยใช้แบบประเมินเนื้อหา และแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร (แต่ละหน่วย) เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น มีเกณฑ์ ดังนี้

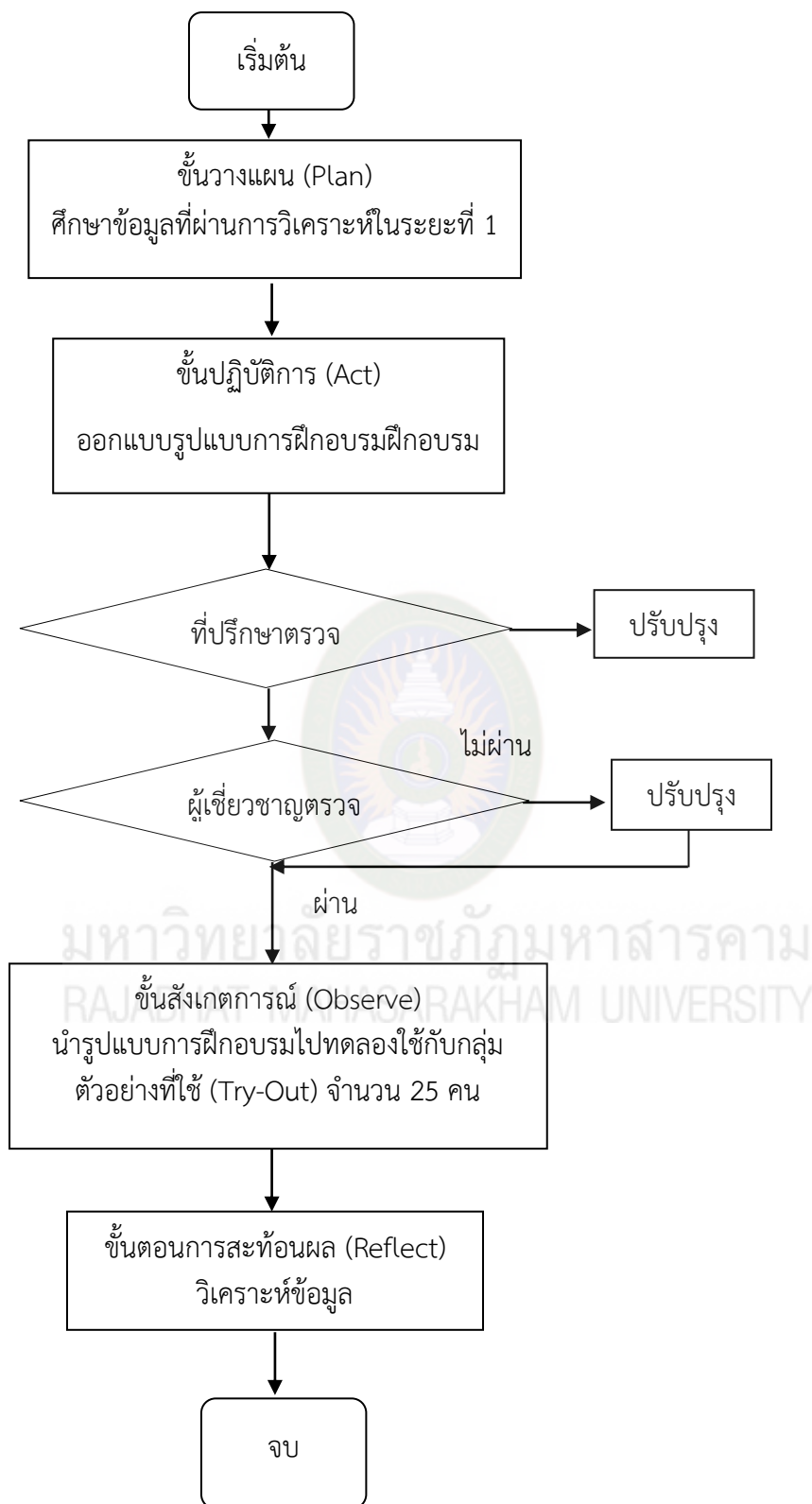
- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ดีมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

4. ขั้นตอนการสะท้อนผล (Reflect)

ผู้วิจัยนำบันทึกการปฏิบัติงานมาวิเคราะห์ ประเมินผล เพื่อทราบปัญหาของการปฏิบัติงาน และกระบวนการแก้ไข โดยผ่านการอภิปรายปัญหาซึ่งจะเป็นแนวทางของการพัฒนาและเป็นพื้นฐานข้อมูลนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาวางแผนและปฏิบัติต่อไป ดังนี้

- 4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.2 ให้ผู้เข้ารับการอบรม ทำแบบทดสอบประมวลความรู้ก่อนการอบรม
- 4.3 ดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติการ ตามรูปแบบเนื้อหาของของหน่วยที่กำหนด
- 4.4 ทำการทดสอบ เมื่อจบเนื้อหาของแต่ละหน่วย
- 4.5 ดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการฝึกอบรมตามหน่วยที่กำหนด
- 4.6 ทำการทดสอบ เมื่อจบเนื้อหาของแต่ละหน่วย
- 4.7 ให้ผู้เข้ารับการอบรม ทำแบบทดสอบประมวลความรู้หลังการอบรม
- 4.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากระยะที่ 2 การออกแบบพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา สามารถสรุปได้ ดังภาพที่ 3.2 ขั้นตอนในการประเมินผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม ดังนี้

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการออกแบบพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

ในขั้นตอนการดำเนินการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินงานในกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้วงจร PAOR ที่ประกอบด้วยจุดสำคัญ 4 ขั้น คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติ (Act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect) ในแต่ละวงจรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เพื่อนำไปปฏิบัติในการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan) ประกอบด้วย

1.1 การวางแผนดำเนินงานเพื่อทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด การประเมินผลเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้ (E_2)

1.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจ ในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนวิชาเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัด เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

2. ขั้นปฏิบัติการ (Act) ประกอบด้วย

2.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดำเนินงาน ตามรูปแบบการผ่านการฝึกอบรม

2.2 ติดตามและให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษา

2.3 ประเมินผลความพึงพอใจ

2.4 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการฝึกอบรม

3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ประกอบด้วย

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรม เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรม และความพึงพอใจต่อรูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

4. ขั้นตอนการสะท้อนผล (Reflect) ประกอบด้วย

4.1 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา แบบประเมินความพึงพอใจ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ขั้นตอนหลังจากการหาคุณภาพตามที่กล่าวไว้ในระยะที่ 2

4.2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาหลังผ่านการอบรม ก่อนและหลังการฝึกอบรม

4.2.2 ให้ผู้เข้าอบรมตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

4.3 การประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมหลักสูตรเพศวิถีศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศมีขั้นตอนดังนี้

4.4 หาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมโดยใช้สูตร E_1/E_2

4.5 ประเมินความพึงพอใจ หลังผ่านการฝึกอบรมโดยใช้แบบสอบถามประมาณ ค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ใจมาก

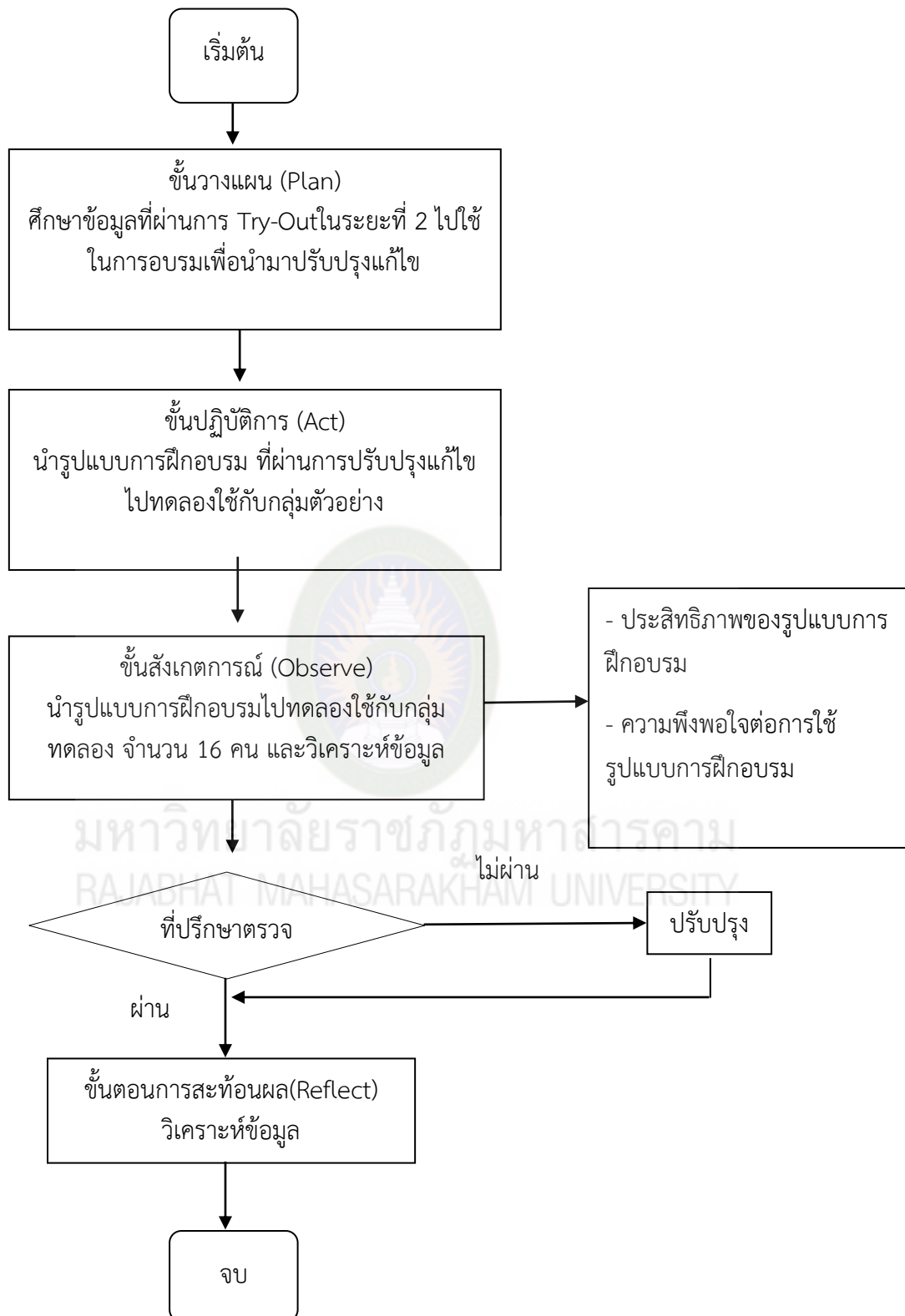
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

จากระยะที่ 3 การประเมินผลรูปแบบฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาสามารถสรุปได้ ดังภาพที่ 3.3 ขั้นตอนในการประเมินผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 3.3 ขั้นตอนในการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรม

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้อยู่รูปแบบการฝึกอบรมของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

ในขั้นตอนการประเมินผลนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินงานในกระบวนการ วิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้วงจร PAOR ที่ประกอบด้วยจุดสำคัญ 4 ขั้น คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติ (Act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect) เพื่อนำไปปฏิบัติในการประเมินผลรูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan) ประกอบด้วย
 - 1.1 วางแผนเพื่อประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1 โรงเรียน
 - 1.2 การประเมินผลเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้ (E_2)
 - 1.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจ ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะชีวิต ในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนวิชาเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัด เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
2. ขั้นปฏิบัติการ (Act) ประกอบด้วย
 - 2.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดำเนินงาน ตามรูปแบบการผ่านการฝึกอบรม
 - 2.2 ติดตามและให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษา
 - 2.3 ประเมินผลความพึงพอใจ
 - 2.4 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการฝึกอบรม
3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ประกอบด้วย
 - 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรม เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 1 โรงเรียน จำนวน 3 คน
 - 3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน
4. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ ทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์

4. ขั้นตอนการสะท้อนผล (Reflect) ประกอบด้วย

4.1 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพการพัฒนาในรูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา แบบประเมินความพึงพอใจ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ขั้นตอนหลังจากการหาคุณภาพตามที่กล่าวไว้ในระยะที่ 2

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 ประมวลผลเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด และดำเนินการติดตามผลการนำหลักสูตรไปใช้ 1 โรงเรียน จำนวน 3 คน

4.2.2 ประมวลผลด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการวิจัย ความพึงพอใจของและความคิดสร้างสรรค์ จากนักเรียนที่ผ่านการอบรม จำนวน 40 คน

4.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (กาญจนา วัฒายุ, 2550. น. 192) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (ดูภาคผนวก ง น. 316-317)

ค่าความยากง่าย	อำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
p 0.2 - 0.8	0.2 -1.00	ไม่เกิน 1.00
r 0.2 ขึ้นไป		

4.3 การประเมินผลการฝึกอบรมหลักสูตรเพศวิถีศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศมีขั้นตอนดังนี้

4.4 หาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม ก่อนการฝึกอบรม ระหว่างฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม

4.5 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียน หลังผ่านการฝึกอบรมโดยใช้แบบสอบถามประมาณ ค่า 3 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง มาก

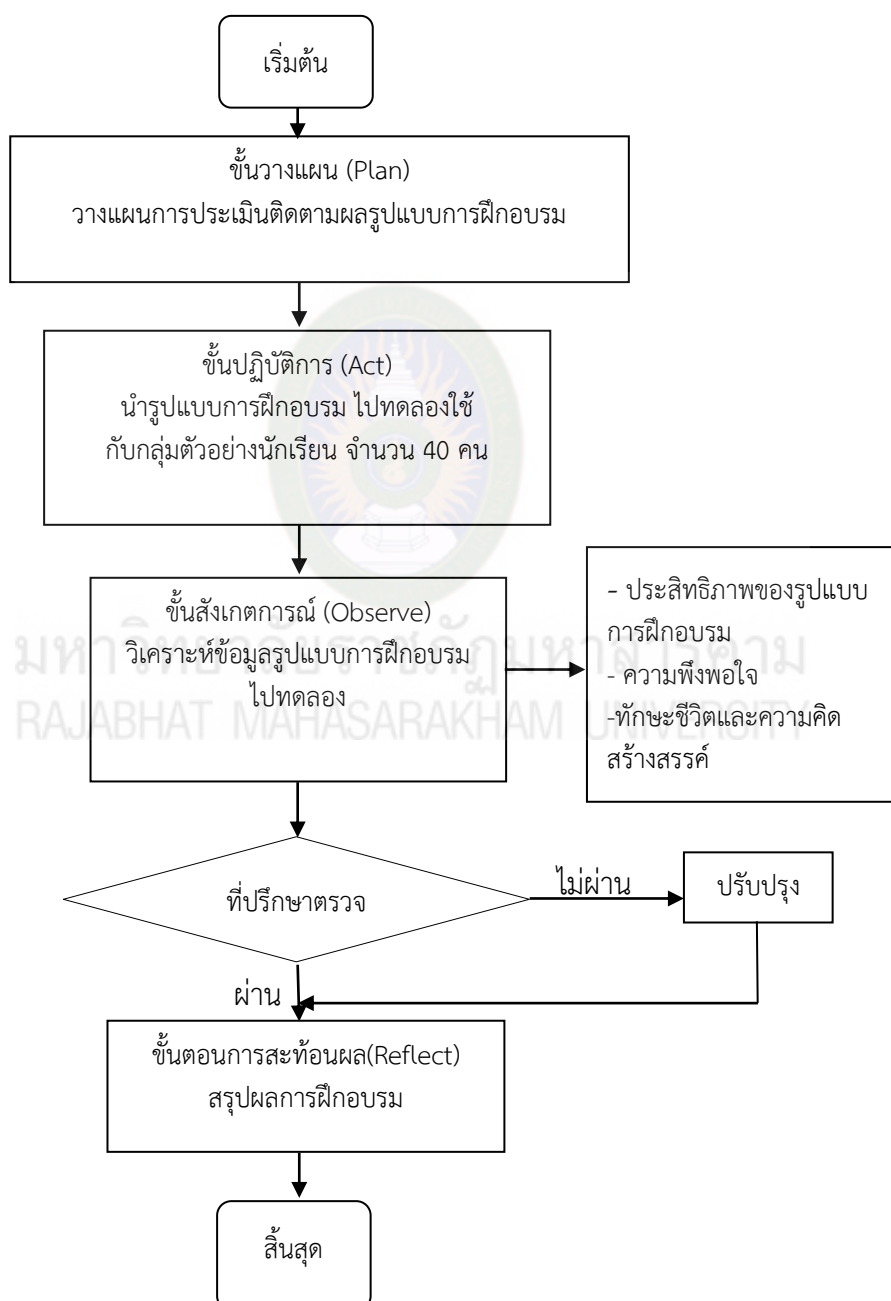
ค่าเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง น้อย

4.6 ประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ หลังผ่านการฝึกอบรมโดยใช้แบบสอบถามประมาณ ค่า 3 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีเกณฑ์ดังนี้

5 ครั้ง/สัปดาห์ บ่อยครั้ง
 1-4 ครั้ง/สัปดาห์ นานๆ ครั้ง
 ไม่เคย ไม่เคยมีพฤติกรรมเลย

จากระยะที่ 4 การประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอน
 เพศวิถีศึกษา สามารถสรุปได้ ดังภาพที่ 3.4 ขั้นตอนในการประเมินผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม
 ดังนี้

ภาพที่ 3.4 ขั้นตอนในการติดตามประเมินผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

5.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ. 2552, น. 311)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 152)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n}} \quad (3-2)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

X แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

5.3 ค่าดัชนีความสอดคล้องจากสูตร (สมนึก ภัททิยธนี. 2556, น. 178)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-3)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบสอบถาม

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.4 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2552, น.178)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right] \quad (3-4)$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

5.5 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) (กาญจนา วัฒนา, 2550, น. 206)

$$r = \frac{P_H - P_L}{N} \quad (3-5)$$

$$P = \frac{P_H + P_L}{2N}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 P แทน ค่าความยากง่าย
 P_H แทน จำนวนผู้ที่ตอบข้อสอบในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบในกลุ่มต่ำ
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงหรือที่ได้คะแนนต่ำ

5.6 หาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม โดยใช้การทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 จากสูตร (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2553, น.172)

$$E1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100} \quad (3-6)$$

เมื่อ $E1$ แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนรวมของแบบฝึกหัดระหว่างฝึกอบรม
 ของผู้ฝึกอบรมทุกคน (N) คน
 N แทน จำนวนของผู้เข้าฝึกอบรม

A แทน คะแนนเต็มของคะแนนแบบฝึกหัดท้ายหน่วย
ระหว่างฝึกอบรม

$$E2 = \frac{\Sigma F}{\frac{N}{B} \times 100} \quad (3-7)$$

เมื่อ E2 แทน ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้
 ΣF แทน ผลรวมของคะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
 รูปแบบการฝึกอบรมของผู้เข้า
 หลังการฝึกอบรมจากอบรมทุกคน (N)
 N แทน จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูล ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มเป้าหมาย เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศวิถีศึกษา

ตารางที่ 4.1

ผลค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	61	26.06
- หญิง	173	73.94
รวม	234	100
2. อายุ		
- 24- 30 ปี	8	3.42
- 31- 36 ปี	160	68.38
- 37- 42 ปี	24	10.26
- 43 ปีขึ้นไป	42	17.94
รวม	234	100
3. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	132	56.41
- ปริญญาโท	101	43.16
- ปริญญาเอก	1	0.43

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ตำแหน่ง		
- ผู้บริหารสถานศึกษา	8	3.42
- ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ)	22	9.40
- ครูผู้ช่วย	14	5.98
- ครู อันดับ ค.ศ. 1	63	26.92
- ครู อันดับ ค.ศ. 2	52	22.22
- ครู อันดับ ค.ศ. 3	65	27.78
- ครู อันดับ ค.ศ. 3	10	4.27
- ครู อันดับ ค.ศ. 4		
รวม	234	100
5. ท่านมีประสบการณ์ในการสอน “เพศวิถีศึกษา”		
- ไม่เคย	193	82.48
- เคย 1 ปี	1	0.43
- เคย 2 ปี	10	4.27
- เคย 3 ปี	12	5.13
- เคย 4 ปี	-	-
- เคย 5 ปี	18	7.69
รวม	234	100
6. ท่านผ่านการอบรมการสอน “เพศวิถีศึกษา”		
- ไม่เคย	193	82.48
- เคย	41	17.52
รวม	234	100
9. โรงเรียนของท่านมีการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างไร		
- ไม่มีการจัดการเรียน	-	-
- เรียนทุกวัน	-	-
- 1 ครั้ง / สัปดาห์	234	100
- 2 ถึง 3 ครั้ง / สัปดาห์	-	-
- 1 ครั้ง / เดือน	-	-
- 2 ถึง 3 ครั้ง / เดือน	-	-
- 1 ถึง 3 ครั้ง / เทอม	-	-
รวม	234	100

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. การเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาแต่ละครั้ง ใช้เวลาเท่าไร		
-1 ชั่วโมง	234	100
รวม	234	100
11. โรงเรียนของท่านใครเป็นผู้สอนเพศวิถีศึกษา		
- ครูสุขศึกษา	78	-
- ครูพลศึกษา	126	
- ครูวิทยาศาสตร์	18	
- ครูคอมพิวเตอร์	24	
- ครูคณิตศาสตร์	20	

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 234 คน พบว่า เป็นชาย 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 หญิง 173 คน คิดเป็นร้อยละ 73.94 อายุ 24-30 ปี 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 อายุ 31-36 ปี 163 คน คิดเป็นร้อยละ 68.38 อายุ 37-42 ปี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26 อายุ 43 ปีขึ้นไป 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.94 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 132 คน คิดเป็นร้อยละ 56.41 ระดับปริญญาโท 101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.16 และระดับปริญญาเอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ครูผู้ช่วย 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.98 ครูอันดับ ค.ศ.1 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 ครูอันดับ ค.ศ.2 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ครูอันดับ ค.ศ.3 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และครูอันดับ ค.ศ. 4 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 193 คน คิดเป็นร้อยละ 82.48 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 1 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 2 ปี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 3 ปี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 5 ปี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ไม่เคยผ่านการอบรมการสอนเพศวิถีศึกษา 193 คน คิดเป็นร้อยละ 82.48 และเคยผ่านการอบรม 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.52 ข้อที่ 9 โรงเรียนของท่านมีการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างไร โรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามมีการจัดการเรียนการสอน 1 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เป็นครูสุขศึกษา 78 คน ครูพลศึกษา จำนวน 126 คน ครูวิทยาศาสตร์ 18 คน ครูคอมพิวเตอร์ 24 คน ครูคณิตศาสตร์ จำนวน 20 คน

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรม เรื่อง ครอบครัวของฉัน	2.94	0.24	มาก
2. ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรม เรื่อง พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น	2.93	0.26	มาก
3. ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่อง ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	2.94	0.24	มาก
4. ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่อง ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	2.94	0.24	มาก
5. ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่อง การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	2.92	0.27	มาก
6. มีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ Walk Rally และใช้วิธีการแบบเพื่อนคู่คิด	3.00	0.00	มาก
7. มีการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Walk Rally คือ มีการแบ่งกลุ่มผู้เข้าอบรม ออกเป็นกลุ่มและเข้าเรียนรู้ ตามฐานการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ โดยมีวิทยากรให้ความรู้ประจำในแต่ละฐานการเรียนรู้	2.92	0.27	มาก
8. มีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) โดยมีวิทยากร เป็นผู้ตั้งคำถามให้ผู้เข้าอบรมได้ช่วยกันคิดหาคำตอบร่วมกันในแต่ละฐานการเรียนรู้เพื่อนำมาอภิปรายเป็นกลุ่ม แล้วนำมาสรุปความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมในแต่ละฐานการเรียนรู้ร่วมกัน	2.93	0.26	มาก
9. มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรม คือ การใช้ QR Code ร่วมกับการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้กระบวนการ Walk Rally และเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)	2.94	0.24	มาก
10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศประเภท QR Code มาใช้ประกอบในการฝึกอบรมแบบ Walk Rally เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว	2.94	0.24	มาก
11. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการทำกิจกรรมกลุ่มแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน	2.94	0.24	มาก
12. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่หลักสูตรฝึกอบรมมีการประเมินทักษะชีวิตและเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.96	0.19	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิคดึงจุดสนใจร่วมกันแล้วนำไปสู่การปฏิบัติที่สำคัญ (PAOR) คือ การวางแผนปฏิบัติการ การปฏิบัติตามแผน การสังเกตผลการปฏิบัติ และการสะท้อนผลการปฏิบัติ	2.94	0.24	มาก
14. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ถ้ามีการติดตามผลหลังการผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเพศวิถีศึกษา	2.92	0.27	มาก
รวม	2.94	0.23	มาก

จากตารางที่ 4.2 จากภาพรวมของความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 14 ข้อ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 6 มีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ Walk Rally และใช้วิธีการแบบเพื่อนคู่คิด มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.00 ข้อที่ 12 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่หลักสูตรฝึกอบรมมีการประเมินทักษะชีวิตและเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.96 และข้อที่ 14 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ถ้ามีการติดตามผลหลังการผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเพศวิถีศึกษามีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.92

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development)

การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-Out) เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน โดยใช้เกณฑ์เลือกจากครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอผลงานการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ได้แก่

1. ชุดฝึกอบรม

1.1 ผลการประเมินเนื้อหา (5 หน่วย)

1.2 ผลการประเมินหลักสูตร (5 หน่วย)

ส่วนที่ 2 การประเมินผล

1. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม
2. แบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม
3. แบบประเมินผลการนำเสนอผลงาน
4. แบบประเมินผล Walk Rally
5. แบบประเมินผลความพึงพอใจ

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร

1. ชุดฝึกอบรม

- 1.1 ผลการประเมินเนื้อหา ตามตารางที่ 4.3 ถึง ตารางที่ 4.4 ดังนี้

จากตารางที่ 4.3 ถึง 4.4 สามารถสรุปการประเมินเนื้อหาทั้ง 5 หน่วย ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินใบเนื้อหา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์	4.59	0.52	มากที่สุด
หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น	4.52	0.25	มากที่สุด
หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ	4.52	0.58	มากที่สุด
หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.37	0.39	มาก
หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	4.63	0.45	มากที่สุด
รวม	4.53	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินผลใบเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นหน่วย พบว่า หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.45) หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.52) หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.58) และหน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.39)

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินใบเนื้อหา

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม
1. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
2. เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน ทันสมัย	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
3. เนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สถานการณ์จริง	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. จัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ความชัดเจนของรูปภาพและสัญลักษณ์	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก	4.33	0.58	มาก
6. เหมาะสมกับเวลา	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		หน่วยที่ 4		หน่วยที่ 5						
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม			
7. ใช้คำง่าย ๆ อ่านแล้ว เข้าใจทันที	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
8. ใช้ประโยคสั้น ๆ กะทัดรัด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก
9. สรุปใจความสำคัญ ของเนื้อหาได้ ถูกต้อง ชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	4.33	0.58	มาก
รวม	4.59	0.52	มากที่สุด	4.52	0.45	มากที่สุด	4.52	0.58	มากที่สุด	4.37	0.39	มาก	4.63	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 5 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.45) หน่วยที่ 1 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.52) หน่วยที่ 2 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.45) หน่วยที่ 3 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.58) หน่วยที่ 4 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.39)

2. การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม ดังตารางที่ 4.5 ถึง 4.6

ตารางที่ 4.5

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
หน่วยที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่	4.57	0.41	มากที่สุด
หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น	4.43	0.33	มาก
หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ	4.53	0.50	มากที่สุด
หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.67	0.33	มากที่สุด
หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	4.76	0.33	มากที่สุด
รวม	4.52	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินหลักสูตร พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.33) หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.33) หน่วยที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.41) หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) และหน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.33)

ตารางที่ 4.6

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินหลักสูตร

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับ โครงสร้างหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับหัว เรื่องในหลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของ หลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สอดคล้องกับวิธีการประเมินผล	4.00	0.00	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
6. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับการ ประเมินผล	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
			ระดับ			ระดับ			ระดับ			ระดับ			ระดับ
	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม
7. เนื้อหาสาระ ช่วยเสริมสร้าง ทักษะชีวิต	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.57	0.41	มากที่สุด	4.43	0.33	มาก	4.52	0.50	มากที่สุด	4.67	0.33	มากที่สุด	4.76	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 5 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.33) หน่วยที่ 4 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.33) หน่วยที่ 1 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.41) หน่วยที่ 3 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.50) หน่วยที่ 2 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.33)

ส่วนที่ 2 การประเมินผล

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. หลักสูตรสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้	4.33	0.58	มาก
2. หลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม	4.67	0.58	มากที่สุด
3. หัวข้อเรื่องมีความครบถ้วนและครอบคลุมหลักสูตร	4.33	0.58	มาก
4. หัวข้อเรื่องเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมครอบคลุมหัวข้อเรื่อง	4.33	0.58	มาก
6. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
7. เนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.00	0.00	มาก
8. เนื้อหาในใบเนื้อหาอ่านเข้าใจง่าย และรูปแบบใบเนื้อหาที่น่าสนใจ	4.00	0.00	มาก
9. เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.67	0.58	มากที่สุด
10. สื่อการสอน (Power Point) ครอบคลุมเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
11. สื่อที่ใช้มีความสวยงามน่าสนใจ	4.67	0.58	มากที่สุด
12. ใบงานมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด
13. มีความพอใจกับการทำกิจกรรม Walk Rally	5.00	0.00	มากที่สุด
14. แบบทดสอบครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.33	0.58	มาก
15. ระยะเวลาการอบรมเหมาะสมกับหลักสูตร	4.33	0.58	มาก
รวม	4.56	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 ภาพรวมของแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 หัวข้อเรื่องเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม ข้อ 6 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ข้อที่ 10 สื่อการสอน (Power Point) ครอบคลุมเนื้อหา ข้อที่ 13 มีความพอใจกับการทำกิจกรรม Walk Rally มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ข้อที่ 2 หลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม ข้อที่ 9 เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ข้อที่ 11 สื่อที่ใช้มีความสวยงามน่าสนใจ ข้อที่ 12 ใบงานมีความเหมาะสมกับเนื้อหา มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) ข้อที่ 1 หลักสูตรสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้ ข้อที่ 3 หัวข้อเรื่องมีความครบถ้วนและครอบคลุมหลักสูตร ข้อที่ 5 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมครอบคลุมหัวข้อเรื่อง

ข้อที่ 15 ระยะเวลาการอบรมเหมาะสมกับหลักสูตร มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) และข้อที่ 7 เนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ข้อที่ 8 เนื้อหาในใบเนื้อหาอ่านเข้าใจง่าย และรูปแบบใบเนื้อหาที่น่าสนใจ มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.00)

2. ผลการประเมินติดตามผลการฝึกอบรม ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินติดตามผลการฝึกอบรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของเอกสารประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี	4.33	0.58	มาก
2. ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ผู้จัดอบรมอธิบายเนื้อหาตามลำดับขั้นตอน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.33	0.58	มาก
4. ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ผู้จัดอบรมสามารถตอบปัญหาต่าง ๆ ได้ชัดเจน	4.33	0.58	มาก
6. ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ผู้จัดอบรมประเมินผลได้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรง	4.00	0.00	มาก
8. ผู้จัดอบรมใช้เวลาการสอนเหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง	4.00	0.00	มาก
9. ผู้จัดอบรมมีความกระตือรือร้นในการจัดทำหลักสูตรและชุดฝึกอบรม	4.67	0.58	มากที่สุด
10. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
11. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดอบรมไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้	4.67	0.58	มากที่สุด
12. สามารถนำความรู้ไปใช้ในการชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.58	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง ข้อที่ 6 ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม ข้อที่ 10 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น ข้อที่ 12 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการชีวิตประจำวันได้ มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ข้อที่ 2 ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี ข้อที่ 9 ผู้จัดอบรมมีความกระตือรือร้นในการจัดทำหลักสูตรและชุดฝึกอบรม ข้อที่ 11 สามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัด

อบรมไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้ มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) ข้อที่ 1 ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของเอกสารประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี ข้อที่ 3 ผู้จัดอบรมอธิบายเนื้อหาตามลำดับขั้นตอน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ข้อที่ 5 ผู้จัดอบรมสามารถตอบปัญหาต่าง ๆ ได้ชัดเจน เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) ข้อที่ 7 ผู้จัดอบรมประเมินผลได้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรง ข้อที่ 8 ผู้จัดอบรมใช้เวลาการสอนเหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.00)

2.3 ผลการประเมินผลการนำเสนอผลงาน จากตารางที่ 4.9 ถึง 4.10

ตารางที่ 4.9

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม

รายการประเมิน	\bar{X} .	S.D.	ระดับความเหมาะสม
หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์	4.79	0.36	มากที่สุด
หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น	4.63	0.36	มากที่สุด
หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ	4.63	0.51	มากที่สุด
หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.58	0.44	มากที่สุด
หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	4.71	0.44	มากที่สุด
รวม	4.67	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 จากภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่าหน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36) หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.44) หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51) และหน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.44)

ตารางที่ 4.10

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินผลการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
1. การเตรียมความพร้อม	5.00	0.00	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
2. เนื้อหาสาระ ครอบคลุมชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
3. รูปแบบการนำเสนอ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มากที่สุด
5. การรักษาเวลา	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
6. ความสนใจของผู้ฟัง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การทำงานแบบ Think Pair Share	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		หน่วยที่ 4		หน่วยที่ 5						
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม			
8. ความรู้ ความเข้าใจใน เนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.79	0.36	มากที่สุด	4.63	0.36	มากที่สุด	4.63	0.51	มากที่สุด	4.58	0.44	มากที่สุด	4.71	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 1 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36) หน่วยที่ 5 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.44) หน่วยที่ 2 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.36) หน่วยที่ 3 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51) หน่วยที่ 4 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.44)

2.4 การประเมินผล Walk Rally

จากตารางที่ 4.11 ถึง ตารางที่ 4.12 สรุปภาพรวมของการประเมินผล Walk Rally ในแต่ละหน่วย ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11

ผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินผล Walk Rally

รายการประเมิน	\bar{X} .	S.D.	ระดับความเหมาะสม
หน่วยที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่	4.46	0.51	มาก
หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น	4.54	0.51	มากที่สุด
หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ	4.58	0.51	มากที่สุด
หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.63	0.51	มากที่สุด
หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	4.54	0.44	มากที่สุด
รวม	4.55	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 จากภาพรวมของแบบประเมินผล Walk Rally ของผู้เข้าอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51) หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.51) หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.51) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 4.12

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินผล Walk Rally

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
1. ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ ต่อผู้ร่วมงาน	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.00	0.00	มาก
2. มีน้ำใจและความกระตือรือร้น	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
3. ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
4. รู้จักให้กำลังใจเพื่อน	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
5. มีความสุขในการจับคู่อภิปราย	4.33	0.58	มาก	4.33	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
6. การรักษาเวลาและกฎระเบียบ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม
7. ทำงานในหน้าที่สำเร็จด้วยดี	4.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มาก	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ทักษะการแก้ปัญหา	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.46	0.51	มาก	4.54	0.51	มากที่สุด	4.58	0.51	มากที่สุด	4.63	0.51	มากที่สุด	4.54	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 4 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.44) หน่วยที่ 3 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51) หน่วยที่ 2 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.36) หน่วยที่ 5 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.44) หน่วยที่ 1 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36)

2.5 การประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม ดังตารางที่ 4.13 ถึง 4.14

ตารางที่ 4.13

ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของแบบประเมินความพึงพอใจ

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	8	32.00
- หญิง	17	68.00
รวม	25	100
2. อายุ		
- 24- 30 ปี	5	20.00
- 31- 36 ปี	11	44.00
- 37- 42 ปี	7	28.00
- 43 ปีขึ้นไป	2	8.00
รวม	25	100
3. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	21	84.00
- ปริญญาโท	4	16.00
- ปริญญาเอก	-	-
รวม	25	100
4. ตำแหน่ง		
- ผู้บริหารสถานศึกษา	-	-
- ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ)	6	24.00
- ครูผู้ช่วย	-	-
- ครู อันดับ ค.ศ. 1	10	40.00
- ครู อันดับ ค.ศ. 2	5	20.00
- ครู อันดับ ค.ศ. 3	3	12.00
- ครู อันดับ ค.ศ. 4	1	4.00

จากตารางที่ 4.13 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 25 คน พบว่า เป็น ชาย 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 หญิง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68 อายุ 24-30 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 อายุ 31-36 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44 อายุ 37-42 ปี

จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28 อายุ 43 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 84 ระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16 มีตำแหน่งเป็น ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ครูอันดับ ค.ศ. 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ครูอันดับ ค.ศ. 2 จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 20 ครูอันดับ ค.ศ.3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และครูอันดับ ค.ศ. 4 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.14

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม

รายการตอบ	\bar{X}	(S.D.)	ระดับความเหมาะสม
1. หัวข้อการอบรมมีความน่าสนใจและสอดคล้องกับหลักสูตร	4.80	0.41	มากที่สุด
2. เนื้อหาการอบรมแต่ละหัวข้อเรื่องมีความเหมาะสม	4.96	0.20	มากที่สุด
3. เนื้อหาหลักสูตรตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.84	0.37	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของวิทยากรอบรมในภาพรวม	4.88	0.33	มากที่สุด
5. วิทยากรอธิบายเนื้อหาชัดเจนตามลำดับเนื้อหา	4.96	0.20	มากที่สุด
6. วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมสอบถามและตอบปัญหาได้ชัดเจน	4.76	0.44	มากที่สุด
7. เอกสารประกอบการอบรมอ่านเข้าใจง่าย	4.68	0.48	มากที่สุด
8. สื่อที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.80	0.41	มากที่สุด
9. สภาพของห้องที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	4.76	0.44	มากที่สุด
10. โสตทัศนูปกรณ์มีความครบถ้วนสมบูรณ์ใช้งานได้ดี	4.76	0.44	มากที่สุด
11. ใบงานในแต่ละหัวข้อเรื่องช่วยให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น	4.72	0.46	มากที่สุด
12. มีความพอใจกับการทำงานแบบ Walk Rally	4.64	0.49	มากที่สุด
13. แบบทดสอบหลังการอบรมมีความเหมาะสม	4.72	0.46	มากที่สุด
14. ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	4.80	0.41	มากที่สุด
รวม	4.79	0.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ภาพรวมของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนมากที่สุด คือ ข้อที่ 2 เนื้อหาการอบรมแต่ละหัวข้อเรื่อง มีความเหมาะสม และข้อที่ 5 วิทยากรอธิบายเนื้อหาชัดเจนตามลำดับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20) รองลงมาในระดับกลาง คือ ข้อที่ 6 วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมสอบถามและตอบปัญหาได้ชัดเจน ข้อที่ 9 สภาพของห้องที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม ข้อที่ 10 โสตทัศนูปกรณ์มีความครบถ้วนสมบูรณ์ใช้งานได้ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$,

S.D. = 0.44) และผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 12 มีความพอใจกับการทำงานแบบ Walk Rally มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement)

เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพชวิณีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพชวิณีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน ผู้วิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. การประเมินติดตามผลการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.15

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินติดตามผลการฝึกอบรม

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของเอกสารประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ผู้จัดอบรมอธิบายเนื้อหาตามลำดับขั้นตอน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ผู้จัดอบรมสามารถตอบปัญหาต่าง ๆ ได้ชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
6. ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ผู้จัดอบรมประเมินผลได้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรง	4.67	0.58	มากที่สุด
8. ผู้จัดอบรมใช้เวลาการสอนเหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
9. ผู้จัดอบรมมีความกระตือรือร้นในการจัดทำหลักสูตรและชุดฝึกอบรม	4.67	0.58	มากที่สุด
10. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
11. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดอบรมไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้	4.67	0.58	มากที่สุด
12. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.81	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประเมินผลการ

ฝึกอบรม ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง ข้อที่ 6 ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม ข้อที่ 8 ผู้จัดอบรมใช้เวลาการสอนเหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง ข้อที่ 10 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการสอนมากขึ้น และข้อที่ 12 สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ส่วนข้อที่ 1 ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของเอกสารประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี ข้อที่ 2 ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี ข้อที่ 3 ผู้จัดอบรมอธิบายเนื้อหาตามลำดับขั้นตอน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ข้อที่ 5 ผู้จัดอบรมสามารถตอบปัญหาต่าง ๆ ได้ชัดเจน ข้อที่ 7 ผู้จัดอบรมประเมินผลได้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรง ข้อที่ 9 ผู้จัดอบรมมีความกระตือรือร้นในการจัดทำหลักสูตรและชุดฝึกอบรม และข้อที่ 11 สามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดอบรมไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58)

2. การประเมินผลการนำเสนอผลงานผลการประเมินผลการนำเสนอผลงาน จากตารางที่ 4.16 ถึง 4.17 สรุปภาพรวมของการประเมินผลการนำเสนอผลงานแต่ละหน่วยได้ ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม

รายการประเมิน	\bar{X} .	S.D.	ระดับความเหมาะสม
หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์	4.92	0.15	มากที่สุด
หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น	4.88	0.23	มากที่สุด
หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ	4.79	0.36	มากที่สุด
หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.83	0.29	มากที่สุด
หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	4.92	0.15	มากที่สุด
รวม	4.87	0.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์ และหน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.15) หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.23) หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.29) หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36)

ตารางที่ 4.17

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมินผลการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรม

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
	\bar{X} .	S.D.	ระดับ	\bar{X} .	S.D.	ระดับ	\bar{X} .	S.D.	ระดับ	\bar{X} .	S.D.	ระดับ	\bar{X} .	S.D.	ระดับ
			ความ เหมาะสม			ความ เหมาะสม			ความ เหมาะสม			ความ เหมาะสม			ความ เหมาะสม
1. การเตรียมความพร้อม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสาระครอบคลุมชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
3. รูปแบบการนำเสนอ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การรักษาเวลา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
6. ความสนใจของผู้ฟัง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การทำงานแบบ Think Pair Share	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		หน่วยที่ 4		หน่วยที่ 5						
	\bar{X} .	S.D.	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ						
			ความ เหมาะสม	ความ เหมาะสม	ความ เหมาะสม	ความ เหมาะสม	ความ เหมาะสม	ความ เหมาะสม							
8. ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.92	0.15	มากที่สุด	4.88	0.23	มากที่สุด	4.79	0.36	มากที่สุด	4.83	0.29	มากที่สุด	4.92	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 1 และหน่วยที่ 5 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.92, S.D. = 0.15) หน่วยที่ 2 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.88, S.D. = 0.23) หน่วยที่ 4 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.83, S.D. = 0.28) หน่วยที่ 3 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.79, S.D. = 0.36)

3. การประเมินผล Walk Rally

ผลการประเมินผล Walk Rally จากตารางที่ 4.18 ถึง ตารางที่ 4.19 สรุปภาพรวมของการประเมินผลแบบ Walk Rally ในแต่ละหน่วย ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมของแบบประเมินผล Walk Rally

รายการประเมิน	\bar{X} .	S.D.	ระดับความเหมาะสม
หน่วยที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่	4.67	0.51	มากที่สุด
หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น	4.63	0.44	มากที่สุด
หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ	4.63	0.51	มากที่สุด
หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย	4.83	0.29	มากที่สุด
หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	4.83	0.22	มากที่สุด
รวม	4.72	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินผล Walk Rally ของผู้เข้าอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และหน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.22) หน่วยที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.51) หน่วยที่ 2 พัฒนาการของวัยรุ่น และหน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 4.19

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหน่วยของแบบประเมิน Walk Rally

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อผู้ร่วมงาน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก
2. มีน้ำใจและความกระตือรือร้น	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก
3. ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก
4. รู้จักให้กำลังใจเพื่อน	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
5. มีความสุขในการจับคู่อภิปราย	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
6. การรักษาเวลาและกฎระเบียบ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ทำงานในหน้าที่สำเร็จด้วยดี	4.33	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มาก	4.67	0.58	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ทักษะการแก้ปัญหา	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มากที่สุด	4.33	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.67	0.51	มากที่สุด	4.63	0.44	มากที่สุด	4.63	0.44	มากที่สุด	4.83	0.29	มากที่สุด	4.83	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 4 และหน่วยที่ 5 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.29) หน่วยที่ 1 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.51) หน่วยที่ 2 และหน่วยที่ 3 มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.44)

4. การประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม ดังตารางที่ 4.20 ถึง 4.21

ตารางที่ 4.20

ค่าเฉลี่ยของการประเมินความพึงพอใจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้เข้าอบรม

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	11	68.75
- หญิง	5	31.25
รวม	16	100
2. อายุ		
- 24- 30 ปี	4	25.00
- 31- 36 ปี	2	12.50
- 37- 42 ปี	6	37.50
- 43 ปีขึ้นไป	4	25.00
รวม	16	100
3. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	13	81.25
- ปริญญาโท	3	18.75
- ปริญญาเอก	-	-
รวม	16	100
4. ตำแหน่ง		
- ผู้บริหารสถานศึกษา	-	-
- ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ)	4	25.00
- ครูผู้ช่วย	2	12.50
- ครู อันดับ ค.ศ. 1	1	6.25
- ครู อันดับ ค.ศ. 2	2	12.50
- ครู อันดับ ค.ศ. 2	6	37.50
- ครู อันดับ ค.ศ. 3	1	6.25
- ครู อันดับ ค.ศ. 4	-	-

จากตารางที่ 4.20 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 16 คน พบว่า เป็น ชาย 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 หญิง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุ 24-30 ปี 4

คน คิดเป็นร้อยละ 25 อายุ 31-36 ปี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุ 37-42 ปี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อายุ 43 ปีขึ้นไป 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ระดับปริญญาโท 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 มีตำแหน่งเป็น ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ครูผู้ช่วย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับ ค.ศ.1 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ครูอันดับ ค.ศ.2 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ครูอันดับ ค.ศ.3 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และครูอันดับ ค.ศ.4 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

4. ผลการประเมินผลความพึงพอใจ

ตารางที่ 4.21

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. หัวข้อการอบรมมีความน่าสนใจและสอดคล้องกับหลักสูตร	4.88	0.33	มากที่สุด
2. เนื้อหาการอบรมแต่ละหัวข้อเรื่องมีความเหมาะสม	4.96	0.20	มากที่สุด
3. เนื้อหาหลักสูตรตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.84	0.37	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของวิทยากรอบรมในภาพรวม	4.92	0.28	มากที่สุด
5. วิทยากรอธิบายเนื้อหาชัดเจนตามลำดับเนื้อหา	4.96	0.20	มากที่สุด
6. วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมสอบถามและตอบปัญหาได้ชัดเจน	4.96	0.20	มากที่สุด
7. เอกสารประกอบการอบรมอ่านเข้าใจง่าย	4.80	0.41	มากที่สุด
8. สื่อที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.88	0.33	มากที่สุด
9. สภาพของห้องที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	4.80	0.41	มากที่สุด
10. โสตทัศนูปกรณ์มีความครบถ้วนสมบูรณ์ใช้งานได้ดี	4.80	0.41	มากที่สุด
11. ใบงานในแต่ละหัวข้อเรื่องช่วยให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น	4.76	0.44	มากที่สุด
12. มีความพอใจกับการทำงานแบบ Walk Rally	4.68	0.48	มากที่สุด
13. แบบทดสอบหลังการอบรมมีความเหมาะสม	4.76	0.44	มากที่สุด
14. ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	4.84	0.37	มากที่สุด
รวม	4.85	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 5 วิทยากรอธิบายเนื้อหาชัดเจนตามลำดับเนื้อหา ข้อที่ 6 วิทยากรเปิด

โอกาสให้ผู้เข้าอบรมสอบถามและตอบปัญหาได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20) ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 3 เนื้อหาหลักสูตรตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ข้อที่ 14 ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.37) และผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 12 มีความพอใจกับการทำงานแบบ Walk Rally มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.48)

5. ผลของประสิทธิภาพของการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.22

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิศึกษา

ผู้เข้า อบรม	คะแนนสอบ ก่อนฝึกอบรม (30)	คะแนนระหว่างการอบรม (หน่วยละ 10 คะแนน)					คะแนนรวม (50)	คะแนนสอบหลัง ฝึกอบรม (30)
		1	2	3	4	5		
1	20	9	9	10	8	9	45	29
2	19	10	8	8	9	10	45	28
3	22	10	9	9	10	8	46	29
4	20	9	9	9	9	10	46	30
5	22	10	9	10	9	10	48	29
6	23	9	8	8	10	9	44	27
7	21	9	10	9	9	8	45	29
8	22	9	9	10	8	9	45	27
9	20	9	10	9	8	10	46	30
10	20	10	9	9	9	10	47	29
11	19	10	9	10	9	10	48	30
12	21	8	9	10	9	9	45	28
13	22	10	9	0	8	9	45	29
14	21	9	9	10	9	10	47	29
15	23	9	9	10	10	9	47	28
16	22	9	9	10	9	10	47	27
รวม	337	149	144	150	143	150	736	458
\bar{X}	21.06	8.82	8.59	9.00	8.64	9.12	46.00	28.63
ร้อยละ	70.21	93.13	90.00	93.75	89.38	93.75	92.00	95.42

ตารางที่ 4.22 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการวัดระหว่างการอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละหน่วย ได้คะแนนค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.38 ถึง 93.75 ค่าเฉลี่ยการวัดระหว่างการอบรมโดยรวมเท่ากับ 46 คิดเป็นร้อยละ 92 ค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนการฝึกอบรม เท่ากับ 21.06 คิดเป็นร้อยละ 70.21 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการฝึกอบรม เท่ากับ 28.63 คิดเป็นร้อยละ 95.42 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา มีประสิทธิภาพ 92/95.42

6. ผลเปรียบเทียบความรู้ด้านเพศวิถีสึกษาระหว่างฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา

ตารางที่ 4.23

การเปรียบเทียบความรู้ระหว่างฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา

n	กิจกรรมระหว่างฝึกอบรม				หลังเรียนฝึกอบรม			
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	E_1	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	E_2
16	30	46.00	1.21	92.00	30	28.63	1.02	95.45

จากตารางที่ 4.23 พบว่า การพัฒนารูปแบบฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.00/95.45 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

7. ผลเปรียบเทียบความรู้ด้านเพศวิถีสึกษาก่อนและหลังการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา

ตารางที่ 4.24

การเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา

รายการ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ก่อนฝึกอบรม	16	30	20.25	1.88	19.53*	15	0.0000
หลังการฝึกอบรม	16	30	27.13	1.15			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า จากแบบทดสอบก่อนฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 20.25 คะแนนเฉลี่ย จากแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 27.13 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลัง การฝึกอบรม พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation)

เป็นการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศ วิถีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ผ่าน การอบรมในระยะเวลาที่ 3 และต้องเป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน
 2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จากจำนวน 40 คน โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ในสัดส่วน เก่ง 3 : ปานกลาง 4 : อ่อน 3
- ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินผลออกได้ ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

ตารางที่ 4.25

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

ผู้เข้า อบรม	คะแนนสอบ ก่อนฝึกอบรม (30)	คะแนนระหว่างการอบรม หน่วยละ 10 คะแนน					คะแนน รวม (50)	คะแนนสอบ หลังฝึกอบรม (30)
		1	2	3	4	5		
1	18	8	10	8	8	8	42	28
2	16	8	8	8	8	10	42	27
3	19	8	8	9	10	8	43	28
4	18	9	8	9	8	9	43	29
5	20	8	8	10	9	9	44	30
6	16	8	10	9	8	8	43	30
7	17	8	10	9	8	9	44	30
8	18	9	10	9	8	10	46	30
9	18	9	9	10	9	10	47	30
10	19	9	9	10	9	10	47	30

(ต่อ)

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ผู้เข้า อบรม	คะแนนสอบ ก่อนฝึกอบรม (30)	คะแนนระหว่างการอบรม หน่วยละ 10 คะแนน					คะแนน รวม (50)	คะแนนสอบ หลังฝึกอบรม (30)
		1	2	3	4	5		
12	18	8	10	9	8	9	44	28
13	19	9	10	9	8	10	46	27
14	17	9	9	10	9	10	47	27
11	22	8	10	9	8	8	43	26
15	19	9	9	10	9	10	47	28
16	20	10	9	10	9	9	47	27
17	21	9	8	9	9	10	45	27
18	23	9	8	9	8	9	43	28
19	19	8	8	10	9	9	44	28
20	17	8	9	8	9	10	44	27
21	19	9	10	9	8	10	46	29
22	16	9	9	10	9	10	47	29
23	18	10	9	10	9	9	47	30
24	16	9	8	9	9	10	45	29
25	18	9	8	9	8	9	43	29
26	17	8	8	10	9	9	44	29
27	15	8	9	8	9	10	44	28
28	16	9	10	9	8	10	46	27
29	19	9	10	9	8	10	46	28
30	17	9	9	10	9	10	47	29
31	20	8	9	9	9	10	45	28
32	21	9	9	10	8	8	44	27
33	20	10	9	10	9	9	47	28
34	22	9	8	9	8	9	43	27
35	21	8	8	10	9	9	44	29
36	18	8	9	8	9	10	44	28
37	20	9	10	9	8	10	46	27
38	18	9	10	9	8	10	46	28
39	21	9	8	9	8	9	43	28
40	19	9	10	9	8	10	46	27
รวม	745	348	360	369	341	376	1,794	1,129
\bar{X}	18.63	8.70	9.00	9.23	8.53	9.40	44.85	28.23
ร้อยละ	62.08	87.00	90.00	92.25	85.25	94.00	89.70	94.08

ตารางที่ 4.25 ผลการหาประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตรฝึกอบรม พบว่า คะแนนก่อนการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.63 คิดเป็นร้อยละ 62.08 และคะแนนวัดระหว่างการอบรม จำนวน 5 หน่วย มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 8.53-9.40 คิดเป็นร้อยละ 89.70 จากการทดสอบหลังการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.23 คิดเป็นร้อยละ 94.08 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.80/94.04

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการฝึกอบรมแบบ Walk Rally เรื่อง เพศวิถีศึกษามีจำนวนนักเรียนตอบแบบสอบถาม 40 คน สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.26

ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	18	45.00
- หญิง	22	55.00
รวม	40	100
2. ระดับชั้น		
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	10	25.00
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	15	37.50
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	15	37.50
รวม	40	100

จากตารางที่ 4.26 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 40 คน พบว่า เป็นชาย 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 หญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.27

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนได้รับความรู้ และประโยชน์จากการฝึกอบรมเพศวิถีศึกษา	3.00	0.00	มาก
2. นักเรียนได้รับความสนุกสนานในระหว่างการฝึกอบรมเพศวิถีศึกษา	2.87	0.35	มาก
3. นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา	3.00	0.00	มาก
4. นักเรียนได้ร่วมคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันทำงานกับเพื่อนๆในกลุ่ม	2.93	0.25	มาก
5. นักเรียนรู้สึกพอใจกับการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	2.87	0.35	มาก
6. นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรม Walk Rally	2.90	0.31	มาก
7. นักเรียนรู้สึกพอใจกับครูที่มอบความรู้	2.83	0.38	มาก
8. นักเรียนรู้สึกพอใจกับกิจกรรมที่หลากหลายและฝึกใช้ความคิดสร้างสรรค์	2.90	0.31	มาก
9. นักเรียนรู้สึกพอใจกับการใช้ QR Code ประกอบการอบรม	2.93	0.25	มาก
10. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	2.97	0.18	มาก
รวม	2.92	0.24	มาก

ตารางที่ 4.27 พบว่า ภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาจากการตอบแบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่า หัวข้อที่ผู้เข้าอบรมพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากการฝึกอบรมเพศวิถีศึกษา ข้อ 3 นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) และหัวข้อที่ผู้เข้าอบรมพึงพอใจปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 6 นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรม Walk Rally ข้อที่ 8 นักเรียนรู้สึกพอใจกับกิจกรรมที่หลากหลายและฝึกใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.31) และหัวข้อที่ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 7 นักเรียนรู้สึกพอใจกับครูที่มอบความรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.38)

3. ผลการประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์

ตารางที่ 4.28

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านที่ 1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น			
1. นักเรียนบอกจุดที่ควรปรับปรุงของตนเองได้	2.78	0.42	มาก
2. นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและการกระทำที่แตกต่างของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล	3.00	0.00	มาก
3. นักเรียนมองตนเองในเชิงบวก	3.00	0.00	มาก
4. นักเรียนมองผู้อื่นในเชิงบวก	3.00	0.00	มาก
5. นักเรียนเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีประชาธิปไตย	3.00	0.00	มาก
6. นักเรียนกระทำในสิ่งที่อยู่ในขอบข่ายสิทธิของตนเอง	3.00	0.00	มาก
7. นักเรียนมีความสุขในความเป็นตัวเอง	3.00	0.00	มาก
8. นักเรียนมองเห็นจุดดีของเพื่อน ๆ มากกว่าจุดด้อย	2.85	0.36	มาก
9. นักเรียนรู้สึกที่เพื่อน ๆ รับฟังความคิดเห็นของตนเอง	2.75	0.44	มาก
10. นักเรียนมั่นใจว่าพ่อแม่มีความภาคภูมิใจในตัวนักเรียน	3.00	0.00	มาก
ด้านที่ 2 การวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์			
11. นักเรียนเลือกรับข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์	3.00	0.00	มาก
12. นักเรียนวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูล ข่าวสารจากแหล่งต่างๆ	3.00	0.00	มาก
13. นักเรียนใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในการสร้างความรู้ใหม่	3.00	0.00	มาก
14. นักเรียนใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเมื่อเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ	2.90	0.30	มาก
15. นักเรียนแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ประเด็นปัญหา สาเหตุ และหาทางเลือกในการแก้ปัญหาได้เหมาะสม	2.90	0.30	มาก
16. นักเรียนทำกิจกรรมหรือสร้างผลงานที่แสดงออกในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	3.00	0.00	มาก
17. นักเรียนประเมิน ตรวจสอบการกระทำและการตัดสินใจในการแก้ปัญหาของตนเองได้	3.00	0.00	มาก
18. นักเรียนนำประสบการณ์ ผลการตัดสินใจของตนเองมาเป็นบทเรียนชีวิตได้	3.00	0.00	มาก
19. นักเรียนบันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบ สิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้	3.00	0.00	มาก
20. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆและผู้อื่นด้วยวิธีการที่หลากหลาย	3.00	0.00	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
24. นักเรียนมีขั้นตอนในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม	3.00	0.00	มาก
21. นักเรียนพอใจกับสถานภาพของตนเอง	3.00	0.00	มาก
22. นักเรียนพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนความคิดไปตามเหตุผลและสถานการณ์	3.00	0.00	มาก
23. นักเรียนวิเคราะห์ผลกระทบและหาทางป้องกันหรือแก้ปัญหาที่เกิดจาก พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	3.00	0.00	มาก
ตอนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมจัดการกับอารมณ์และความเครียด			
25. นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์เพื่อหาทางแก้ปัญหาได้	3.00	0.00	มาก
26. นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์เวลาโกรธได้ดีเมื่อเกิดการโต้เถียงหรือ ขัดแย้ง	2.95	0.22	มาก
27. นักเรียนแสดงอารมณ์ได้เหมาะสมกับบุคคลสถานการณ์และกาลเทศะ	2.93	0.27	มาก
28. นักเรียนมีวิธีการผ่อนคลายความเครียดที่เหมาะสมโดยไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อน	2.73	0.45	มาก
29. นักเรียนมีวิธีการสร้างความสุขให้กับตนเองอย่างเหมาะสม	3.00	0.00	มาก
30. นักเรียนไม่แสดงอาการหงุดหงิด เมื่อถูกขัดใจ	2.83	0.38	มาก
31. นักเรียนอธิบายเหตุผลจนเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นได้เมื่อถูกบังคับให้ทำใน สิ่งที่ไม่ชอบ	2.98	0.16	มาก
32. นักเรียนพยายามแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยใช้เหตุผลมากกว่าการใช้ อารมณ์	2.95	0.22	มาก
33. นักเรียนรู้วิธีลด / จัด ความเครียดของตนเอง	2.95	0.22	มาก
34. นักเรียนไม่หมกมุ่นคิดถึงเรื่องที่ทำให้นักเรียนเป็นทุกข์หรือผิดหวังใน อดีตที่ผ่านมาของตนเองและครอบครัว	2.73	0.45	มาก
35. นักเรียนไม่เก็บปัญหาหรือความทุกข์ใจของตนไว้โดยไม่ปรึกษาใครหรือ บอกให้ใครรู้	3.00	0.00	มาก
36. นักเรียนคิดว่าทุกปัญหามีทางออกเสมอ	3.00	0.00	มาก
37. นักเรียนไม่แสดงอาการดีใจ เสียใจ ผิดหวัง มากเกินไปจนส่งผลกระทบต่อ ต่อผู้อื่น	3.00	0.00	มาก
38. นักเรียนไม่คลั่งไคล้ บุคคลตามกระแสสังคม	2.98	0.16	มาก
39. นักเรียนมีความสุขในการทำกิจกรรมหรืองานอดิเรกเมื่อมีเวลาว่าง	2.93	0.27	มาก
40. นักเรียนไม่กังวลใจมากจนเกินไปเมื่อรับรู้ข่าวสารที่มีผลกระทบต่อผู้คน ในสังคม เช่น ข่าวการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ฯลฯ	3.00	0.00	มาก
รวม	2.95	0.12	มาก

จากตารางที่ 4.28 จากภาพรวมของแบบประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่ 1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 9 นักเรียนรู้สึกว้าเพื่อน ๆ รับฟังความคิดเห็นของตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.44) ด้านที่ 2 การวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 14 นักเรียนใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเมื่อเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ข้อที่ 15 นักเรียนแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ประเด็นปัญหา สาเหตุ และหาทางเลือกในการแก้ปัญหาได้เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.30) และด้านที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการจัดการกับอารมณ์และความเครียด พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 34 นักเรียนไม่หมกมุ่นคิดถึงเรื่องที่ทำให้นักเรียนเป็นทุกข์หรือผิดหวังในอดีตที่ผ่านมาของตนเองและครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.45)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
3. เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
4. เพื่อประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอน เพศวิถีศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัย (Research and Development) โดยกำหนดขั้นตอนของการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มเป้าหมาย เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 234 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-Out) เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน โดยใช้เกณฑ์เลือกจากครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 16 คน โดยใช้เกณฑ์การเลือกจากครูผู้สอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาทุกคน ที่สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ผ่านการอบรมในระยะเวลาที่ 3 และต้องเป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จากจำนวน 40 คน โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสัดส่วน เก่ง 3 : ปานกลาง 4 : อ่อน 3

5.1 สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 8 แห่ง เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม ทั้งหมด จำนวน 234 ฉบับ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาการวิจัย จากข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 234 คน พบว่า เป็น ชาย 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 หญิง 173 คน คิดเป็นร้อยละ 73.94 อายุ 24-30 ปี 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 อายุ 31-36 ปี 163 คน คิดเป็นร้อยละ 68.38 อายุ 37-42 ปี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26 อายุ 43 ปีขึ้นไป 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.94 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 132 คน คิดเป็นร้อยละ 56.41 ระดับปริญญาโท 101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.16 และระดับปริญญาเอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ครูผู้ช่วย 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.98 ครูอันดับ ค.ศ.1 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 ครูอันดับ ค.ศ.2 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ครูอันดับ ค.ศ.3 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 และครูอันดับ ค.ศ. 4 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 193 คน คิดเป็นร้อยละ 82.48 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 1 ปี 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.43 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 2 ปี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 3 ปี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 เคยมีประสบการณ์ด้านการสอนเพศวิถีศึกษา 5 ปี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ไม่เคยผ่านการอบรมการสอนเพศวิถีศึกษา 193 คน คิดเป็นร้อยละ 82.48 และเคยผ่านการอบรม 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.52 ข้อที่ 9 โรงเรียนของท่านมีการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างไร โรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามมีการจัดการเรียนการสอน 1 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เป็นครูสุขศึกษา 78 คน ครูพลศึกษา จำนวน 126 คน ครูวิทยาศาสตร์ 18 คน คอมพิวเตอร์ 24 คน ครูคณิตศาสตร์ จำนวน 20 คน จากภาพรวมของความคิดเห็นเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.23)

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา

เมื่อผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรและเครื่องมือเสร็จแล้วจึงนำไปใช้ในการพัฒนาเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง (Try-Out) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน เพื่อติดตามผลและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม รวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน \bar{X} , S.D. ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอผลงานการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร

1. ชุดฝึกอบรม

1.1 ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใบเนื้อหา พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินผลใบเนื้อหามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.44)

1.2 ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณารายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.33)

ส่วนที่ 2 แบบประเมินผลการฝึกอบรม

2. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 หัวข้อเรื่องเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม ข้อ 6 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ข้อที่ 10 สื่อการสอน (Power Point) ครอบคลุมเนื้อหา ข้อที่ 13 มีความพอใจกับการทำกิจกรรม Walk Rally มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

3. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง ข้อที่ 6 ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม ข้อที่ 10 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น ข้อที่ 12 สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

4. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงาน พบว่า มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณารายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36)

4. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผล WR พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 4 คำนิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51)

5. ผลของเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม ด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 25 คน พบว่า เป็น ชาย 8 คน คิดเป็นร้อยละ 32 หญิง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68 อายุ 24-30 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 อายุ 31-36 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44 อายุ 37-42 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28 อายุ 43 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 84 ระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16 มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ครูอันดับ ค.ศ. 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ครูอันดับ ค.ศ. 2 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ครูอันดับ ค.ศ.3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และครูอันดับ ค.ศ. 4 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ด้านพึงพอใจของผู้เข้าอบรม พบว่า ภาพรวมของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.40)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ (Implement) เป็นรูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรม เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 16 คน การทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา รวมข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน \bar{X} , S.D. ทั้งนี้ ผู้วิจัย สรุปได้ ดังนี้

1. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง ข้อที่ 6 ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม ข้อที่ 8 ผู้จัดอบรมใช้เวลาการสอนเหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง ข้อที่ 10 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น และข้อที่ 12 สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

2. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผลการนำเสนอผลงาน พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เข้าอบรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉันทน์ และหน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.15)

3. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินผล WR พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วย พบว่า หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และหน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.29)

4. ผลของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรม ด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 16 คน พบว่าเป็น ชาย 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 หญิง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุ 24-30 ปี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 อายุ 31-36 ปี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุ 37-42 ปี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อายุ 43 ปีขึ้นไป 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จบการศึกษา ระดับปริญญาตรี 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ระดับปริญญาโท 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 มีตำแหน่งเป็น ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ครูผู้ช่วย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับ ค.ศ.1 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ครูอันดับ ค.ศ.2 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ครูอันดับ ค.ศ.3 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และครูอันดับ ค.ศ.4 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ด้านภาพรวมของการประเมินความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.35)

5. ผลของการหาประสิทธิภาพการฝึกอบรม พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการวัดระหว่างการอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละหน่วย ได้คะแนนค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.38 ถึง 93.75 ค่าเฉลี่ยการวัดระหว่างการอบรมโดยรวม เท่ากับ 46 คิดเป็นร้อยละ 92 ค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนการฝึกอบรม เท่ากับ 21.06 คิดเป็นร้อยละ 70.21 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการฝึกอบรม เท่ากับ 28.63 คิดเป็นร้อยละ 95.42 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ 92/95.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

6. ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านเพศวิถีศึกษาระหว่างฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.00/95.45 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

7. ผลการเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนฝึกอบรม เท่ากับ 20.25 และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม เท่ากับ 27.13 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะที่ 4 การประเมินติดตามผล (Evaluation) เป็นการใช้อยู่รูปแบบการฝึกอบรม WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ผ่านการอบรมมรในระยะเวลาที่ 3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน

การประเมินและติดตามผล (Evaluation) รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถึศึกษา รวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติการหาร้อยละ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน \bar{X} , S.D. ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินผลออกได้ ดังนี้

3. ผลการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ พบว่า คะแนนก่อนการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.63 คิดเป็นร้อยละ 62.08 และคะแนนวัดระหว่างการอบรม จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 8.53-9.40 คิดเป็นร้อยละ 87 – 94 จากการทดสอบหลังการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.23 คิดเป็นร้อยละ 94.08 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถึศึกษา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 40 คน พบว่า เป็น ชาย 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 หญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ด้านภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 2.92, S.D. = 0.24)

5. ผลการประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนมีทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.95, S.D. = 0.12)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถึศึกษา เพื่อศึกษาความคิดเห็น พัฒนารูปแบบและศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรม รวมถึงประเมินติดตามผลการใช้เพื่อให้นำรูปแบบดังกล่าวสามารถไปใช้ในสถานศึกษาได้จริง เป็นการป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเด็กวัยเรียน มีทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์ที่ดีเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตนที่เหมาะสม จากผลการวิจัยได้ค้นพบในประเด็นที่ควรนำมาพิจารณา ดังนี้

1. ความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถึศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.23) เนื่องจาก การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม ผู้วิจัยนำแนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรม การฝึกอบรมเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระบบ เพื่อให้บุคคลเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็น โดยมุ่งให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งใน

ปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและผลสำเร็จต่อเป้าหมายขององค์กร รวมทั้งทำที่ที่แสดงถึงความพอใจในการทำงานด้วย

การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิศึกษา เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เข้าอบรมได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม และได้แบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ การการคิดแก้ไขปัญหา เรื่องเพศวิถีร่วมกัน สร้างสรรค์การทำงานเป็นทีม การมีมนุษย์สัมพันธ์กับผู้อื่น รู้จักการคิดหาเหตุผล ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ วอล์คแรลลี (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2554) กล่าวว่า วอล์คแรลลี เป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของมนุษย์ คือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงซึ่งไม่มีใครสอนประสบการณ์นั้นให้ได้แต่ประสบการณ์ตรงต้องเกิดจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลอง หรือการลองผิดลองถูก หรือที่เรียกว่า "Learning by Doing" ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมจะได้ลงมือทำกิจกรรมและสามารถเรียนรู้จากสิ่งที่ปรากฏในกรณีต่าง ๆ โดยแท้จริงแล้วธรรมชาติของมนุษย์แล้วนั้น มีความแตกต่างกันโดยนัยสำคัญ และในบางครั้ง ความแตกต่างหรือความขัดแย้งก็ย่อมทำให้เกิดอะไรขึ้นใหม่ ๆ เช่น เกิดทฤษฎีใหม่ แนวทางปฏิบัติใหม่ และในทางกลับกันอาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งส่งผลทำให้ประสิทธิภาพของการทำงานเป็นทีมลดลง ล้วนก่อให้เกิดปัญหา เช่น คนในองค์กรขาดความสมัครสมานสามัคคีกัน ขาดการประสานงานที่ดี ขาดประสิทธิภาพของการสื่อสารในองค์กร ขาดความริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดการเป็นผู้นำที่ดี และผู้ตามที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ที่กล่าวมาแล้ว หากมีการฝึกอบรมในห้องเรียนปกติก็คงไม่ได้ผลเท่าที่ควร เหตุเพราะเขาเหล่านั้นต้องได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดพลังที่มอันยิ่งใหญ่ในการพัฒนางาน และพัฒนาองค์กร

กิจกรรมวอล์คแรลลี มีลักษณะแบบกึ่งวิชาการและสนทนาการ ทั้งสองแบบนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการสื่อสารสองทาง มีมุมมองและวิสัยทัศน์ที่แตกต่างกัน ผสมผสานกับความสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำท่าย และความสามัคคี รวมไปถึงกิจกรรมการทดสอบทักษะ และไหวพริบ (หลักสูตรการสัมมนาและกิจกรรมวอล์คแรลลี, 2561 :ออนไลน์) อีกทั้งการนำเทคนิคแบบเพื่อนคู่คิด (Think – Pair – Share) เข้ามาร่วมกับกิจกรรมวอล์คแรลลี จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความมั่นใจในการตอบคำถาม เป็นเทคนิคที่ไม่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการมาก (Layman, 1981)

2. ด้านการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิศึกษา พบว่า ภาพรวมของแบบประเมินผลการฝึกอบรมแบบ WR มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.35) การดำเนินการฝึกอบรมได้ต้องพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมก่อนซึ่ง ทาบา Taba (1962, p. 12) ได้เสนอกระบวนการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมไว้ เริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เข้าอบรม กำหนดจุดมุ่งหมาย คัดเลือกเนื้อหา จัดลำดับเนื้อหา คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ จัดลำดับขั้นตอนของประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การคัดเลือกกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการฝึกอบรมโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับนโยบายของ

กระทรวงศึกษาธิการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2557 :ออนไลน์) ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการพึ่งพาและช่วยเหลือกันมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบของแต่ละคนสามารถตรวจสอบได้ การใช้กระบวนการกลุ่มรวมไปถึงการใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ดังนั้น ผู้เข้าอบรมจึงเกิดความสุขสนุกสนานในการอบรม ได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน ทำให้บรรยากาศในการอบรมบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เหมาะสมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ Kirby, Obasi & Laris, (2006) ที่ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของหลักสูตรผู้ให้ความรู้ตามหลักสูตรควร ระบุคุณลักษณะอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่ต้องการคืออะไร ประกอบด้วยความสนใจในการสอนตามหลักสูตรความสนใจในการพูดคุยเรื่องเพศวิถี ความสามารถในการสื่อสารกับนักเรียน และทักษะในการใช้วิธีการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม หากผู้ให้ความรู้ขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะพูด ควรจัดการฝึกอบรมให้ และส่วนใหญ่ผู้ชายที่มีแนวโน้มที่จะได้รับการคัดเลือก ก็หาวิธีในการ เพิ่มสัดส่วนของผู้หญิง หรือหากขาดผู้ให้ความรู้ที่เป็นผู้ชาย ก็ควรหาวิธีเพิ่มสัดส่วนของผู้ชายด้วยเช่นกัน ผู้ให้ความรู้ อาจจะเป็นครูในชั้นเรียนทั่วๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูสอนสุขศึกษา หรือครูสอนทักษะชีวิต หรืออาจจะเป็นครูที่ได้รับการอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อที่จะสอนเพศวิถีศึกษาเท่านั้น และย้ายไปสอนจากชั้นเรียนหนึ่งไปอีกชั้นเรียนหนึ่งโดยครอบคลุมทุกระดับชั้นเรียนในโรงเรียนที่จะมีการสอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งข้อดีของครูในชั้นเรียนทั่วๆ ไป คือ เป็นผู้ที่เป็นบุคลากรของโรงเรียนอยู่แล้ว อีกทั้งอาจจะเป็นคนที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับในชุมชน จึงได้เปรียบในเรื่องของสัมพันธภาพกับนักเรียนที่มีอยู่ก่อนแล้ว และสามารถบูรณาการเนื้อหาด้านเพศวิถีศึกษาเข้าไปในรายวิชาต่างๆ ได้ ส่วนจุดเด่นของการใช้ผู้ให้ความรู้ที่เชี่ยวชาญในด้านเพศวิถีศึกษา คือ ผู้ให้ความรู้เหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะเพื่อให้ครอบคลุมถึงเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนและเพื่อดำเนินกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ผู้ให้ความรู้เหล่านี้สามารถติดตามข้อมูลข่าวสารล่าสุดได้ตลอด และสามารถเชื่อมโยงกับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ใช้ชุมชนเป็นฐานได้

3. ศึกษาการใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการวัดระหว่างการอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละหน่วย ได้คะแนนค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.38 ถึง 93.75 คิดเป็นร้อยละ 95.42 ของคะแนนเต็ม จึงสรุปได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีประสิทธิภาพ 92/95.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เนื่องจาก ในขั้นตอนการพัฒนาการเรียนการสอนแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งเกณฑ์ในการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม ผู้ศึกษาวิจัยได้รวบรวม เนื้อหา เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา ประกอบด้วย

เรื่อง ครอบครัวของฉัน พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อให้ผู้อบรมสามารถสามารถนำความรู้หลังผ่านการอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เข้าใจ และรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน และมีทักษะชีวิตที่ดีในการเรียนรู้การแก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับสุปราณี จำปาเพ็ญ (2550) ได้ศึกษาได้ศึกษาวิจัยกึ่งทดลองโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็น การเปรียบเทียบความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสภาพครอบครัว แตกแยกกับครอบครัวปกติ งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลต่อความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเป็นอย่างดี เพราะสามารถทำให้นักเรียนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เป็นปัญหาทุกด้าน โดยปัญหาใกล้ตัวที่สุดคือ ปัญหาครอบครัวรวมไปถึงปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่สำคัญ คือ ข่าวสารข้อมูลที่เป็นพิษในปัจจุบันทำให้นักเรียนเป็นโรคมุมิคุ้มกันชีวิต บกพร่อง ผลการศึกษา พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้สูงขึ้น เนื่องจากผู้สอนจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมตามหลักการสอนทักษะชีวิตของ กรมสุขภาพจิต และองค์การอนามัยโลกดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครบทั้ง 4 องค์ประกอบโดยอาศัยประสบการณ์และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุดทำให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนด้านทักษะชีวิตพบว่าเมื่อ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเหมือนกันและมีปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่แตกต่างกัน เช่น สภาพครอบครัวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวปกติ แต่พ่อแม่ไม่มีเวลาอบรมดูแลเพราะใช้เวลาไปกับการทำมาหากิน ทำให้ความภูมิใจของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อีกทั้งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับอิทธิพลจากครูที่ให้ความรักความเอาใจใส่ ดูแลทั้งในและนอกห้องทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิดกล้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

จากการเปรียบเทียบความรู้ด้านเพศวิถีศึกษาจากแบบทดสอบก่อนฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 20.25 คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม มีค่าเท่ากับ 27.13 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก หลักสูตรฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสการเรียนรู้จากการทำงานเป็นกลุ่ม ได้เรียนรู้จากการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน การฝึกอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมได้เพิ่มพูนความรู้ จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จากหลักสูตรฝึกอบรมซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เข้าอบรมเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีความรู้และมีทักษะชีวิต ที่ดีสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ Buckley & Caple, (1995) ได้กล่าวถึงการฝึกอบรม ว่าเป็นความพยายามที่ถูวางแผนไว้อย่างเป็นระบบเพื่อเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาความรู้ ทักษะคติ เจตคติ ตลอดจนประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติงานที่มี

ประสิทธิภาพในกิจกรรมหนึ่ง หรือในกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ในสถานการณ์การทำงาน คือ การทำให้บุคคลได้เรียนรู้ซึ่งความสามารถ เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างดีในงานที่ได้รับมอบหมาย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นริสานันท์ เดชสุระ (2558) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้านสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิเคราะห์ทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน สามารถพัฒนาการตามวัยของมนุษย์บุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ อนามัยเจริญพันธ์ การพัฒนาทักษะการดำรงชีวิต จิตวิทยาทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ศาสนากับเพศศึกษา สังคม มารยาทและวัฒนธรรมไทยกับเพศ ศึกษากฎหมายครอบครัวกับเพศและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเพศ และทักษะการจัดการเรียนรู้ คือ ทักษะการนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้ทักษะการสร้างความสนใจทักษะการสื่อสารทักษะการใช้วาจา ท่าทางเสริมบุคลิกภาพ ทักษะการอธิบายทักษะการมอบหมายงาน ทักษะการใช้คำถาม ทักษะการเสริมกำลังใจ ทักษะการใช้ปัญหาเป็นฐานผลการประเมินชุดฝึกอบรมทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน นักศึกษาที่เข้าร่วมชุดฝึกอบรม มีผลการประเมินทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และทักษะการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเข้ารับการอบรมการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมมีความเหมาะสม สมในระดับมากที่สุด นักศึกษาที่เข้าร่วมชุดฝึกอบรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ภาณุพงศ์ ดีแก้ว (2555) ได้วิจัยรูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนคู่คิดร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและประเมินผลมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมาก

4. การประเมินติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.34) เนื่องจาก หลังจากครูผู้สอนเพศวิถีศึกษาผ่านการอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา ผู้วิจัยได้ติดตามประเมินผล โดยการไปสังเกตการณ์กิจกรรมเข้าค่ายวิชาการเพศวิถีศึกษา โดยมีวิทยากรให้ความรู้ จำนวน 3 คน และผู้ช่วยวิทยากร 3 คน จำนวนผู้เข้าอบรม จำนวน 16 คน วิทยากรเน้นการตั้งคำถามให้ผู้เข้าอบรมได้มีส่วนร่วมในการตอบคำถาม ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และเนื้อหาที่ใช้ในการอบรมน่าสนใจ สอดคล้องกับหลักสูตร มีเนื้อหาการอบรมแต่ละหัวข้อเรื่องมีความเหมาะสม วิทยากรอธิบายเนื้อหาชัดเจนตามลำดับเนื้อหา วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมสอบถามและตอบปัญหาได้ชัดเจน เอกสารประกอบการอบรมอ่านเข้าใจง่าย สื่อที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ใบงานในแต่ละหัวข้อเรื่องช่วยให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น เนื้อหาของหลักสูตรตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม กระบวนการจัดการฝึกอบรมเป็นไปด้วยความเหมาะสม ผู้เข้าอบรมเกิดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kotler and Armstrong (2002) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงขับเคลื่อน

เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยาเกิดขึ้นจากสภาวะตั้งเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่างเป็นความต้องการทางจิตวิทยา เกิดจากความต้องการการยอมรับ การยกย่อง

5. ความพึงพอใจของนักเรียนผู้เข้าอบรม มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.24) และผลการประเมินทักษะชีวิตละความคิดสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.12) ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย Wallerstein (1971, p. 256) เป็นเจตคติที่เป็นนามธรรม จึงเป็นการยากที่จะวัดได้โดยตรง ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางบวก การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพสูง แต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบ การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพต่ำ จรัส โพธิ์จันทร์ (2533, น. 17) ซึ่งสอดคล้องกับ กนกพร ทองสอดแสง (2553, น. 101) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยวิธีการ Think – Pair – Share ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ อีกทั้งการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดจะช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจในคำตอบ มั่นใจในตนเองด้วย ชลธิชา ทับทวี (อ้างถึงใน Millis & Cottell, 1998, pp. 73-74)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อผู้ที่สนใจในการนำผลวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมแบบ Walk Rally สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดฝึกอบรมได้หลากหลายวิชา เพราะจะทำให้ผู้เข้าอบรมไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการอบรม และสามารถเรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่ม การทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถเรียนรู้ได้จากการสร้างสถานการณ์จำลองในการฝึกอบรมได้ เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น

5.3.1.2 การเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี ครูผู้สอนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ได้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์

5.3.1.3 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครั้งต่อไป ผู้วิจัยจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนเพศวิถีศึกษาให้กับครูแนะแนวในสถานศึกษาด้วย เนื่องจาก ครูแนะแนวสามารถนำความรู้

ด้านเพศววิถีศึกษาไปใช้ในการให้คำปรึกษานักเรียนได้ อีกทั้ง ครูแนะแนวในสถานศึกษา มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับนักเรียนเป็นอย่างมาก และสามารถเข้าถึงนักเรียนได้ง่าย และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเพศววิถีศึกษาไปใช้สอนในชั่วโมงแนะแนวได้

5.3.1.4 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศววิถีศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนได้ทุกวิชา ดังนั้น ครูผู้สอนทุกคนควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศววิถี เพื่อให้สามารถนำไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น STAD หรือ TGT มาใช้ในการอบรมเพศววิถี

5.3.2.2 ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรมจากเทคนิคเพื่อนคู่คิดแบบ ต่างเพศ และเพศเดียวกัน เพื่อศึกษาความแตกต่างของการฝึกอบรม

5.3.2.3 ควรมีการติดตามผลในระยะยาว สำหรับกลุ่มที่เข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ว่ามีพฤติกรรมทางเพศอย่างไร

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กนกพร ทองสอดแสง, ไพโรจน์ สติรยากร, พิสิฐ เมธาภัทร และมนต์ชัย เทียนทอง. (2553). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 4 (1), 99-112.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *รายงานผลการวิจัยเพื่อทบทวนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ : องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. *วารสารประชากรและสังคม*, 15 (1), 43-65.
- กาญจนา วัฒยา. (2550). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- การป้องกันและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ*. (2552). สืบค้นจาก http://www.pathumrat.ptpk.ac.th/mana_Online/m1/unit2/n2-2.html.
- แก้วเวียง นานาผล. (2555). *การวิจัยปฏิบัติการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลขององค์กร*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/348327>.
- ขจรศักดิ์ หลักแก้ว. (2552). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้บทเรียน เครื่องช่วย เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมตารางทำการ รายวิชาซอฟต์แวร์ประยุกต์ ง 30202 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. สืบค้นจาก http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=19746.
- จตุพร ต้นเฮือด. (2555). *ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. สืบค้นจาก www.gotoknow.org/posts/426438.
- จรัส โพธิ์จันทร์. (2533). *ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยศึกษาในภาคเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- จินดา ทับจณี. (2546). *เทคนิคการเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- ชลธิชา ทับทวี. (2554). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลเรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวนพิศ จิตธรรมมา. (2551). *ผลการเรียนรู้ เรื่อง ชีวิตและครอบครัว กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ชาญ สวัสดิ์สาลี. (2550). *คู่มือนักฝึกอบรมมืออาชีพ : การจัดทำเนื้องานฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
- ชูชัย สมितिไกร. (2556). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2554). *การพัฒนาทีมงานแบบ Walk Rally*. สืบค้นจาก http://www.hrcenter.co.th/file/columns/hr_f_20170510_172246.pdf.
- ณัฐพงศ์ โพธิ. (2554). *ศึกษาพฤติกรรมกรรมการคบเพื่อนต่างเพศและมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร กรณีศึกษา นักศึกษาสาขาบัญชี ห้อง AC501-2 และนักศึกษาสาขาการตลาด ห้อง KM501-2. โรงเรียนพ่ายเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ. (รายงานการวิจัย).*
เชียงใหม่ : โรงเรียนพ่ายเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ.
- ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ. (2557). สืบค้นจาก <http://niramon2244.blogspot.com/2015/07/theory-of-cooperative-or-collaborative.html>.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส.
- ธิดาพร ไชยวงศ์. (2556). *ปัญหาคุณแม่วัยใส ท้องในวัยเรียน*. สืบค้นจาก <https://www.dek-d.com/board/view/3050786/>.
- เทพนม เมืองแมน, และสรวง สุวรรณ. (2540). *พฤติกรรมองค์กร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระชัย บำรุงศิลป์. (2555). *เทคนิคการฝึกอบรม*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/15388>.
- นริศนันท์ เดชสุระ. (2558). *การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้าน สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวารสารวิจัยและพัฒนาวิทยาลัยราชภัฏ*
วารสารวิจัยและพัฒนาวิทยาลัยราชภัฏ ในพระบรมราชูปถัมภ์
สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 10 (2), 203-215.

- นฤมล จุลมุลิก. (2554). ผลการจัดกิจกรรม Walk Rally คณิตศาสตร์โดยใช้เกม
ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บังอร อาจิวิชัย. (2550). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญใจ ศรีสถิตย์นรากุล. (2555). การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย :
คุณสมบัติการวัดเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การพัฒนาการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ดวงกมล สุขสงวน (2547). การพัฒนารูปแบบการสอนสาระวิทยาศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้
แบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ปราณี จำปาเฟื่อง, (2550). การเปรียบเทียบความรู้ และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยการ
เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์
ที่ครอบครัวแตกแยกกับครอบครัวปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปวีณภัทร นิธิตันติวัฒน์ และขวัญใจ เพทนายประกายเพชร. (2559). การตั้งครุภัณฑ์ไม่พึงประสงค์
และการทำแท้ง : แนวทางป้องกันสำหรับวัยรุ่น. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
กรุงเทพ, 32 (2), 133-146.
- ปัทมา หมอกพรหม. (2550). ชุดการสอนวิชาสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเจริญเติบโต
และการพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ : โรงเรียนพุทธบูชา
- ปิยะนุช เจียมจันทร์ และธานีล ม่วงพูล. (2560). การประชุมวิชาการระดับชาติการจัดการ
เทคโนโลยีและนวัตกรรม ครั้งที่ 3 (น. 1-7). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,
- ปิยาภรณ์ เสนา. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการใช้โปรแกรม
ไมโครซอฟต์เอ็กเซล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เผชญิ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E₁/E₂.
วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8 (1), 30-36.
- พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น. (2557). สืบค้นจาก
<http://innovation.kpru.ac.th/web18/551121833/innovation/index.php/3>.

ชาติรี เกิดธรรม (2542). *การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง*.

กรุงเทพฯ : เซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอร์รี่.

เพ็ญญา ศรีหรั่ง, สุทิน ชนะบุญ และ คนธ์พงษ์ คนรู้ชินพงศ์. (2557). ความรู้ ทักษะคิด ความตั้งใจ และปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยของวัยรุ่น จังหวัดขอนแก่น. (น. 470-477). *การประชุมวิชาการการพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน. ครั้งที่ 4. ประจำปี 2557*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไพศาล วรคำ. (2552). *การวิจัยทางการศึกษา*. กทม. : ประสานการพิมพ์.

ภานุพงศ์ ดีแก้ว และคณะ. (2555). รูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนคู่คิดร่วมกับการใช้ เทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน. *ในการประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 1*. (น. 137).

มนต์ชัย เทียนทอง. (2551) เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ Mentor Coached Think-Pair-Share เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้ออนไลน์. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 18 (1), 99-105.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (2556). กรุงเทพฯ : ราชกิจจานุเบกษา.

รุจิรา บุญรักษา. (2556). *เอกสารประกอบการสอน : เพศวิถีศึกษา*. อุตรธานี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรธานี.

ลักขณา สริวัฒน์. (2557). *จิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วันวิสา ประมวล. (2555). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะ อ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) โดยใช้เทคนิค KWLH plus ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

วิจิตร อวาทกุล (2540). *การฝึกอบรม (พิมพ์ครั้งที่ 2)* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิยะดา วรรณานันท์. (2550). *การบริหารทีมงานด้วย walk Rally*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ยะดา วรรณานันท์. (2552). *ประโยชน์ของการจัดกิจกรรม Walk Rally*. สืบค้นจาก <http://www.thaiwalkrally.com/his.html>.

วิรุจน์ เมืองมูล. (2555). *ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย*. สืบค้นจาก http://apidathid23.blogspot.com/2012/12/blog-post_27.html.

วีรพงษ์ พวงเล็ก. (2557). ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 5 (ฉบับพิเศษ), 105-122.

- ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์. (2546). เทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 14 (1), 44-55.
- ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์. (2553). ข้อเสนอแนะทางแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยศิลปากรในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559). (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์. (2554). การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. สืบค้นจาก http://preyaratsongram.blogspot.com/2011/03/blog-post_8066.html.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). *ทฤษฎีการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ ทุมเชื้อ. (2558) พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 25 (1), 97-109. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/.tnaph/article/view/36223>.
- ศิริพร ศรีบุญ. (2548). ผลของการใช้ชุดกิจกรรม Walk Rally คณิตศาสตร์ด้วยวิธีการสอนแบบค้นพบ เรื่องลำดับเลขคณิตลำดับเรขาคณิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน. (2557). *คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
- ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรบุคคล. (2554). *ทำไมต้องจัดกิจกรรม Walk Rally*. สืบค้นจาก <http://www.sattahipactivity.com/ทำไมต้อง-Walk-Rally.html>.
- สถาบันพัฒนาบุคลากร R.I.T. (2553). *ความสำคัญของกิจกรรมวอล์คแรลลี่*. สืบค้นจาก <http://www.richtraining.com/company/>.
- สถาบันวอล์คแรลลี่. (2552). *การจัดกิจกรรมวอล์คแรลลี่*. สืบค้นจาก <http://www.วอล์คแรลลี่.com/กิจกรรมวอล์คแรลลี่-WalkRally/บทความเพื่อพัฒนาบุคลากร.html>.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2545). *Walk rally สายสัมพันธ์ สร้างสรรค์ทีมงาน* กรุงเทพฯ : มัลติอินฟอร์เมชันเทคโนโลยี.
- สมนึก ภัททิยานี. (2556). *การวัดผลการศึกษา*, (พิมพ์ครั้งที่ 10). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ. (2553). *การแก้ปัญหาวัยรุ่นไทยกับการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม*. สืบค้นจาก <https://www.samatcha.org/node/105>.

- สุขุมพร ศรีมุงคุณ. (2558). ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้. สืบค้นจาก
<https://www.gotoknow.org/posts/341272>.
- สำนักงานโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. (2560). สืบค้นจาก
<http://aidssti.ddc.moph.go.th/contents/download/236>.
- สำราญ ไผ่นวล. (2555). รายงานผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ
 ในวิธีสอนวิชาสำนักงานเลขาธิการนิสิตด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกิจกรรมแบบเพื่อนคู่คิด.
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สิทธิชัย นครวิสัย. (2559). รื้อหลักสูตรเพศศึกษา สร้างภูมิคุ้มกัน-ลดแม่วัยใส. สืบค้นจาก
<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=45331&Key=hotnews>.
- สุปราณี จำปาเฟื่อง. (2550). การเปรียบเทียบความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษา
 โดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนอญชยานุสรณ์
 ที่ครอบครัวแตกแยกกับครอบครัวปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)
 พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุพัตรา เกษมเรืองกิจ. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 เรื่อง นพบุรีศรีนครพิงค์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2560). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ
 (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- หลักสูตรการสัมมนาและกิจกรรมวอล์คแรลลี่. (2561). สืบค้นจาก
<http://www.วอล์คแรลลี่.com/หลักสูตรการจัดกิจกรรมวอล์คแรลลี่/หลักสูตรสัมมนา.html>.
- องค์การแพธ. (2553). คู่มือการเรียนรู้เรื่องเพศสำหรับนักเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 5).
 นนทบุรี : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- อาภา พูลขวัญ. (2554). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การเสริมสร้างสุขภาพในการป้องกันโรค
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Dale's. (2007). Interpersonal Teacher Behavior in the Classroom. (in B.J. Fraser &
 H.J. Walberg (eds.), Educational Environments: Evaluation, Antecedents
 and Consequences). London : Pergamon.
- Esther, S. V. (1995). *Participatory Learning in Community Development :
 A Case Study in Adult Education* (Grass Roofs). Northen. Illinois University.
 [CD – ROM] DAI - A 56/06, Dec.

- Fitzpatrick, J. L., Sanders, J. R., & Worthen, B. R. (2004). *Program evaluation: Alternative Approaches and Practical Guidelines* (3rd ed.). New York: Longman.
- Johnson and Johnson. (2003). *Theory of Cooperative or Collaborative Learning*. Retrieved from <http://niramom2244.blogspot.com/2015/07/theory-of-cooperative-or-collaborative.html>.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T. (1991). *Learning Together and Alone: Cooperative and Individualistic Learning*, (5 th,ed) Englewood Cliffs,NJ.
- Kemmis, S & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planer* (3rd ed.). Victoria: Deakin University. Retrieved from file:///C:/Users/Lenovo/AppData/Local/Packages/Microsoft.MicrosoftEdge_8wekyb3d8bbwe/TempState/Downloads/241-326-1-PB%20(2).pdf.
- Kirby, D.A. Obasi, and B. Laris. (2006) *The Effectiveness of Sex Education and HIV Education Interventions in Schools in Developing Countries*. Retrieved from <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16921919>.
- Kotler, P., and Armstrong, G. (2002). *Satisfaction theory*. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/492000>.
- Layman, F., (1981), *Think-Pair-Share*, Retrieved from [http:// www.wcer.wisc.edu/archive](http://www.wcer.wisc.edu/archive).
- Levin, Roger. (2008). *Inside Jennifer's 1st Grade Classroom: Think – Pair – Share*. Retrieved from <http://clte.asu.edu/active/usingtps.pdf>.
- Millis, Barbara J. and Cottell G. Philip (1998). *Cooperative Learning for Higher Education Faculty*. Phoenix: Oryx Press.
- Ruth, S., & Murali, T. V. A. (2001). *Cognitive motivational model of decision satisfaction*. Retrieved from <http://cdnet2car.chula.ac.th/hww/default>.
- Shao, Xiaorong. (2005). *Teacher Training and Curriculum Reform in Chinese Agricultural Schools. Digital Dissertation DAI-A65/07*. Retrieved from [Http:// www. UMI Proquest Digital Dissertation-Full Citation; & Abstract.htm](Http://www.UMIProquestDigitalDissertation-FullCitation&Abstract.htm).
- Shelley, Maynard W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowden, Hutchison.

- Slavin, R.T. (1987). Cooperative Learning and the Cooperative School. *Educational Leadership*, 45 (3), 7-13.
- Sofiatun. (2009). *Classroom environment and teacher interpersonal behavior in secondary science classes in Korea. Evaluation and Research in Education*, 6 (40-44).
- Stufflebeam, D. L. & Shinkfield, A. J. (1990). *Systematic Evaluation*. Boston: Kluwer - Nijhoff.
- Van, H. & Van, M. (1976). *The Policy Implementation Process Policy : A Social Program Implementation*. New York: Academic Press.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and World.
- UNESCO, (2012). *International Technical Guidance on Sexuality Education: An Evidence-Informed Approach for School, Teachers and Health Educators*. Paris : UNESCO.
- UNFPA, (2014). *Operational Guidance for Comprehensive Sexuality Education*. New York : UNFPA.
- Wallerstein, H. A. (1971). *Dictionary of psychology* : (1th ed.). Penguin Books.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally (WR) ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

แบ่งการประเมินออกเป็น 13 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่	รายการประเมิน	ผู้ประเมิน
1	แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม	ผู้เชี่ยวชาญ
2	แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างหัวข้อเรื่องการอบรมกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ผู้เชี่ยวชาญ
3	แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ
4	แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ WR ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา	ครูผู้สอน
5	แบบประเมินความพึงพอใจ	ผู้เข้าอบรม
6	แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม	วิทยากร
7	แบบประเมินติดตามผลกาฝึกอบรม	ผู้สังเกต
8	แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	วิทยากร
9	แบบประเมินผล Walk Rally	วิทยากร
10	แบบประเมินใบเนื้อหา	วิทยากร
11	แบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม	วิทยากร
12	แบบประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์	ครูผู้สอน
13	แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน	นักเรียน
14	แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน	นักเรียน

ขอความกรุณาจากท่านในการประเมินทั้ง 14 รายการ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านกรุณาช่วยตอบแบบประเมิน

นางสาวพรารวี ประทุมชาติ

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศ
 วิทยาลัยศึกษา เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศว่ามีความสอดคล้องมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย
 ✓ ลงในช่อง “ระดับความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและ
 ปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

- +1 เมื่อแน่ใจว่าหลักสูตรมีความสอดคล้อง
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าหลักสูตรมีความสอดคล้อง
 -1 เมื่อแน่ใจว่าหลักสูตรมีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ		
		+ 1	0	- 1
1	หัวข้อเรื่องอบรมสอดคล้องกับหลักสูตรอบรม			
2	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับหัวข้อเรื่องอบรม			
3	เนื้อหาการอบรมสอดคล้องกับหัวข้อเรื่องการอบรม			
4	เนื้อหาการอบรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม			
5	สื่อประกอบการอบรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม			
6	สื่อประกอบการอบรมสอดคล้องกับเนื้อหาการอบรม			
7	กิจกรรม Walk Rally สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาที่อบรม			
8	ใบงานสอดคล้องกับเนื้อหาการอบรม			
9	แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม			
10	แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาการอบรม			
11	แบบประเมินทักษะชีวิต			
12	แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรอบรม

.....

**ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของระหว่างหัวข้อเรื่องการอบรมกับ
วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบประเมินในแต่ละข้อต่อไปนี้ ว่าหัวข้อเรื่องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง“ระดับความสอดคล้อง”ตามความคิดเห็นของท่าน

- +1 เมื่อแน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง
- 1 เมื่อแน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง

หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพชวิถีสึกษา เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

หัวข้อเรื่อง 1 ครอบครัวยั่งยืน

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ระดับความ สอดคล้อง		
	+ 1	0	- 1
1. บอกสาเหตุ ตัวกระตุ้นและการจัดการเมื่อเกิดอารมณ์ โกรธได้			
2. มีทักษะในการจัดการอารมณ์โกรธด้วยวิธีที่เหมาะสม			
3. ตระหนักถึงความสำคัญของการไม่ดวนสุรุ่ย ไม่ดวนตัดสิน			
4. เห็นความสำคัญของความไว้วางใจต่อกันในครอบครัว			

หัวข้อเรื่อง 2 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ระดับความ สอดคล้อง		
	+ 1	0	- 1
1. วิเคราะห์เป้าหมายในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา			
2. วิเคราะห์บทบาทของครูและสถานศึกษาต่อการทำงานเพศศึกษา			
3. รู้ถึงจุดสัมผัสในร่างกายของเพศชายและเพศหญิงและวิธีการดูแลตนเอง			
4. รู้เรื่องเพศในชีวิตที่ส่งผลต่อมุมมอง และการใช้ชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคล			

หัวข้อเรื่อง 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ระดับความ สอดคล้อง		
	+ 1	0	- 1
1. เข้าใจเรื่องการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์			
2. เข้าใจถึงโอกาสเสี่ยงของตนเองต่อการติดเชื้อเอชไอวีในวิถีชีวิต			
3. เห็นทางเลือกในการป้องกัน/ลดโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี			
4. ตระหนักถึงความสำคัญของอารมณ์และการจัดการอารมณ์			
5. ทราบถึงธรรมชาติของอารมณ์ วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางลบ ที่เกิดและวิธี ผ่อนคลายอารมณ์ตนเอง			

หัวข้อเรื่อง 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ระดับความ สอดคล้อง		
	+ 1	0	- 1
1. วิเคราะห์ความหมายของ “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” และที่มา ของการให้ความหมายบทบาททางเพศของหญิงชายได้			
2. วิเคราะห์ผลกระทบของ “กรอบเรื่องเพศ” ของสังคมที่มีต่อบุคคลได้			
3. รู้จักวิเคราะห์และคิดหาทางเลือกในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้			
4. มีทักษะในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้			
5. ยอมรับถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ และไม่ด่วนตัดสินใจ			
6. มีมุมมองที่ดีต่อคนอื่นอื่นหรือมีทัศนคติเชิงบวกต่อคนอื่น			

หัวข้อเรื่อง 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ระดับความ สอดคล้อง		
	+ 1	0	- 1
1. เข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรมของบุคคล			
2. ตระหนักว่าความรู้อย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม			
3. เข้าใจขั้นตอนของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการสร้างการเรียนรู้ที่สอดคล้องและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล			
4. รู้จักปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนในสถานการณ์ต่างๆ โดยยังรักษาน้ำใจเพื่อน			
5. บอกวิธีการจัดการอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัยเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ได้			

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบประเมินในแต่ละข้อต่อไปนี้เป็นว่า วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นสอดคล้องกับแบบทดสอบหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่าน

+1 เมื่อแน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับแบบทดสอบ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับแบบทดสอบ

-1 เมื่อแน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับแบบทดสอบ

หมายเหตุ สัญลักษณ์ () หมายถึง ข้อที่ถูกต้อง

หัวข้อเรื่อง 1 : ครอบครัวของฉัน

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
Obj. 1 บอกรายละเอียด ตัวกระตุ้นและการจัดการเมื่อเกิดอารมณ์โกรธได้ 1. เมื่อสมาชิกในครอบครัวทะเลาะกันควรทำอย่างไร ก. ควรระงับอารมณ์โกรธ ข. อยู่ห่างจากกันสักพัก ค. พุดคุยกันด้วยเหตุผล ง. ถูกทั้ง 3 ข้อที่กล่าวมา			
Obj. 1 บอกรายละเอียด ตัวกระตุ้นและการจัดการเมื่อเกิดอารมณ์ โกรธได้ 2. การที่บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ สามารถยอมรับได้ทั้งความสำเร็จและความผิดหวัง แสดงให้เห็นอะไร ก. การรู้จักและเข้าใจตนเอง ข. การรู้จักตนเองและเข้าใจผู้อื่น ค. ความสามารถในการเผชิญปัญหา ง. การยอมรับความเป็นจริงของชีวิต			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
Obj. 2 มีทักษะในการจัดการอารมณ์โกรธด้วยวิธีที่เหมาะสม 3. การระบายอารมณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม ตรงกับข้อใด ก. ปอชวนเพื่อนเล่นเกมออนไลน์ ข. ป่านชวนเพื่อนไปเดินห้างสรรพสินค้า ค. โป่งชวนเพื่อนไปขับขี่จักรยานยนต์ ง. ป้างชวนเพื่อนเล่นฟุตบอลที่สนามในหมู่บ้าน			
Obj. 2 มีทักษะในการจัดการอารมณ์โกรธด้วยวิธีที่เหมาะสม 4. ถ้าในครอบครัวมีความคิดเห็นต่างกัน ควรทำอย่างไร ก. เอาความคิดผู้นำครอบครัวเป็นหลัก ข. เอาความคิดตัวเองเป็นหลัก ค. ไม่ต้องคุยกัน เพราะความคิดเราถูกเสมอ ง. นั่งคุยกันด้วยเหตุและผล			
Obj. 3 ตระหนักถึงความสำคัญของการไม่ด่วนสรุป ไม่ด่วนตัดสิน 5. ข้อใดคือการแก้ปัญหาที่เหมาะสมที่สุด เมื่อมีสมาชิกในครอบครัวกระทำผิด ก. สอบถามข้อมูลเพื่อหาสาเหตุของปัญหาก่อนตัดสินความถูกต้อง ข. วิเคราะห์จากสถานการณ์ ความน่าจะเป็น ค. คำตัดสินของผู้นำครอบครัวถือว่าถูกต้องที่สุด ง. ไม่มีข้อถูก			
Obj. 3 ตระหนักถึงความสำคัญของการไม่ด่วนสรุป ไม่ด่วนตัดสิน 6. ข้อใดคือการแก้ปัญหการเข้าใจผิดภายในครอบครัวที่ดีที่สุด ก. เชื่อตามคำบอกเล่าของเพื่อนบ้าน ข. พยายามพูดจาโน้มน้าวให้อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อใจ ค. เงียบเฉยไว้เดี๋ยวทุกอย่างจะดีขึ้นเอง ง. เปิดใจคุยกันด้วยเหตุและผลเมื่อเกิดปัญหา			
Obj. 4 เห็นความสำคัญของความไว้วางใจต่อกันในครอบครัว 7. ข้อใดแสดงออกถึงความรักและสามัคคีกันในครอบครัว			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
ก. ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ข. ต่างคน ต่างทำตามใจตัวเอง ค. รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ง. ข้อ ก และ ค ถูก			
Obj. 4 เห็นความสำคัญของความไว้วางใจต่อกันในครอบครัว 8. ข้อใดเป็นแนวทางปฏิบัติที่ควรนำมาใช้กับครอบครัวมากที่สุด ก. ฟ้ำ ตะคอกใส่แม่เวลาแม่สอน ข. ต้อง เดินหนีเวลาพ่อแม่ตักเตือน ค. หน้อย เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ง. น้อย ทำเป็นไม่ได้ยินเวลาแม่ใช้ให้ทำงาน			
Obj. 4 เห็นความสำคัญของความไว้วางใจต่อกันในครอบครัว 9. ข้อใดคือลักษณะของครอบครัวที่ไม่เป็นประชาธิปไตย ก. สร้างระเบียบของครอบครัวร่วมกัน ข. สมาชิกทุกคนร่วมกันแก้ไข ปัญหา ค. ผู้นำครอบครัวเป็นผู้ออกคำสั่ง ง. ฟังความคิดเห็นของสมาชิก			
Obj. 4 เห็นความสำคัญของความไว้วางใจต่อกันในครอบครัว 10. การให้คำปรึกษาครอบครัว มีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร ก. เพื่อสร้างคุณภาพสมาชิกในครอบครัว ข. เพื่อสร้างความลับในแต่ครอบครัว ค. เพื่อสร้างความตรงต่อเวลาในครอบครัว ง. เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพในครอบครัว			

หัวข้อเรื่อง 2 : พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
Obj.1 วิเคราะห์เป้าหมายในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา 1. ข้อใดคือจุดประสงค์ของการสอนเพศวิถีศึกษาที่ถูกต้องที่สุด ก. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเรียนหรือการตั้งครรรค์อันไม่พึงประสงค์ ข. เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตัวและเรียนรู้พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างเหมาะสม ค. เพื่อให้ให้นักเรียนมี มีความรู้ในการเลือกคู่ ง. ถูกทั้ง ข้อ ก และ ข			
Obj. 1 วิเคราะห์เป้าหมายในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาได้ 2. ข้อใดสอดคล้องกับความสำคัญของเพศวิถีศึกษามากที่สุด ก. ช่วยให้ผู้รู้จักระบอบอวัยวะภายในของมนุษย์ ข. ส่งเสริมให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นอย่างปลอดภัย ค. ช่วยให้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของร่างกายตามธรรมชาติของเพศ ง. ช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิงอย่างชัดเจน			
Obj. 2 วิเคราะห์บทบาทของครูและสถานศึกษาต่อการทำงานเพศศึกษาได้ 3. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จะมีผลอย่างไรต่อวัยรุ่น? ก. กระตุ้นให้เกิดการอยากลอง ข. ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น ค. เกิดแรงขับทางเพศสูงขึ้น ง. มีเพศสัมพันธ์ช้าลงเพราะได้รับความรู้ที่ถูกต้อง			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>Obj. 2 วิเคราะห์บทบาทของครูและสถานศึกษาต่อการทำงานเพศศึกษาได้</p> <p>4. กิจกรรมใดที่ทางโรงเรียนมักทำได้น้อยที่สุด?</p> <p>ก. การแนะแนว</p> <p>ข. การให้คำปรึกษา</p> <p>ค. การเข้าค่ายเพศศึกษา</p> <p>ง. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน</p>			
<p>Obj. 3 รู้ถึงจุดสัมผัสในร่างกายของเพศชายและเพศหญิงและวิธีการดูแลตนเอง</p> <p>5. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศที่สำคัญที่สุด คือข้อใด</p> <p>ก. ไม่เที่ยวสำส่อนทางเพศ</p> <p>ข. ล้างทำความสะอาดอยู่เสมอ</p> <p>ค. ไม่สวมกางเกงในที่รัดแน่นเกินไป</p> <p>ง. ไม่ตอบสนองทางเพศบ่อยครั้งจนเกินไป</p>			
<p>Obj. 3 รู้ถึงจุดสัมผัสในร่างกายของเพศชายและเพศหญิงและวิธีการดูแลตนเอง</p> <p>6. เมื่อเพื่อนบอกว่าการให้เพื่อนต่างเพศกอดจูบลูบคลำเป็นเรื่องธรรมดา นักเรียนจะบอกเพื่อนอย่างไร</p> <p>ก. บอกเพื่อนว่า ไม่เห็นด้วยเพราะเป็นเรื่องน่าอับอายผู้คน</p> <p>ข. บอกเพื่อนว่า ไม่เห็นด้วยเพราะอาจจะทำให้ฝ่ายชายเข้าใจผิดว่าเราเป็นคนใจง่าย</p> <p>ค. บอกเพื่อนว่า ไม่เห็นด้วยเพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่การเสียตัวและตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมได้</p> <p>ง. บอกเพื่อนว่า ไม่เห็นด้วยเพราะจะทำให้พ่อแม่และครอบครัวอับอายได้</p>			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>Obj. 3 รู้ถึงจุดสัมผัสในร่างกายของเพศชายและเพศหญิงและวิธีการดูแลตนเอง</p> <p>7. ผู้หญิงที่ไม่ยอมให้คนรักสัมผัสร่างกายมากเกินไป จัดเข้ากับข้อใด</p> <p>ก. รู้จักการคุมกำเนิด</p> <p>ข. รู้จักทักษะการปฏิเสธ</p> <p>ค. รู้จักทักษะการต่อรอง</p> <p>ง. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัว</p>			
<p>Obj.4 รู้เรื่องเพศในชีวิตที่ส่งผลต่อมุมมองและการใช้ชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคล</p> <p>8. วิธีสุดท้ายของการป้องกันตนเองจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์คือวิธีใด</p> <p>ก. การปิดกั้นโอกาส</p> <p>ข. การปิดกั้นอารมณ์</p> <p>ค. การเจรจาต่อรอง</p> <p>ง. การใช้ถุงยางอนามัย</p>			
<p>Obj. 4 รู้เรื่องเพศในชีวิตที่ส่งผลต่อมุมมองและการใช้ชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคล</p> <p>9. การเที่ยวกลางคืนในสถานเริงรมย์ต่างๆ กับคนที่เพิ่งรู้จักกัน และมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้วย จัดเป็นพฤติกรรมเสี่ยงข้อใด</p> <p>ก. สถาบันครอบครัว</p> <p>ข. ความเชื่อทางเพศที่ผิด</p> <p>ค. การเปิดเผยอารมณ์ทางเพศ</p> <p>ง. การเปิดโอกาสแก่ตนเองและผู้อื่น</p>			
<p>Obj. 4 รู้เรื่องเพศในชีวิตที่ส่งผลต่อมุมมองและการใช้ชีวิตทางเพศของแต่ละบุคคล</p> <p>10. ปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะช่วยป้องกันการเกิดโรคได้คือข้อใด</p> <p>ก. รู้บ่อเกิดของโรค</p> <p>ข. พฤติกรรมการป้องกัน</p> <p>ค. การรณรงค์ให้ประชาชนรักสุขภาพของตนเอง</p> <p>ง. การออกกฎหมายควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อโรค</p>			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>Obj. 2 สามารถประเมินโอกาสเสี่ยงของตนเองต่อการติดเชื้อเอชไอวีในวิถีชีวิต</p> <p>4. การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ข้อใดถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. ไม่มีเพศสัมพันธ์</p> <p>ข. หลีกเลี่ยงการดื่มสุรา</p> <p>ค. ไม่เที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์</p> <p>ง. ไม่ใช่เครื่องใช้ส่วนตัวร่วมกับผู้ป่วย</p>			
<p>Obj. 3 เห็นทางเลือกในการป้องกัน/ลดโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี</p> <p>5. ข้อใดเป็นการคุมกำเนิดที่มีประโยชน์ต่อบุคคลมากที่สุด</p> <p>ก. ถุงยางอนามัย</p> <p>ข. ยาฉีดคุมกำเนิด</p> <p>ค. ยาเม็ดคุมกำเนิด</p> <p>ง. ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉิน</p>			
<p>Obj. 3 เห็นทางเลือกในการป้องกัน/ลดโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี</p> <p>6. ข้อใดเป็นผลพลอยได้จากการใช้ถุงยางอนามัย</p> <p>ก. ป้องกันการติดเชื้อโรคทางเพศ</p> <p>ข. ทำให้อวัยวะเพศชายแข็งตัวได้เร็ว</p> <p>ค. ทำให้สำเร็จความใคร่ช้า</p> <p>ง. ช่วยให้ความยาวของอวัยวะเพศใหญ่ขึ้น</p>			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
Obj. 4 ตระหนักถึงความสำคัญของอารมณ์และการจัดการอารมณ์ 7. วิธีหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดอารมณ์ทางเพศทำอย่างไร ก. เปิดรับประสาทสัมผัสทั้ง 5 ข. หาโอกาสอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ ค. พยายามใส่เสื้อผ้าเดี่ยวกระโปรงสั้น ๆ ง. หลีกเลี่ยงสิ่งเร้าอารมณ์ทางเพศโดยเฉพาะประสาทสัมผัสทั้ง 5			
Obj. 4 ตระหนักถึงความสำคัญของอารมณ์และการจัดการอารมณ์ 8. ข้อใดไม่ใช่ทักษะในการควบคุมและระบายอารมณ์ทางเพศ ก. การหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ข. การรู้จักปฏิเสธ ค. การทดแทนและเบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศ ง. การควบคุมจิตใจ			
Obj. 5 ทราบถึงธรรมชาติของอารมณ์ วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางลบที่เกิด และวิธีผ่อนคลายอารมณ์ตนเอง 9. เมื่อวัยรุ่นมีอารมณ์ทางเพศ ควรระบายอารมณ์ทางเพศแบบใดจึงจะ เหมาะสมที่สุด ก. ขวนเพื่อนไปดูภาพยนตร์ ข. ขวนเพื่อนไปดื่มสุรา ค. ขวนเพื่อนไปเล่นกีฬาหรือกิจกรรมที่ตนชอบ ง. ขวนเพื่อนไปเที่ยวสถานเริงรม			
Obj. 5 ทราบถึงธรรมชาติของอารมณ์ วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางลบที่เกิด และวิธีผ่อนคลายอารมณ์ตนเอง 10. หลักศีลธรรมมีส่วนเกี่ยวข้องกับทักษะการควบคุมและระบายอารมณ์ทาง เพศหรือไม่			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
ก. ไม่เกี่ยวข้องเพราะมีวิธีอื่นแก้ไขอยู่แล้ว ข. เกี่ยวข้องอย่างยิ่งเพราะทำให้จิตใจสงบมีสมาธิ ค. ไม่เกี่ยวข้องเพราะเป็นเรื่องทางพุทธศาสนาไม่เกี่ยวกับทางโลก ง. ไม่มีข้อใดถูก			

หัวข้อเรื่อง 4 : ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
Obj. 1 วิเคราะห์ความหมายของ “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” และที่มาของการให้ความหมายบทบาททางเพศของหญิงชายได้ 1. ข้อใดกล่าวถึง “ความเป็นชาย” ได้ถูกต้อง ก. ความเป็นชาย หมายถึง สถานภาพหรือเงื่อนไขของร่างกายที่ทำให้ปรากฏ คุณลักษณะของเพศชาย ข. ความเป็นชาย หมายถึง การแสดงออกถึงการเป็นผู้เสียละแก่เพศหญิง ค. ความเป็นชาย หมายถึง บุคคลที่มีการแต่งกายบ่งบอกว่าเป็นเพศชาย ง. ความเป็นชาย หมายถึง บุคคลที่มีร่างกายแข็งแรง			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>Obj. 1 วิเคราะห์ความหมายของ “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” และที่มาของการให้ความหมายบทบาททางเพศของหญิงชายได้</p> <p>2. ข้อใดกล่าวถึง “ความเป็นหญิง” ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ความเป็นหญิง หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะบอบบางน่าทะนุถนอม</p> <p>ข. ความเป็นหญิง หมายถึง บุคคลที่มีการแต่งกายเป็นหญิง</p> <p>ค. ความเป็นหญิง หมายถึง บุคคลที่มีกิริยาอ่อนหวาน</p> <p>ง. ความเป็นหญิง หมายถึง คุณภาพของคุณลักษณะพิเศษที่ทำให้ปรากฏเป็นเพศหญิงหรือคุณภาพหรือสถานภาพเริ่มต้นของเพศหญิง</p>			
<p>Obj. 2 วิเคราะห์ผลกระทบของ “กรอบเรื่องเพศ” ของสังคมที่มีต่อบุคคลได้</p> <p>3. การเรียนรู้เรื่องพัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่นมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>ก. เข้าใจการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง</p> <p>ข. รู้จักวิธีการป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม</p> <p>ค. รู้จักแนวทางที่จะช่วยให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p>			
<p>Obj. 2 วิเคราะห์ผลกระทบของ “กรอบเรื่องเพศ” ของสังคมที่มีต่อบุคคลได้</p> <p>4. แนวทางการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นควรปฏิบัติตามข้อใดดีที่สุด</p> <p>ก. เป็นเพื่อนที่ดีต่อกันและไม่ถือตัว</p> <p>ข. มีความเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี</p> <p>ค. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด</p> <p>ง. วางตัวให้ถูกต้องและเหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม</p>			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>Obj. 3 รู้จักวิเคราะห์และคิดหาทางเลือกในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้</p> <p>5. เมื่อมีปัญหาทางเพศเกิดขึ้น ควรแก้ไขปัญหอย่างไรจึงจะถูกต้อง</p> <p>ก. ปรึกษาเพื่อนสนิท</p> <p>ข. หาวิธีแก้ไขด้วยตนเอง</p> <p>ค. ปรึกษาครู อาจารย์ หรือพ่อแม่</p> <p>ง. ปล่อยให้เป็นที่ไปตามธรรมชาติ</p>			
<p>Obj. 3 รู้จักวิเคราะห์และคิดหาทางเลือกในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้</p> <p>6. เมื่อมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น ควรหาวิธีแก้ไขอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด</p> <p>ก. เล่นกีฬา</p> <p>ข. ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ</p> <p>ค. หาหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศอ่าน</p> <p>ง. ดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ</p>			
<p>Obj. 4 มีทักษะในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้</p> <p>7. นักเรียนจะเลือกวิธีใดเพื่อช่วยเพื่อนที่ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์</p> <p>ก. ชวนเพื่อนมาอยู่ด้วยที่บ้าน</p> <p>ข. ชวนเพื่อนไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ</p> <p>ค. ใช้วิธีหลอกให้เพื่อนไปหาจิตแพทย์</p> <p>ง. พาเพื่อนไปพูดคุยปรึกษากับพ่อแม่ผู้ปกครอง</p>			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>Obj. 4 มีทักษะในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้</p> <p>8. นักเรียนจะมีวิธีแนะนำเพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืนจนติดกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างไร</p> <p>ก. แนะนำว่า ให้ไปได้แต่ควรชวนเพื่อนคนอื่น ๆ ไปด้วย</p> <p>ข. แนะนำว่า ให้เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ</p> <p>ค. แนะนำว่า ทำให้ไม่ได้พักผ่อนมีผลเสียต่อสุขภาพและมีผลให้ไปเรียนหนังสือไม่ได้</p> <p>ง. แนะนำว่า มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ก่อนวัยได้ และจะทำให้พ่อแม่เสียใจภายหลัง</p>			
<p>Obj. 5 ยอมรับถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและไม่ด่วนตัดสินใจ</p> <p>9. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศ</p> <p>ก. พันธุกรรม</p> <p>ข. การมีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสม</p> <p>ค. การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องตามเพศจากครอบครัว</p> <p>ง. สภาพแวดล้อม สิ่งยั่วยุต่างๆ จากสังคม</p>			
<p>Obj. 5 ยอมรับถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและไม่ด่วนตัดสินใจ</p> <p>10. การเบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศส่งผลดีอย่างไร</p> <p>ก. ทำให้สมองปลอดโปร่ง</p> <p>ข. ทำให้มีความสุขในการทำกิจกรรมอื่นๆ</p> <p>ค. ทำให้มีปัญหาทางเพศลดลง</p> <p>ง. ทำให้มีเวลาว่างมากขึ้น</p>			
<p>Obj. 6 มีมุมมองที่ดีต่อบุคคลอื่น หรือมีทัศนคติเชิงบวกต่อบุคคลอื่น</p> <p>11. ทัศนคติของคนที่คิดบวกมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. อายวิตกกังวลกับสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น</p>			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
ข. รู้จักการยืดหยุ่นและปล่อยวาง ค. หยุดจับผิดคนอื่น แล้วหันมาใส่ใจตัวเอง ง. ถูกทุกข้อ			
Obj. 6 มีมุมมองที่ดีต่อคนอื่นอื่นหรือมีทัศนคติเชิงบวกต่อคนอื่น 12. ข้อใดคือการสร้างทัศนคติในทางบวก ก. สร้างความพ้อฝันให้กับตัวเองให้มาก ข. เมื่อทำไม่ได้ตามเป้าหมายให้หยุดทำ ค. มองความล้มเหลวว่าเป็นโอกาสที่คุณจะได้เรียนรู้ ง. ไม่มีข้อถูก			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
ง. ทักษะการปฏิเสธ			
Obj. 3 เข้าใจขั้นตอนของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการสร้างการเรียนรู้ที่สอดคล้องและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล 5. ข้อใดคือกระบวนการปรับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่ดี ก. เกิดแรงจูงใจ ปรับความคิด เกิดการเรียนรู้ มีทักษะ และตระหนัก ข. มีทักษะ ปรับความคิด ลอกเลียนแบบพฤติกรรมของผู้อื่น ค. ย้ำคิด ย้ำทำ ลอกเลียนแบบ ปรับเปลี่ยนไปตามสิ่งแวดล้อม ง. การเรียนรู้ และปฏิบัติตาม โดยยึดหลักสมัชชานิยม			
Obj. 3 เข้าใจขั้นตอนของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการสร้างการเรียนรู้ที่สอดคล้องและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล 6. หากคุณพ่อหรือคุณแม่สูบบุหรี่ และมักจะสูบบุหรี่ในบ้านเสมอๆ จะทำอย่างไร ก. ขอร้องให้เลิกสูบ เพื่อเห็นแก่สุขภาพของตัวเอง คุณแม่เองและบุคคลในครอบครัว ข. ขอร้องให้เลิกสูบ เพื่อเห็นแก่สุขภาพของตัวเอง คุณแม่เอง ค. ไม่ว่าอะไร ปล่อยตามสบาย ง. เลี่ยงออกไปห่าง ๆ จากควันบุหรี่			
Obj. 4 รู้จักปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนในสถานการณ์ต่างๆ โดยยังรักษาน้ำใจเพื่อน 7. ทุกข้อเป็นทักษะในการป้องกันตนเองจากการล่อลวงละเมิดทางเพศยกเว้นข้อใด ก. ทักษะในการฟัง ข. ทักษะในการปฏิเสธ ค. ทักษะในการต่อรอง ง. ทักษะในการผัดผ่อน			

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม / แบบทดสอบ	ระดับความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>Obj. 4 รู้จักปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนในสถานการณ์ต่างๆโดยยังรักษาน้ำใจเพื่อน</p> <p>8. ข้อใดคือหลักสำคัญที่ช่วยให้ปฏิเสธได้สำเร็จได้</p> <p>ก. ต้องมีจิตใจแน่วแน่ว่าจะต้องปฏิเสธจริงๆ</p> <p>ข. พุดปฏิเสธด้วยน้ำเสียงและท่าทางจริงจัง</p> <p>ค. เมื่อปฏิเสธจบแล้วต้องรีบเดินออกจากเหตุการณ์</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p>			
<p>Obj. 5 บอกวิธีการจัดการอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัยเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ได้</p> <p>9. ข้อใดคือวิธีการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศที่เหมาะสมที่สุด?</p> <p>ก. ไปเที่ยวสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน</p> <p>ข. เดินช้อปปิ้งตามห้างสรรพสินค้า</p> <p>ค. ไปดูภาพยนตร์กับคนรัก</p> <p>ง. ออกกำลังกายตามสวนสาธารณะ</p>			
<p>Obj. 5 บอกวิธีการจัดการอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัยเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ได้</p> <p>10. ข้อใดคือแนวทางในการกำจัดอารมณ์ทางเพศที่เหมาะสมที่สุด</p> <p>ก. ดูสื่อลามกอารมณ์ทางเพศ</p> <p>ข. เที่ยวแหล่งสถานบันเทิงต่างๆ</p> <p>ค. ทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์</p> <p>ง. ชวนเพื่อนเพศตรงข้ามไปดูหนังสองต่อสอง</p>			

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally
ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศวิถีศึกษา
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
3. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

นางสาวพรารวี ประทุมชาติ

นักศึกษาระดับดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 24 – 30 ปี 31 – 36 ปี 37 - 42 ปี 43 ปี ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
4. ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยครู ครูผู้ช่วย ครู อธิบดี ค.ศ.1
 ครู อธิบดี ค.ศ. 2 ครู อธิบดี ค.ศ. 3 ครู อธิบดี ค.ศ. 4
5. ท่านมีประสบการณ์ในการสอน “เพศวิถีศึกษา”
 ไม่เคย เคย จำนวน.....ปี
6. ท่านเคยผ่านการอบรมการสอน “เพศวิถีศึกษา” หรือไม่
 ไม่เคย (ไม่ต้องตอบข้อ 7) เคย จำนวนครั้ง
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม
 1 วัน 1-2 วัน 2-3 วัน หรือมากกว่า
8. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนสำคัญหรือไม่
() สำคัญ ควรจัดให้มีการเรียนการสอน
() ไม่สำคัญ ไม่ควรจัดให้มีการเรียนการสอน
() แล้วแต่ความคิดเห็นของผู้บริหาร
() อื่นๆ ระบุ.....
9. โรงเรียนของท่านมีการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาอย่างไร
() ไม่มีการจัดการเรียน (ไม่ต้องตอบข้อที่ 10-11)
() เรียนทุกวัน
() 1 ครั้ง / สัปดาห์
() 2 ถึง 3 ครั้ง / สัปดาห์
() 1 ครั้ง / เดือน
() 2 ถึง 3 ครั้ง / เดือน
() 1 ถึง 3 ครั้ง / เทอม
10. การเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาแต่ละครั้ง ใช้เวลาเท่าไร ระบุ.....

11. โรงเรียนของท่านใครเป็นผู้สอนเพศวิถีศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ครูสุขศึกษา () ครูพลศึกษา () ครูสังคมศึกษา
 () ครูภาษาไทย () ครูภาษาต่างประเทศ () ครูวิทยาศาสตร์
 () ครูคอมพิวเตอร์ () ครูคณิตศาสตร์ () ครูศิลปะ
 () ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา () ครูพยาบาล / ครูอนามัย () ครูพิเศษจากชุมชนหรือองค์กร

อื่น

- () เจ้าหน้าที่สาธารณสุข () อื่นๆ ระบุ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศวิถีศึกษา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย
1.ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่อง ครอบครัวยุคใหม่			
2.ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่อง พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น			
3.ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่อง ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น			
4.ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่องค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย			
5.ควรจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา มีการอบรมเรื่อง การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ			
6. มีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ Walk Rally และใช้วิธีการแบบเพื่อนคู่คิด			
7. มีการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Walk Rally คือ มีการแบ่งกลุ่มผู้เข้าอบรมออกเป็นกลุ่มและเข้าเรียนรู้ตามฐานการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ โดยมีวิทยากรให้ความรู้อยู่ประจำในแต่ละฐานการเรียนรู้			

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย
8. มีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) โดยมีวิทยากร เป็นผู้ตั้งคำถามให้ผู้เข้าอบรมได้ช่วยกันคิดหาคำตอบร่วมกันในแต่ละฐานการเรียนรู้ เพื่อนำมาอภิปรายเป็นกลุ่ม แล้วนำมาสรุปความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมในแต่ละฐานการเรียนรู้ร่วมกัน			
9. มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรม คือ การใช้ QR Code สแกนร่วมกับกระบวนการการ Walk Rally และเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)			
10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศประเภท QR Code มาใช้ประกอบในการฝึกอบรมแบบ Walk Rally เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว			
11. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการทำกิจกรรมกลุ่มแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน			
12. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่หลักสูตรฝึกอบรมมีการประเมินทักษะชีวิตและเพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			
13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค ดึงจุดสนใจร่วมกันแล้วนำไปสู่การปฏิบัติที่สำคัญ (PAOR) คือ การวางแผนปฏิบัติการ ปฏิบัติตามแผน การสังเกตผลการปฏิบัติ และการสะท้อนผลการปฏิบัติ			
14. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ถ้ามีการติดตามผลหลังการผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรเพศวิถีศึกษา			

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 5 แบบประเมินความพึงพอใจ

เรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้เข้าอบรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 24 – 30 ปี 31 – 36 ปี 37 - 42 ปี 43 ปี ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
4. ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยครู (พนักงานราชการ) ครูผู้ช่วย
 ครู อันดับ ค.ศ.1 ครู อันดับ ค.ศ. 2 ครู อันดับ ค.ศ. 3
 ครู อันดับ ค.ศ. 4

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดอบรม

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบประเมินนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่กำหนดให้ และกรุณาเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการประเมินผลการอบรมและการจัดการอบรมในครั้งต่อไป

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หัวข้อการอบรมมีความน่าสนใจและสอดคล้องกับหลักสูตร					
2. เนื้อหาการอบรมแต่ละหัวข้อเรื่องมีความเหมาะสม					
3. เนื้อหาหลักสูตรตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
4. ความเหมาะสมของวิทยากรอบรมในภาพรวม					
5. วิทยากรอธิบายเนื้อหาชัดเจนตามลำดับเนื้อหา					
6. วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมสอบถามและตอบปัญหาได้ชัดเจน					
7. เอกสารประกอบการอบรมอ่านเข้าใจง่าย					
8. สื่อที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
9. สภาพของห้องที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม					
10. โสตทัศนูปกรณ์มีความครบถ้วนสมบูรณ์ใช้งานได้ดี					
11. ใบงานในแต่ละหัวข้อเรื่องช่วยให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น					
12. มีความพอใจกับการทำงานแบบ Walk Rally					
13. แบบทดสอบหลังการอบรมมีความเหมาะสม					
14. ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

.....

ส่วนที่ 6 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หลักสูตรสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้					
2	หลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม					
3	หัวข้อเรื่องมีความครบถ้วนและครอบคลุมหลักสูตร					
4	หัวข้อเรื่องเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม					
5	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมครอบคลุมหัวข้อเรื่อง					
6	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย					
7	เนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
8	เนื้อหาในใบเนื้อหาอ่านเข้าใจง่าย และรูปแบบใบเนื้อหามีความน่าสนใจ					
9	เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม					
10	สื่อการสอน (Power Point) ครอบคลุมเนื้อหา					
11	สื่อที่ใช้มีความสวยงามน่าสนใจ					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12	ใบงานมีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
13	มีความพอใจกับการทำกิจกรรม Walk Rally					
14	แบบทดสอบครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
15	ระยะเวลาการอบรมเหมาะสมกับหลักสูตร					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม วิทยาการ
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
 ลงชื่อ.....
/...../.....

ส่วนที่ 7 แบบประเมินติดตามผลการฝึกอบรม

เรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

หน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงาน.....

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอบรม

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของเอกสารประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี					
2. ผู้จัดอบรมเตรียมความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการอบรมได้เป็นอย่างดี					
3. ผู้จัดอบรมอธิบายเนื้อหาตามลำดับขั้นตอน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
4. ผู้จัดอบรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง					
5. ผู้จัดอบรมสามารถตอบปัญหาต่าง ๆ ได้ชัดเจน					
6. ผู้จัดอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เข้าอบรม					
7. ผู้จัดอบรมประเมินผลได้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรง					
8. ผู้จัดอบรมใช้เวลาการสอนเหมาะสมกับหัวข้อเรื่อง					
9. ผู้จัดอบรมมีความกระตือรือร้นในการจัดทำหลักสูตรและชุดฝึกอบรม					
10. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น					
11. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดอบรมไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้					
12. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....ผู้นิเทศก์

()

...../...../.....

ส่วนที่ 8 แบบประเมินผลการนำเสนอผลงาน

เรื่อง

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามเกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	3	2	1	0
1. การเตรียมความพร้อม				
2. เนื้อหาสาระครอบคลุมชัดเจน				
3. รูปแบบการนำเสนอ				
4. การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย				
5. การรักษาเวลา				
6. ความสนใจของผู้ฟัง				
7. การทำงานแบบ Think Pair Share				
8. ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา				
รวมแต่ละรายการ				
รวมคะแนนทั้งหมด				
ความคิดเห็น				
☐ 17 - 24 = ดี ☐ 9 - 16 = พอใช้ ☐ 0 - 8 = ควรปรับปรุง				

ลงชื่อ.....วิทยากร

()

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผลการนำเสนอผลงาน

1. การเตรียมความพร้อม

- 3 คะแนน = มีการจัดเตรียมสถานที่ สื่อ / อุปกรณ์ไว้อย่างพร้อมเพียง
- 2 คะแนน = มีสื่ออุปกรณ์พร้อม แต่ขาดการจัดเตรียมสถานที่
- 1 คะแนน = สื่อ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ
- 0 คะแนน = ไม่มีการปฏิบัติ

2. เนื้อหาสาระครอบคลุมชัดเจน

- 3 คะแนน = มีสาระสำคัญครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์
- 2 คะแนน = สาระสำคัญไม่ครบถ้วน แต่ตรงตามจุดประสงค์
- 1 คะแนน = สาระสำคัญไม่ตรงตามจุดประสงค์
- 0 คะแนน = ไม่มีการปฏิบัติ

3. รูปแบบการนำเสนอ

- 3 คะแนน = มีรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสม ใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการนำเสนอที่น่าสนใจ นำวัสดุในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้
- 2 คะแนน = มีรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสม ใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบการนำเสนอที่น่าสนใจ แต่ขาดการประยุกต์ใช้วัสดุในท้องถิ่น
- 1 คะแนน = เทคนิคการนำเสนอไม่เหมาะสมและไม่น่าสนใจ
- 0 คะแนน = ไม่มีการปฏิบัติ

4. การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

- 3 คะแนน = หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติได้ตรงตามจุดประสงค์
- 2 คะแนน = หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติได้แต่ไม่ครบถ้วน
- 1 คะแนน = หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่สามารถปฏิบัติได้
- 0 คะแนน = ไม่มีการปฏิบัติ

5. การรักษาเวลา

- 3 คะแนน = ดำเนินกิจกรรมได้ตามเวลาที่กำหนด
- 2 คะแนน = ดำเนินกิจกรรมเร็วกว่าเวลาที่กำหนด
- 1 คะแนน = ดำเนินกิจกรรมช้ากว่าเวลาที่กำหนด

0 คะแนน = ไม่มีการปฏิบัติ

6. ความสนใจของผู้ฟัง

3 คะแนน = มีผู้ฟังเกินร้อยละ 90 ขึ้นไปสนใจ และให้ความร่วมมือ

2 คะแนน = มีผู้ฟังร้อยละ 70 - 90 สนใจ และให้ความร่วมมือ

1 คะแนน = มีผู้ฟังร้อยละ 70 สนใจ และให้ความร่วมมือ

0 คะแนน = ไม่มีการปฏิบัติ

7. การทำงานแบบร่วมมือ

3 คะแนน = ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี

2 คะแนน = ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแต่ไม่ครบถ้วน

1 คะแนน = ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอยู่บ้าง

0 คะแนน = ไม่มีการปฏิบัติ

8. ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา

3 คะแนน = มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์

2 คะแนน = มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาไม่ครบถ้วน แต่ตรงตามจุดประสงค์

1 คะแนน = มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์อยู่บ้าง

0 คะแนน = ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์เลย

ระดับคะแนน 17 - 24 = ดี 9 - 16 = พอใช้ 0 - 8 = ควรปรับปรุง

ส่วนที่ 9 แบบประเมินผล Walk Rally

เรื่อง

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามเกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อผู้ร่วมงาน			
2. มีน้ำใจและความกระตือรือร้น			
3. ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน			
4. รู้จักให้กำลังใจเพื่อน			
5. มีความสุขในการจับคู่อภิปราย			
6. การรักษาเวลาและกฎระเบียบ			
7. ทำงานในหน้าที่สำเร็จด้วยดี			
8. ทักษะการแก้ปัญหา			
รวมแต่ละรายการ			
รวมคะแนนทั้งหมด			
ความคิดเห็น			
ระดับคะแนน ☐ 17 - 24 = ดี ☐ 9 - 16 = พอใช้ ☐ 0 - 8 = ควร ปรับปรุง			

ลงชื่อ.....วิทยากร

()

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผล Walk Rally

1. ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อผู้ร่วมงาน

- 3 คะแนน = ให้ความสนใจและความร่วมมือต่อผู้ร่วมงานเป็นอย่างดี
 2 คะแนน = ให้ความสนใจและความร่วมมือต่อผู้ร่วมงานบ้าง
 1 คะแนน = ไม่ให้ความสนใจและความร่วมมือต่อผู้ร่วมงาน

2. มีน้ำใจและความกระตือรือร้น

- 3 คะแนน = ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี
 2 คะแนน = ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันบ้าง
 1 คะแนน = เฉย ๆ

3. ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

- 3 คะแนน = ให้การยอมรับกันและกันในข้อเท็จจริง
 2 คะแนน = ให้การยอมรับกันและกันในบางประเด็น
 1 คะแนน = ขาดการยอมรับซึ่งกันและกัน

4. รู้จักให้กำลังใจเพื่อน

- 3 คะแนน = ส่งเสริมขวัญ กำลังใจซึ่งกันและกัน
 2 คะแนน = ส่งเสริมขวัญ กำลังใจซึ่งกันและกันบ้าง
 1 คะแนน = เฉย ๆ

5. มีความสุขในการจับคู่อภิปราย

- 3 คะแนน = รู้สึกมีความสุขและสนุกในการทำงาน
 2 คะแนน = รู้สึกมีความสุขและสนุกในการทำงานบ้าง
 1 คะแนน = รู้สึกเฉย ๆ

6. การรักษาเวลาและกฎระเบียบ

- 3 คะแนน = ดำเนินกิจกรรมได้ตามเวลาที่กำหนด
 2 คะแนน = ดำเนินกิจกรรมเร็วกว่าเวลาที่กำหนด
 1 คะแนน = ดำเนินกิจกรรมช้ากว่าเวลาที่กำหนด

7. ทำงานในหน้าที่สำเร็จด้วยดี

- 3 คะแนน = มีการอภิปรายกันและสรุปผลจนเป็นที่พอใจอย่างยิ่ง
- 2 คะแนน = มีการอภิปรายกันและสรุปผลจนเป็นที่พอใจ
- 1 คะแนน = ขาดการอภิปรายและสรุปผล

8. ทักษะการแก้ปัญหา

- 3 คะแนน = มีทักษะการแก้ปัญหาสรุปเป็นที่พอใจอย่างยิ่ง
- 2 คะแนน = มีทักษะการแก้ปัญหาสรุปผลจนเป็นที่พอใจ
- 1 คะแนน = ขาดทักษะการแก้ปัญหา

ระดับคะแนน 17 - 24 = ดี 9 - 16 = พอใช้ 0 - 8 = ควรปรับปรุง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ส่วนที่ 10 แบบประเมินใบเนื้อหา

ชื่อผู้ประเมิน วันที่

เรื่อง พุทธกรรมเสียงทางเพศ หน่วยที่ (แยกตามหัวข้อ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

ความหมาย 5 คะแนน = ดีมาก 4 คะแนน = ดี 3 คะแนน = ปานกลาง

 2 คะแนน = พอใช้ 1 คะแนน = ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2. เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน ทันสมัย					
3. เนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สถานการณ์จริง					
4. จัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา					
5. ความชัดเจนของรูปภาพและสัญลักษณ์					
6. เหมาะสมกับเวลา					
7. ใช้คำง่าย ๆ อ่านแล้วเข้าใจทันที					
8. ใช้ประโยคสั้น ๆ กะทัดรัด					
9. สรุปใจความสำคัญของเนื้อหาได้ถูกต้องและชัดเจน					

ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

ลงชื่อ.....วิทยากร

()

...../...../.....

ส่วนที่ 11 แบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม

ชื่อผู้ประเมิน วันที่

เรื่อง พุทธกรรมเสียงทางเพศ หน่วยที่ (แยกตามหัวข้อ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

ความหมาย 5 คะแนน = ดีมาก 4 คะแนน = ดี 3 คะแนน = ปานกลาง

 2 คะแนน = พอใช้ 1 คะแนน = ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร					
2. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับหัวเรื่องในหลักสูตร					
3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร					
4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับวิธีการประเมินผล					
5. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับกิจกรรม					
6. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับการประเมินผล					
7. เนื้อหาสาระช่วยเสริมสร้างทักษะชีวิต					

ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

ลงชื่อ.....ผู้แทน

()

...../...../.....

ส่วนที่ 12 แบบประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์

เรื่อง การประเมินทักษะชีวิต

ชื่อผู้ประเมิน วันที่

แบบประเมินพฤติกรรมทักษะชีวิต มี 3 ด้าน

ตอนที่ 1 แบบประเมินพฤติกรรม การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

ตอนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรม การวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ตอนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมจัดการกับอารมณ์และความเครียด

ข้อมูลทั่วไป มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3

เพศ ชาย หญิง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ด้านที่ 1 แบบประเมินพฤติกรรม การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีด ✓ เลือกระดับ 1 2 3 ที่ตรงกับระดับพฤติกรรมของนักเรียน

ตามเกณฑ์การประเมิน

บ่อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีพฤติกรรมในการกระทำนั้นๆ 5 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ขึ้นไป
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีพฤติกรรมในการกระทำนั้นๆ 1-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์
ไม่เคย	หมายถึง	นักเรียนมี <u>ไม่เคย</u> มีพฤติกรรมในการกระทำนั้นเลย

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
ด้านที่ 1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น			
1. นักเรียนบอกจุดที่ควรปรับปรุงของตนเองได้			
2. นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและการกระทำที่แตกต่างของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล			
3. นักเรียนมองตนเองในเชิงบวก			
4. นักเรียนมองผู้อื่นในเชิงบวก			
5. นักเรียนเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีประชาธิปไตย			
6. นักเรียนกระทำในสิ่งที่อยู่ในขอบข่ายสิทธิของตนเอง			
7. นักเรียนมีความสุขในความเป็นตัวของตัวเอง			
8. นักเรียนมองเห็นจุดดีของเพื่อน ๆ มากกว่าจุดด้อย			
9. นักเรียนรู้สึกที่เพื่อน ๆ รับฟังความคิดเห็นของตนเอง			
10. นักเรียนมั่นใจว่าพ่อแม่มีความภาคภูมิใจในตัวนักเรียน			
ด้านที่ 2 การวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์			
11. นักเรียนเลือกรับข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์			
12. นักเรียนวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูล ข่าวสารจากแหล่งต่างๆ			
13. นักเรียนใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในการสร้างความรู้ใหม่			
14. นักเรียนใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเมื่อเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ			
15. นักเรียนแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ประเด็นปัญหา สาเหตุ และหาทางเลือกในการแก้ปัญหาได้เหมาะสม			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
16. นักเรียนทำกิจกรรมหรือสร้างผลงานที่แสดงออกในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์			
17. นักเรียนประเมิน ตรวจสอบการกระทำและการตัดสินใจในการแก้ปัญหาของตนเองได้			
18. นักเรียนนำประสบการณ์ ผลการตัดสินใจของตนเองมาเป็นบทเรียนชีวิตได้			
19. นักเรียนบันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบ สิ่งที่เรียนรู้ สรุปลงเป็นองค์ความรู้			
20. นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆและผู้อื่นด้วยวิธีการที่หลากหลาย			
21. นักเรียนพอใจกับสถานภาพของตนเอง			
22. นักเรียนพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนความคิดไปตามเหตุผลและสถานการณ์			
23. นักเรียนวิเคราะห์ผลกระทบและหาทางป้องกันหรือแก้ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์			
24. นักเรียนมีขั้นตอนในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม			
25. นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์เพื่อหาทางแก้ปัญหาได้			
ตอนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมจัดการกับอารมณ์และความเครียด			
26. นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์เวลาโกรธได้ดีเมื่อเกิดการโต้เถียงหรือขัดแย้ง			
27. นักเรียนแสดงอารมณ์ได้เหมาะสมกับบุคคลสถานการณ์และกาลเทศะ			
28. นักเรียนมีวิธีการผ่อนคลายความเครียดที่เหมาะสมโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน			
29. นักเรียนมีวิธีการสร้างความสุขให้กับตนเองอย่างเหมาะสม			
30. นักเรียนไม่แสดงอาการหงุดหงิด เมื่อถูกขัดใจ			
31. นักเรียนอธิบายเหตุผลจนเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นได้เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ			
32. นักเรียนพยายามแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยใช้เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์			
33. นักเรียนรู้จัก / ขจัด ความเครียดของตนเอง			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
34. นักเรียนไม่หมกมุ่นคิดถึงเรื่องที่ทำให้นักเรียนเป็นทุกข์หรือผิดหวังในอดีตที่ผ่านมาของตนเองและครอบครัว			
35. นักเรียนไม่เก็บปัญหาหรือความทุกข์ใจของตนไว้โดยไม่ปรึกษาใครหรือบอกให้ใครรู้			
36. นักเรียนคิดว่าทุกปัญหามีทางออกเสมอ			
37. นักเรียนไม่แสดงอาการดีใจ เสียใจ ผิดหวัง มากเกินไปจนส่งผลกระทบต่อผู้อื่น			
38. นักเรียนไม่คลั่งไคล้ บุคคลตามกระแสสังคม			
39. นักเรียนมีความสุขในการทำกิจกรรมหรืองานอดิเรกเมื่อมีเวลาว่าง			
40. นักเรียนไม่กังวลใจมากเกินไปเมื่อรับรู้ข่าวสารที่มีผลกระทบต่อผู้คนในสังคม เช่น ข่าวการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ฯลฯ			

ความคิดเห็นอื่น ๆ

..... มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

..... RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

.....

.....

ส่วนที่ 13 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบประเมินในแต่ละข้อต่อไปนี้ว่า สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่าน

- +1 เมื่อแน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับแบบทดสอบ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมสอดคล้องกับแบบทดสอบ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับแบบทดสอบ

หมายเหตุ สัญลักษณ์ () หมายถึง ข้อที่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบ	ระดับความ สอดคล้อง		
	+1	0	-1
ค. ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น ง. ไม่คบเพื่อนที่ด้อยกว่า			
8. ถ้าเพื่อนนักเรียนทำของเล่นของนักเรียนพัง และเพื่อนพูดขอโทษแล้ว นักเรียนควรทำอย่างไร ก. ให้อภัยเพื่อน ข. ทำโทษเพื่อน ค. ให้เพื่อนซื้อมาใช้ ง. ไปฟ้องครู			
9. เด็กผู้หญิงจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เห็นเด่นชัดคือข้อใด ก. มือและเท้ายาวขึ้น ข. มีหน้าอก ค. น้ำหนักเพิ่มขึ้น ง. เสียงไพเราะขึ้น			
10. การกระทำใดที่อาจทำให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ก. ดูวิดีโอลามกกับเพื่อนต่างเพศ ข. คู่กับเพื่อนต่างเพศ ค. ทำงานกลุ่มกับเพื่อนต่างเพศ ง. เล่นกีฬากับเพื่อนต่างเพศ			
11. ข้อใดเป็นวิธีดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศ ก. พรมน้ำหอมให้ทั่วร่างกาย ข. สวมใส่กางเกงในที่สะอาด ค. อาบน้ำวันละครั้ง ง. ไม่ฟอกสบู่ที่อวัยวะเพศ			
12. ใครปฏิบัติตนไม่เหมาะสม ก. ต่อมล้างอวัยวะเพศหลังขับถ่ายปัสสาวะ ข. ตาล้างอวัยวะเพศก่อนเปลี่ยนผ้าอนามัย ค. แต่งเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน ง. ตันสวมกางเกงในที่คับ			
หน่วยที่ 3 : ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น (ข้อ 13-18)			
13. ใครปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามเพศ ก. พลพลมักไปดื่มสุรากับเพื่อน ข. นพพรชอบเปิดกระโปรงเพื่อน ค. สุดาพูดจาสุภาพ ง. กานดาสูบบุหรี่เพราะคิดว่าเท่			

แบบทดสอบ	ระดับความ สอดคล้อง		
	+1	0	-1
<p>14. ใครมีพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์</p> <p>ก. นํ้าอยู่ในห้องสองต่อสองกับเพื่อนชาย ข. ใก้คุยโทรศัพท์กับเพื่อนชาย</p> <p>ค. แก้มไปซื้อเสื้อผ้ากับเพื่อนชาย ง. กู้สอนการบ้านให้กับเพื่อนๆ</p>			
<p>15. ใครปฏิบัติตนไม่เหมาะสมทางเพศ</p> <p>ก. แก้วชอบกอดคอเพื่อนชายอย่างสนิทสนม</p> <p>ข. ตาลชอบพูดจาอ่อนหวาน ถ่อมตนกับเพื่อนชายเสมอ</p> <p>ค. กล้าช่วยเพื่อนผู้หญิงยกของหนัก</p> <p>ง. มิวช่วยสอนการบ้านเพื่อนชายเมื่อเพื่อนชักถาม</p>			
<p>16. การรักษานวลสงวนตัวของเพศหญิง มีผลดีอย่างไร</p> <p>ก. ทำให้มีเพื่อนต่างเพศมาก ข. ทำให้พ่อแม่ไม่ต้องเหนื่อยมาก</p> <p>ค. ทำให้เพื่อนๆ รัก ง. ทำให้ตนเองมีคุณค่า</p>			
<p>17. ถ้าแนนไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับต้อม จะเกิดผลอย่างไร</p> <p>ก. แแนนจะไม่ตั้งครรรณีในวัยเรียน ข. แแนนต้องเลิกคบกับต้อม</p> <p>ค. แแนนจะถูกเพื่อนๆ ล้อ ง. แแนนต้องลาออกจากโรงเรียน</p>			
<p>18. พฤติกรรมใดที่เหมาะสมในการปฏิบัติตัวต่อเพื่อนเพศตรงกันข้ามหลังจากได้รับชัยชนะในการแข่งขันกีฬา</p> <p>ก. แสดงความดีใจด้วยการกอดเพื่อนทุกคน</p> <p>ข. แสดงความดีใจด้วยการตีมือของมินเมา</p> <p>ค. แสดงความดีใจด้วยการกระโดดตบมือและยิ้มด้วยความดีใจ</p> <p>ง. แสดงความดีใจด้วยการปรบมือและกอดเพื่อนทุกคน</p>			

ส่วนที่ 14 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมแบบ Walk Rally เรื่อง เพศวิถีศึกษา

คำชี้แจง - ให้นักเรียนตอบตามความคิดเห็นที่เป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมแบบ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
1	นักเรียนได้รับความรู้ และประโยชน์จากการฝึกอบรมเพศวิถีศึกษา			
2	นักเรียนได้รับความสนุกสนานในระหว่างการฝึกอบรมเพศวิถีศึกษา			
3	นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา			
4	นักเรียนได้ร่วมคิด แลกเปลี่ยนความคิด และร่วมกันทำงานกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม			
5	นักเรียนรู้สึกพอใจกับการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน			
6	นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรม Walk Rally			
7	นักเรียนรู้สึกพอใจกับครูที่มอบความรู้			
8	นักเรียนรู้สึกพอใจกับกิจกรรมที่หลากหลายและฝึกใช้ความคิดสร้างสรรค์			
9	นักเรียนรู้สึกพอใจกับการใช้ QR Code ประกอบการอบรม			
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน			

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ขอให้นักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

กำหนดการฝึกอบรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**กำหนดการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
หอประชุม โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้ามา จังหวัดร้อยเอ็ด
ระหว่างวันที่ 23-24 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561**

วันที่	เนื้อหา	รูปแบบ
วันที่ 23 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561		
08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน	
09.00 – 09.30 น.	- จุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา - วัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม	บรรยาย
09.30 – 10.00 น.	หน่วยที่ 1 ครอบครัวยุคใหม่ กิจกรรมที่ 1 ตักดาต้มลูก	บรรยาย และกิจกรรม
10.00 - 10.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
10.15 - 10.45 น.	กิจกรรมที่ 2 การจัดการกับอารมณ์	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
10.45 - 11.15 น.	กิจกรรมที่ 3 ไม่ด่วนสรุป	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
11.15 - 11.45 น.	กิจกรรมที่ 4 ความไว้วางใจ	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
11.45 – 12.00 น.	สรุป กิจกรรมการเรียนรู้	บรรยาย
12.00 - 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.50 - 14.40 น.	กิจกรรมที่ 2 ลายแทงแห่งจุดสัมผัส	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
14.40 - 15.30 น.	กิจกรรมที่ 3 เรื่องเพศกับตัวของฉัน	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
15.30 - 16.00 น.	สรุป กิจกรรมการเรียนรู้	บรรยาย
วันที่ 24 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561		
08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน	
09.00 - 09.50 น.	หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น กิจกรรมที่ 1 แลกน้ำ	บรรยาย และกิจกรรม
09.50 - 10.00 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
10.00 - 10.50 น.	กิจกรรมที่ 2 สีสนแห่งอารมณ์	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
10.50 – 11.40 น.	หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคม	บรรยาย และกิจกรรม

วันที่	เนื้อหา	รูปแบบ
	และวัฒนธรรมไทย กิจกรรมที่ 1 เส้นสมมุติ	
11.40 - 12.40 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
12.40 - 13.30 น.	กิจกรรมที่ 2 จะทำอย่างไรดี	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
13.30 - 14.20 น.	กิจกรรมที่ 3 คิดก่อนตัดสินใจ	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
14.20 - 15.10 น.	หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ กิจกรรมที่ 1 รู้ว่าเสี่ยง	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
15.10 - 15.20 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
15.20 - 16.10 น.	กิจกรรมที่ 2 เคล็ดไม่ลับ กับคำปฏิเสธ	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
16.10 - 16.20 น.	สรุป ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม	บรรยาย

หมายเหตุ กำหนดการอาจมีเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

กำหนดการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
ณ ศูนย์ประชุมแก่งเลิงจาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
ระหว่างวันที่ 21-22 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561

วันที่	เนื้อหา	รูปแบบ
วันที่ 21 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561		
08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน	
09.00 – 09.30 น.	- จุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา - วัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม	บรรยาย
09.30 – 10.00 น.	หน่วยที่ 1 ครอบคลุมของฉัน กิจกรรมที่ 1 ตักตาส้มลูก	บรรยาย และกิจกรรม
10.00 - 10.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
10.15 - 10.45 น.	กิจกรรมที่ 2 การจัดการกับอารมณ์	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
10.45 - 11.15 น.	กิจกรรมที่ 3 ไม่ด่วนสรุป	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
11.15 - 11.45 น.	กิจกรรมที่ 4 ความไว้วางใจ	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
11.45 – 12.00 น.	สรุป กิจกรรมการเรียนรู้	บรรยาย
12.00 - 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.00 - 13.50 น.	หน่วยที่ 2 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น กิจกรรมที่ 1 เขาวงกตที่อยากเห็น	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
13.50 - 14.40 น.	กิจกรรมที่ 2 ลายแทงแห่งจุดสัมผัส	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
14.40 - 15.30 น.	กิจกรรมที่ 3 เรื่องเพศกับตัวของฉัน	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
15.30 - 16.00 น.	สรุป กิจกรรมการเรียนรู้	บรรยาย
วันที่ 22 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561		
08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน	
09.00 - 09.50 น.	หน่วยที่ 3 ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของ	บรรยาย และกิจกรรม

วันที่	เนื้อหา	รูปแบบ
	วัยรุ่น กิจกรรมที่ 1 แลกน้ำ	
09.50 - 10.00 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
10.00 - 10.50 น.	กิจกรรมที่ 2 สีเส้นแห่งอารมณ์	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
10.50 - 11.40 น.	หน่วยที่ 4 ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับ สังคม และวัฒนธรรมไทย กิจกรรมที่ 1 เส้นสมมุติ	บรรยาย และกิจกรรม
11.40 - 12.40 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
12.40 - 13.30 น.	กิจกรรมที่ 2 จะทำอย่างไรดี	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
13.30 - 14.20 น.	กิจกรรมที่ 3 คิดก่อนตัดสินใจ	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
14.20 - 15.10 น.	หน่วยที่ 5 การป้องกันการถูกล่วงละเมิด ทางเพศ กิจกรรมที่ 1 รู้ว่าเสี่ยง	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
15.10 - 15.20 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
15.20 - 16.10 น.	กิจกรรมที่ 2 เคล็ดไม่ลับ กับคำปฏิเสธ	บรรยาย และกิจกรรม Walk Rally
16.10 - 16.20 น.	สรุป ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม	บรรยาย

หมายเหตุ กำหนดการอาจมีเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางวิเคราะห์หลักสูตรฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	สื่อ
30 นาที	ตุ๊กตาล้มลุก	1. เพื่อละลายพฤติกรรมและสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้เข้าอบรม 2. เพื่อชี้ให้เห็นว่า “ความไว้วางใจ” เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ 3. เพื่อร่วมกันกำหนดกติกาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกันในเรื่องเพศ	1. กระดาษฟลิปชาร์ต 2. ปากกาเคมีและกระดาษขาว 3. QR Code
30 นาที	การจัดการกับอารมณ์	1. บอกสาเหตุ ตัวกระตุ้นและการจัดการเมื่อเกิดอารมณ์ โกรธได้ 2. มีความรู้และมีทักษะในการจัดการอารมณ์ โกรธด้วยวิธีที่เหมาะสม	1. ใบความรู้ เรื่อง แนวคิด ที่ควรได้ 2. ใบความรู้ เรื่อง แผนการจัดกิจกรรม 3. QR Code
30 นาที	ไม่ด่วนสรุป	เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการไม่ด่วนสรุป ไม่ด่วนตัดสิน	1. ใบความรู้ เรื่อง แนวคิด ที่ควรได้ 2. ใบความรู้ เรื่อง แผนการจัดกิจกรรม 3. QR Code
30 นาที	ความไว้วางใจ	เพื่อให้เห็นความสำคัญของความไว้วางใจต่อกันในครอบครัว	1. ผ้าปิดตา ตามจำนวนสมาชิกที่เป็นคนตาบอด 2. ใบความรู้ เรื่อง แนวคิด ที่ควรได้ 3. QR Code

เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	สื่อ
50 นาที	เยาวชนที่อยากเห็น	1. เพื่อวิเคราะห์เป้าหมายในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา 2. เพื่อวิเคราะห์บทบาทของครูและสถานศึกษาต่อการทำงานเพศศึกษา	1. กระดาษฟลิปชาร์ท ปากกาเคมี 2. ตัวอย่าง ใบความรู้ เรื่อง เยาวชนที่อยากเห็น 3. ใบความรู้ เรื่อง สุขภาวะทางเพศ 4. QR Code
50 นาที	ลายแทงแห่งจุดสัมผัส	รู้ถึงจุดสัมผัสในร่างกายของเพศชายและเพศหญิงและวิธีการดูแลตนเอง	1. ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง ลายแทงแห่งจุดสัมผัส 2. ใบความรู้ที่ 1 เรื่องจุดสัมผัสที่ไวต่อความรู้สึก 3. ดินสอสี 4. กระดาษฟลิปชาร์ท 5. ปากกาเคมี 6. QR Code
50 นาที	เรื่องเพศกับตัวของฉัน	เพื่อสำรวจการเรียนรู้เรื่องเพศในชีวิตที่ส่งผลต่อมุมมอง และการใช้ชีวิตทางเพศ	1. กระดาษ A4 2. ปากกาเคมี หรือ สีไม้
50 นาที	แลกน้ำ	1. เข้าใจเรื่องการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์ 2. สามารถประเมินโอกาสเสี่ยงของตนเองต่อการติดเชื้อเอชไอวีในชีวิต 3. เห็นทางเลือกในการป้องกัน/ลดโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี	1. สารโซเดียมไฮดรอกไซด์ หรือโซดาไฟ 2. สารฟีนอลฟาทาลีน พร้อมหลอดฉีดยาเพื่อใช้ทดสอบ 3. ขวดแก้วใสใบเล็กๆ จำนวน 2 เท้าของผู้เข้าอบรม 4. หลอดฉีดยาขนาด 5 ซีซี. เท้าจำนวนผู้เข้าอบรม (ไม่ต้องมีเข็มฉีดยา)น้ำเปล่า 5. QR Code
50 นาที	สีสันแห่งอารมณ์	1. เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของอารมณ์ และการจัดการอารมณ์ 2. เพื่อให้ทราบถึงธรรมชาติของอารมณ์วิธีการ	- ใบความรู้ที่ 1, 2 - ใบกิจกรรมที่ 1, 2 - QR Code

เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	สื่อ
		จัดการกับอารมณ์ทางลบที่เกิดและ วิธีผ่อนคลาย	
50 นาที	เส้นสมมุติ	1. วิเคราะห์ความหมายของ “ความเป็นหญิง” และ “ความเป็นชาย” และที่มาของการให้ความหมายบทบาททางเพศของหญิงชายได้ 2. เเคราะห์ผลกระทบของ “กรอบเรื่องเพศ” ของสังคมที่มีต่อบุคคลได้	1. เชือกฟาง 2. ป้ายเขียนคำว่า “หญิง” และ “ชาย” 3. หนังสือเรื่อง “แบบทดสอบ” 4. QR Code
50 นาที	จะทำอย่างไรดี	1. เพื่อให้รู้จักวิเคราะห์และคิดหาทางเลือกในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ 2. เพื่อให้สมาชิกมีทักษะในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา	1. ใบความรู้ที่ 1 2. ใบกิจกรรมที่ 1, 2 3. QR Code
50 นาที	คิดก่อนตัดสินใจ	1. เพื่อให้รู้ไม่ด่วนตัดสินใจยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล 2. ให้สมาชิกมีมุมมองที่ดีต่อคนอื่นหรือมีทัศนคติเชิงบวกต่อคนอื่น	1. คลิปวิดีโอ 2. ใบกิจกรรมที่ 1 3. ใบความรู้ที่ 1 3. QR Code
50 นาที	รู้ว่าเสี่ยง	1. เพื่อเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรมของบุคคล 2. ตระหนักว่าความรู้อย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 3. เข้าใจขั้นตอนของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการสร้างการเรียนรู้ที่สอดคล้องและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล	1. ป้าย 4 ป้าย เขียนข้อความข้อความที่ระบุพฤติกรรม 4 เรื่อง 2. แผ่นใสกระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 3. ใบความรู้ที่ 1 4. QR Code
50 นาที	เคล็ดไม่ลับกับคำปฏิเสธ	รู้จักปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนในสถานการณ์ต่างๆ โดยยังรักษาน้ำใจเพื่อน	1. ใบกิจกรรมที่ 1, 2 2. ใบความรู้ที่ 1, 2 3. กระดาษฟลิปชาร์ต 4. QR Code
10 นาที	สรุป ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม	เพื่อสรุปผลที่ได้จากการฝึกอบรม	ผลงานของแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปและนำเสนอ

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

- ส่วนที่ 1 แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม
- ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างหัวข้อเรื่องการอบรมกับวัตถุประสงค์
เชิงพฤติกรรม
- ส่วนที่ 3 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับ
แบบทดสอบ
- ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ
Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสีกษา
- ส่วนที่ 5 แบบประเมินความพึงพอใจ
- ส่วนที่ 6 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม
- ส่วนที่ 7 แบบประเมินติดตามผลกาฝึกอบรม
- ส่วนที่ 8 แบบประเมินการนำเสนอผลงาน
- ส่วนที่ 9 แบบประเมินผล Walk Rally
- ส่วนที่ 10 แบบประเมินใบเนื้อหา
- ส่วนที่ 11 แบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม
- ส่วนที่ 12 แบบประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์
- ส่วนที่ 13 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
- ส่วนที่ 14 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ส่วนที่ 1 การประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของระหว่างหัวข้อเรื่องการอบรม

กับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	0	1	1	1	1	0	0.71	สอดคล้อง
9	1	1	-1	1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
10	1	1	-1	1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
11	1	1	-1	1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	0	1	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
20	1	0	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 3 การประเมินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
3	0	1	1	1	1	1	0	0.71	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	0	1	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
13	0	1	1	1	1	1	0	0.71	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	1	0	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	0	1	0.86	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	0	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
23	0	1	1	1	1	1	0	0.71	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
29	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
30	0	1	1	1	1	1	0	0.71	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
32	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
34	1	1	-1	1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
36	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
37	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
38	0	1	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
40	1	1	0	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
41	1	1	1	-1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
42	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
43	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
44	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
45	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
46	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
47	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
48	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
49	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
50	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
51	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
52	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
53	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ
Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสีกษา

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	-1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 5 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าฝึกอบรม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	0	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	0	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 6 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	0	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	0	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	0	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
8	1	1	1	0	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 7 แบบประเมินติดตามผลการอบรม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 8 แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 9 แบบประเมินผล Walk Rally

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 10 แบบประเมินใบเนื้อหา

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	-1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 11 แบบประเมินหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 12 แบบประเมินทักษะชีวิตและความคิดสร้างสรรค์

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
16	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
19	0	1	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
23	0	1	1	1	1	1	1	0.86	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 13 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
2	0	1	1	1	1	1	-1	0.86	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	0	1	0.86	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	1	-1	0.71	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
24	0	1	1	1	1	1	0	0.71	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ส่วนที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
28	-1	1	1	1	1	1	1	0.71	สอดคล้อง
29	0	1	1	1	1	1	-1	0.57	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ส่วนที่ 14 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5	6	7		
1	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1	0	0.86	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ข้อที่	ความยากง่ายของ (p)	อำนาจจำแนก(R)	ความหมาย
1	0.69	0.38	ใช้ได้
2	0.69	0.13	ปรับปรุง
3	0.75	0.50	ใช้ได้
4	0.69	0.38	ใช้ได้
5	0.44	0.63	ใช้ได้
6	0.69	0.63	ใช้ได้
7	0.88	0.25	ใช้ได้
8	0.56	0.88	ใช้ได้
9	0.75	0.50	ใช้ได้
10	0.63	0.75	ใช้ได้
11	0.69	0.63	ใช้ได้
12	0.50	0.75	ใช้ได้
13	0.69	0.63	ใช้ได้
14	0.63	0.75	ใช้ได้
15	0.69	0.63	ใช้ได้
16	0.75	0.50	ใช้ได้
17	0.69	0.63	ใช้ได้
18	0.75	0.50	ใช้ได้
19	0.69	0.63	ใช้ได้
20	0.75	0.50	ใช้ได้
21	0.81	0.13	ปรับปรุง
22	0.63	0.25	ใช้ได้
23	0.63	0.75	ใช้ได้
24	0.63	0.75	ใช้ได้
25	0.63	0.75	ใช้ได้
26	0.69	0.63	ใช้ได้
27	0.56	0.13	ปรับปรุง
28	0.56	0.63	ใช้ได้
29	0.56	0.38	ใช้ได้
30	0.56	0.63	ใช้ได้

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (ต่อ)

ข้อที่	ความยากง่ายของ (p)	อำนาจจำแนก(R)	ความหมาย
31	0.69	0.63	ใช้ได้
32	0.63	0.75	ใช้ได้
33	0.81	0.13	ปรับปรุง
34	0.63	0.25	ใช้ได้
35	0.44	0.63	ใช้ได้
36	0.50	0.75	ใช้ได้
37	0.88	0.25	ใช้ได้
38	0.69	0.63	ใช้ได้
39	0.75	0.50	ใช้ได้
40	0.63	0.75	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศส ๐๕๕๐.๐๒๖/ ๖ ๓๓๕๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

๕๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.นิเทศา จันทร์คุณ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๕๐๒๑๐๕๕๐๓๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติและการวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีกรุชัย จันทร์คุณ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๕๐๒๑-๑๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒๖/ ๓๑๑๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน ผศ.ดร.จักร์เพ็ญ ภูโสภา

ด้วย นางสาวพรรวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๘๒๑๐๕๕๐๑๐๒ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนากฎบัตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติและการวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีกรุณี จันทคุณ)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิจัยและพัฒนากฎบัตร
โทรศัพท์ ๐ - ๕๖๓๕-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒/ ๖ ๓๙๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.จรรยาศักดิ์ เบนณาคย์

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๖๑๐๕๕๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญา
เอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกระบบราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิศึกษา"
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติและการวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูมิชัย จันทน์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๙๖-๓๖๖๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๖/ว ๓๙๑๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

๕๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
 เว็บบน ผศ.ดร.หาญปกรณ์ หอจดเงิน

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๓๐๕๕๐๓๐๒ นักศึกษาปริญญา
 เอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา"
 เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
 ตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติและการวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรยุทธ จันทร์พุ่ม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๘๓๑-๖๖๐๖

ที่ ศช ๐๕๔๐:๐๒/ ๓๙๑๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.ภัทรภร เจริญบุตร

ด้วย นางสาวพราราวรี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๘๒๓๐๕๕๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนากลยุทธ์ รูปแบบการศึกษามอกเวอราซการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติและการวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีกรุชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนากลยุทธ์

โทรศัพท์ ๐ - ๕๕๓๒๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒/ว ๓๓๑๑๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน พว.อุไรพรณ์ ทิศจันทร์

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๕๐๒๑๐๕๕๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติและการวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

จำที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิตฐชัย จันทนุมา)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๕-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒๖/ ๓ ๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

๕๕๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
 เวชชน ครุภัณฑ์ชุด ๖๓๕

ด้วย นางสาวพรารวี ปรัชญาชาติ รหัสประจำตัว ๕๕๐๕๑๐๒๕๕๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนากฎหมาย รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเชิญเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติและการวิจัย
 อื่นๆ ระบุ _____

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีกรุณี จันทคุณ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิจัยและพัฒนากฎหมาย

โทรศัพท์ ๐ - ๕๕๓๕-๕๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๓๐๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้ากับรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดสระทอง

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๓๐๕๕๐๓๐๒ นักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวม
ข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปทำวิจัยให้
บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌัญญูชัย จันทนุมา)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒๖/ว ๓๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดบูรพาภิราม

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๕๒๓๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไป
ทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีฎฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๓๓๓๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดเหนือ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๓๐๕๕๐๓๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไป
ทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฐชัย จันทร์ทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๖ ๓๙๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

๕๕๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านหนองหญ้า

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๕๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไป
ทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีภูษิณี จันทร์พุ่ม)

คณบดีคณะครูศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๒-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒/ว ๓๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ย.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไร

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๓๐๕๕๐๓๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรบแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของทั้งนคือ ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไปทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้อำนวยการศูนย์ วิทยาลัย จันทุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
โทรศัพท์ ๐ - ๕๖๓๕-๖๖๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๖/ ๗ ๓๙๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดเวฬุวัน

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไป
ทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๓๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดราชบูรพทิศ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไป
ทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงกชัย จันทุม)
คณบดีคณะครูศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
โทรศัพท์ ๐ - ๕๖๖๓๑-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒/ ๗ ๓๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

๕๕๐๐๐

๗๘ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลอนุบาลร้อยเอ็ด

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไป
ทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีภูษชัย จันทร์ทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๓๑-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๖ ๓๙๓๙๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม

๕๕๐๐๐

๗๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลอนุบาลร้อยเอ็ด

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๔๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการเรียนการสอนนอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครูสตรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรของท่านคือ ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา เพื่อนำข้อมูลไป
ทำวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือ
จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงกัญชัย จันทนุณ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๔๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบขออนุญาตเข้าร่วมการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดสระทอง
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์
บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาสูงศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรม เรื่อง "การพัฒนา
รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา" ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๖๓ ณ ศูนย์ประชุมแห่งเดียวกัน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม
วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีกรุชัย จันทร์พุ่ม)

คณบดีคณะครูศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๗๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๔๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลบูรพาภิราม
สิ่งส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพราวรรี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์
บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาสุศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม เรื่อง “การพัฒนา
รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา” ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๖๑ ณ ศูนย์ประชุมแก่งเลิงจาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม
วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นัตถชัย จันทนุมา)

คณบดีคณะครูศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๖๗๓-๓๖๐๖

ที่ คธ ๐๕๕๐.๐๒/ว ๔๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 อ.เมือง จ.มหาสารคาม
 ๔๕๐๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม
 เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดเหนือ
 สิ่งส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
 นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
 แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
 บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์
 บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาสุขศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม เรื่อง “การพัฒนา
 รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา” ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม
 ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ประชุมแก่งเลิงจาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม
 วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
 ท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัฏฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๖ ๕๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดป่าไร่
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๔๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาวิชาการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทศบาลศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์
บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาตุษศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม เรื่อง "การพัฒนา
รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทศบาลศึกษา" ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๖๑ ณ ศูนย์ประชุมแห่งเมืองจันทบุรี เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม
วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌักชัย จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
โทรศัพท์ ๐ - ๕๐๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๔๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลหนองหญ้า(โรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด)
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์
บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาสุขศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม เรื่อง “การพัฒนา
รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา” ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๖๓ ณ ศูนย์ประชุมแก่งเลิงจาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม
วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นัฏฐชัย จันทนุณ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๕๑-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ 7 ๔๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดเวฬุวัน
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๑๐๕๕๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิเศษศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาสุขศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิเศษศึกษา" ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ประชุมแก่งเลิงจาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงชัย จันทนุณ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๔-๓๖๐๖

ที่ ศส ๐๕๔๐.๐๒/ว ๔๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญครูผู้สอนเข้าร่วมการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดราชบูรพ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๓๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กิ่งจังหวัดขอนแก่น เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพชวิทยศึกษาศาสตร์" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์
บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาเอกศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรม เรื่อง "การพัฒนา
รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพชวิทยศึกษาศาสตร์" ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๖๓ ณ ศูนย์ประชุมแม่เหล็กงาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม
วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌักุญชัย จันทร์ทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๗๓๖-๔๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๖ ๔๗๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพราวรี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์
บุคลากรของท่าน ที่สอนวิชาสุศึกษา จำนวน ๒ คน เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม เรื่อง “การพัฒนา
รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีสึกษา” ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๖๑ ณ ศูนย์ประชุมแห่งเสิงจาง เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตาม
วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีกรุชัย จันทร์พุ่ม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๔๗๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒/ว ๕๗๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์วิทยากร

เรียน อธิการบดี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๑๐๕๕๐๓๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคนิคศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์ บุคลากร คือ ผศ.ดร.ชัชวาลย์ รัตนพร เป็นวิทยากรให้ความรู้ เรื่อง "การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคนิคศึกษา" ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ประชุมแห่งถึงงาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก ท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีฎฐิณี จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๗๓๔-๑๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ ๖ ๕๖๓๙๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบขออนุญาตระหวังกายกร
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลร้อยเอ็ด
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรรวรี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๙๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนากลยุทธ์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอลาขออนุญาต
บุคลากรของท่าน จำนวน ๒ คน เพื่อเป็นวิทยากรให้ความรู้ เรื่อง "การพัฒนาารูปแบบการ
ฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเทคโนโลยีศึกษา" ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ณ ศูนย์ประชุมแม่โจ้ถึงงาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงกานชัย จันทร์พุ่ม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิจัยและพัฒนากลยุทธ์
โทรศัพท์ ๐ - ๕๖๓๙-๑๖๐๖

ที่ ศบ ๐๕๕๐.๐๒/ ๖ ๕๕๓๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๓๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์วิทยากร
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนร่องคำวิทยาคม
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรวม จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๘๔๒๓๐๕๕๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรวม แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขอความอนุเคราะห์ บุคลากรของท่าน คือ นางมนธิรา ภูมิณี เพื่อเป็นผู้ช่วยวิทยากรให้ความรู้ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรวมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา" ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ณ ศูนย์ประชุมแก่งเลิงจาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม วัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก ท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีกรุชัย จันทร์พุ่ม)

คณบดีคณะครูศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ ๐ - ๕๗๗๓-๓๖๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒/๕๖๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตกระทำผู้มีเทศการฝึกอบรม
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไร
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการฝึกอบรม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรารวี ประทุมชาติ รหัสประจำตัว ๕๔๔๒๑๐๕๕๐๑๐๒
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม
แบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวินศึกษา" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอขออนุญาตกระทำ
บุคลากร คือ นายเพชร แสงงาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ เพื่อเป็นผู้มีเทศการ
ฝึกอบรม เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวินศึกษา"
ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ประชุมแก่งเลิงจาน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่านด้วยดีเสมอ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัลลภชัย จันทร์หอม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

โทรศัพท์ที่ ๐ - ๕๖๓๕-๑๖๐๖

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวพรารวี ประทุมชาติ
วัน เดือน ปี เกิด	2 ธันวาคม 2518
ที่อยู่ปัจจุบัน	63 หมู่ 5 บ้านบอนเขียว ตำบลนาขาม อำเภอภูมินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46110
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเทศบาลวัดเหนือ 145/1 ถนนผดุงพานิช ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) วิทยาศาสตร์สุขภาพ สถาบันราชภัฏมหาสารคามตามโครงการรับวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดมหาสารคาม เข้าสมทบ
พ.ศ. 2555	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี
พ.ศ. 2561	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally
ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นางสาวพรารวี ประทุมชาติ

MTX 126710

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ.....
วันลงทะเบียน..... 5 ก.ค. 2561
เลขทะเบียน..... ๖. 261710
เลขเรียกหนังสือ..... 371.48 พว172ก 2561

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2561

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

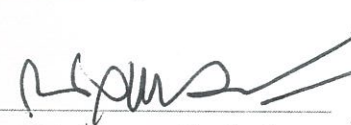
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบ Walk Rally ของครูผู้สอนเพศวิถีศึกษา
ผู้วิจัย : นางสาวพราววี ประทุมชาติ

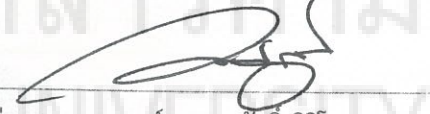
ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์
สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

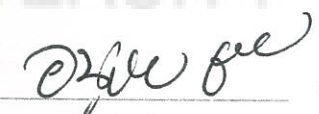

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐรัชย์ จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ติเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมยไธสง) ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนศักดิ์ ศิริโสม) กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุวัต ชัยเกียรติธรรม) กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร ทองสอดแสง) กรรมการ